

Een Cambodjaanse soldaat bij het lichaam van één van de zelfmoord-commando's, die Phnom Penh binnenvielen. Op de achtergrond de brug, die door de commando's werd vernield. Ruim tachtig commando's kwamen om het leven.

Nieuwe reis van Kissinger wekt vredesgeruchten

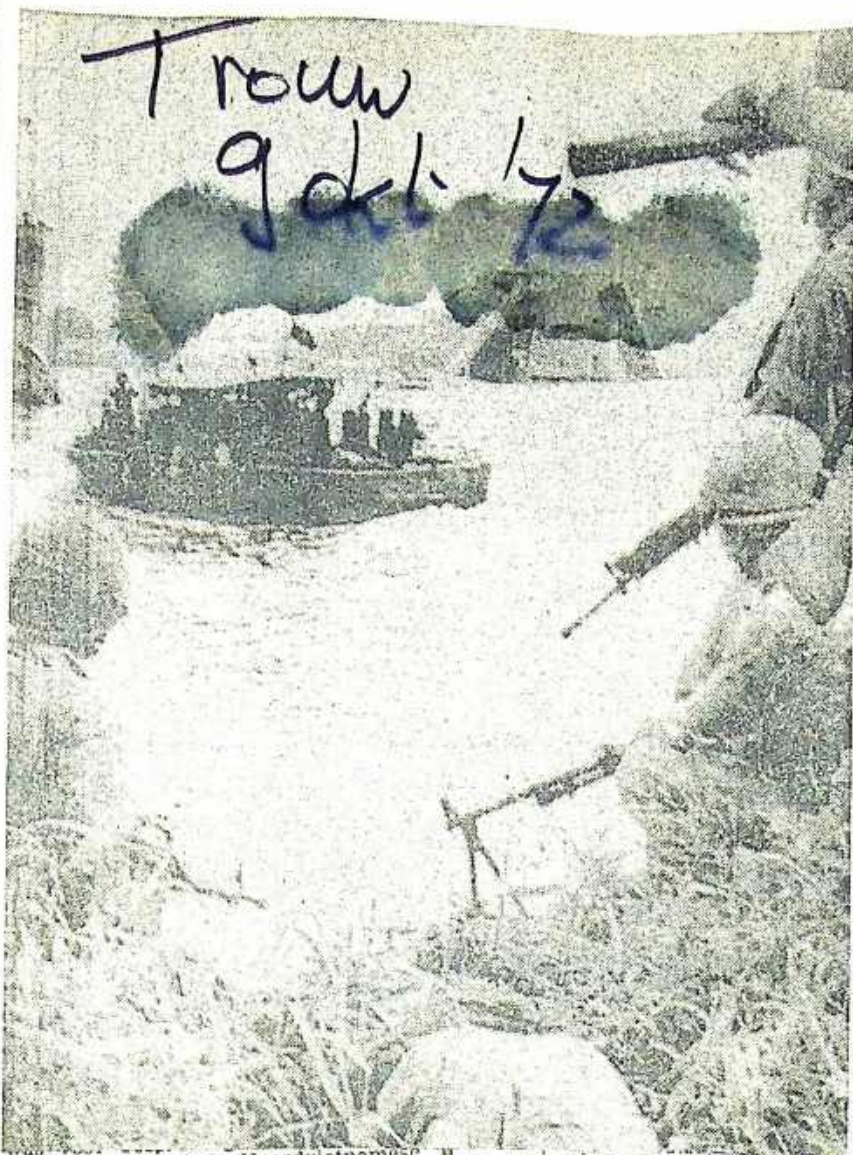
PARIJS, SAIGON (Reuter, UPI, AP) — Een nieuwe geheime reis van Henry Kissinger naar Parijs en een optimistische verklaring van Melvin Laird, dat 'wij op weg naar de vrede zijn' hebben opnieuw de speculaties aangewakkerd dat een oplossing voor de kwestie-Vietnam binnen handbereik is. Op het militaire front hebben de Viet Cong en Noord-Vietnam hun druk aanzienlijk opgevoerd, met ondermeer sterk toegenomen activiteiten rond Saigon.

Het Witte Huis maakte gisteren bekend dat Nixons adviseur Henry Kissinger opnieuw naar Parijs gevlogen was voor besprekingen met Le Doec Tho, lid van het Noordvietnamese politburo en Xocan Thoel, de Noordvietnamese onderhandelaar in Parijs. Kissinger werd vergezeld door generaal Alexander Halg, zijn plaatsvervanger, die juist teruggekeerd is van besprekingen met president Ngoejen Van Thieu in Saigon. Het Witte Huis verklaarde dat 'het zeer wel mogelijk is' dat de besprekingen vandaag worden voortgezet.

De Amerikaanse minister van defensie, Melvin Laird, heeft voor de tv verklaard: 'Er bestaat geen twijfel aan dat wij op weg naar de vrede zijn'. De besprekingen noemde hij 'zeer ernstig, zeer belangrijk en zeer deli-

ne bronnen zowel in Parijs als in Hanoi'.

Zie verder pagina 5.

Tho, lid van het Noordvietnamese politburo en Xoean Thoel, de Noordvietnamese onderhandelaar in Parijs. Kissinger werd vergezeld door generaal Alexander Haig, zijn plaatsvervanger, die juist teruggekeerd is van besprekingen met president Ngoejen Van Thieu in Saigon. Het Witte Huis verklaarde dat 'het zeer wel mogelijk is' dat de besprekingen vandaag worden voortgezet.

De Amerikaanse minister van defensie, Melvin Laird, heeft voor de tv verklaard: 'Er bestaat geen twijfel aan dat wij op weg naar de vrede zijn'. De besprekingen noemde hij 'zeer ernstig, zeer belangrijk en zeer delicaat'. Hij meende dat Nixons belofte, dat hij de Amerikanen een 'generatie van vrede' zal brengen op het punt staat bewaarheid te worden.

De nieuwe reis van Kissinger naar Parijs (zijn negentiende) heeft nieuw voedsel gegeven aan de speculaties dat er een doorbraak te verwachten is. Maar deze geruchten zijn door beide partijen tegengesproken. Het gerucht, dat er een 'breed akkoord' was bereikt tussen Hanoi en Washington, maar dat dit pas na de Amerikaanse verkiezingen zou worden bekend gemaakt, is tegengesproken door Amerika en Noord-Vietnam. Het Londense dagblad Times, dat het bericht over een breed akkoord de wereld in had geholpen, blijft echter ondanks de ontkenningen instaan voor de waarheid van dit bericht. Het was gebaseerd op inlichtingen van verscheide-

...gewerkt en zij zal goed zijn, zo
ze is nog niet rond maar er wordt
...rouw H. Kohbrunge betreft,
... wat de financiële regeling met
...kande adressen gaat overkort door
...take is. De hulpverlening aan alle
...waardig functioneren van de sectie
... 1 september jl. weer van een
...ng weer te doen bezetten, maar dat
...de sectie internationale hulpverte-
...eerde de drie opengevallen plaatsen
...rgemeester) vertelde dat het niet
...niet mocht weten: zij is daarvan
...nyvedak uit Geldernalsen (voor wie
...de raad, mevrouw M. v. d. Wal-
...e voorzitter van de generale diako-
...et waar.
...ng te vorderen. Antwoord: dit is
...nleën ertoe gebracht hadden, geld
...eredidatikonale kwesties enkele dia
...vraagd of het waar was dat de
...en tot 182.000 gulden). Er werd oof
...e projecten stegen (van 156.000 gu-

Phnom Penh en Saigon bedreigd

Vervolg van pagina 1

Volgens een tweede gerucht zouden Washington en Hanoi overeenstemming hebben bereikt over een plan, waarbij president Thieu zou aftreden. Dit is door Verenigde Staten en Zuid-Vietnam tegengesproken. Thieu heeft gisteren nog eens (voor de derde maal in nog geen twee weken) het plan van de Viet Cong voor de vorming van een coalitie-regering geheld als een 'sluwe truc'.

President Nixon heeft vorige week verklaard dat hij Hanoi aan het verstand trachtte te brengen, dat het beter met hem tot een akkoord kon komen dan het 'onwaarschijnlijke geval' af te wachten dat het met McGovern zaken kan doen. Nixon heeft herhaalde malen verklaard dat hij de Noordvietnamese bijna alles wil geven, uitgezonderd een Amerikaanse overgave. McGovern heeft aangekondigd morgen (de dag waarop Nixon vier jaar geleden zei dat een president die in vier jaar geen vrede in Vietnam heeft weten te bereiken geen hervervkiezing verdient) een toespraak over Vietnam te zullen houden.

Indo-China was het weekeinde het toneel van sterk toegenomen gevechtsactiviteiten, waarbij het Viet Cong offensief de Zuidvietnamese hoofdstad tot ongeveer 10 km naderde. De guerrilla-troepen rukten van drie kanten naar Saigon op. Ze naderden het dorpje Thanh Kwiy, maar volgens een Reuter-correspondent hebben zij geen opmars naar Saigon in de zin. Het zou de bedoeling zijn binnen schootsafstand van de hoofdstad te komen, zodat de stad met raket- en commando-aanvallen kan worden bedreigd. In Foe Coeong, 21 km van Saigon, heeft de Viet Cong een brug opgeblazen. Het Zuidvietnamese leger zegt de op-

mars naar Kontoen, op de centrale hoogvlakte, te hebben gestuit. Vrijdag waren de guerrilla's de stad tot op 10 km genaderd, maar zaterdag zouden ze terug geslagen zijn.

De opmars naar Saigon heeft geleid tot verhevigde bombardementen van Amerikaanse zijde. Amerikaanse B-52's hebben elf bombardementen uitgevoerd in de streek rond Saigon, ter ondersteuning van de Zuidvietnamese troepen. Drie luchtaanvallen waren gericht tegen doelen binnen 26 km van de hoofdstad, zodat de gebouwen in Saigon trilden.

BOMBARDEMENTEN

Het Amerikaanse commando heeft bekendgemaakt dat het de diepste aanvallen op Noord-Vietnam heeft uitgevoerd sinds het begin van een noordelijk offensief. Drie aanvallen werden uitgevoerd op de stad Vinh, 225 km van de noord-zuid-grens van Vietnam. Vinh zou een belangrijke opslagplaats van oorlogsmateriaal zijn. Zaterdag werden opslagplaatsen tussen Vinh en de havenstad Haiphong bestookt door Amerikaanse oorlogsschepen. Kleinere gevechtsbommenwerpers voerden 310 aanvallen uit op bruggen, barakken, spoorwegen, luchtafweergeschut en schepen in het noorden.

De diepe aanvallen op Noord-Vietnam werden 'een reactie op een algemene hernieuwing van communistische aanvallen in heel Indo-China' genoemd. Maar algemeen worden ze gezien als een waarschuwing van Nixon dat hij wraak neemt voor elke actie van de tegenpartij. De luchtmacht zou reeds plannen gereed hebben voor bombardementen rond Hanoi, die zeer verwoestend zullen zijn en waarschijnlijk honderden burgers het leven zullen kosten. Sommige critici betwijfelen de militaire waarde van dergelijke bom-

bardementen. Als Saigon zou worden aangevallen, zou Nixon toestemming kunnen geven voor die bombardementen, zo wordt aangenomen.

De Cambodjaanse hoofdstad Phnom Penh werd in de nacht van vrijdag op zaterdag aangevallen door zelfmoord-commando's, die de hoofdbrug van de stad plus tien pantserwagens vernietigden. Na deze actie werd zes uur lang hevig gevochten in de straten van de hoofdstad. Volgens het Cambodjaanse opperbevel zijn 81 aanvallers gedood, terwijl 78 Cambodjanen gedood werden. De aanvalsmacht bestond uit 160 man, die steun kregen van 200 sympathisanten, die de afgelopen dagen de stad waren binnengedrongen. In het noordelijke gedeelte van de stad werden grote vernielingen aangericht. De bevolking liep gisteren uit om zich te vergapen aan de stapel gedode aanvallers, die neer waren gegooid aan de voet van de vernielde brug.

Trouw 9 okt
'72

Gepraat over vrede en oorlog laait op

Van een correspondent

WASHINGTON, 9 okt. — De Vietnamese oorlog bevindt zich momenteel in een merkwaardige fase. De strijd te land en in de lucht is weer fel opgeleaid, met een nieuwe opmars van de Vietcong in de buurt van Saigon en de zwaarste Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam sinds mei. Intussen wordt in Washington onophoudelijk de indruk gewekt dat een vredesakkoord nu definitief voor de deur staat.

Het is nog steeds niet duidelijk of dit alleen maar politieke propaganda is, met het oog op de naderende verkiezingen, of dat werkelijk een doorbraak op komst is. De mogelijkheid dat Noord-Vietnam nog vóór de verkiezingen met president Nixon zaken wil doen, wetend dat hij na 7 november, als hij wint, een harder standpunt zal innemen, kan niet helemaal worden uitgesloten.

De Amerikaanse minister van defensie, Melvin Laird, zei gisteren in een televisie-interview: „Er bestaat geen twijfel aan dat wij op weg zijn naar vrede,” dit naar aanleiding van de nieuwe reis van Nixons adviseur Henry Kissinger naar Parijs, waar hij onderhandelt met de Noordvietnamese Le Duc Tho. Minister Laird noemde de besprekingen „zeer ernstig, zeer belangrijk en zeer delicaat”. Hij vond

het niet verstandig er nog meer over te zeggen.

Optimisme

Natuurlijk vroeg de televisie-verslaggever aan Laird of zijn optimisme niet in strijd is met de verheugde Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam, maar de minister vond van niet. „Bij de instructies voor de bombardementen wordt rekening gehouden met het verloop van de onderhandelingen,” zei hij.

Nixons belofte dat hij de Amerikanen en de wereld „een generatie van vrede” zal brengen staat op het punt bewaarheid te worden, aldus Laird, maar daarvoor is natuurlijk wel nodig dat de Verenigde Staten hun bondgenootschappen en een sterke defensie handhaven.

Thieu

Kissinger wordt in Parijs vergezeld door generaal Alexander Haig, die vorige week in Saigon overleg heeft gepleegd met de Zuidvietnamese president Nguyen Van Thieu. Het gesprek gaat ongetwijfeld over het lot van Thieu die moet verdwijnen als er een coalitieregering komt in Saigon met deelname van het Nationale Bevrijdingsfront.

Thieu zelf lanceert de ene felle aanval na de andere op dat plan en zal zeker niet goedschiks aftreden. Dit wijst er op dat de vrede in Vietnam minder nabij is dan de Amerikanen wil-

len doen geloven, al hebben de Londense Times en andere betrouwbare nieuwsmidia gemeld dat Washington bereid is Thieu na de Amerikaanse verkiezingen te laten vallen.

Opmars

Het gebied rondom Saigon was in het weekeinde het toneel van sterk toegenomen gevechtsactiviteiten van Noordvietnamese en Vietcongtroepen. De opmars van Noordvietnamese troepen naar de stad Kontum is volgens Saigon gestuit. In Cambodja hebben communistische troepen het grootste offensief tot nu toe gelanceerd in de richting van de hoofdstad Pnompenh.

De troepen van de Vietcong en Noord-Vietnam rukken van drie kanten op naar Saigon. Men neemt aan dat zij niet van plan zijn de stad zelf aan te vallen omdat deze wordt verdedigd door een dicht netwerk van troepen en elektronische installaties. De vijand zou echter wel vanuit zijn nieuwe stellingen de hoofdstad kunnen bedreigen met raketten en snelle commando-aanvallen.

Bombardementen

De Amerikanen hebben in het weekeinde boven Noord-Vietnam het grootste aantal aanvalsvluchten sinds mei uitgevoerd. Gebombardeerd werd er ook door Amerikaanse oorlogsschepen die waren opgestoomd tot dichtbij de Noordvietnamese kust. Volgens Noord-Vietnam werden twee Amerikaanse vliegtuigen neergehaald.

Tientallen acties van Bevrijdingsfront

Zware klappen voor Thieu-troepen nabij Saigon

De talrijke acties van het Bevrijdingsfront rond Saigon duurden het hele weekend onverminderd voort. De vrijheidsstrijders hebben bezit genomen van een aantal strategische posities onder de rook van de Zuidvietnamese hoofdstad en aan de hoofdweg nummer dertien die naar het noorden leidt. Het marionettenleger leed zware verliezen bij vergeefse pogingen om het verloren terrein weer te bezetten.

Gedurende het weekeinde vonden ook in andere delen van het land succesvolle guerrilla-acties plaats. Bij Kontum in het centrale hoogland en op vele tientallen andere plaatsen kwamen de huurlingen in grote moeilijkheden. Elitekorpsen van het Thieu-regiem hebben ternauwernood koers

gezet naar een bedreigde buitenpost of er komt uit een ander deel van het land alweer alarm wegens een nieuwe verrassingsaanval van het Bevrijdingsfront.

Amerikaanse terreurbombardementen

Terwijl de Amerikaanse luchtmacht op grote schaal rancunebombardementen uitvoert op bevrijde delen van Zuid-Vietnam en in Parijs opnieuw een gesprek plaatsvindt tussen Kissinger en Le Duc Tho, brengen de aanvallen van het Bevrijdingsfront grote verwarring teweeg bij het marionettenregiem in Saigon. Zondag ondernamen B-52's opnieuw zware aanvallen op de onmiddellijke omgeving van Saigon. Verschillende gebouwen in de buitenwijken stonden te trillen op hun grondvesten door de bombardementen en veel ruiten bega-

ven het. Bij het dorpje Thanh Quy op slechts veertien kilometer van Saigon houdt sinds vrijdag een groep van tientallen guerrilla-strijders stand in een plantage.

Op nauwelijks grotere afstand bevinden de vrijheidsstrijders zich in enkele dorpjes langs hoofdweg dertien. De detachementen van het Saigon-leger zijn daar uit hun posten verjaagd. Een eenheid huurlingen die op pad werd gestuurd om de plaatsjes weer te bezetten, vond haar weg versperd door een regen van granaatvuur.

In de Mekong-delta, bij Kontum en in andere delen van het land vinden tal van verrassingsaanvallen plaats. De marionetten worden daardoor in grote moeilijkheden gebracht en lijden aanzienlijke verliezen.

In een woedende reactie voert de Amerikaanse luchtmacht terreurbombardementen op Zuid- en Noord-Vietnam

(Vervolg op pagina 6)

Klappen voor Thieu-troepen

Vervolg van pagina 1

uit. De Noordvietnamese stad Vinh werd zwaar bestookt door B-52's, die op ongekend grote schaal aanvielen. Daarnaast werden massale aanvallen met Phantoms uitgevoerd.

Verklaring radio-Hanoi

In de uitzendingen van radio-Hanoi werd gisteren het weerspannige en oorlogszuchtige standpunt van de regering-Nixon gehekelde. In een verklaring van het Noordvietnamese persbureau wordt gewezen op de besprekingen in Parijs die geen resultaat opleveren door de Amerikaanse weigering om te onderhandelen over de voorstellen van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam. Als president Nixon dan zegt dat de besprekingen zich in een 'delicaat stadium' bevinden is dat om de openbare mening om de tuin te leiden, aldus de verklaring. Zijn 'verzadigingsbombardementen' en de mijnblokkade van Noord-Vietnam ontmaskeren echter zijn beweringen over de goede wil van de VS, zo wordt daaraan toegevoegd.

Uitvoerig wordt ingegaan op de voorstellen van de Zuidvietnamese vrijheidsstrijders om in Saigon een coalitie-regering te vormen met het regiem dat daar nu zetelt zonder Thieu en met andere politieke krachten teneinde verkiezingen te organiseren. De verklaring wijst erop dat de Amerikanen op elke manier proberen om aan verkiezingen te ontkomen en in plaats daarvan zogenaamde 'presidentsverkiezingen' willen, waarbij helemaal geen rekening wordt gehouden met de bestaande toestand in Zuid-Vietnam. In Washington heeft senator Edward Kennedy gisteren het Pentagon bekritiseerd wegens het achterhouden van gegevens over de terreuracties tegen Noord-Vietnam. De senator richtte zich tegen de pogingen van het Pentagon om gegevens achter te houden over de gevolgen van de bombardementen voor de burgerbevolking.

Bespreking Kissinger-Le Duc Tho

Gisteren had in Parijs een ontmoeting plaats tussen de Noordvietnamese onderhandelaars Le Duc Tho en Xuan Thuy en Nixons adviseur Kissinger. Zoals gebruikelijk zijn door geen der partijen mededelingen over de inhoud van dit overleg gedaan. In een mededeling van het Witte Huis wordt bericht dat Kissinger voor het gesprek naar Parijs is vertrokken en dat zijn terugkeer later aangekondigd zal worden. Ook Kissingers medewerker generaal Haig, die vorige week in Sai-

gon gesprekken voerde met de Amerikaanse ambassadeur Bunker en met Thieu, neemt aan de bespreking deel.

Cambodja

In de Cambodjaanse hoofdstad Pnom Penh vond zaterdag een succesvolle actie van guerrilla-strijders plaats. Een belangrijke brug in de zwaarbevoorde stad werd opgeblazen en een tiental pantserwagens van het leger van Lon Nol viel in handen van de vrijheidsstrijders.

De verrassingsaanval wordt beschouwd als de omvangrijkste die ooit op Pnom Penh is uitgevoerd. Urenlang vonden er in de straten van de hoofdstad gevechten plaats tussen vrijheidsstrijders en eenheden van het Lon Nol-regiem.

Kissinger

Haig

Thieu

10 oct 74 A

Geheim overleg over Vietnam verlengd

Tho

KISSINGER BLIJFT DOORGAAN

Optimisme in Parijs en Washington

Van onze correspondent

PARIJS - De geheime besprekingen tussen president Nixons adviseur Henry Kissinger en de Noordvietnamese minister Le Duc Tho zijn met een derde dag verlengd.

Zowel in Parijs als in Washington wordt daaruit afgeleid dat er vorderingen zijn gemaakt. Het is nog nooit eerder gebeurd dat dergelijke geheime besprekingen, die op een onbekende plaats ergens in de

gevoerd, langer dan één of ten hoogste twee dagen duren.

Afspraak

Beide partijen houden zich nauwgezet aan de afspraak dat er niets zal uitlekken over de besprekingen, die in belangrijkheid de officiële vredesconferentie in Parijs nu verre overtreffen.

Uit de aanwezigheid van generaal Haig, die aan Kissinger is toegevoegd, maakt men op dat de besprekingen voornamelijk gaan over de positie van de Zuidvietnamese president Thieu. Haig heeft vorige week namens de Amerikaanse regering met Thieu gesproken.

Kritiek

De Zuidvietnamese president, die ook in eigen land aan veel kritiek blootstaat, is voor de Noordvietnamese en de Zuidvietnamese communisten volstrekt onaanvaardbaar als hoofd van een Zuidvietnamese regering, waarmee vrede gesloten zou kunnen worden.

De communisten eisen dat er in Zuid-Vietnam een regering van drie partijen zal komen: tegenwoordigers van het huidige regime, neutralen en communisten. Eerder hadden zij met Zuid-Vietnam niet tot vrede te komen.

Verlies

De Amerikanen hebben laten weten dat zij Thieu niet zullen laten vallen. Toch wordt algemeen aangenomen dat de geheime besprekingen bij Parijs gaan over de vraag, hoe men een nieuwe, voor alle betrokkenen aanvaardbare, Zuidvietnamese regering kan vormen zonder al te groot verlies aan gezag voor de Amerikanen en hun Zuidvietnamese bondgenoten. In ruil voor bepaalde concessies van communistische kant zouden de Amerikanen desnoods bereid zijn, Thieu te laten vallen.

Echtscheiding en alimentatie
zijn moeilijke zaken, waarover
het laatste woord voorlopig nog
niet is gesproken en waarvoor
waarschijnlijk nooit een aldoen-
de oplossing zal worden gevon-
den. Toch moeten we daarnaar
zoeken.

Divortium, in het artikel ge-
noemd: „zeer militante organisa-
tie van gescheiden vrouwen“, is
bewogen met het lot van de vele
gescheiden vrouwen die ten
proot zijn aan de grootste narig-
heid.

Als er een volksverzekering zou
komen die de verantwoordelijk-
heid voor het eerste gezin zou
overnemen, zal het aantal echt-
scheidingen zeker sterk slijgen.
Immers, de man zou niet méér
behoeven te betalen dan een
premiebedrag, terwijl de vrouw
na de scheiding met haar kinde-
ren op het bestaansminimum te-
recht zou komen.

van kinderbescherming moeten
worden gedwongen voor hun
sinderen te betalen?
Bovendien, een berekening
van het voorstel van de stichting
leert dat de heren niet bereid
zijn om per kind per maand
meer te betalen dan f 33,87.

over Vietnam verlen
FT DOOR G

Leider Westduits diakonaat:

In Vietnam moeten hulp en protest samengaan

BERLIJN (EPD) — Op de synode van de Evangelische Kirche in Berlijn-Spandau heeft Dr. Theodor Schober, leider van het diakonaal apparaat van deze kerk, verklaard dat massale hulp en luid protest in de kwestie-Vietnam hand in hand horen te gaan. 'Anders worden we nog meer medeschuldig en ongelooftwaardig ondanks alle humanitaire hulp', zei hij.

Uit de middelen van 'Brot für die Welt' is de afgelopen zomer 860.000 mark in Zuid-Vietnam en 500.000 mark in Noord-Vietnam besteed, maar daarnaast moet er constant bij de verantwoordelijken voor deze oorlog op gehamerd worden dat 'de bombardementen en de betrokkenheid bij deze oorlog onvoorstelbaar en met geen argument meer te rechtvaardigen zijn en daarom gestopt behoren te worden'.

Schober waarschuwde er ook tegen om zich naar aanleiding van de gebeurtenissen in München te laten op-

zetten tegen buitenlanders. 'Wij zijn aan onze rechtsstaat en alle hier wonende mensen van welke huidskleur of politieke opvatting dan ook verschuldigd voor het recht van allen zorg te dragen en vooroordeelen te weerleggen, zoals wij ons anderzijds teweer zouden stellen als onze staat terreur of geweld zou toelaten', aldus Schober.

Uitwijzingen

De synode had een brief van zijn studentenpredikanten ontvangen ver-

gezeld van een hoeveelheid documentatie, waaruit viel af te leiden dat in het geval van de uitwijzingen beginnend van de rechtsstaat door de autoriteiten zijn overtreden. De kerken mogen volgens de studentendominiees na het zwijgen over het lot van de Palestijnse vluchtelingen niet ook nog eens hun mond dichthouden wanneer Arabische burgers onrecht wordt aangedaan. Op hun landelijke conferentie hebben studentenpredikanten samen een fonds in het leven geroepen voor de financiering van juridische bijstand aan door uitwijzing bedreigde Arabische studenten. 'Wij studentenpredikanten voelen ons geroepen hen bij te staan nu zij zelf niet spreken kunnen zonder zichzelf in gevaar te brengen', aldus de brief aan de synode.

De Westduitse afdeling van Amnesty International heeft geprotesteerd tegen de arrestatie van de reeds elf jaar in de Bondsrepubliek woonachtige Palestijn Horeira Dajani. Hij is 27 september opgepakt onder de aanklacht een lid van El Fatah te zijn. Dajani die lid is van Amnesty International, had een functie aan de universiteit van Marburg. Amnesty noemde de aanklacht tegen hem 'een-

voudig absurd' want Dajani heeft zich altijd tegen terreur in welke vorm dan ook uitgesproken.

Op de synode werd voorts medegedeeld, dat de Raad van de Evangelische Kirche een studie-opdracht heeft verstrekt naar het effect van de economische betrekkingen van de Bondsrepubliek met Zuidelijk Afrika.

Vorster ontkent

Inmiddels heeft de Zuidafrikaanse premier Vorster aan de raadsvoorzitter van de Evangelische Kirche, landsbisschop Dietzfelbinger, een brief laten terugschrijven volgens welke 'er van de berichten over martelingen van leden van de evangelisch lutherse Ovambo-Kavango-kerk in West-Afrika om hen tot bekentenissen te dwingen, absoluut niets waar is'. Oberkirchenrat Herbert uit Darmstadt drong er op aan dat de kerk zich niet met dit antwoord moet tevredenstellen, daarvoor is de brief te zeer in strijd met de feiten die eenparig door verscheidene getuigen zijn gemeld, aldus Herbert.

Vertegenwoordigers van de 'Kirchenbund' in de DDR waren wel uitgenodigd om de synode bij te wonen maar op de uitnodigingen is taal noch teken gehoord. Langs omwegen komen erachter komen dat voor dit doegen uitreisvisa verkregen hadden kunnen worden.

Toekomst Zuidvietnamese president voornaamste twistpunt

Thieu hoofdschotel op geheim overleg

PARIJS, SAIGON (Reuter, UPI, AP) — De toekomst van de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu schijnt het voornaamste twistpunt te zijn bij de ook gisteren voortgezette geheime onderhandelingen tussen de Amerikanen en Noordvietnamezen. Waarschijnlijk zal het gesprek vandaag worden voortgezet. Nog nooit tevoren werd zo lang achtereen onderhandeld.

De besprekingen worden gevoerd door twee Amerikanen: Henry Kissinger, Nixons adviseur, en zijn plaatsvervanger generaal Alexander Haig en door twee Noordvietnamezen: Le Doec Tho, lid van het politburo en Xoean Thoel, de onderhandelaar in Parijs. Van beide zijden wordt een volstrekt stilzwijgen bewaard over inhoud en plaats van de besprekingen en de Amerikaanse en Noordvietnamese delegaties willen niet eens bevestigen, dat er geheime besprekingen gaande zijn. Volgens de Franse pers had één van

de Noordvietnamezen geweigerd iets te zeggen 'om niet de verkiezingscampagne van de heer Nixon te voeden'. De aanwezigheid van Haig heeft de speculatie aangewakkerd dat de besprekingen zich vooral bezig houden met de politieke toekomst van president Ngoejen Van Thieu. Het is de eerste maal dat Haig aan geheime besprekingen in Parijs deelneemt. Kort tevoren pleegde hij overleg met Thieu in Saigon. Vanuit Saigon wordt vernomen, dat de Amerikanen een nieuw vredesvoorstel hebben opge-

steld, dat er ondermeer in voorziet dat Thieu spoedig zal aftreden. Maar Thieu heeft er geen geheim van gemaakt, dat hij zulks niet ambieert. Volgens waarnemers heeft Kissinger Haig verzocht de besprekingen te willen bijwonen om Le Doec Tho één van de volgende twee dingen aan het verstand te brengen: hoe veel concessies kunnen worden verkregen van president Thieu bij de Amerikaanse pogingen hem te doen aftreden voordat verkiezingen worden gehouden over de toekomst van Zuid-Vietnam of dat de zaak aanzienlijk ingewikkelder is dan alleen maar het aftreden van Thieu.

Zondag gaf radio-Hanoi een verklaring uit, die waarschijnlijk de inhoud van de besprekingen aangeeft. 'De bewering dat het huidige marionettenbewind van Ngoejen Van Thieu 'de enige constitutionele regering' in Zuid-Vietnam is en dat iedere 'verkiezingen' slechts 'presidentiële verkiezingen' zullen zijn, houdt geen rekening met de huidige werkelijkheden in Zuid-Vietnam', aldus de verklaring. Hanoi en de Viet Cong dringen aan op een coalitie-regering, zonder president Thieu, die noch door de communisten zal worden overheerst, noch pro-Amerikaans zal zijn. Deze regering moet verkiezingen voorbereiden voor een parlement, dat een nieuwe grondwet moet opstellen. Noord-Vietnam en de Viet Cong hebben commentaar geweigerd op de verkiezing van senator Ngoejen Van Hoejen als president van de senaat. Hij versloeg de regeringskandidaat. Hoejen is een felle anti-communist en een tegenstander van Thieu en hij wordt dikwijls genoemd als opvolger van Thieu in Zuid-Vietnams overgangsfase.

In Indo-China heeft de Amerikaanse luchtmacht de zware aanvallen in Noord-Vietnam voortgezet, terwijl de Zuidvietnamezen een gehucht op 16 km ten noorden van Saigon op de

Alexander Haig

Henry Kissinger

noordelijken hebben heroverd. Maar de noordelijken houden verder stand in de wouden en akkers rond Saigon, van waaruit zij de Zuidvietnamese hoofdstad kunnen bestoken. Vijf maal voerden de zware B-52's bombardementen uit op de stellingen van de noordelijken binnen een straal van 35 km van Saigon. Overigens gelooft men niet dat de noordelijken serieus van plan zijn een aanval op Saigon te lanceren. De huidige opmars zou eerder een politiek doel hebben: de presidentsverkiezingen in de Verenigde Staten te beïnvloeden. Inmiddels is in de Cambodjaanse hoofdstad bekendgemaakt, dat Amerikaanse B-52-bommenwerpers op 27 september per abuis enkele Cambodjaanse nederzettingen hebben bestookt, waardoor 88 burgers om het leven kwamen. De nederzettingen staan reeds lange tijd op militaire kaarten aangegeven als niet militair gebied. Na de communistische zelfmoord-aanval op de hoofdstad, is de jaarlijkse feestviering voor de doden weinig uitbundig. De troepen zijn in verhoogde paraatheid gebracht, aangezien een tweede aanval wordt gevreesd.

Israël nestelt zich dieper in bezette gebieden

JERUZALEM, CAIRO (AP, Reuter, UPI) — De Israëlsche regering heeft besloten om de vestigingen van de Israëlsche industrie in de bezette Arabische gebieden aan te moedigen.

Dit besluit wordt algemeen gezien als een poging de nieuwe grenzen van Israël al bij voorbaat vast te stellen, nog voordat er vrede met de Arabische buurlanden is gesloten.

Tot dusver werden Israëlsche burgers ervan weerhouden om in de bezette gebieden vestigingen van blijvende aard op te richten, omdat hierdoor de kans op vrede in gevaar zou komen. Zondag is er echter door een ministeriële commissie voor economische zaken bekend gemaakt dat er financiële hulp en belastingsteun zal worden gegeven aan diegenen, die willen investeren in de bezette gebieden van Egypte, Jordanië en Syrië. Een dergelijke steun gold al lang voor bepaalde gebieden van Israël zelf, zoals in landelijke, dun bevolkte gebieden en delen van de woestijn. Het nieuwe besluit is volgens welingelichte kringen in Jeruzalem genomen op voorstel van de minister van defensie Dajan. De Israëlsche regering zou willen helpen bij de industrialisatie in die bezette gebieden, die men in ieder geval wil behouden, zoals het heuvel-land van Golan, delen van de westelijke Jordaan-oever, de zeestraat van Tiran, de Gaza-strook en delen in de oostelijke Sinai-woestijn. Welke soorten industrie zullen worden 'aangemoedigd', is niet bekend gemaakt. De exploitatie in de bezette gebieden heeft tot nu toe alleen de landbouw

betroffen en enige lichte industrie, die men gemakkelijk kan ontmantelen, indien het betreffende stuk grond, waarop die industrie is gevestigd, aan de Arabische landen teruggeven zou worden.

SOEDAN

De verstandhouding tussen Egypte en Soedan is zondag nog verder verslechterd, nadat Cairo opdracht heeft gegeven de rest van de bij het Suezkanaal gelegerde Soedanese troepen naar huis te laten terugkeren. Eerder trok de Soedanese regering al een deel van haar troepen uit de kanaal-zone terug, nadat Cairo felle kritiek had geuit op de weigering van de Soedanese regering vliegtuigen met Libyë wapens en militairen over haar grondgebied naar Oeganda te sturen op het hoogtepunt van het grensconflict tussen Oeganda en Tanzania.

Het Egyptische persbureau MENA, dat een en ander meedeelde, berichtte dat Soedan toen een deel van zijn troepen terugtrok, zonder hierover van tevoren overleg met Egypte te hebben gepleegd. Het jongste verzoek van Cairo zou een reactie zijn op dit bruuske optreden van Soedan. In totaal zou het trouwens slechts om een paar honderd militairen gaan, omdat de Soedanese troepensterkte in Egypte nooit meer dan tweeduizend man had bedragen.

Geheim overleg gaat door

WASHINGTON, 19 okt. (Reuter, AP) — Het Witte Huis verwacht dat Henry Kissinger zijn geheime overleg met Noordvietnamese onderhandelaars in Parijs vandaag voor de derde achtereenvolgende dag zal voortzetten. „Kennelijk hebben zij iets era over te praten”, aldus perssecretaris Ziegler die verslaggevers te woord stond.

Hij weigerde commentaar op de vraag of het lot van de Zuidvietnamese president, Ngoejen Van Thieu, het belangrijkste obstakel is voor een overeenkomst op het Parijs vredesoverleg.

Nooit eerder in de drie jaren dat Kissinger in het geheim in Parijs de Noordvietnamezen heeft ontmoet hebben de besprekingen drie dagen geduurd. Het is duidelijk dat het tempo van het overleg wordt opgevoerd en er zijn aanwijzingen dat de besprekingen zich concentreren op de toekomst van het regime in Saigon na afloop van de oorlog.

Inmiddels heeft de senaat goedkeuring gehecht aan het verlenen van twee extra sterren aan generaal-majoor Haig en zijn benoeming tot vice-staf-chef van het leger. De Republikeinse senaatsleider Hugh Scott verklaarde, dat de aanwezigheid van Haig (die vorige week besprekingen met Thieu heeft gevoerd) bij het geheime overleg van Kissinger er op wijst dat belangrijke besprekingen gaande zijn. Hij zei echter geen snelle, plotselinge ontwikkelingen te verwachten.

„BARBERTJE” LAVELLE MOEST HANGEN

Bommen op N.-Vietnam kostten generaal de kop

Senaat Amerika straft inbreuk op regels

AMSTERDAM, 10 okt.

(Van onze redactie buitenland)

Barbertje moet hangen. Zo hebben de leden van de Amerikaanse Senaatscommissie voor de strijdkrachten geredeneerd, toen zij na een maand van geheime verhoren hun oordeel velden in de zaak-Lavelle. Generaal John Lavelle (55) werd één rang teruggezet en met vervroegd pensioen gestuurd, omdat hij in de periode van november vorig jaar tot maart dit jaar op eigen houtje doelen in Noord-Vietnam heeft laten bombarderen. De voltallige Senaat komt deze week bijeen om het besluit te bekrachtigen.

De Senaatscommissie kwam tot de conclusie, dat de onmiddellijke superioriteiten van Lavelle niet verantwoordelijk kunnen worden gesteld voor enige bemoeienis met de „clandestiene” bombardementen. Dit betrof met name de vroegere Amerikaanse opperbevelhebber in Zuid-Vietnam, generaal Creighton Abrams, en vlootadmiraal Thomas Moorer, voorzitter van de chefs van staf. De uitgestelde benoeming van Abrams tot stafchef van het leger werd dan ook nu met algemene stemmen goedgekeurd.

De zaak-Lavelle heeft in Amerika niet zo bijster veel emoties losgewoeld. Er is geen sprake geweest van driftige demonstraties, golven opgewonden brieven op het bureau van president Nixon en massaal huldebetoen voor Lavelle, zoals tijdens het proces tegen luitenant William Calley, die na een „bedrijfsongeval” moest hangen wegens zijn verantwoordelijkheid bij de massamoord op wearloze Zuid-Vietnamezen in My Lai. Voor opwinding was ook geen enkele reden, omdat Nixon zelf in april het sein gaf tot de grootste bombardementsactie tegen Noord-Vietnam in de historie van de Vietnamese oorlog.

Een Amerikaans bombardement op de Noordvietnamese havenstad Haiphong, toen het officieel wel mocht na de hervatting van de bombardementen door president Nixon.

april van zijn commando ontheven „op persoonlijke gronden en om redenen van gezondheid”, zoals officieel werd bekendgemaakt. Hughes hield echter aan en later moest het Pentagon toegeven, dat deze omschrijving niet helemaal klopte en dat er wel degelijk iets mis was gegaan bij Lavelle.

Wat was er gebeurd? Lavelle, die in augustus vorig jaar commandant van de Zevende Luchtmacht in Vietnam was geworden, gaf begin november opdracht tot een bombardementsactie tegen het vliegveld van Kwang Lang op enkele honderden kilometers ten noorden van de gedemilitariseerde zone in Noord-Vietnam. Doelwit een Mig-straljager, die „lastig” was voor B-2 bommenwerpers in actie boven Laos en Cambodje. Het was de eerste actie in een reeks van 28, die eindigde op 8 maart.

een willekeurige generaal blijkt in staat de regeringspolitiek te doorkruisen.

Veel belangrijker is nog de kwestie van de geloofwaardigheid van de officiële berichtgeving over de oorlog uit het militaire hoofdkwartier in Saigon. Amerikaanse militairen hebben al laten weten, dat de benaming „beschermende reactie” een lacherij was geworden. Na 8 maart werd dan ook geen gebruik meer gemaakt van deze terminologie. De vraag: „Een lacherij?” kan nu gevoelig ook gesteld worden naar aanleiding van de Amerikaanse rapportage van de bombardementen op dijken en civiele doelen in Noord-Vietnam.

Onlangs nog verklaarde een hooggeplaatste Amerikaanse officier voor een Senaatscommissie, dat het Pentagon en het ministerie van defensie lang niet alle belichtingen krijgen

Doelwit

De zaak tegen Lavelle kwam in februari aan het rollen. Een jonge sergeant, Lonnie Franks, die dienst had gedaan op een luchtmachtbasis in Thailand, schreef een brief aan senator Harold Hughes, waarin hij melding maakte van de „illegale” bombardementsvluchten van jachtbommenwerpers van Lavelles Zevende Luchtmacht. Honderden militairen werkten, aldus Franks, op het lagere niveau vrolijk mee om de vluchten in de rapporten zo te beschrijven, dat zij binnen de tenen van de geldende regels vielen.

Hughes trok met zijn brief bij het Pentagon aan de bel. Hij kreeg aanvankelijk nul op het request. Het Pentagon wenste de zaak intern af te handelen en alle implicaties in de doofpot te stoppen. Lavelle werd in

voor de Senaatscommissie verklaarde Lavelle dat alle acties werden uitgevoerd met medeweten en stilzwijgende toestemming van zijn superieuren. Een maand na zijn eerste bombardementsvluchten kreeg hij zelfs van hogerhand kritiek te incasseren, niet omdat hij de regels zou hebben geschonden, maar omdat hij zijn doelen niet had geraakt. Vanuit Washington werd hem nog op het hart gedrukt „agressiever” te werk te gaan en alles uit de interpretatie van de regels te halen, wat erin zat.

Om de interpretatie van die regels heeft de zaak-Lavelle voor het belangrijkste deel gedraaid. Sinds de afkondiging van de Amerikaanse bombardementsstop op Noord-Vietnam in 1969 gold de regel van de „beschermende reactie” (protective reaction). Deze regel hield in, dat jachtbommenwerpers, die verken-

GENERAAL JOHN D. LAVELLE
...zondebok...

ningsvliegtuigen boven Noord-Vietnam begeleidde, tot actie mochten overgaan, als zij zelf werden aangevallen. Als aanval kon worden beschouwd: beschietingen door luchtafweergeschut, acties van Migs of radarbewegingen voor raketten.

„Privé-oorlogje”

Lavelle liet de meeste vluchten in zijn privé-oorlogje” uitvoeren vanaf januari, toen hij in de gaten kreeg, dat de Noordvietnamezen een nieuw type radar voor hun raketten in gebruik hadden genomen als voorproefje op een groot offensief, dat allereveng werd verwacht rond het begin van het nieuwe Tet-jaar in februari (het offensief kwam eind maart). Het nieuwe type radar maakte het voor Amerikaanse piloten moeilijker te ontdekken, dat zij door de radar werden gevolgd. Lavelle interpreteerde acties tegen het radarsysteem als een schoolvoorbeeld voor „beschermende reactie”.

Piloten, die aan de acties hebben deelgenomen, vertelden de leden van de Senaatscommissie, dat zij instructies hadden gekregen doelen in Noord-Vietnam te bombarderen ongeacht de vraag of zij eerst werden aangevallen. Volgens hun verklaringen (die zwaar gecensureerd in de openbaarheid kwamen) werden telkens vóór elke actie korte instructiebijeenkomsten gehouden, waarop de doelen tot in details werden aangegeven. In de rapporten kwam later gewoon te staan, dat de Amerikaanse toestellen eerst werden aangevallen.

Lavelle's superieuren Abrams en Moorer hebben stelselmatig ontkend, dat zij op de hoogte waren van inbreuken op de geldende regels. Ook verklaarden zij niets te weten van vervalsingen van de rapporten. Abrams gaf toe, dat het Amerikaanse opperbevel erop had aangedrongen over te gaan tot massale verkenningsvluchten boven Noord-Vietnam, omdat een offensief in de lucht hing. Maar het was, aldus Abrams, de uitdrukkelijke opdracht binnen de regels van de „beschermende reactie” te blijven.

In een brief aan de Senaatscommissie voerde Lavelle nog ter verdediging aan, dat „het duidelijk leek, dat hogere autoriteiten aanbevelingen en zelfs aansporingen hadden gedaan tot een bijzonder vrije politiek, die de letter van de geldende regels te buiten ging”. „Terwijl ik in de veronderstelling verkeerde, dat mijn superieuren zich bewust waren van de aard van onze operaties, blijkt nu, dat er een andere opvatting bestond dan ik dacht”, aldus Lavelle.

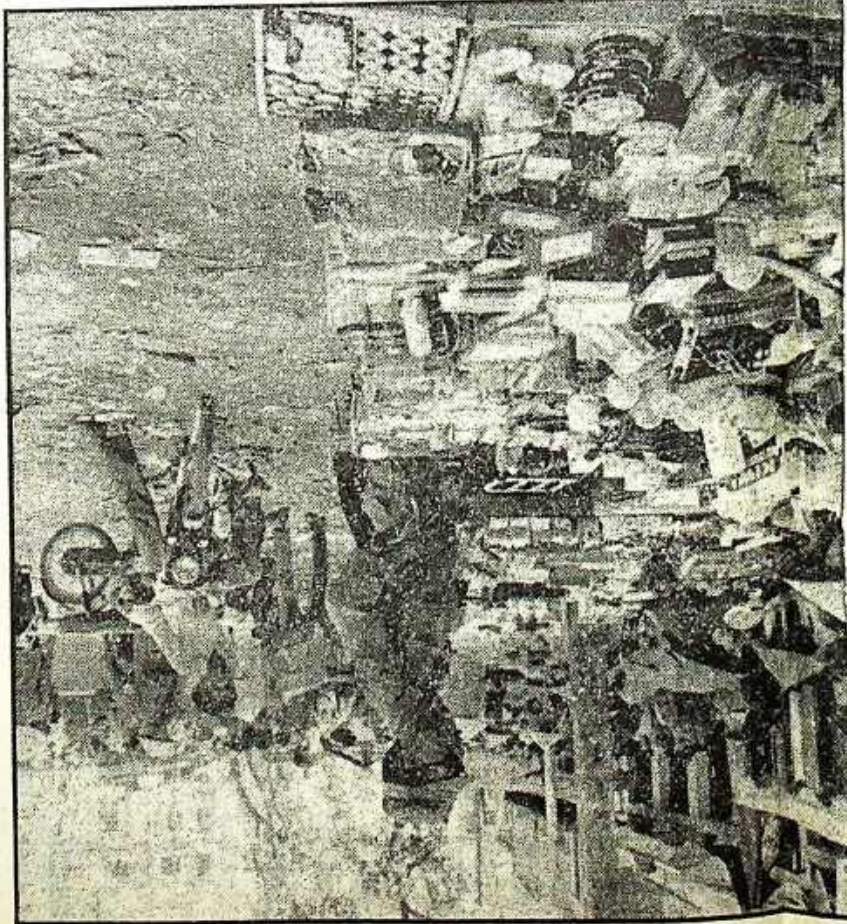
Vragen

Toch blijft Amerika zitten met twee essentiële vragen. Er is gesuggereerd dat de geheime contacten tussen Nixons speciale adviseur Henry Kissinger en de Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho in november vorig jaar zijn afgesprongen, omdat Amerika via Lavelle zijn bombardementen hervatte. Op die vraag is geen antwoord gekomen. De Amerikaanse regering heeft daarmee de twijfels laten bestaan: ofwel zij is in enigerlei vorm op de hoogte geweest van de bombardementen ofwel

Mahler staat

ichten Baader-Meinhofgroep

tre basis en na S nigon de grootste stad in Zuid-Vietnam, hier de worden goeder en verkocht uit de speciale legerswinkels voor Amerikaanse koopwaar omvat zee, schoensmeer, sigaretten, maar onder de toon- gelovrijke vesten, vliegtuigonderdelen en postzakken van de Ameri-

MARKT VIETNAM

HAN VAN GESSEL

TOKIO, 10 okt. (Reuter) — Japan zal zijn defensie-nitrogen nagevoerd worden voor de ontwikkeling van de verduubelen om de strijdkrachten de komende vijf jaar uit te rusten met moderne wapens. De nationale defensieraad stemde maandag in met een bedrag van vijf miljard 500 miljard 500 miljoen gulden voor het vijfjarige militaire vijfjaarsoverzicht.

defensie-budget

Japan verduubelt

In de periode 1960/1970 bedroeg de groei van de agrarische uitvoer van de ontwikkelingslanden slechts 3,2 procent per jaar tegen 5,9 procent voor de ontwikkelde naties. De FAO heeft bevestigd dat de waarde van de agrarische wereldhandelen vorig jaar met 1,3 procent toenam. De FAO hebben de rijke landen vorig jaar met 1,3 procent verduubeld. De exporten van de rijke landen stegen vorig jaar rond 6,2 miljard gulden, maar die van de arme landen daalden ongeveer 1,3 miljard, aldus de FAO.

De FAO heeft bevestigd dat de waarde van de agrarische wereldhandelen vorig jaar met 1,3 procent toenam. De FAO hebben de rijke landen vorig jaar met 1,3 procent verduubeld. De exporten van de rijke landen stegen vorig jaar rond 6,2 miljard gulden, maar die van de arme landen daalden ongeveer 1,3 miljard, aldus de FAO.

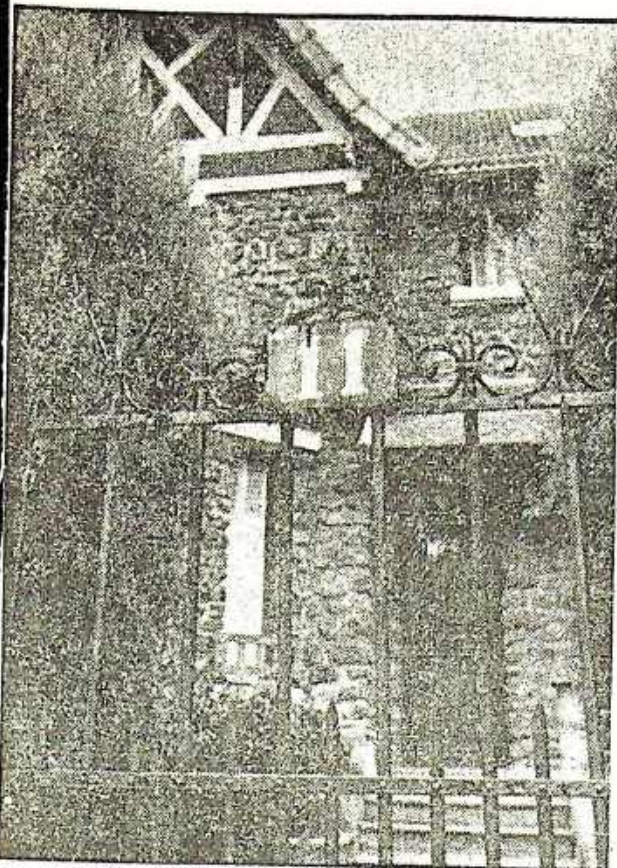
op rijke boeren

verder achter

Arme landen

ROME, 10 okt. (Reuter) — De jon-

"ONDERDUIK" ADRES VIETNAM

Diplomatieke drukte 72/11 rond Vietnam

Dit is een van de panden in het zuiden van Parijs waar geheime besprekingen over Vietnam zijn gehouden. Rechts een onbekende Vietnamees, die het pand verlaat. Na ontdekking van het pand door de pers, zijn de onderhandelaars naar een ander "onderduik-adres" verhuisd.

oort een compromis wordt gevonden, zal het dus gaan over deze knelpunten. Hierover is echter niets bekend. In Saigon blijft men wijzen op senator Ngoejen van Hoejen als goede opvolger van Thieu omdat hij voor alle partijen aanvaardbaar zou zijn. Het Bevrijdingsfront heeft zich echter nog nooit over hem uitgelaten.

De Russische president Podgorny heeft tijdens een staatsdiner voor de sjah van Iran nogmaals benadrukt, dat „de Sovjet-Unie zowel het heidhaftige Vietnamese volk als de volken van Cambodja en Laos vastbesloten zal blijven steunen.”

Zware bombardementen

Het Amerikaanse commando in Saigon heeft dinsdag 330 luchtaanvallen van jachtbommenwerpers op Noord-Vietnam gemeld, hetgeen de zwaarste aanval was sinds 17 september. Het was bovendien de vijfde achtereenvolgende dag dat meer dan 300 aanvalsvluchten werden uitgevoerd.

De aanvallen van de Noordvietnamezen en Vietcong verminderden aanzienlijk maar zij behielden de controle in zeven gehuchten op een afstand van 14 tot 32 kilometer ten noorden van Saigon. Het Zuidvietnamese leger heeft zich tot dusver beperkt tot het isoleren van deze gehuchten terwijl vliegtuigen aanvallen doen op Noordvietnamese troepenconcentraties die gemiddeld veertig kilometer buiten Saigon zijn gesignaleerd.

PARIJS/SAIGON, 11 okt. (Reuter, AP, NYT, UPI) — Verschillende diplomatieke activiteiten werden gisteren gemeld in verband met het Vietnam-probleem, waardoor geruchten werden versterkt dat er beweging is gekomen in het geheime overleg. Dit overleg werd gisteren voor de derde achtereenvolgende dag gevoerd door de Noordvietnamezen Le Doek Tho en Xocan Thoei met Nixons adviseur Kissinger en zijn assistent generaal Haig.

In het zuiden van Parijs ontdekt waar geheime besprekingen zijn gehouden, maar toen dit bekend was zijn die besprekingen naar een ander geheime plaats verhuisd.

In communistische kringen worden geruchten bevestigd dat de kern van het overleg zich concentreert op de toekomstige vorm van het bewind in Saigon.

In alle geruchten duiken telkens dezelfde punten op van oude voorstellen: een bestand, einde van de bombardementen op Noord-Vietnam en het leggen van mijnen in Noordvietnamese wateren, een einde aan Noordvietnamese infiltraties in het zuiden, verkiezingen in zuid-Vietnam voor een nieuw bewind dat neutraal is, dat wil zeggen, niet overheerst door communisten noch door Amerikaanse marionetten, en natuurlijk de terugtrekking van alle Amerikanen, tegenover vrijlating van de krijgsgevangenen.

Kernpunt

Kern van geschil blijft de samenstelling van een overgangsbeleid. De Voorlopige Revolutaire Regering wil een regering van „nationale eenheid” bestaande uit haar eigen vertegenwoordigers, die van Saigon en autoriteiten die nu in ballingschap zitten. Absolute eis is hierbij dat de huidige president Thieu geheel van het toneel verdwijnt. Het bewind van Thieu in Saigon verzet zich hier nog steeds tegen en als er

Kissinger had dezelfde dag een gesprek met de Franse minister van buitenlandse zaken Schumann, die onmiddellijk na het vertrek van Kissinger op zijn beurt verslag uitbracht aan president Pompidou. In Saigon vond vrijwel tegelijkertijd een gesprek van ongeveer drie kwartier plaats tussen president Thieu en de Amerikaanse ambassadeur Ellsworth Bunker. Kissinger wordt vandaag terugverwacht in Washington, om president Nixon verslag te doen van zijn geheime overleg, dat voor het eerst drie dagen heeft geduurd.

Franse regeringsautoriteiten verklaarde dat hoewel Frankrijk altijd tracht behulpzaam te zijn, „op geen enkele wijze door Parijs wordt bemiddeld” in het conflict.

Het gezaghebbende Parijse dagblad Le Monde schreef dat men rekening moet houden met de aankondiging van een bestand, „in de komende dagen of weken”.

De journalisten hebben een pand

Spijtig

TERWIJL Henry Kissinger in Parijs verrassenderwijs zijn bagage weer uit het vliegtuig liet halen om verder te kunnen praten met de Noordvietnamezen, heeft George McGovern ten overstaan van de Amerikaanse televisiekijker zijn Vietnamplannen ontvouwd. De democratische kandidaat wenst niets voor zijn kiezers geheim te houden, zoals zijn tegenstander Nixon dat in 1968 wel deed toen hij omstandig schermd met een „geheim plan” om een eind aan de oorlog in Zuidoost-Azië te maken. Dat plan is nog altijd geheim en misschien komt het wel nimmer in de openbaarheid.

McGovern wenst Nixons politiek van „ons gezicht redden” om te zetten in een politiek van „onze ziel redden”. Hoe kan het, roept de senator vertwijfeld uit, dat wij vriendschap proberen te sluiten met miljoenen communisten in China en Rusland en tegelijkertijd een kleine bende bevechten om de invloed van datzelfde communisme in te dammen? Dat is een vraag die allang niemand meer kan beantwoorden. Ook Nixon niet in zijn meest opportunistische momenten.

De senator is rigoureuus in zijn plannen. Ex-minister van defensie Clark Clifford — op wiens nota's het plan van McGovern deels is gebaseerd — heeft hem verteld dat het heel goed mogelijk is alle troepen binnen 90 dagen terug te trekken. McGovern wil nog slechts in Thailand een basis houden en in de zeeën rond Vietnam vliegdekschepen gestationeerd houden totdat alle krijgsgevangenen weer thuis zijn. Dan gaan ook die laatste Amerikaanse steunpunten in dit stukje wereld welbewust teloor.

Het zou het einde kunnen betekenen van een periode waarin Washington voor de hele „vrije wereld” placht te beslissen wat goed of slecht was, een tijdperk waarin de naweeën van de angst voor de communistische moloch — ook al zo'n vondst van merendeels Amerikaanse oorsprong — nog sterk genoeg waren om de banden van zwakkere landen met het sterke Amerika angstig nauw te houden.

Het zou daarvan het einde kunnen betekenen, ware het niet dat president Nixon in de laatste opiniepeilingen onder de kiezers op zestig procent blijkt te staan en McGovern slechts op 33. Deze McGovern maakt dus, wanneer alles normaal blijft verlopen, geen schijn van kans. Vietnam is voor de Amerikanen een kwestie geworden, waarmee ze hebben geleerd te leven. Bovendien zal Nixon heus wel kans zien de Amerikaanse troepen mondjesmaat verder terug te trekken en sterk te blijven aan de onderhandelingstafel.

De Democraten maken vergeefs gebruik van Nixons eigen kreet uit 1968: „Zij die vier jaar lang de kans hebben gehad en niet voor vrede konden zorgen, verdienen die kans niet weer.”

— uit een de Amerikanen

Spijtig

TERWIJL Henry Kissinger in Parijs verrassenderwijs zijn bagage weer uit het vliegtuig liet halen om verder te kunnen praten met de Noordvietnamezen, heeft George McGovern ten overstaan van de Amerikaanse televisiekijker zijn Vietnamplannen ontvouwd. De democratische kandidaat wenst niets voor zijn kiezers geheim te houden, zoals zijn tegenstander Nixon dat in 1968 wel deed toen hij omstandig schermde met een „geheim plan” om een eind aan de oorlog in Zuidoost-Azië te maken. Dat plan is nog altijd geheim en misschien komt het wel nimmer in de openbaarheid.

McGovern wenst Nixons politiek van „ons gezicht redden” om te zetten in een politiek van „onze ziel redden”. Hoe kan het, roept de senator vertwijfeld uit, dat wij vriendschap proberen te sluiten met miljoenen communisten in China en Rusland en tegelijkertijd een kleine bende bevechten om de invloed van datzelfde communisme in te dammen? Dat is een vraag die allang niemand meer kan beantwoorden. Ook Nixon niet in zijn meest opportunistische momenten.

De senator is rigoureuus in zijn plannen. Ex-minister van defensie Clark Clifford — op wiens nota's het plan van McGovern deels is gebaseerd — heeft hem verteld dat het heel goed mogelijk is alle troepen binnen 90 dagen terug te trekken. McGovern wil nog slechts in Thailand een basis houden en in de zeeën rond Vietnam vliegdekschepen gestationeerd houden totdat alle krijgsgevangenen weer thuis zijn. Dan gaan ook die laatste Amerikaanse steunpunten in dit stukje wereld welbewust teloor.

Het zou het einde kunnen betekenen van een periode waarin Washington voor de hele „vrije wereld” placht te beslissen wat goed of slecht was, een tijdperk waarin de naweeën van de angst voor de communistische moloch — ook al zo'n vondst van merendeels Amerikaanse oorsprong — nog sterk genoeg waren om de banden van zwakkere landen met het sterke Amerika angstig nauw te houden.

Het zou daarvan het einde kunnen betekenen, ware het niet dat president Nixon in de laatste opiniepeilingen onder de kiezers op zestig percent blijkt te staan en McGovern slechts op 33. Deze McGovern maakt dus, wanneer alles normaal blijft verlopen, geen schijn van kans. Vietnam is voor de Amerikanen een kwestie geworden, waarmee ze hebben geleerd te leven. Bovendien zal Nixon heus wel kans zien de Amerikaanse troepen mondjesmaat verder terug te trekken en sterk te blijven aan de onderhandelingstafel.

De Democraten maken vergeefs gebruik van Nixons eigen kreet uit 1968: „Zij die vier jaar lang de kans hebben gehad en niet voor vrede konden zorgen, verdienen die kans niet weer.” Immers 60 percent van de Amerikanen vindt dat de kille rekenaar, die hoog in het Witte Huis zit, en zich niet eens verwaardigt om persoonlijk een campagne te voeren, het toch goed doet. En dat is, zacht uitgedrukt, spijtig voor een groot stuk van de rest van de wereld, die nog zozeer van dit Amerika afhankelijk is.

McGovern „verkoopt” zijn vredesplan

CHICAGO, 11 okt. (Reuter, AP, UPI) — De Democratische kandidaat voor het Amerikaanse presidentschap, senator George McGovern, heeft gisteren in een nationale TV-spot van een half uur zijn Vietnam-programma uiteengezet. Behalve zijn reeds eerder gedane belofte, dat hij — als hij tot president zou worden gekozen in november — binnen negentig dagen een einde zou maken aan de Amerikaanse betrokkenheid

bij de oorlog in Vietnam, kondigde McGovern verder het volgende vrede-scheme aan:

Onmiddellijke stopzetting van alle bombardementen en andere militaire acties in heel Indo-China (waaronder behalve Noord- en Zuid-Vietnam ook Laos en Cambodja vallen).

Onmiddellijke stopzetting van alle militaire leveranties, die een voortzetting van de oorlog mogelijk maken.

Onmiddellijk begin van een terugtrekking van alle Amerikaanse troepen uit Laos en Cambodja met inbegrip van alle verplaatsbare materieel. „Wij zullen alle transport ter beschikking stellen om zo'n terugtrekking binnen negentig dagen mogelijk te maken”, aldus McGovern. De Democratische kandidaat zei verder, dat hij Hanoi onmiddellijk van deze Amerikaanse stappen tot beëindiging van de oorlog op de hoogte zou stellen en Noord-Vietnam zou vragen om zijn belofte de Amerikaanse krijgsgevangenen vrij te laten en een opgave te verstrekken over de Amerikaanse vermisten in te lossen.

Volgens McGovern gaat het om een keuze tussen „het redden van het gezicht”, zoals Nixon wil en „het redden van levens”. In zijn rede, die een samenvatting was van McGovern's eerder uitgesproken opvattingen over de manier, waarop de oorlog in Vietnam beëindigd moet worden, deed McGovern ook een felle aanval op de Zuidvietnamese president Thieu. Thieu belet het Zuidvietnamese volk zich vrijelijk over zijn toekomst uit te spreken, aldus McGovern, die hierover verder zei: „Wij moeten het weinig geruststellende feit onder ogen zien, dat de enige manier om het Saigon-regime een regering, die het wenst, te waarborgen, gevormd wordt door onze massale aanwezigheid in Zuid-Vietnam.”

In zijn televisietoespraak verklaarde McGovern verder, dat de door hem voorgestelde oplossing van de oorlog in Vietnam niet „zonder risico's” was. De eerste commentaren op zijn rede in Zuid-Vietnam en Washington waren negatief. Een woordvoerder van het Thieu-bewind in Saigon gaf te kennen, dat de McGovern-voorstellen neerkwamen op een „bedel-formule” en „een wanhopige laatste poging om stemmen te winnen” in de Verenigde Staten. De Amerikaanse minister van defensie, Laird, verweet McGovern, dat hij een voorstander van een „onvoorwaardelijke overgave” in Vietnam zou zijn.

Zware terreurbombardementen als ruggesteun voor Thieu

Met cynische volharding zet de Amerikaanse luchtmacht terreurbombardementen voort op de directe omgeving van Saigon. Volgens bekendmakingen in de Zuidvietnamese hoofdstad werden daarbij maandag vele tientallen mensen gedood. Zoals gebruikelijk werden de slachtoffers aangeduid als 'communisten'.

Als hulpbetoon en bescherming aan het corrupte, totaal geïsoleerde Thieu-régieem voert het luchtcommando van de VS een project uit om uit een brede ring rond Saigon alle bewoners te verdrijven en de plantages en bossen met de grond gelijk te maken. De aldus verkregen platgebiede woestenij wordt vervolgens tot vrij-vuren-gebied verklaard; d.w.z. dat de Amerikanen en huurlingen er zonder meer schieten op alles dat nog beweegt.

Tientallen slachtoffers

Het hele project moet Thieu nog een schijn van kracht geven, terwijl de ring ook zou dienen als een zoveelste 'verdedigingsgordel' om Saigon. Dat de namens Thieu vertoonde 'kracht' niets meer inhoudt dan een onmenselijke terreur en dat talloze boeren en plantage-arbeiders er het slachtoffer van worden en van huis en haard verdreven worden, speelt voor de agressors daarbij geen enkele rol.

Het marionettenleger is bovendien — ondanks alle Amerikaanse steun — niet in staat om het betrokken gebied te onderwerpen. In een aantal streken op twintig à dertig kilometer van Saigon houden de Thieu-troepen alleen een aantal dorpjes bezet, waaruit de bevolking is weggevlucht. In het gebied buiten hun versterkte stellingen durven ze zich niet te vertonen. Daar opereren groepjes guerrilla's, die op onverwachte ogenblikken korte acties tegen de huurlingen uitvoeren. De vrijheidsstrijders gaan van dorp tot dorp, waarbij ze zoveel mogelijk gebruik maken van de dichte jungle. Zware bombardementen met B-52's

vonden maandag plaats bij Hué en Quang Tri in het noorden van Zuid-Vietnam. Daar en nog op tientallen andere plaatsen werden verrassingsaanvallen van het Bevrijdingsfront gemeld. Terwijl de woeste bombardementen op geen enkele manier de druk op de marionetten verlichten, grijpen de Amerikanen elke actie van de vrijheidsstrijders aan voor nieuwe rancune-acties.

Vals geld

Amerikaanse woordvoerders hebben min of meer toegegeven dat de VS valse bankbiljetten boven Noord-Vietnam afwerpen. Vrijdag had radio-Hanoi een protest laten horen tegen dergelijke praktijken. Bij die gelegenheid werd o.m. gezegd: 'Het maken en binnen het land smokkelen van valse bankbiljetten door de regering-Nixon is een boosaardige en lafhartige daad om het financiële en monetaire systeem en het economische leven van ons land te ontwrichten'.

Ook een journalist van het New Yorkse blad Daily News had melding gemaakt van miljoenen valse bankbiljetten die Amerika in Noord-Vietnam in omloop poogde te brengen.

Het ministerie van buitenlandse zaken in Washington heeft nu bevestigd dat tamelijk getrouwe namaakbankbiljetten boven Noord-Vietnam zijn afgeworpen als onderdeel van een 'propaganda-campagne'.

Volgens deze lezing staan de biljetten gedrukt op pamfletten en zouden ze niet gebruikt kunnen worden, tenzij iemand ze uitknijpt... Het zouden biljetten van lage waarde zijn, juist de bankbiljetten dus, die zelden goed bekeken worden.

Terwijl deze verraderlijke overval op het Noordvietnamese muntstelsel al evenzeer vergoelijkt wordt als de dagelijkse terreurbombardementen maakt het Amerikaanse propaganda-apparaat veel ophef van een geringe inkrimping van de troepenmacht van de VS. Daarbij wordt een voorstelling van zaken gegeven alsof 'nog maar' 35.000 militairen in Zuid-Vietnam zouden zijn gelegerd nadat deze week 700 werden teruggetrokken. In werkelijkheid echter zijn aanzienlijk meer dan honderdduizend Amerikaanse soldaten betrokken bij de agressieoorlog tegen Vietnam. In Thailand zijn circa 50.000 militairen gelegerd die van daar uit bombardementen op Indo-China uitvoeren en op de Zevende

Vloot voor de kust van Vietnam bevinden zich nog eens 40.000 militairen.

VIETNAM

Vervolg van pagina 1

Eerder had dinsdag een bespreking plaatsgehad tussen Kissinger en de Franse minister van buitenlandse zaken, Schumann, die hiervan later verslag deed aan Pompidou. Over de onderwerpen die aan de orde zijn geweest werden geen mededelingen gedaan.

In een persbericht van het Bevrijdingsfront is gemeld dat guerrillastrijders veertien dorpen ten noordwesten van Saigon bevrijd hebben. Ondanks de massale bombardementen van de Amerikaanse luchtmacht voeren de vrijheidsstrijders vele tientallen acties uit tegen posten van het Thieu-regiem bij Saigon en in andere delen van Zuid-Vietnam. Het hoofdkwartier van de vijfde divisie op de basis Lai Khe werd met raketten bestookt.

Het Noordvietnamese persbureau heeft een verklaring van de burgemeester van Hon Gai, een industriële plaatsje bij Haiphong, gepubliceerd. Daarin wordt Amerika beschuldigd van het gebruik van speciaal tegen burgers gerichte bommen. 'De gebruikte wapens waren duidelijk bedoeld om zoveel als mogelijk te vermoorden', aldus burgemeester Lo Zuan Tac. Hij protesteert fel tegen het gebruik van splinter-tijdbommen, die bedoeld zijn om de hulp aan slachtoffers van voorgaande bommen te verhinderen. Tussen 10 mei en 30 september, aldus de verklaring, zijn bijna 600 mensen gedood door de terreurbombardementen. In Kopenhagen is door premier Jørgensen een congres geopend van de internationale commissie tegen de Amerikaanse oorlogsmisdaden in Indo-China.

De Democratische presidentskandidaat in de VS, McGovern, heeft zich in een toespraak voor de Amerikaanse tv uitgesproken voor een snelle beëindiging van de oorlog in Vietnam. Hij wenst een terugtrekking van alle Amerikaanse militairen uit Indo-China binnen drie maanden en ook terugtrek-

Concessies bij geheim overleg

Amerika betuigt spijt voor incident Hanoi

Bom op Franse legatie

WASHINGTON/PARIJS, 12 okt. (Reuter, AP, UPI, NYT) — De Verenigde Staten hebben hun welgemeende verontschuldigen aan Frankrijk aangeboden voor het ernstige incident in Hanoi, waarbij door een Amerikaans bombardement doden en gewonden vielen in de Franse diplomatieke vertegenwoordiging en het gebouw zelf ernstig werd beschadigd.

Frankrijk heeft woensdag formeel geprotesteerd, evenals Algerije omdat ook de Algerijnse vertegenwoordiging die naast de Franse staat, werd beschadigd. Tegelijkertijd hebben de Verenigde Staten rekening gehouden met de mogelijkheid dat de schade niet door Amerikaanse bommen maar door Noordvietnamese afweerraketen is veroorzaakt. Amerika gaat door met de bombardementen.

Het nieuws over het diplomatieke incident overschaduwde de geheime vredesonderhandelingen van Le Doek Tho en Kissinger, die gisteren de vierde dag waren ingegaan en volgens bronnen in Parijs aanzienlijke vorderingen hadden geboekt. Kissinger wordt vandaag in Washington terugverwacht.

De Franse diplomatieke missie in Hanoi bestaat uit vijf villa's in het centrum van de stad, ongeveer anderhalve kilometer van de Rode Rivier. De diplomatieke staf bestaat uit ongeveer tien leden, onder leiding van Pierre Susini (52), die ernstig werd gewond. Hij werd aan het hoofd en bovenlichaam gewond en liep ernstige brandwonden op. Susini verkeert buiten levensgevaar aldus berichten uit Hanoi, die ook melden dat premier Pham Van Dong hem in het ziekenhuis opzocht. De Franse ambassadeur in Peking Etienne Manach, heeft opdracht gekregen onmiddellijk naar Hanoi te gaan.

Doden

In de Franse diplomatieke missie werd ook gewond de waarnemende zaakgelastigde van Albanië, Qemal Rahmanaj, die er op bezoek was. Vier Vietnamese leden van het personeel werden gedood. Vier Vietnamezen in de telefooncentrale van de legatie werden onder het puin bedolven en men vreesde ook voor hun leven. Een Française, lid van de diplomatieke staf, verloor beide benen en was onmiddellijk overleden. Verder werd nog een Vietnaams personeelslid gewond.

Tijdens het bombardement waarbij de Amerikaanse toestellen ongeveer 30 bommen op Hanoi wierpen werd ook de Algerijnse legatie naast die van de Fransen beschadigd. Hierbij zouden geen doden en gewonden zijn gevallen. Driehonderd meter verder viel een bom op een woning waarbij een Vietnamese burger werd ge-

PIERRE SUSINI
...ernstig gewond...

dood en vijf werden gewond. Verder werd gemeld, dat ook een Egyptische vrouw werd gedood.

Een correspondent van de Canadese televisie, Maclear was met zijn ploeg bezig te filmen op anderhalve kilometer van de Franse legatie toen de bommen vielen. Hij meldt in een ooggetuigeverslag dat tenminste drie Amerikaanse straaljagers enkele malen in duikvlucht over het centrum vlogen, rond het middaguur.

„Ik telde tenminste een twaalfstal aanvallen van de straaljagers en zag hoe een der vliegtuigen ondanks het hevige luchtafweergeschut zeer laag dook en twee bommen afwierp. De piloot kan zich onmogelijk hebben vergist. Ze vielen van slechts geringe hoogte boven het centrum van de hoofdstad aan. De getroffen wijk is het diplomatieke stadsdeel en er bevinden zich geen Vietnamese ministeries of fabrieken in de buurt, aldus Maclear.

„Ik zag hoe doden uit het puin van het gebouw der Franse legatie werden gehaald en heb dat ook op film vastgelegd. Een Franse diplomaat opperde de mogelijkheid, dat de piloot de bommen af moest werpen omdat zijn toestel was getroffen. Maar de diplomaat zei dat hij op het moment van de aanval in het gebouw was en het vliegtuig niet kon zien. Ik heb het vliegtuig wel gezien en volgens mij was het niet getroffen.” Aldus het ooggetuigeverslag van de Canadese correspondent.

Spijt

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken William Rogers heeft zijn „ernstige persoonlijke spijt” betuigd aan zijn Franse ambtgenoot Schumann.

Tevoren had minister van defensie Laird verklaard dat hij een onderzoek had gelast. Uit de eerste berichten van het opperbevel in Saigon moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat de schade is ontstaan door Noordvietnamese raketten die hun doelen niet hadden geraakt en op aarde waren ontploft, aldus Laird. Er waren volgens het con-

mando in Saigon geen toestellen getroffen, terwijl er wel hevige afweervuur was. (Hanoi meldde echter dat twee toestellen waren neergehaald).

Minister Laird zei nog, dat de bombardementen doorgaan, zo lang er geen akkoord is bereikt. Hij voegde er aan toe, dat de Verenigde Staten geen wijken waar burgers wonen, noch het centrum van Hanoi als doelen voor bombardementen hebben.

Senator William Fulbright, voorzitter van de buitenlandse commissie van de senaat en bekend criticus van de Amerikaanse Vietnampolitiek, gaf als reactie: „Niets is verboden (voor de Amerikaanse bommenwerpers). Het was te verwachten met dit soort van program. Vroeg of laat stort alles in elkaar.”

Kissinger

Hoewel Nixons adviseur Henry Kissinger gisteravond nog niet uit Parijs was vertrokken, omdat hij ook 's avonds nog het overleg met de Noordvietnamese vertegenwoordigers voortzette, werd toch wel verwacht dat hij vandaag naar Washington gaat. Over de onderhandelingen zelf werd niets bekend gemaakt. De enige autoriteit die zich hierover uitliet was gisteren de Franse minister van voorlichting Jean-Philippe Lecat: „De deelnemers (aan het geheime overleg) maken vooruitgang, en de laatste tijd maken zij snelle vooruitgang.”

Volgens goedingelichte kringen in de Franse hoofdstad zijn de onderhandelaars bezig aan het opstellen van een „handvest voor de vrede” die bekend kan worden gemaakt na de Amerikaanse presidentsverkiezingen op 7 november.

Het plan wat nu wordt besproken houdt onder meer in dat de Amerikaanse krijgsgevangenen worden vrijgelaten alsook de politieke gevangenen in Zuid-Vietnam, als gebaar van goede wil over en weer om eer goede sfeer te scheppen. Beide partijen zouden concessies hebben gedaan over de toekomstige regering in Saigon, het kernpunt van de problemen.

De Noordvietnamezen en de Revolutionaire Regering blijven staan op het verdwijnen van president Thieu maar zouden niet meer zo aandringen op een sterke scheiding van de drie segmenten in de nieuwe overgangsregering, die algemene verkiezingen moet voorbereiden. Zij zouden er mee akkoord gaan de verschillende elementen meer met elkaar te integreren. Dit zou een tegemoetkoming zijn aan Washington en Saigon, die weinig voelen voor een scherpe afscheiding van vertegenwoordigers van het Bevrijdingsfront (Vietcong) van de andere vertegenwoordigers in een overgangsbewind.

Studenten maken Vietnam-college onmogelijk

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 12 okt. — Demonstrerende studenten hebben woensdagavond een gastcollege van de Amerikaanse hoogleraar Raymond Tanter onmogelijk gemaakt. De studenten lieten professor Tanter niet aan het woord komen uit protest tegen het feit, dat hij verschillende functies voor het Amerikaanse ministerie van Defensie heeft bekleed.

Professor Tanter zou spreken over de beperkingen van de Amerikaanse interventie in Vietnam. Hij verliet hevig verbolgen de zaal in de Oude Manhuispoort, nadat hij tevergeefs had geprobeerd een verklaring van een kwartier af te leggen, voordat discussie kon komen. Vlak voordat het college zou beginnen, hielden de studenten een bespreking, welke tactiek zij zouden volgen.

De studenten betoogden, dat professor Tanter een „knecht van Pentagon” was, omdat hij onder meer had meegewerkt aan de pacificatieprogramma's voor Vietnam en een functie had bekleed bij de Rand Corporation, waarvoor ook Daniël Ellsberg heeft gewerkt. Zij wilden daarover eerst het woord voeren.

Het vredesplan van McGovern

WASHINGTON, 12 okt.

Het voornaamste bezwaar tegen het gedetailleerde vredesplan voor Vietnam van George McGovern is dat het te eenzijdig is. Naar mag worden aangenomen lanceerde hij zijn plan in de hoop steun te krijgen onder de stemmers tegen de oorlog, maar bij het tegemoetkomen van de oorlogsdoeleinden van Hanoi is hij zo ver gegaan, dat hij met zijn televisierede waarschijnlijk in feite meer stemmen heeft verloren dan gewonnen.

Hij bood immers niet alleen aan weg te trekken uit Vietnam, Laos en Cambodja binnen 90 dagen en uit Thailand, nadat onze krijgsgevangenen weer thuis zijn en een lijst van

JAMES RESTON
COMMENTATOR
NEW YORK TIMES

onze vermisten is opgesteld, maar hij bond zichzelf ook om „al het Amerikaanse militaire materieel dat meegenomen kan worden terug te trekken” en „een einde te maken aan de verscheping van alle militaire voorraden, die de oorlog laten voortduren”

Dit houdt veel meer in dan een belofte alle Amerikanen uit Indo-China binnen 90 dagen terug te trekken. Het betekent een dreigement om verdere militaire hulp aan Saigon te staken, terwijl de Sovjet-Unie en China vrij worden gelaten door te gaan met het sturen van militaire wapens naar Hanoi en de Vietcong.

Bovendien verzekert senator McGovern, dat hij op het moment van zijn ambisaanvaarding „onmiddellijk” de bombardementen en alle gewelddaden zal stopzetten, maar hij gaat louter van de veronderstelling uit, dat dit een einde maakt aan de vijandelijkheden, en hij „verwacht”, dat Hanoi dan de krijgsgevangenen zal uitleveren en rekenschap zal afleggen van de vermisten. Maar hij maakt van dit punt geen voorwaarde voor een algeheel staakt-het-vuren.

Hachelijk

Natuurlijk speelt hier een hachelijke kwestie. Heb kan bijvoorbeeld best waar zijn, dat Hanoi vrijlating van de Amerikaanse krijgsgevangenen niet in overweging neemt, tenzij Washington ermee instemt niet alleen de bombardementen stop te zetten en de oorlog de rug toe te keren, maar ook alle militaire hulp aan Saigon te staken.

Dit is het fundamentele verschil tussen het vredesplan van McGovern en dat van de president. McGovern is bereid deze stap te zetten en Nixon niet. En McGovern biedt zelfs méér aan. Want als hij alle verschepingen van wapens zou stopzetten en „al het Amerikaanse militaire materieel dat meegenomen kan worden” zou verwijderen, zou hij in werkelijkheid niet alleen het regime-Thieu in de steek laten, maar ook de kansen van dat regime verlammen om de oorlog op eigen houtje voort te zetten.

Er zijn natuurlijk veel critici van de oorlogspolitiek van de president (zoals de vroegere minister van defensie Clark Clifford, wiens persoonlijk memorandum ten grondslag lag aan de rede van McGovern), die deze ontwikkeling toejuichen. Maar er zijn ook veel anderen, die alleen maar een datum zouden vaststellen voor het vertrek en Saigon voldoende wapens zouden laten om zichzelf te verdedigen en voldoende tijd om met Hanoi de vrede te sluiten, die het kan.

McGovern stelde het Amerikaanse volk deze vragen: „Zullen we ons ten langen leste van generaal Thieu los-

tukken? Zullen we maar vergeten ons gezicht te redden en een begin maken met het redden van de ziel van ons land? Zullen we laten zien, dat we vastbesloten zijn het moorden te stoppen en ons in te zetten voor vrede? Mijn antwoord is: ja.”

Middenweg

Maar er is zeker een middenweg tussen de politiek van Nixon, die onbegrensd Thieu de hand boven het hoofd houdt, en de politiek van McGovern, die niet alleen Thieu in de steek laat, maar hem bij het weggaan ook nog een slag toebrengt. Er is een middenweg tussen de politiek van Nixon, die de Amerikaanse luchtmacht en vloot de zwaarste bombardementen van de eeuw laat uitvoeren, en de politiek van McGovern, die niet alleen alle Amerikanen terugtrekt, maar ook „al het Amerikaanse militaire materieel dat meegenomen kan worden”.

Wat we nu hebben is niet één onbevredigende Amerikaanse politiek voor beëindiging van de oorlog in Indo-China, maar twee. De politiek van Nixon is zonder einde en harteloos. De politiek van McGovern komt in feite neer op een formule voor overgave.

Zelfs generaal Thieu is te voorschijn gekomen met een betere suggestie dan welke van beide ook. Onlangs verklaarde hij voor de nationale vergadering in Saigon: „De Republiek van Vietnam is de enige instantie, die het recht heeft de oorlog op te lossen.”

Dit klinkt aardig, maar Nixon zou hem er geen begin mee laten maken en McGovern zou hem niet de middelen geven om het te doen. Zolang Thieu wordt geruggesteund door de Amerikaanse luchtmacht en vloot en er geen duidelijke waarschuwing heeft geklonken, dat zij op een bepaald tijdstip zullen worden teruggetrokken, zit het er niet in, dat hij bereid is tot een compromis. Maar als McGovern niet alleen de luchtmacht en de vloot weghaalt, maar ook al het militair materieel dat meegenomen kan worden, zal Thieu niet in staat zijn tot een compromis.

Zo hebben wij nu een duidelijke keuze. Maar zowel de president als de senator moet zich waarschijnlijk nog eens beraden. Nixon heeft ons meer oorlog tegen een verschrikkelijke prijs geboden en McGovern heeft vrede tegen elke prijs voorgesteld. Zelfs in deze droevige dagen van moeilijke dilemma's blijft dit in elk opzicht een kiezen uit twee kwaden.

Verdediging van Vietnam-kritiek McGovern

BOSTON, 13 okt. (AP) — Senator McGovern heeft woensdagavond gereageerd op de kritiek op zijn Vietnamese vredesvoorstellen. Om een corrupte dictator in Saigon te handhaven zijn zij (Nixons regering) bereid onze krijgsgevangenen bloot te stellen aan een eindeloze gevangenschap in Noord-Vietnam, aldus verklaarde de Democratische kandidaat voor het presidentschap.

Zij zijn bereid elke week 250 miljoen dollar van uw belastinggeld te verkwisten. Zij zijn bereid de grondwet, die het congres de bevoegdheid geeft te beslissen over oorlog en vrede, met de voeten te treden.

Zij zijn bereid ons fatsoen, onze idealen en zelfs onze ziel op te offeren door miljoenen hulpeloze mensen te bombarderen en kleine kinderen met napalm te bestoken, aldus McGovern.

Door zijn plan om een einde aan de oorlog te maken zou slechts één ding worden opgeofferd — het gezicht van de oorlogsmakers, die de laatste tien jaar vrijwel geen enkele van hun voorspellingen hebben kunnen waarmaken.

McGovern verklaarde, dat de geheime besprekingen grootscheepse publiciteit krijgen van functionarissen die weten hoe zij een geheim moeten uitbazunen wanneer dat in hun politieke voordeel is. Maar ik wil liever, dat zij ons vertellen van hun geheime plan om een einde aan de oorlog te maken dan dat zij geheime diplomatie bedrijven terwijl de oorlog voortwoedt.

Kissinger naar Washington en Tho naar Hanoi

PARIS/WASHINGTON, 13 okt. (Reuter, AP, UPI, NYT) — President Nixons belangrijkste adviseur Henry Kissinger is naar Washington teruggekeerd na het geheime overleg in Parijs dat nog nooit zo lang heeft geduurd, namelijk vier dagen. Zijn onderhandelingspartner Le Doek Tho gaat vandaag of morgen via Moskou en Peking terug naar Hanoi voor ruggespraak met zijn regering. Over het overleg werd niets bekend gemaakt ondanks alle berichten en geruchten dat er vooruitgang zou zijn geboekt.

Le Doek Tho beperkte zich gisteren tot de volgende verklaring: „Alle elementen zijn bijeen gebracht voor een vredelievende oplossing. De reden waarom de vrede wordt vertraagd is, dat de regering van Nixon nog steeds hoopt een militaire overwinning te kunnen behalen in Vietnam.”

In Washington houdt men er rekening mee dat Tho en Kissinger opnieuw geheim overleg zullen plegen. Autoriteiten in de Amerikaanse hoofdstad waarschuwden voor al te optimistische verwachtingen.

Het gezaghebbende Parijse dagblad Le Monde meldde, dat de Amerikanen tijdens het geheime overleg hun bereidheid toonden om president Thieu op te offeren. De Zuidvietnamese president is volkomen onaanvaardbaar voor Hanoi en de Vietcong. Het grootste struikelblok, aldus Le Monde, zou de Noordvietnamese weigering zijn om zijn troepen uit het zuiden terug te trekken.

Excuses van Nixon

Het wekelijkse formele vredesoverleg op donderdag leverde weer niets op, behalve wederzijdse beschuldigingen. Besloten werd over veertien dagen bijeen te komen, om volgende week de vergadering

beschikbaar te stellen voor de Europese topconferentie.

President Nixon heeft persoonlijk zijn spijt betuigd aan president Pompidou, over het bombardement van de Franse legatie woensdag in Hanoi. De Verenigde Staten hebben ook verontschuldiging aangeboden aan Algerije, omdat de aangrenzende Algerijnse vertegenwoordiging in Hanoi werd beschadigd.

De Algerijnse ambassadeur in Hanoi verklaarde, dat de verwoesting wel degelijk door Amerikaanse bommen is aangericht. „Ik stond op de binnenplaats van de ambassade en kan bevestigen dat het Amerikaanse bommen waren”.

De Indiase regering heeft ook geprotesteerd omdat de Indiase missie die eveneens dicht bij de Franse legatie staat, werd beschadigd.

De toestand van Pierre Susini, die tijdens het bombardement op Hanoi waarbij de Franse legatie getroffen werd zwaargewond raakte, was donderdag nog ernstig, zo meldde het Noordvietnamese persagentschap.

Gespecialiseerde Vietnamese en Cubaanse artsen werken samen in de behandeling van brandwonden om het helen te redden van de Franse diplomaat die in een ziekenhuis in Hanoi verpleegd wordt. Hij heeft brandwonden in de derde graad over meer dan de helft van zijn lichaam.

Amerikaanse opperofficieren in Saigon zijn belast met de ondervraging van alle piloten die woensdag deelnamen aan de bombardementen op en rondom Hanoi waarbij de Franse legatie vrijwel werd vernield. Het Amerikaanse opperbevel neemt de zaak hoog op en doet alles om er licht op te werpen. De luchtaanvallen zijn gedaan door vliegtuigen die zijn gestationeerd op het vliegdekship Midway in de Golf van Tonkin.

Zinloos en schadelijk

De Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam hebben er weinig toe bijgedragen belangrijke concessies van Hanoi los te krijgen. Tot deze conclusie is een studiegroep van de Amerikaanse Senaat gekomen.

De voornamelijk op de zogenoemde Pentagon-documenten gebaseerde analyse twijfelt voorts ernstig aan de doeltreffendheid van strategische bombardementen op een bijzonder geïnspireerde guerrilla-tegenstander in een onderontwikkeld land.

De Noordvietnamezen militair gezien wel moeilijker gemaakt, doch ze hebben Hanoi er niet van weerhouder de communistische strijdkrachten in het zuiden voldoende te bevoorraden zegt de commissie.

Vergeleken met de schade die de bombardementspolitiek aan het prestige van de Verenigde Staten heeft toegebracht en de interne verdeeldheid die er het gevolg van werd moet de waarde van de resultaten ernstig in twijfel getrokken worden aldus het rapport.

Studenten maken eind aan optreden Pentagon-professor

(Van een correspondent)

Studenten politicologie aan de Amsterdamse universiteit hebben zich woensdag met succes verzet tegen een optreden van de Amerikaanse prof. Tanter, die voor een jaar als gastdocent is aangesteld door de sub-faculteitsleiding. Tanter is in Amerika een der verbindingsfunctionarissen tussen het Pentagon en de universiteiten; via hem liep een belangrijk deel van de zgn. contraresearch ten behoeve van oorlogsprojecten. Tanter heeft een voorname rol gespeeld bij het uitwerken van vele van de barbaarse Amerikaanse

methoden in de oorlog tegen Vietnam.

Zuidoost-Azië programs

Zijn eerste college woensdag over 'de grenzen van de strategische interventie in Vietnam' hebben de studenten binnen 5 minuten tot een eind gebracht door het aangaan van een discussie over zijn oorlogswerk waarop Tanter niet wenste in te gaan. Hij verliet woedend de zaal en verklaarde nu reeds 'genoeg te hebben' van de Nederlandse studenten. De

faculteitsvereniging Machiavelli had woensdag middels een uitvoerige verklaring over Tanter's functies in de VS (hij is o.m. medewerker van de beruchte RAND-corporation en mede opsteller van de Zuid-Oost-Azië-programs) duidelijk gemaakt niets te voelen voor de export naar de Nederlandse universiteiten van dit slag Amerikaanse 'wetenschap'.

'De universiteit als opleidingsinstituut voor bureau-moordenaars is voor de studenten een schrikbeeld dat ze ook in dit geval zullen bestrijden. Aan vetbetaalde knechten van het Pentagon hebben de stu-

denten geen behoefte', aldus het politicologenmanifest.

De aanwezige studenten namen na het vertrek van Tanter met algemene stemmen een motie aan waarin zij verklaarden geen college van deze man te willen voor hij zijn positie duidelijk heeft gemaakt; wetenschappers van het Pentagon zijn hier niet welkom, aldus de motie. Tenslotte werd opgeroepen om actief deel te nemen aan de door het Comité Jongeren voor Vietnam georganiseerde actie Beurzen open, dijken dicht. Een collecte in de zaal bracht reeds 112 gulden op.

Abrams tot chef staf benoemd

WASHINGTON, 13 okt. (UPI) — De Amerikaanse Senaat heeft met een overweldigende meerderheid — 84 tegen twee stemmen — goedkeuring gehecht aan de benoeming van generaal Creighton Abrams, voormalig militair commandant in Vietnam, tot staf-chef van het leger.

Er was kritiek op hem geoefend omdat hij op de hoogte zou zijn geweest van het uitvoeren — zonder machtiging — van bepaalde bombardementen op Noord-Vietnam. Abrams verklaarde echter dat hij niet wist dat zijn plaatsvervanger, John Lavelle, opdracht had gegeven tot een reeks bomaanvallen in een periode dat de burgerlijke autoriteiten dit verboden hadden.

De in 1914 geboren generaal Abrams is reeds 36 jaar in het leger. Hij diende onder meer in de Tweede Wereldoorlog en in Korea.

Verwachting in Washington: Akkoord in Vietnam na verkiezingen VS

WASHINGTON, 14 okt. (AFP Reuter, UPI) — Officieel wordt nog steeds een volledig stilzwijgen bewaard over het resultaat van de onderhandelingen die Nixons adviseur Henry Kissinger heeft gevoerd met de Noordvietnamezen in Parijs, maar waarnemers in de Amerikaanse hoofdstad geloven nog steeds dat het einde van de oorlog nabij is. Verwacht wordt dat als een akkoord is bereikt, of wordt bereikt in de nabije toekomst, de bijzonderheden ervan kort na de Amerikaanse presidentsverkiezingen bekendgemaakt zullen worden. President Nixon zou ernaar streven een wapenstilstand te bereiken vóórdat hij op 20 januari 1973 — naar hij verwacht — begint aan zijn tweede ambtstermijn.

Ronald Ziegler, de woordvoerder van president Nixon, liet gisteren doorschemeren dat het geheime overleg in Parijs de president nog geen aanleiding geeft de bombardementen op Noord-Vietnam en de mijnblokkade van de Noordvietnamese havens vóór 7 november, de dag van de Amerikaanse presidentsverkiezingen, te staken. Er zijn geen plannen, aldus Ziegler, om Kissinger of een andere onderhandelaar op korte termijn naar de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon te sturen.

Zowel de regering als de oppositie lijken er voor het eerst van overtuigd te zijn dat een politiek-militaire oplossing in het verschiet ligt. Om redenen die eigenlijk moeilijk zijn te definiëren verwacht men iets spectaculairs, hetzij kort na de Amerikaanse verkiezingen, hetzij begin volgend jaar.

Zweedse radio

Terwijl Henry Kissinger gisteren president Nixon volledig inlichtte over zijn onderhandelingen, meldde de Zweedse radio te hebben vernomen dat Kissinger en de Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho een beginselakkoord hebben bereikt over de vorming van een driepartijencoalitie in Saigon. Daaraan zou worden deelgenomen door het Nationale Bevrijdingsfront (Vietcong), neutrale politici en leden van de huidige regering.

De Zweedse radio, vertrouwend op berichten van haar correspondent in Parijs, berichtte ook dat Kissinger en Tho overeenstemming hebben bereikt over het organiseren van vrije verkiezingen in Zuid-Vietnam.

Volgens de Zweedse correspondent zal het akkoord worden gepubliceerd na 7 november. De uitvoering ervan zou worden gegarandeerd door de regeringen van Frankrijk, de Sovjet-Unie en de Chinese Volksrepubliek. Tevens zou een onderhandelingscommissie worden gevormd om de details van het akkoord uit te werken.

Toen Le Duc Tho gisteren begon aan

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho, die deze week in Parijs langdurig onderhandelde met Henry Kissinger, vertrok gisteren naar Hanoi. Op het vliegveld zei hij dat nog vele moeilijke problemen moeten worden opgelost. „Als het nodig is kom ik terug“, aldus Le Duc Tho.

zijn terugreis van Parijs naar Hanoi, via Moskou en Peking deelde hij de journalisten mee dat er nog heel wat moeilijke problemen moeten worden opgelost. Dit is de enige officiële mededeling die de buitenwereld heeft bereikt. Ziegler wilde in Washington op deze uitspraak van Tho geen commentaar geven.

Oorlog gaat door

Intussen gaan de gevechten en bombardementen in Vietnam onverminderd door. Amerikaanse B52-bommenwerpers bestookten een pas aan de grens tussen Laos en Noord-Vietnam. Noordvietnamese soldaten liepen een afgelegen basiskamp van het Zuidvietnamese leger onder de voet.

Ten noordwesten van Pnom Penh in Cambodja veroverden Noordvietnamese soldaten in gevechten van man tegen man de basis Ta-Che van het

Cambodjaanse regeringsleger. Van de 400 verdedigers slaagden er slechts 40 in te ontkomen. Wat er van de anderen is geworden, en van hun gezinnen is niet bekend.

Elders in Cambodja veroverden de Noordvietnamezen een tweede districtshoofdstad. Het gaat om Prey Sandek op 75 kilometer van Pnom Penh. Het kleine garnizoen was tevooren geëvacueerd. De Noordvietnamezen zijn nu 37 kilometer in het zuiden doorgedrongen en hebben elf stellingen op de Cambodjanen veroverd.

Empire State

De eigenaars van het Empire State Building in New York overwegen het gebouw met elf verdiepingen te verhoogen om te voorkomen dat andere gebouwen het hoogste gebouw ter wereld voorbijstreven.

Voormalig kamp Groene Baretten

16,0 27 22 209

Bevrijdingsfront loopt Thieu-basis onder de voet

Het Bevrijdingsfront heeft de basis Ben Het in het centrale hoogland van Zuid-Vietnam onder de voet gelopen. In de vroege morgen werd bekendgemaakt dat het Thieu-regiem in Saigon 'het contact had verloren' met deze huurlingenbasis toen vrijheidsstrijders de commandobunker op de basis binnendrongen. In Ben Het waren circa 500 militairen van een elitekorps gelegerd, die strategische posities ten noordwesten van Kontum beheersten.

De succesvolle overrompeling van het voormalige Groene Baretten-kamp werd voorafgegaan door zware beschietingen met raketten en mortiergranaten. Ben Het was in deze strek de enige basis die na mei j.l. nog in handen van het Van Thieu-leger was. De afgelopen maanden was de basis alleen met hulp van het Amerikaanse leger bevoorrad door de lucht. Zware terreurbombardementen die dinsdag en woensdag op de directe omgeving van de basis uitgevoerd waren hebben de val niet kunnen verhinderen. Ben Het is het tweede kampement in het centrale hoogland dat de marionetten verliezen in deze week. Een kleinere post ten zuidwesten van Plei-

koe blijkt woensdag al onder de voet te zijn gelopen.

Bij de voortdurende terreurbombardementen rond Saigon heeft de Amerikaanse luchtmacht donderdag meer dan 800 ton bommen gegooid binnen een straal van 60 kilometer van het centrum.

Later dan aanvankelijk was aangekondigd heeft Nixons adviseur Kissinger Parijs verlaten. Gisteren zou hij aan president Nixon verslag doen van de vier besprekingen die hij voerde met Le Duc Tho en Xuan Thuy.

De speciale adviseur van de delegatie van Noord-Vietnam in Parijs, Le Duc Tho, is gisteren van het vliegveld Orly naar Hanoi vertrokken voor overleg.

Bij de terreuraanval op het centrum van Hanoi waarbij woensdag de Franse missie door een Amerikaanse bom werd verwoest blijkt ook het naburige gebouw van de Indiase ambassade schade te hebben opgelopen.

Nixon heeft inmiddels Pompidou zijn 'persoonlijke spijt' betuigd.

Door het VS-commando in Saigon is meegedeeld dat generaals de piloten die de aanval uitvoerden ondervragen. Gezegd wordt dat het vliegers van de marine betreft, die vanaf het vliegdekschip Midway in de Golf van Tonkin opereren. Overigens werden gisteren opnieuw bomaanvallen op de burgerbevolking van Noord-Vietnam uitgevoerd.

Verklaring Le Doek Tho

„MOEILIJKE ZAKEN”

ROND VIETNAM

PARIJS/WASHINGTON, 14 okt. (Reuter, NYT, AP, UPI) — „De vrede zal er morgen nog niet zijn,” aldus de kernachtige samenvatting van het vierdaagse geheime overleg in Parijs, zoals die werd geformuleerd door Le Doek Tho, voor hij naar Hanoi terugkeerde.

Le Doek Tho, de belangrijkste Noordvietnamese achter de schermen bij het vredesoverleg in Parijs en lid van het politburo in Hanoi, was Kissingers tegenhanger bij het overleg. Hij vertrok gisteren uit Parijs om via Moskou en Peking naar Hanoi terug te keren waar hij rapport zal uitbrengen. Kissinger deed hetzelfde in Washington.

„Er zijn nog steeds vele moeilijke zaken die geregeid moeten worden,” aldus Tho. „Als de mogelijkheid zich voordoet, zal ik terugkomen (in Parijs).”

In Washington verklaarde Ronald Ziegler, woordvoerder van het Witte Huis toen hem werd gevraagd om reactie op Tho: „U kunt aannemen, dat wij de verklaring van de heer Tho niet zullen tegenspreken.”

Ziegler die hiermee aangaf dat er inderdaad nog vele problemen zijn, beperkte zich tot de aankondiging dat er geen plannen zijn van Kissinger of van zijn assistent — generaal Haig om op het ogenblik weer naar Saigon te gaan. De woordvoerder liet wel doorschemeren, dat het geheime overleg niet voldoende had opgeleverd om president Nixon te laten besluiten de bombardementen en de blokkade van Noord-Vietnam te stoppen, voor de presidentsverkiezingen van 7 november.

Kissinger die donderdag terugkeerde had president Nixon die dag een eerste rapport uitgebracht over het overleg. De volgende vrijdagochtend vervolgde Kissinger zijn verslag aan het ontbijt in het Witte Huis.

Belofte

Hoewel officieel niets werd losgelaten over de inhoud van het overleg, blijven de geruchten en gissingen in de pers doorgaan.

Volgens communistische bronnen in Parijs heeft Tho van de Amerikanen de belofte gekregen, dat zij druk op de Zuidvietnamese president Thieu zullen uitoefenen om zijn macht op te geven in ruil voor de terugtrekking van alle Noordvietnamese troepen uit het zuiden en een belofte dat er geen toekomstige infiltraties meer zullen plaatsvinden vanuit het noorden.

In Washington wordt gezegd, dat de partijen het eens konden worden over het principe van neutraliteit voor Zuid-Vietnam, maar dat men struikelde over de details, zoals de toekomstige politieke macht in Saigon en de terugtrekking van de Amerikaanse militaire macht uit het gebied.

Het geheime overleg, aldus Amerikaanse bronnen, heeft een kritiek stadium bereikt die president Nixon en de Noordvietnamese leiders er toe dwingt nog eens een grondige studie te maken van hun standpunten, alvorens volgende stappen kunnen wor-

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho zwaaide gisteren hartelijk op het vliegveld Orly voor zijn vertrek naar Moskou op weg naar Hanoi. Tho brengt in Hanoi verslag uit over het geheime overleg in Parijs met Kissinger, dat vier dagen duurde.

den gezet tijdens een nieuw geheim overleg. Daarom houdt men in diplomatieke kringen in Washington rekening met de mogelijkheid dat zulk een geheim overleg pas na de presidentsverkiezingen zal worden hervat.

De gevechten en bombardementen in Vietnam gaan intussen onverminderd door. Noordvietnamese soldaten hebben donderdagavond een afgelegen basiskamp van het Zuidvietnamese leger onder de voet gelopen. Het kamp ligt bij het punt waar de Cambodjaanse, Laotiaanse en Zuidvietnamese grens bij elkaar komen. Van het Zuidvietnamese garnizoen heeft maar ongeveer de helft het vege lijf kunnen redden.

B-52 bommenwerpers bestookten

donderdag een pas aan de grens tussen Laos en Noord-Vietnam. Het betekent dat Noord-Vietnam weer is begonnen met het aanvoeren van manschappen en materieel over de Ho Tsj Minh-weg.

Noordvietnamese soldaten hebben op 61 kilometer ten noordwesten van de Cambodjaanse hoofdstad Pnom Penh in gevechten van man tegen man het Cambodjaanse garnizoen van Ta-che onder de voet gelopen aldus hebben militaire kranten in Pnom Penh vrijdag bekendgemaakt. Van de 400 verdedigers slaagden maar 40 erin weg te komen. Wat er van de anderen — en hun gezinnen — geworden is, is niet bekend.

In Zuid-Cambodja hebben de Noordvietnamezen een tweede districtshoofdstad in handen gekregen. Het gaat om Prey Sandek op 75 kilometer van Pnom Penh. Het kleine garnizoen evacueerde de stad vrijdag. De Noordvietnamezen zijn nu 37 kilometer in het zuiden doorgedrongen en hebben op de Cambodjanen 11 stellingen veroverd.

Hard optreden tegen misdaad in Bangkok

Door onze correspondent CHR. ROLL

BANGKOK, okt. — Bangkok hoofdstad van Thailand, heeft een ander aanzien gekregen sinds op 17 november vorig jaar de generaals, die in de praktijk toch al de macht in handen hadden, de grondwet buiten werking stelden en het parlement ontbonden.

De afschaffing van de parlementaire democratie, die toch niet méér dan een façade was, wordt door de Thaise bevolking ook niet betreurd. Alleen enkele westerse opgevoede intellectuelen voelen haar als 'n verlies.

In de herfst van 1969 hadden de meeste inwoners van de hoofdstad hun stem gegeven aan de oppositionele Democratische Partij, die 22 van de 24 zetels in de gemeenteraad bezette.

De democraten hebben echter bepaald geen goede indruk achtergelaten. Terwijl zij hun zaken spekten, keken zij werkeloos toe hoe Bangkok steeds dieper in de moeilijkheden wegzakte, hoe het verkeer een enorme chaos werd en hoe de onzekerheid en de criminaliteit in de stad vormen aannamen die nauwelijks onderden voor Manila. Verlof in groten getale naar Bangkok. Toen Amerikaanse soldaten met kok begonnen te komen, werd het de zonnigste stad van Azië. Moord, roof en verkrachting waren aan de orde van de dag.

Steeds luider riep de Thaise bevolking om een sterke regering. Het harde, maar goedwillende regime van de generaals heeft dan ook openlijk instemming gevonden.

De Nationale uitvoerende raad, met maarschalk Eittikasjorn aan het hoofd, heeft onverbidde-lijk ingegrepen om rust en orde te herstellen. De straten zijn weer schoner en het verkeer minder chaotisch. Ook de excessen van het amusementsbedrijf zijn door de generaals bestreden. Vooral de eigenaars van de stripteasgelegenheden waren eerst ontzet toen de politie rond middernacht hun gelegenheden binnendrong en zowel stripteuses als gasten op straat zette.

Nu gaan in alle bars, discotheken en „massagesalons" om twaalf uur de lichten uit. De hoertjes zijn van de straat verdwenen. Aan jongeren onder de twintig jaar is het niet toegestaan nachtelijke te bezoeken; zij lopen ze kans gearresteerd te worden als ze in de kleine uurtjes nog op straat rondzwerven. Nachtelubs en kegelbanen waren geliefde trefpunten voor de

jonge gangsters die Bangkok de laatste jaren onveilig maakten.

Het harde ingrijpen van de regering heeft de criminaliteit in een half jaar met 50 procent doen dalen. De gewone burger herademt bij de gedachte dat zijn vrouw of dochter ook na het invallen van de duisternis weer veilig over straat kan lopen.

Met misdadigers wordt korte metten gemaakt. Twee bankrovers die een overval hadden gepleegd op de Thaise ontwikkelingsbank en daarbij twee bankbedienden hadden gewond en 100.000 baht (20.000 gulden) hadden buitgemaakt, werden gegrepen en zonder vorm van proces neergeschoten. Hetzelfde lot viel drie op heterdaad betrapte wapenmokkelaars ten deel die vanuit Laos wapens en munitie het land binnensmokkelden en deze naar men zegt, verkochten aan terroristen in het Noordoosten van het land. Op moord, verkrachting en roof staat tegenwoordig de doodstraf.

Het onmiddellijk voltrekken van de doodstraf moet als afschrikwekkend voorbeeld dienen. Bij deze drastische maatregelen bestaat natuurlijk wel het gevaar dat een onschuldige burger ter dood wordt gebracht.

Tradities

De generaals doen eveneens veel moeite om alle kwalijke invloeden van het Westen weer uit te wissen. Oude zeden en tradities worden weer zoveel mogelijk gestimuleerd en lang haar en extravagante kleding zijn verboden. Hippies komen het land niet meer in.

Het Allnatahotel, dat sinds enige tijd een hippie-oord was, werd onlangs door de politie uitgekamd waarbij veel hippies uit Westerse landen bij wie verdovende middelen werden gevonden, achter slot en grendel kwamen. Ook Westerse films die schadelijk zouden kunnen zijn voor de mo-

Beeld in Bangkok: de paleiswacht keert terug

raal, mogen voortaan niet meer worden vertoond.

Alle nationalistische tendenzen echter die zich tegen de uitwassen van de westerse beschaving richten, worden door de generaals gestimuleerd. Zo konden studenten bijvoorbeeld op een tentoonstelling van moderne kunst ongestraft een plastiek vernielen omdat zij er een belediging van Boeddha in zagen.

In de Thaise kranten staan tegenwoordig vrijwel dagelijks brieven van lezers die zich beklagen over het nachtelijke rumoer van de Amerikanen en over de onhebbelijkheden en de „onopgevoetheid" van de Amerikaanse kinderen en toeristen die in de tempels hun schoenen aan-

houden. De kritiek op de westerse manier van leven is op het ogenblik in Thailand feller dan in andere Aziatische landen.

De generaals hechten ook veel belang aan betere contacten met het volk en de pers. Er worden regelmatig persconferenties gegeven waarbij ook tot in details wordt ingegaan op de opstandige groepen in het land — een onderwerp dat tot nu toe altijd taboe is geweest.

De homogene Thaise samenleving, die trots is op haar niet-koloniale verleden en waar het koningshuis en het boeddhisme nog in hoog aanzien staan, is ondanks alle moderne westerse invloeden in wezen conservatief gebleven. Zo zondigt een jong

paartje hier nog altijd tegen de goede zeden door in het openbaar hand in hand te lopen.

De meeste Thais hebben zich nooit voor politiek geïnteresseerd en zij vinden het vanzelfsprekend dat de klik die aan de macht is zich verrijkt. Tenslotte hoeft niemand in Thailand honger te lijden en ook de kinderen uit arme bevolkingsgroepen kunnen, als ze begaafd zijn, op kosten van de staat studeren en het tot hoge maatschappelijke posities brengen.

Een revolutie is voorlopig in Thailand niet te verwachten. Mochten er weer eens verkiezingen komen, dan zal het een oppositiepartij nog niet meevallen de generaals, met hun „publ relation", te verslaan.

Thieu roept ambassadeur naar Saigon

SAIGON, 14 okt. — President Ngoejen Van Thieu van Zuid-Vietnam heeft de leider van de delegatie van Saigon bij het Parijse vredesoverleg en zijn ambassadeurs in Washington en Londen teruggeroepen. Thieu sprak vanmorgen ruim een half uur met de Amerikaanse ambassadeur Bunker, hun zesde ontmoeting in twee weken.

Vermoed wordt dat Bunker verslag heeft uitgebracht van de ontbijtbijeenkomst gisteren in Washington tussen president Nixon, diens adviseurs Kissinger en generaal Haig en minister Rogers. Of de Zuidvietnamese ambassadeur Thoeong nog voor zijn vertrek door minister Rogers is ingelicht, bleef onzeker.

President Nixons woordvoerder Ziegler zei gisteren niets in te brengen te hebben tegen een verklaring van Le Duc Tho, de Noordvietnamese diplomaat met wie Kissinger deze week in Parijs intensief onderhandelde, dat nog heel wat problemen uit de weg geruimd moeten worden voordat vooruitgang van betekenis kan worden gemaakt. Tho zou dit vrijdag vlak voor zijn vertrek naar Hanoi tegen een groep diplomaten hebben gezegd.

Fietsen voor Vietnam brengt 11 mille op

(Van onze correspondent)

NIJMEGEN, 16 okt. — Een kunstveiling in Nijmegen ten bate van de actie Fietsen voor Vietnam, waarbij de acteur Ton Lensink als veilingmeester optrad, heeft zondag 11.197,50 gulden opgebracht.

Het Medisch Comité Nederland-Vietnam, dat samen met de Brede Vietnambeweging Nijmegen, de veiling had georganiseerd in het cultureel centrum De Lindenberg besteedt de opbrengst voor de aanschaf van fietsen. Deze zijn nodig als transportmiddel op onbegaanbare wegen en als vervoermiddel voor artsen.

LE DOEK THO OVERLEGT IN PEKING

WASHINGTON/SAIGON. 16 okt. (Reuter, AFP, UPI, NYT). — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, William Rogers, heeft verklaard, dat de geheime onderhandelingen over Vietnam zich in een „zeer ernstig stadium" bevinden. Hij erkende in een televisiesprek, dat enkele verschuipunten nog een overeenkomst in de weg staan. Verder wilde hij geen commentaar geven. Elke verklaring, die uit haar verband zou worden gerukt, zou de onderhandelingen kunnen schaden.

Rogers herhaalde het uitgangspunt van de politiek van president Nixon, dat Amerika geen „gewelddadige communistische machtsovername in Zuid-Vietnam" zal toelaten. Hij noemde de vredesplannen van de Democratische presidentskandidaat George McGovern „een aanbod tot capitulatie" en tevens „een verzoek aan de Zuidvietnamezen om zich over te geven". McGovern heeft aangekondigd binnen 90 dagen na zijn eventuele ambtsaanvaarding alle Amerikanen uit Zuidoost-Azië terug te trekken.

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho is in Peking aangekomen voor overleg met de Chinese premier Tsjoë En Lai. Zaterdag sprak Le Doek Tho in Moskou met de Russische regeringsleiders na zijn vertrek uit Parijs, waar hij vorige week gedurende vier dagen met president Nixons speciale adviseur Henry Kissinger in het geheim onderhandelingen voerde over een regeling in Vietnam. Le Doek Tho wordt spoedig in Hanoi terug verwacht voor nader overleg met de Noordvietnamese regering.

De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu heeft zijn ambassadeurs in Parijs, Washington en Londen voor een spoedberaad naar Saigon teruggeroepen. Volgens de officiële bekendmaking werden de ambassadeurs ontboden „voor beraadslagingen over de vredesonderhandelingen inzake Vietnam". De Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Ellsworth Bunker, sprak zaterdag voor de zesde keer binnen twee weken met Thieu.

Amerikaanse bommenwerpers hebben in het weekeinde meer dan 350 aanvalsvluchten boven Noord-Vietnam uitgevoerd. Zuidvietnamese gevechtsvliegtuigen bestookten hoofdweg 13 ten noorden van Saigon onder meer met napalmbommen. Volgens het Zuidvietnamese opperbevel hebben regeringstroepen alle dorpen ten noorden van Saigon die eerder moes-

ten worden prijsgegeven op de Noordvietnamezen en het Bevrijdingsfront heroverd.

Vechtpartij

Bij een vechtpartij tussen blanke en zwarte opvarenden van het Amerikaanse vliegdekschip Kitty Hawk zijn 46 personen gewond geraakt. Dit heeft een woordvoerder van de Amerikaanse marine meegedeeld. De vechtpartij brak uit, terwijl het schip in actie was voor de kust van Noord-Vietnam. Over de aanleiding werd geen woord gezegd. Drie matrozen werden zwaar gewond naar een ziekenhuis overgevoerd.

Volgens een bericht van radio-Hanoi zijn fragmenten van twee Amerikaanse bommen in de Franse ambassade in Hanoi gevonden. Een derde bom die niet was geexplodeerd, werd op ongeveer 100 meter afstand gevonden. De Franse ambassade werd vorige week woensdag verwoest tij-

dens een Amerikaans bombardement op Hanoi. Amerikaanse legerwoordvoerders verklaarden later, dat de verwoesting mogelijk het gevolg was van Noordvietnamees afweergeschut.

PNOM PENH — In Cambodja is een nieuwe regering gevormd. Premier is Hang Thoen Hak, secretaris-generaal van de sociaal-republikeinse partij, die vorige maand bij de verkiezingen voor het parlement vrijwel alle zetels in de wacht sleepte. De partij wordt geleid door Lon No, de jongere broer van president Lon Nol. Lon No is als minister van staat belast met de „bevrijding, gemeenschapsontwikkeling, algehele mobilisatie en eenwording van Cambodja".

NIXON WEIGERT AMNESTIE AAN DESERTEURS

*Vietnamcongres
in Kopenhagen
beëindigd*

WASHINGTON, 17 okt. (Reuter, UPI, AFP). — Amerika zal intensief de onderhandelingen over een regeling in Vietnam voortzetten, maar zal nooit als prijs voor een vredesovereenkomst de Amerikaanse krijgsgevangenen in de steek laten of een communistische regering in Zuid-Vietnam toestaan. Dit heeft president Nixon op een bijeenkomst van vrouwen en familieleden van Amerikaanse krijgsgevangenen en vermisten in Vietnam verklaard.

Nixon bracht een onverwacht bezoek aan de bijeenkomst als plaatsvervanger van Henry Kissinger, die oorspronkelijk zou spreken. Hij wilde geen woord loslaten over de vorige week in Parijs gevoerde onderhandelingen, omdat hij geen valse hoop wilde wekken en het succes van de onderhandelingen niet in gevaar wilde brengen door een voortijdige uitspraak van zijn kant. Sommige vrouwen huilden, toen zij Nixon zagen.

De Amerikaanse president deed een felle uitval naar de mensen, die

een beroep op hem hebben gedaan aan deserteurs en hen, die zich aan de dienstlicht onttrekken, amnestie te verlenen. Dit zou, aldus Nixon, uiterst immoreel zijn, terwijl zoveel Amerikanen in Vietnam worden vermist of in krijgsgevangenschap zijn. Nixon verklaarde, dat zijn bevel tot hervatting van de bombardementen en de mijnblokkade van Noord-Vietnam de zwaarste beslissing in zijn ambtsperiode was.

Generaal Creighton Abrams, die maandag als stafchef van het Amerikaanse leger werd beëdigd, is naar Zuid-Vietnam vertrokken om na te gaan, hoever het vietnamiseringsprogramma is gevorderd. Dit heeft het Amerikaanse ministerie van defensie meegedeeld. Generaal Abrams zal ongeveer een week in Zuid-Vietnam blijven.

KOPENHAGEN — De „internationale commissie van onderzoek naar de oorlogsmisdaden in Indo-China" heeft haar bijeenkomst in Kopenhagen beëindigd met het veroordelen van de „onwettige oorlog" van Amerika in Vietnam en het eisen van de onmiddellijke terugtrekking van alle Amerikaanse strijdkrachten uit Indo-China en Thailand.

„De Amerikaanse regering en de militaire leiders van de Verenigde Staten zijn rechtstreeks en geheel verantwoordelijk voor de daden van agressie en genocide en oorlogsmisdaden zoals grootscheepse bombardementen en het gebruik van onwettige wapens in Indo-China," aldus de slotmotie van de commissie. „De oorlogsmisdaden zouden niet mogelijk zijn geweest zonder de steun en de deelneming van de militaire industrie, waarvan de leiders ook een zware verantwoordelijkheid dragen".

De commissie wijst ook een deel van de verantwoordelijkheid toe aan de Amerikaanse wetenschapsmensen, die „hun werk hebben laten gebruiken voor misdadige doeleinden" en aan de regeringen, die „troepen naar Indo-China hebben gezonden of bases ter beschikking van Amerika hebben gesteld".

Oorlogsmisdaden

Tot de „oorlogsmisdaden" die de motie van de commissie noemt, behoren de executies zonder vorm van proces gedurende de uitvoering van het zogenaamde pacificatieprogramma Phoenix, van 40.000 Zuidvietnamese burgers, de Amerikaanse bombardementen, met name op het dijkenstelsel in Noord-Vietnam, en het gebruik van fragmentatiebommen. Ten slotte onderstreept de motie, dat de Verenigde Staten volledige schadevergoeding aan alle landen van Indo-China voor de aangerichte schade moeten geven.

Spoedberaad

SAIGON — De Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu sprak maandag acht uur lang met de Zuidvietnamese ambassadeurs in Parijs en Washington over de ontwikkelingen bij het overleg in Parijs. De ambassadeurs werden in het weekeind voor dit spoedberaad naar Saigon teruggedroepen. De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho is in Hanoi aangekomen na korte besprekingen met Russische en Chinese regeringsleiders.

Aan het front zijn gevechten uitgebroken in de bergachtige streek in de omgeving van de oude keizerlijke hoofdstad Hoé in het noorden van Zuid-Vietnam. Ten noorden van Saigon hebben regeringstroepen de belangrijke hoofdweg 1 weer onder controle gekregen. De weg is vier dagen afgesloten geweest. Amerikaanse bommenwerpers voerden zware acties uit tegen doelen in Noord-Vietnam.

Overleg met Thieu

KISSINGER

IN SAIGON

WASHINGTON/PARIJS, 18 okt. (NYT, Reuter, UPI, AP) — De Amerikaanse speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, is dinsdagavond na een nieuwe geheime bespreking met Noordvietnamese diplomaten in Parijs onverwacht doorgevlogen naar Saigon voor overleg met de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu.

Vermoedens over akkoord versterkt

Volgens een bekendmaking van het Witte Huis is de reis van Kissinger onderdeel van de serie „normale besprekingen” tussen Kissinger en Thieu. Nixon gaf, aldus een woordvoerder, Kissinger opdracht naar Saigon te gaan, nadat hij was ingelicht over het resultaat van de vierdaagse geheime besprekingen vorige week in Parijs.

De plotselinge uitbarsting van diplomatieke activiteiten heeft opnieuw voedsel gegeven aan de vermoedens, dat een regeling in Vietnam op til is. Algemeen wordt aangenomen, dat de positie van Thieu bij de onderhandelingen een van de belangrijkste knelpunten vormt. Thieu riep dinsdag zijn regering in spoedberaad bijeen voor een bespreking van de nieuwste ontwikkelingen.

Het is de tweede keer in twee maanden, dat Kissinger in Saigon met Thieu spreekt. De eerste keer was van 16 tot 18 augustus kort na de hervatting van de geheime besprekingen met de Noordvietnamese onderhandelaars Le Doek Tho en Xoean Thoei in Parijs. Zijn voornaamste medewerker, generaal Haig, sprak van 30 september tot 4 oktober met Thieu. Vandaag komt ook generaal Creighton Abrams, die is benoemd tot de nieuwe stafchef van het Amerikaanse leger, in Saigon aan.

Rapport

Abrams zal aan de besprekingen tussen Kissinger en Thieu deelnemen, zo is in Washington bekendgemaakt. Ook de Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Ellsworth Bunker, zal het overleg bijwonen. Intussen is bekend geworden, dat de gezamenlijke chefs van staven in een rapport aan Nixon regels hebben opgesteld, die na een bestand in acht zouden moeten worden genomen. Zij hebben tevens hun oordeel gegeven over de consequenties ervan voor de militaire situatie in Vietnam.

Kissinger sprak dinsdag in Parijs met de Noordvietnamese onderhandelaar Xoean Thoej. Waarschijnlijk heeft ook een naaste medewerker van de Noordvietnamese premier Pham Van Dong aan het gesprek deelgenomen.

Het geheim van het geheime overleg

WE nemen maar aan dat Le Duc Tho en Henry Kissinger niet bezig zijn met de opvoering van een ongelooflijke internationale klucht, die de herverkiezing van president Nixon moet verzekeren, want zelfs de meest cynische Nixon-kenners kunnen moeilijk geloven dat dit het geval is. Maar als we daarvan uitgaan zijn er maar twee mogelijkheden om het feit te verklaren dat de vertegenwoordigers van Hanoi en van Nixon blijven doorgaan met hun geheime besprekingen.

Of de twee gesprekspartners maken langzaam maar gestadig vooruitgang op de weg naar een onderhandelde vrede. Of de tweede zijn zulk een akkoord al dicht genaderd, zó dicht dat ze blijven praten ofschoon er in het zicht van de eindstreep zeer lastige hindernissen zijn opgedoemd.

Ondanks het feit dat de Amerikanen bommen blijven gooien op Noordvietnamese steden en mijnen in Noordvietnamese havens breekt Hanoi zijn privégesprekken met Kissinger niet af. Dit is op zichzelf grond genoeg voor de conclusie dat Nixon bezig is aan de meest serieuze vredespoging die hij ooit heeft ondernomen.

Die conclusie wordt versterkt door het feit dat Hanoi nu beschikt over de details van McGovern's vredesplan. Als McGovern straks, als president, de kans zou krijgen om zijn plan uit te voeren dan zouden de Noordvietnamezen er zeker beter aan toe zijn dan met de gunstigste aanbiedingen of suggesties die Nixon tot nu toe in het openbaar gedaan heeft.

Op zijn laatste persconferentie heeft Nixon het allemaal nog nadrukkelijk gezegd: „Ik zal nooit toestemmen in een akkoord dat direct of indirect een communistisch regime oplegt aan het Zuidvietnamese volk”. En: „De bombardementen en het leggen van mijnen zullen natuurlijk doorgaan tot wij overeenkomsten hebben bereikt op het onderhandelingsfront”.

De recente uitspraken van Nixon en zijn kritiek op de bomstrop van 1968 „zonder evenredige tegemoetkomingen van de andere partij” lijken duidelijke aanwijzingen voor de gedragslijn van de president: Nixon wil dood en vernieling op Noord-Vietnam laten neerdalen totdat hij een akkoord bereikt dat Saigon niet opzadelt met een communistische regering, direct of indirect.

MAAR waarom blijft Hanoi zich dan lenen voor onderhandelingen met Kissinger, die de kansen van McGovern schaden? En hoe denken de president en Kissinger de Noordvietnamezen ooit te overtuigen van de juistheid van Nixons stelling: „Het is geen goede strategie om tot na de verkiezingen te wachten met het sluiten van een overeenkomst?”

Een mogelijke hypothese is dat Nixon zeker is van zijn overwinning in november en dat Hanoi zijn overtuiging deelt. Daarom houdt Kissinger Le Duc Tho voor, dat McGovern's plan niet meer is dan een luchtspiegeling. De Noordvietnamezen kunnen beter nu een regeling aanvaarden

want straks — na een overweldigende overwinning — kan Nixon strafere voorwaarden stellen en de bombardementen op Noord-Vietnam verhevigen.

Maar er zitten een paar zwakke plekken in die hypothese. Ten eerste is er, zoals Nixon dat in zijn sportjargon zou uitdrukkelijk, de recordlijst van de Noordvietnamezen — die lijst bevat geen aanwijzing dat Noord-Vietnam in zijn schulp kruipt voor dreigementen. Ten tweede: als Nixon werkelijk zo zeker is van een herverkiezing die hem de vrije hand geeft om de oorlog winnend uit te maken, wat voor reden heeft hij dan om in de laatste weken van de campagne met minder genoegen te nemen?

Maar de zaken liggen misschien heel anders. Wellicht gaan Nixon en Kissinger ervan uit dat de president door een verkiezingszege, zelfs een overwinning met de allure van een aardverschuiving, NIET de vrije hand krijgt om de oorlog nog te gaan winnen. Wat er ook gebeurt, die „vrije” oplossing zit er waarschijnlijk helemaal niet meer in.

Een verstraffing van Nixons voorwaarden en een poging om Noord-Vietnam tot aanvaarding te bombarderen zou hopen dollars kosten en veel weerwerk oproepen van de publieke opinie in Amerika en de wereld. Als het presidentiële geweld een bepaalde grens overschreed zouden zelfs de indolente Chinezen en de gewillige Russen hun flirt met Nixon moeten afbreken.

Bovendien zou Nixon met een harde koers de Amerikaanse krijgsgesvangenen niet naar huis brengen maar zelfs meer gevangenen in Hanoi handen spelen. En ovenal: Nixon en Kissinger kunnen na zeven jaren ervaring moeilijk de illusie koesteren dat zij de Noordvietnamezen uiteindelijk tot onderwerping kunnen bombarderen (naar het stenen tijdperk misschien, naar onderwerping nooit — dat heeft Johnson in zijn tijd al ondervonden).

GEZIEN de stand van zaken wil Nixon waarschijnlijk de vrije hand krijgen om de oorlog te „regelen”, NIET om hem te winnen. Want de president kan op zijn persconferenties beweren wat hij wil, de waarheid blijft dat bij elke denkbare regeling een direct of een indirect communistisch regime dreigt in Saigon. Een regeling onder die conditie was waarschijnlijk al mogelijk geweest in 1969 — dat is honderdduizenden doden geleden.

Maar iedere overeenkomst vóór 7 november zou zeker in het begin met geestdrift worden begroet en zou Nixons verkiezingszege de allure geven van een aardverschuiving. Zulk een overwinning zou de bezegeling zijn van het soort vrede waarvan de president zegt dat hij die nooit zal aanvaarden. Maar na zijn overwinning zou Nixon natuurlijk voor vier jaren lang onaantastbaar zijn voor alle weerwerk van de publieke opinie.

TOM WICKER

Politiek commentator
van de New York Times

Thieu moet opnieuw basis ontruimen

Troepen van het Saigon-regiem hebben maandag de basis My Tauh in het centrale hoogland van Zuid-Vietnam moeten ontruimen. De stelling werd aangevallen door strijders van het Bevrijdingsfront, waarbij de positie voor de Thieu-troepen onhoudbaar werd. Een week geleden hebben marionettetroepen al de belangrijke basis Ben Het in het noorden van de provincie Pleiku moeten verlaten; My Tauh ligt 33 kilometer ten zuidoosten van de stad Pleiku.

Drie vliegtuigen neergeschoten

Het ministerie van buitenlandse zaken in Hanoi heeft een verklaring uitgegeven waarin fel geprotesteerd wordt tegen ernstige oorlogsmisdaden door het bombarderen van Noord-Vietnam. Geëist wordt dat deze terreurdaden stopgezet worden. In de verklaring van dinsdagmorgen wordt gemeld dat in het weekend veel burgers om het leven zijn gekomen of gewond werden bij aanvallen op niet minder dan tien provincies. Veel huizen en andere gebouwen werden verwoest. De brutale aanvallen werden

ondernomen met jachtbommenwerpers en met B-52's en troffen veel dicht bevolkte steden.

Radio-Hanoi maakte bekend dat opnieuw drie Amerikaanse vliegtuigen zijn neergeschoten. Twee werden geraakt bij een aanval op de provincie Nghe An op zondag en één vrijdag boven de provincie Yen Bai.

Le Duc Tho, de speciale adviseur van de Noordvietnamese delegatie in Parijs, is in Hanoi teruggekeerd voor overleg na korte bezoeken aan Moskou en Peking. Het persbureau van Noord-Vietnam maakte bekend dat Tho van Chinese en Sowjet-zijde de verzekering had gekregen dat zijn land op steun kan rekenen.

Commissie tegen oorlogsmisdaden

De internationale commissie van onderzoek naar de oorlogsmisdaden in Indo-China heeft haar bijeenkomst in Kopenhagen maandag beëindigd met het veroordelen van de onwettige oorlog van de VS in Vietnam en het eisen van de onmiddellijke terugtrekking van alle Amerikaanse strijdkrachten uit Indo-China en Thailand. 'De Amerikaanse regering en de militaire leiders van de VS zijn rechtstreeks en geheel verantwoordelijk voor de daden van agressie en volkenmoord en oorlogsmisdaden zoals grootscheepse bombardementen en het gebruik van onwettige wapens in Indo-China,' zo staat in een slotverklaring. Verder wordt de oorlogsindustrie in de VS veroordeeld, zonder wie de oorlogsmisdaden niet mogelijk zouden zijn, alsmede bepaalde wetenschapsmensen die hun kennis in dienst stellen van de oorlogvoering.

De commissie, waarbij een reeks vooraanstaande juristen betrokken zijn die in Noord-Vietnam een onderzoek uitvoerden, noemde in haar slotverklaring een reeks oorlogsmisdaden van de Amerikaanse agressors. Hiertoe behoren onder meer executies zonder vorm van proces gedurende de uitvoering van het zogenaamde 'pacificatieprogramma' Phoenix, waarbij 40.000 burgers in Zuid-Vietnam om het leven kwamen. Verder de Amerikaanse bombardementen, met name op het dijkstelsel in Noord-Vietnam en het gebruik van fragmentatiebommen.

Abrams naar Saigon

In een interview met het Franse weekblad *Nouvel Observateur* heeft de premier van Noord-Vietnam, Pham Van Dong, het noodzakelijk genoemd om de breedst mogelijke stromingen in Zuid-Vietnam te hergroeperen en te verenigen in het kader van een vredesregeling. Hij ondersteunde de voorstellen van de Zuidvietnamese vrijheidsstrijders om een drie partijen-regering te vormen waarin alle groepen zonder Thieu verenigd worden.

Dinsdag is generaal Abrams, de ontwerper van het vietnamisatieplan om 'Vietnamezen, tegen Vietnamezen te laten vechten', voor een inspectiereis naar Saigon vertrokken. Hij begaaf zich daar naar toe direct na zijn benoeding tot chef-staf van het Amerikaanse leger.

Overleg in Saigon

Vervolg van pagina 1

Volgens een bekendmaking van het Witte Huis besloten Kissinger en Xoean Thoej vorige week al, dat zij elkaar dinsdag opnieuw in Parijs zouden treffen. Waarnemers geloven, dat Kissinger eerst met Nixon enkele details heeft doorgesproken en daarna met Xoean Thoej het resultaat heeft besproken.

Kissinger werd in Parijs vergezeld door een hooggeplaatste ambtenaar van het ministerie van buitenlandse zaken, William Sullivan, die speciaal is belast met zaken betreffende Zuid-oost-Azië.

Tegelijkertijd had de Franse minister van buitenlandse zaken, Maurice Schumann, een langdurige ontmoeting met een lid van de Noordvietnamese ambassade. Franse autoriteiten weigerden commentaar op berichten, dat Kissinger Frankrijk zou hebben gevraagd toezicht te houden op een eventueel bestand.

Basis

SAIGON — Zuidvietnamese regeringstroepen hebben de basis My Tanh op 33 kilometer ten zuidoosten van Pleikoe in het centrale bergland van Zuid-Vietnam moeten ontruimen. De basis werd aangevallen door een strijdmacht van Noordvietnamezen en de Vietcong ter sterkte van ongeveer een bataljon. Dit heeft een militaire woordvoerder in Saigon bekendgemaakt.

„Nixon nog steeds onverzoenlijk”

HANOI REAGEERT FEL OP VREDESGERUCHTEN

Kissinger laat geen woord los in Saigon

PARIJS/SAIGON, 19 oktober (NYT, Reuter, UPI, AP) — Het geheime overleg tussen de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, en de Noordvietnamese onderhandelaars Le Doek Tho en Xoean Thoej heeft nog niet geleid tot een doorbraak in de besprekingen over een regeling in Vietnam. Dit heeft een woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs verklaard. Hij wees op felle toon geruchten over een op handen zijnde regeling van de hand.

Intussen is Kissinger in de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon aangekomen voor overleg met president Ngoejen Van Thieu. Hij werd vergezeld door William Sullivan, op het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken speciaal belast met zaken betreffende Zuidoost-Azië. De Amerikaanse generaal Creighton Abrams, pas benoemd tot stafchef van het leger, is inmiddels ook in Saigon gearriveerd. Hij zal de besprekingen tussen Kissinger en Thieu bijwonen.

Volgens de Noordvietnamese woordvoerder in Parijs, Ngoejen Thanh Le, hebben de geheime onderhandelingen nog geen enkel resultaat opgeleverd vanwege de onverzoenlijke houding van Amerika zowel in militaire als in politieke kwesties. „Zoals de zaken er nu voorstaan, moeten wij zeggen, dat de regering-Nixon weigert haar aanvalsoorlog te beëindigen en de hulp aan de verrader Ngoejen Van Thieu te staken”, aldus de Noordvietnamese.

Ngoejen Thanh Le weigerde in te

gaan op vragen over details van de besprekingen. Hij herhaalde de Noordvietnamese eisen, dat Amerika al zijn troepen moet terugtrekken, Thieu moet laten vallen en akkoord moet gaan met de instelling van een regering van „nationale harmonie” in Zuid-Vietnam, bestaande uit vertegenwoordigers van drie groeperingen: het Bevrijdingsfront, de huidige regering en ongebonden bewegingen.

De woordvoerder van Hanoi verklaarde, dat Noord-Vietnam zijn goede wil bij de onderhandelingen heeft getoond. Maar recente uitslatingen van president Nixon hebben aan-

Nixons speciale adviseur Henry Kissinger schudt bij aankomst in Saigon breed lachend de hand van Zuidvietnamese regeringsfunctionarissen. Op de achtergrond kijkt de Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Ellsworth Bunker, toe.

toond, dat de Amerikaanse regering de oorlog wil voortzetten. „Tot nu toe is de regering-Nixon druk doende de oorlog in Noord- en Zuid-Vietnam op te voeren”, aldus Ngoejen Thanh Le. „Er valt geen spoor te bekennen, dat Nixon een einde aan de oorlog wil

wijzen op de ernst van de situatie voor de positie van Thieu.

Volgens waarnemers blijkt uit alles, dat Kissinger naar Saigon is gekomen om Thieu te doordringen van het feit, dat hij op een of andere manier water in de wijn moet doen om tegemoet te komen aan de eisen van Hanoi tot de vorming van een coalitieregering in Saigon. Thieu heeft steeds verklaard geen enkele coalitie met het Bevrijdingsfront te accepteren. Amerika werkt, aldus berichten uit Washington, toe naar een bestand dat zal leiden tot de vrijlating van Amerikaanse krijgsgevangenen en een politieke regeling in Saigon, die de indruk vermijdt, dat Amerika Thieu laat vallen.

Aan het front heeft Amerika op nieuw een toestel van het type F-111 dat kortgeleden in de strijd boven Noord-Vietnam werd ingezet, verloren. Het was het tweede toestel in vier weken. In het verleden is de F-111-jachtbomwerper door militaire deskundigen fel gekritiseerd en lange tijd uit de strijd gehouden. Het Noordvietnamese persbureau maakte bekend, dat het toestel het 4000ste Amerikaanse vliegtuig was, dat boven Vietnam is neergeschoten.

Volgens militaire woordvoerders in Saigon is het hoogtepunt van de aanvallen van Noordvietnamezen en de Vietcong in de omgeving van Saigon voorbij. „Er bestaat geen gevaar van een aanval op de Zuidvietnamese hoofdstad”, aldus een woordvoerder. De aanval op dorpen in de omgeving van Saigon zou bedoeld zijn geweest om een bruggehoofd te slaan voor een massale actie tegen de hoofdstad.

Napalm

STOCKHOLM — De hoeveelheid napalm, die wordt gebruikt in de oorlog in Indo-China, is tien keer hoger dan in de Koreaanse oorlog. Dit heeft het internationale instituut voor onderzoek van de vrede in Stockholm bekendgemaakt. Ongeveer 10 procent van het aantal slachtoffers in de oorlog moet op rekening van napalmverwondingen worden geschreven. Volgens het instituut is napalm een wapen, dat onnodige wreedheid veroorzaakt, en als zodanig verboden in de internationale wetten.

„Nixon nog steeds onverzoenlijk”

HANOI REAGEERT FEL OP VREDESGERUCHTEN

Kissinger laat geen woord los in Saigon

PARIJS/SAIGON, 19 oktober (NYT, Reuter, UPI, AP) — Het geheime overleg tussen de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, en de Noordvietnamese onderhandelaars Le Doek Tho en Xoean Thoej heeft nog niet geleid tot een doorbraak in de besprekingen over een regeling in Vietnam. Dit heeft een woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs verklaard. Hij wees op felle toon geruchten over een op handen zijnde regeling van de hand.

Intussen is Kissinger in de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon aangekomen voor overleg met president Ngoejen Van Thieu. Hij werd vergezeld door William Sullivan, op het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken speciaal belast met zaken betreffende Zuidoost-Azië. De Amerikaanse generaal Creighton Abrams, pas benoemd tot stafchef van het leger, is inmiddels ook in Saigon gearriveerd. Hij zal de besprekingen tussen Kissinger en Thieu bijwonen.

Volgens de Noordvietnamese woordvoerder in Parijs, Ngoejen Thanh Le, hebben de geheime onderhandelingen nog geen enkel resultaat opgeleverd vanwege de onverzoenlijke houding van Amerika zowel in militaire als in politieke kwesties. „Zoals de zaken er nu voorstaan, moeten wij zeggen, dat de regering-Nixon weigert haar aanvalsoorlog te beëindigen en de hulp aan de verrader Ngoejen Van Thieu te staken”, aldus de Noordvietnamees.

Ngoejen Thanh Le weigerde in te

gaan op vragen over details van de besprekingen. Hij herhaalde de Noordvietnamese eisen, dat Amerika al zijn troepen moet terugtrekken, Thieu moet laten vallen en akkoord moet gaan met de instelling van een regering van „nationale harmonie” in Zuid-Vietnam, bestaande uit vertegenwoordigers van drie groeperingen: het Bevrijdingsfront, de huidige regering en ongebonden bewegingen.

De woordvoerder van Hanoi verklaarde, dat Noord-Vietnam zijn goede wil bij de onderhandelingen heeft getoond. Maar recente uitslatingen van president Nixon hebben aange-

Nixons speciale adviseur Henry Kissinger schudt bij aankomst in Saigon breed lachend de hand van Zuidvietnamese regeringsfunctionarissen. Op de achtergrond kijkt de Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Ellsworth Bunker, toe.

toond, dat de Amerikaanse regering de oorlog wil voortzetten. „Tot nu toe is de regering-Nixon druk doende de oorlog in Noord- en Zuid-Vietnam op te voeren”, aldus Ngoejen Thanh Le. „Er valt geen spoor te bekennen, dat Nixon een einde aan de oorlog wil maken.”

De aankomst van Kissinger en Abrams in Saigon ging vergezeld van een algeheel stilzwijgen van de kant van de Amerikanen. Het enige, dat Amerikaanse woordvoerders wilden loslaten, was, dat Kissinger waarschijnlijk vandaag een eerste ontmoeting met Thieu heeft en Abrams naar verwacht wordt het gesprek zal bijwonen. Abrams is officieel in Saigon voor een beoordeling van de gang van zaken bij de vietnamisering.

Bestand

In Saigon heerst in politieke kringen een crisissfeer. President Ngoejen Van Thieu vertoont tekenen van uiterste zenuwachtigheid en heeft nu al drie dagen een gevraagd onderhoud met de Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Ellsworth Bunker, van de hand gewezen. Ook de terugroeping van de Zuidvietnamese ambassadeurs uit Washington, Londen en Parijs en het spoedberaad van de Zuidvietnamese regering dinsdag

wijzen op de ernst van de situatie voor de positie van Thieu.

Volgens waarnemers blijkt uit alles, dat Kissinger naar Saigon is gekomen om Thieu te doordringen van het feit, dat hij op een of andere manier water in de wijn moet doen om tegemoet te komen aan de eis van Hanoi tot de vorming van een coalitieregering in Saigon. Thieu heeft steeds verklaard geen enkele coalitie met het Bevrijdingsfront te accepteren. Amerika werkt, aldus berichten uit Washington, toe naar een bestand, dat zal leiden tot de vrijlating van Amerikaanse krijgsgevangenen en een politieke regeling in Saigon, die de indruk vermijdt, dat Amerika Thieu laat vallen.

Aan het front heeft Amerika opnieuw een toestel van het type F-111, dat kortgeleden in de strijd boven Noord-Vietnam werd ingezet, verloren. Het was het tweede toestel in vier weken. In het verleden is de F-111-jachtbommenwerper door militaire deskundigen fel gekritiseerd en lange tijd uit de strijd gehouden. Het Noordvietnamese persbureau maakte bekend, dat het toestel het 4000ste Amerikaanse vliegtuig was, dat boven Vietnam is neergeschoten.

Volgens militaire woordvoerders in Saigon is het hoogtepunt van de aanvallen van Noordvietnamezen en de Vietcong in de omgeving van Saigon voorbij. „Er bestaat geen gevaar van een aanval op de Zuidvietnamese hoofdstad”, aldus een woordvoerder. De aanval op dorpen in de omgeving van Saigon zou bedoeld zijn geweest om een bruggehoofd te slaan voor een massale actie tegen de hoofdstad.

Napalm

STOCKHOLM — De hoeveelheid napalm, die wordt gebruikt in de oorlog in Indo-China, is tien keer hoger dan in de Koreaanse oorlog. Dit heeft het internationale instituut voor onderzoek van de vrede in Stockholm bekendgemaakt. Ongeveer 10 procent van het aantal slachtoffers in de oorlog moet op rekening van napalmwondingen worden geschreven. Volgens het instituut is napalm een wapen, dat onnodige wreedheid veroorzaakt, en als zodanig verboden in de internationale wetten.

HARD OVERLEG IN SAIGON

Thieu verzet zich fel tegen vredesplannen

*Kissinger
zoekt
compromis*

NGOEN VAN THIEU
... geen coalitie ...

ronden in totaal ruim vijf uur met de Zuidvietnamese president. Officieel werd over het overleg niet meer meegedeeld dan dat de ontwikkelingen bij het geheime vredesoverleg

onderwerp van gesprek vormden. Ook over de duur van Kissingers verblijf in Saigon is niets bekendgemaakt. Kissinger werd vergezeld door de Amerikaanse ambassadeur Ellsworth Bunker, de stafchef van het leger generaal Abrams en verschillende Amerikaanse topfunctionarissen.

De Zuidvietnamese regering liet in een officiële verklaring weten vastbesloten te zijn zich niet te laten dwingen tot een coalitieregeling met het Bevrijdingsfront. Een woordvoerder voegde hieraan toe, dat de regering-Thieu eveneens niet akkoord gaat met enige oplossing, „die niet door het Zuidvietnamese volk langs democratische weg is goedgekeurd”. Waarnemers zagen hierin een aanwijzing, dat Thieu zijn toelucht zal zoeken tot de stembus om zijn verzet tegen de vredesplannen kracht bij te zetten.

Inzet

De politieke toekomst van Zuid-Vietnam is de inzet van de geheime onderhandelingen tussen Kissinger en Noordvietnamese diplomaten. Thieu zou, aldus een Zuidvietnamese parlements lid, tegenover een bijeenkomst van kamerleden hebben gezegd, dat „misschien na de presidentsverkiezingen in Amerika een bestand komt”. Thieu verzette zich fel tegen de eisen van het Bevrijdingsfront en Hanoi tot de vorming van een coalitieregering, bestaande uit drie groeperingen (Bevrijdingsfront, ongebondenen en de huidige regering met uitzondering van Thieu zelf).

In diplomatieke kringen in Saigon wordt verondersteld, dat Kissinger in zijn besprekingen met Thieu naar een compromis streeft, waarbij Thieu

SAIGON, 20 okt. (NYT, Reuter, UPI, DPA) — De Zuidvietnamese president Ngojen Van Thieu heeft laten doorschemeren van plan te zijn desnoods onder het Zuidvietnamese volk verkiezingen uit te schrijven over de vraag, hoe na een eventueel bestand in Saigon een coalitieregeling moet worden gevormd. Thieu rekent erop op die manier aan de macht te zullen blijven. Dit bleek uit een Zuidvietnamese regeringsverklaring naar aanleiding van de besprekingen tussen Thieu en de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger.

Kissinger sprak donderdag in twee

als president afgezet, maar leider blijft van zijn partij en als zodanig bij nieuwe verkiezingen weer tot staatshoofd kan worden gekozen. Thieu heeft steeds verklaard, dat hij niet verder wil gaan dan het eerder ingediende vredesvoorstel van 8 punten, waarbij hij zou aftreden één maand voor nieuwe presidentsverkiezingen onder internationaal toezicht.

Volgens functionarissen in Washington staat Thieu uiterst sceptisch tegenover Amerikaanse berichten, dat bij de geheime onderhandelingen belangrijke vooruitgang is geboekt. Hij heeft zijn twijfel laten blijken over de eventuele bereidheid van Hanoi concessies te doen met betrekking tot de vorming van een coalitie-regering. Volgens bepaalde berichten zou het Bevrijdingsfront niet meer de uitsluiting van Thieu eisen.

De Amerikaanse ambassadeur in Zuid-Korea, Philip Habib, is inmiddels ook naar Saigon vertrokken om zich aan te sluiten bij de delegatie van Kissinger. Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken vertrekt Habib naar Saigon, omdat hij over aanzienlijke kennis van Zuid-Vietnam en de onderhandelingen in voorgaande jaren beschikt. In Parijs werd donderdag geen zitting van de gebruikelijke vredesbesprekingen gehouden in verband met de Europese topconferentie.

Verovering

Aan het front in de omgeving van Saigon hebben troepen van de Vietcong een dorpje op 16 kilometer van de Zuidvietnamese hoofdstad veroverd. Met de verovering van dit plaatsje is de Vietcong het dichtst tot Saigon doorgedrongen sinds drie jaar. In radio-uitzendingen van de Vietcong worden de troepen aangespoord het beleg rond Saigon te verstrakken en grote en belangrijke overwinningen te behalen.

WASHINGTON — De Amerikaanse minister van defensie Melvin Laird heeft maatregelen genomen, die kortsluitingen in de top tussen de regering en militaire leiders moeten voorkomen. De maatregelen zijn het gevolg van de zaak tegen generaal Lavelle, die in rang werd verlaagd en met vervroegd pensioen werd gestuurd, omdat hij in de periode tussen november vorig jaar en maart dit jaar op eigen houtje doelen in Noord-Vietnam liet bombarderen. Laird verklaarde, dat het geval-Lavelle geen breuk in de regeringscontrole betekende.

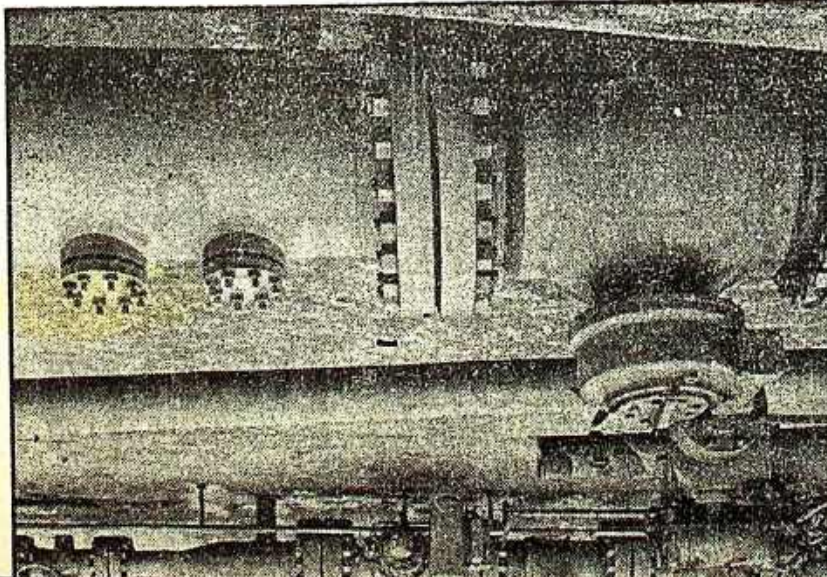
met vier doorputten de grootste van de drie gasbellen leeg te gaan halen. Het dorp Bergen ligt midden op die grootste gasbel; — een tiental kilometers naar het noorden, bij Hergen aan Zee dat tot de gemeente Schoorl behoort, was het wachten alleen nog op voltooing van de busleiding waardoor het hier te winnen gas moet worden afgevoerd; — oostelijk van Bergen en Schoorl ten slotte was aan het Noordhollands Kanaal en buiten landschappelijk waardevolle of aan beechermd natuurschoon rijke gebieden in centraal-gasbeheersingsstation, nodig om het gewonnen gas te drogen en te zuiveren, bedrijfsklaar.

Over het gas onder het Pirolavak werd niet meer gesproken. Dat onderzoek liet de sturende partijen (Amoco enerzijds, de gemeenten en derwerp lieten de sturende partijen) het Comité Gasalarn anderszijds) zelf verklaard dat de doorputten in de Bergemeer en bij Hergen aan Zee voortloppig genoeg zouden opleveren om aan de contractuele verplichtingen te kunnen voldoen? In wezen de ontwikkelingen in de boortectoniek met name op het stuk van de zogenaamde deviatieboringen (schuine

toen in 1970 bekend werd dat Amoco het bij Bergen en Schoorl gelokaliseerde gas wilde gaan aanboren door er als het ware bovenop te gaan zitten, kwam het verzet los. Want dat was wel de gemakkellijste en goedkoopste manier, maar met andere bejangen dan economische werd volstrekt geen rekening gehouden. Amoco had vier boortokaties op papier gezet; twee in de duinen (waarvan één in het Pirolavak), een bij de Damlandermolen aan de zuidelijke rand van Bergen (een heel mooi punt in een natuurgebied) en een bij Dxtase in de Bergemeer. Bovendien wilde de oliemaatschappij bij elke boortokatie een apart gasbehandelingsstation aan bouwen (een soort

riet nu R. Zeller, lid van Gasalarn, "dat onder 't Pirolavak 40 procent van het totaal zou zitten. Dat zet minister Langman toen in maart van dit jaar de motie Terlouw (tegen gaswinning in het Pirolavak) in de Tweede Kamer aan de orde was. Er toen de minister aan het rekenen was".

Butsen, kranen, cijkinders en al-lerlet toestanden zijn nodig vooreenmaal met het boren van gas kan worden begonnen.

Thieu biedt weerstand aan druk van VS

SAIGON/WASHINGTON, 21 okt. — Op de derde dag van zijn bezoek aan Saigon heeft Nixons speciale adviseur Kissinger vanmorgen besprekingen gevoerd met de Zuidvietnamese minister van buitenlandse zaken, Tran Van Lam, terwijl president Thieu voor de tweede keer deze week een buitengewone zitting van het kabinet bijeenriep.

In Los Angeles heeft de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Rogers, vermeden commentaar te geven op een Frans persbericht volgens hetwelk op 1 november een staakt-het-vuren in Vietnam zou worden afgekondigd. Rogers zei dat elke commentaar schadelijk zou kunnen zijn

— De Amerikanen voor de vredesonderhandelingen, proberen president Nguyen Van Thieu ertoe te bewegen een einde te maken aan de oorlog door in te stemmen met een politiek compromis en een bestand, maar het Zuidvietnamese staatshoofd weerstaat tot dusver deze druk en wijst elk compromis, met name de vorming van een uit drie groeperingen bestaande regering, van de hand.

Hoewel officieel niets over het verloop van de besprekingen in Saigon van Nixons speciale adviseur Kissinger wordt meegedeeld, kan men op grond van uitspraken die president Thieu donderdagavond tegenover Zuidvietnamese parlementsleden heeft gedaan afleiden wat de hoofdpunten zijn van het compromis-voorstel van Kissinger. De Noordvietnamezen zouden althans gedeeltelijk met dit voorstel hebben ingestemd.

Kissingers voorstel zou op politiek gebied inhouden dat de VS nu het standpunt van de Voorlopige revolutionaire regering betreffende de vorming van een regering van nationale eenheid steunen, met dien verstande dat naar de opvatting van Washington Thieu de leider zou moeten blijven van de groep die nu in Saigon aan de macht is. Behalve deze groep zouden vertegenwoordigers van de Voorlopige revolutionaire regering en van de neutralisten in het kabinet zitting moeten hebben, dat nieuwe verkiezingen zou moeten organiseren.

De Noordvietnamezen zouden hun eis hebben laten vallen dat Thieu helemaal van het politieke toneel verdwijnt.

Op het militaire vlak zou Kissinger er voor pleiten dat tegelijk in geheel Indochina een bestand van kracht wordt. Dit betekent dat de Amerikanen ermee hebben ingestemd dat een militaire regeling niet langer van een politieke regeling wordt gescheiden. Noord-Vietnam zou er op zijn beurt geen bezwaar meer tegen maken dat voor Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja in militair opzicht met één regeling wordt volstaan.

Krijgsgevangenen

Volgens het blad France-Soir zullen de VS in de eerste fase

van een bestandsovereenkomst waarover zij het vrijwel eens zouden zijn met Noord-Vietnam hun bombardementen op en hun blokkade van dat land staken, terwijl Hanoi de Amerikaanse krijgsgevangenen vrijlaat. Tegelijk zouden de twee partijen hun medestanders — respectievelijk het bewind in Saigon en de Vietcong — bewegen met een bestand in te stemmen.

In de tweede fase zouden alle buitenlandse troepen uit Zuid-Vietnam worden teruggetrokken. Deze evacuatie die verscheidene maanden kan duren, zou kunnen geschieden onder toezicht van een internationale commissie waarin wellicht Frankrijk en Japan zitting zouden hebben.

In het derde stadium zou er na de verkiezingen een uit de drie eerder genoemde groeperingen bestaande regering worden gevormd. Volgens France-Soir zouden de Sowjetunie, de VS en China de neutraliteit van dit kabinet kunnen waarborgen.

Intussen heeft het Amerikaanse ministerie van defensie toegegeven dat de Franse diplomatieke missie in Hanoi tien dagen geleden is getroffen door een Amerikaanse bom, en niet door een Noordvietnamese afweerraket. De erkenning volgt nadat de Franse algemeen gedelegeerde Pierre Susini in Parijs stierf aan de verwondingen die hij tijdens het bombardement op de Noordvietnamese hoofdstad had opgelopen. Volgens het Pentagon was het bombardement een ongeluk, mogelijk veroorzaakt door het feit dat een bom niet op de juiste wijze was losgekomen.

Zowel Hanoi als Washington heeft gisteren zijn medeleven betuigd met de dood van Susini. (Reuter - AFP).

Amerikanen zijn overvoerd met kwestie Vietnam

(Van onze speciale verslaggever)

WASHINGTON, oktober
Eigenlijk is het niet te geloven. Er zit een president in het Witte Huis die graag nog eens vier jaar zou regeren. Een in Amerikaanse verhoudingen alleszins aanvaardbaar streven; de wet laat er keurig ruimte voor. Maar die president beloofde vier jaar geleden dat het vrede zou zijn in Vietnam voordat zijn eerste regeertermijn om was. Hij paaidte indertijd zijn kiezers zelfs met een „geheim plan“.

De kiezers traptten daar in omdat het vorige staatschef algemzen als de grote boosdoener in de Vietnamese kwestie werd beschouwd, zozeer dat hij zelfs in bevriende landen op het laatst voor moordenaar mocht worden uitgemaakt. De toenmalige tegenstander van de huidige president, Hubert Humphrey, was vice-president onder die boosdoener en moest zijn baas tot het bittere einde blijven steunen. De man met het „geheime plan“ werd voor een groot deel juist op dat plan gekozen.

Dat geheime plan is nog steeds een duistere zaak, Vietnam sukkelte voort en kost nog steeds veel mensenlevens (zij het zeer weinig Amerikaanse meer, toegegeven) en de president van dat geheime plan is de laatste maanden steeds vaker genoemd bij andere onverwikkelijke affaires: het af luisteren van telefoons van zijn Democratische tegenstanders, een vreemde gang van zaken bij het sluiten van een graanakkoord met Rusland, het gooien met verkiezingsdollars via geheime kanalen in Mexico naar het Republikeins Nationaal Comité.

Tóch willen de Amerikanen die president graag houden, in grote meerderheid althans. Hoe komt dat? Is het de persoonlijke aantrekkingskracht van deze Richard Milhous Nixon, die in zijn grauwe confectiepakken met snel kreuken kruis de doorsnee Amerikaan meer aanspreekt dan George McGovern die door zijn raadgevers in kledij van dudelijk duurder en moderne snit is verpakt? Of geloven de Amerikanen — bedoeld is alweer die grote meerderheid — rotsvast in de eerdere bedoelingen van de president, die de corrupte Thieu en zijn bende niet in de steek wil laten, die niets wil zeggen over de af luister-affaire omdat de zaak bij de rechter berust (scrupules die hij óók niet had bij het proces tegen Manson, die hij al voor moordenaar uitkreeft voordat het bewijs geleverd was)?

De waarheid ligt waarschijnlijk elders. Er is een verzadigingspunt bereikt. De Amerikaan raakt niet meer verontwaardigd. Niet meer over

Het keurig ingerichte hoofdkwartier van Nixon.

Vietnam, niet meer over andere affaires. Hij is ernee overvoerd. Mondjesmaat en soms met hele happen tegelijk komen de Amerikanen terug uit dat verre oosterse land waar ze hebben gevochten „voor de vrijheid van de Verenigde Staten“. Want, geloof het of niet: met deze koude-oorlogredenering uit John Foster Dulles' tijd wordt hier nog kwistig gewerkt. De televisie toonde enkele dagen geleden nog de thuiskomst van een militair die vier jaar krijgsgevangen was geweest bij de Noordvietnamezen. Hij kreeg een auto van de dankbare burgers van zijn geboortedorp. „Wij kunnen“ zo speechee een notabel, „natuurlijk die vier jaar niet terugkopen. Maar dit geschenk is een uiting van onze dankbaarheid omdat je daarginds gestreden hebt voor onze vrijheid!“

De Amerikanen zijn zozeer overvoerd, met name met de oorlog, dat slechts heel enkelen zich nog boos maken wanneer Nixons dochter Julie zegt wel te willen sterven voor het regime-Thieu. Dan krijg je brieven, zoals deze, in het weekblad Time: „Sir, Ik hoor dat de dochter van de president, Julie, heeft gezegd dat ze zou willen sterven voor het regime-Thieu. Dat is een beetje te veel van het goede, maar zou het niet geweldig zijn wanneer ze zichzelf zou aanbieden om als gijzelaar te dienen voor de Noordvietnamezen? Dan zouden alle krijgsgevangenen vrijgelaten en naar huis teruggebracht kunnen worden.“

George McGovern hamert waarschijnlijk tevergeefs weer op zijn grote, oude punt, Vietnam. Zijn plan om een eind aan de oorlog te maken is vorige week wel aangeslagen maar

veel minder dan gehoopt. In cijfers uitgedrukt: het (gekochte) televisieprogramma duurde 110.000 dollar en het leverde ongeveer het viervoudige op aan contributies. Maar, optimistisch als de Democraten zijn, zij geven de moed niet op. Waarom, zeggen ze, komen er steeds zoveel mensen op de bijeenkomsten waar onze kandidaat spreekt, als de „polls“ zeggen dat wij zo'n grote achterstand hebben?

Zelfs een man met een zo grote politieke kennis als James Reston — wiens krant, de New York Times, één van de weinige pro-McGovern-bladen is — schijnt af en toe dat optimisme te delen. De televisie liet het Amerikaanse volk zien hoe Nixon in Atlanta (Georgia) met een heuse vooroorlogse ticker-tape-parade werd binnengehaald. Laat je niet bedotten, schreef Reston, het waren niet de inwoners die allemaal de Atlanta Journal aan snippers hadden gescheurd, maar er stonden grote machines op de daken die de snippers naar beneden bliezen.

Feit is dat de Republikeinen hun campagne knap georganiseerd hebben, al treedt hun kandidaat maar zeer sporadisch zelf voor het voetlicht („Ik wij tot het laatst proberen president te zijn“, zegt Nixon en dat klinkt nog onzelfzuchtig ook). Vergelijk alleen al de campagnehoofdkwartieren in Washington zelf. Het Nixon-hoofdkwartier beslaat een winkel en enkele etages van een groot bankgebouw, waar een lange, blonde Amerikaanse met veel tand en nog meer tandvlees de bezoekers ontvangt en ze eerst in tweevoud op een blokje noteert voor ze verder mogen. Perschef Tony McDonald blijkt liever niets dan iets te ver-

tellen en klapt helemaal dicht wanneer de buitenlandse bezoeker over de af luister-affaire begint. Iedereen schijnt minutieus te weten wat zijn taak is. Het is er helder, modern ingericht en alles ademt de sfeer van geld, veel geld.

McGoverns hoofdkwartier heeft iets Paradiso-achtigs. Hier wordt geïmproviseerd tot in het oneindige. Geen poespas aan de deur, wel een politiemans die je even oppervlakkig bekijkt, maar dat is dan ook alles. Handgefabriceerde verkiezingsaffiches hangen aan de wanden. Ergens ligt een langharige jongeling languit op een bureau koffie te slurpen. (Bij Nixon zeiden ze: „Zoals u ziet hebben we hier ook mensen met lang haar“, en dan keken ze of er een wereld voor je moest opengaan).

Nee, de campagne van de Republikeinen steekt zakelijk beter in elkaar. Enthousiasme alleen is duidelijk niet genoeg. Ook de gemiddelde televisiespot van de Republikeinen is beter, harder. De Democraten laten liefst McGovern zien terwijl hij in gesprek is met enkele leden. De Republikeinen tonen een portret van McGovern met een ingelezen tekst. Dan volgt: „Dat zei senator McGovern toen.“ Dan wordt met een klap het portret omgedraaid: „Nu zegt hij...“ De „Democrats for Nixon“ laten aanschouwelijk zien hoe McGovern de strijdkrachten wil inkrimpen. Een hand veegt steeds soldaatjes, tanks, vliegtuigen en schepen van de tafel. Vervolgens wordt McGovern met een uitspraak van Humphrey uit de voorverkiezingen om de oren geslagen: „Dat snijdt in de veiligheid van Amerika“. Uitsmijter: „President Nixon gelooft in een sterk Amerika.“

Het zit er helemaal in dat Amerika en de wereld het weer vier jaar zullen moeten doen met de man van wie columnist Jack Anderson zegt: „Nixon is een man zonder enige politieke overtuiging. Daarom kan hij de ene dag een overtuigde anticommunist zijn en de andere dag naar Peking vliegen. God weet wat hij volgend jaar zal zijn.“

Een van Nixons naaste medewerkers uit het Witte Huis weet het óók niet: „Hij is in staat de volgende vier jaar één van de beste presidenten te zijn die het land ooit heeft gehad. Maar hij kan ook één van de slechtsten worden. Nixon kan, als hij zeker weet dat het zijn laatste vier jaar zijn en er op politiek terrein niets hogers voor hem te bereiken is, besluiten dat het tijd wordt zijn vrienden te belonen en zijn vijanden te straffen. Maar hij kan ook best alle verplichtingen en alle politieke consideraties terzijde schuiven om moeilijke en grote beslissingen voor het land te nemen.“

Nixon was anti-communist in de Dulles-jaren omdat het paste in zijn tijd. Hij zoekt nu toenaadering tot Rusland en China omdat het past in zijn tijd. Maar wat gebeurt er wanneer deze politieke opportunist zelf een stempel op die tijd wil gaan drukken?

Het hoofdkwartier van McGovern heeft met zijn vele spandoeken iets Paradiso-achtigs.

Grote woorden winnen

WASHINGTON, oktober

Deze verkiezingscampagne zit, zoals elke, propvol met grote woorden, gesproken en geschreven. Woorden die meestal groter zijn dan de waarheid die zij willen verkondigen. Woorden waarmee de tegenstander zwart wordt gemaakt, waarmee de eigen kandidaat wordt opgehemeld. Woorden waarmee feiten worden vervalst, statistieken vervalst, foute daden worden rechtgetrokken, goede daden kromgepraat. En dat alles kan leiden tot gruwelijke onjuistheden en tot zo zwaar vertekende beelden dat het ware perspectief nauwelijks meer terug te vinden is.

En het kan ook leiden tot flauwe kinderachtigheden. Zoals deze, van de televisie geplukt. Jack Anderson (de man die de geheime paperassen rond de oorlog tussen India en Pakistan in zijn column deed en de ITT-affaire tot een internationaal schandaal opblies) komt even inhaken op de aloude Democratenkreet: „Zou u een tweedehands auto kopen van deze man?“

Die kreet placht jaren geleden te staan onder een portret van Richard M. Nixon, afgeschilderd als een sjacheraar van het „niet goed, geld weg“-type. Dat was toen best leuk, aldus Anderson, maar het zou net zo goed op McGovern kunnen slaan. En dan komt de soort roddel waarmee Anderson zich heeft opgewerkt tot de best betaalde schandschrijver van de Verenigde Staten.

Wat deed de senator? Hij verkocht indertijd zijn oude Chrysler aan een vriend voor 2800 dollar. Hij kocht vervolgens bij de fabriek een nieuwe Pontiac voor 3500 dollar. Die vriend van de Chrysler betaalde de ontbrekende zeventienhonderd dollars bij. De senator beweert, zegt Anderson, dat hij dit als een gift beschouwde die hij best kon aannemen. Daarom, zegt Anderson, kunnen de Republikeinen nu ook best de vraag stellen: „Zou u een tweedehands auto kopen van McGovern?“

Het is geen verhaal dat uitmunt door snedigheid, maar de Amerikanen vreten dit soort flauwiteiten rauw.

Je mag niet altijd de waarheid vertellen. Dat blijkt uit het volgende. De aantrekkelijke NBC-verslaggeefster Cassie Mackin (29) zei onlangs in beeld dit: „De president beschuldigt McGovern ervan dat hij meer wil geven aan degenen die in de steun lopen dan aan hen die werken.“ Cassie voeg-

De Volkskrant heeft een eigen verslaggever naar de Verenigde Staten gestuurd om ter plaatse ooggetuige te zijn van het verloop van de verkiezingen, die in november ofwel Nixon in zijn ambt zullen bevestigen ofwel McGovern op de presidentszetel in het Witte Huis zullen brengen.

Onze redacteur-buitenland HENK STRABBING bezocht deze week de hoofdkwartieren van waaruit beide kandidaten hun campagnes voeren.

de er, zichtbaar boos, aan toe: „En dat is niet waar.“

Ken Clawson, een van de naaste medewerkers van president Nixon, belde woedend met NBC's president Julian Goodman. „Ze maakt de president voor leugenaar uit“, blafte Clawson opgewonden. Goodman werd er niet warm of koud van: „Wij krijgen dit soort telefoontjes minstens vier keer per week. En uit beide kampen.“

Grote woorden, ook van de kandidaten. Nixon: „Ik beschouw het als hoogst immoreel amnestie te geven aan dienstweigeraars of aan deserteurs.“ McGovern: „Meer dan vijftig mensen zijn door de Republikeinen gehuurd om mee te doen aan een van de vuilste gehei-

me operaties in de geschiedenis van de Amerikaanse politiek“ (dat ging over de af luister-affaire in het Democratische hoofdkwartier).

Grote en boze woorden vallen ook in het bureau van het United State Information Agency. Want daar maakt Foreign Press Centre-directeur Bob Miller het buitenlandse verslaggevers moeilijk die met McGovern mee op tournee willen. Die USIA is een regeringsinstelling, vandaar dat alle bureaucratische trucs erbij worden gesleept. Buitenlandse verslaggevers dienen van hun ambassade een brief te halen waarin hun antecedenenten staan vermeld. Die brief moet naar het ministerie van buitenlandse zaken, waar ene mevrouw Maggie Cattucci haar keurend oog erover laat gaan voordat het stuk papier bij opperste perschef Robert McCloskey binnen mag.

Als je bij mevrouw Cattucci — meer dan middelbaar, zeer gestreng, bril aan een touwtje — het woord McGovern laat vallen is je zaak op voorhand zeer grondig verpest. De volgende dag blijkt Miller te weten dat van je brief niets klopte, dat-ie ondertekend was door slechts 'n vice-consul en hoe kan het nou in 's hemelsnaam dat een journalist op een toeristentivisum Amerika is binnengekomen?

Enfin, uiteindelijk komt je naam op een lijst voor de geheime dienst, zodat je (hopelijk) gevrijwaard bent van de onaangename technieken, waarmee deze lieden mensen die zich niet voldoende kunnen legitimeren uit de directe omgeving van de kandidaten houden. Maar een herkenningsteken in de vorm van een tijdelijke perskaart kan er niet af.

Nou ja, een beetje gefrustreerd mogen het ministerie en het USIA ook wel doen. Een klein, snel onderzoekje leert dat van de tien buitenlandse journalisten er slechts één enige belangstelling voor het koppel Nixon-Agnew heeft.

Fransen diplomaat overleden

AMERIKA GEEFT

BOMBAANVAL TOE

WASHINGTON/PARIJS, 21 okt. (UPI, Reuter, AFP, NYT). — Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft toegegeven, dat de diplomatieke missie van Frankrijk in de Noordvietnamese hoofdstad Hanoi op 11 oktober werd getroffen door een Amerikaanse bom en niet door een Noordvietnamese afweerraket, zoals aanvankelijk werd verklaard. De erkenning volgde nadat de Franse diplomaat Pierre Susini donderdagnacht in Parijs was overleden aan de verwondingen, die hij tijdens het bombardement had opgelopen.

Volgens het Pentagon was de bom aanval op de Franse diplomatieke missie „een ongeluk”, mogelijk veroorzaakt doordat een bom niet tijdig werd losgelaten. „Toen het ongeluk gebeurde, waren Amerikaanse vliegtuigen bezig aanvallen uit te voeren op militaire doelen, waaronder een spoorwegemplacement en een veerverbinding over de Rode Rivier op ongeveer 5 kilometer van de Franse legatie”, aldus het Pentagon. Sinds 11 oktober mogen Amerikaanse vliegtuigen officieel niet meer bombarderen binnen een cirkel van 16 kilometer rond Hanoi.

Pierre Susini (52) had bij het bombardement verbrandingen in de derde graad over bijna tweederde deel van zijn lichaam opgelopen. Voor zijn overbrenging naar een ziekenhuis in Parijs werd hij in Hanoi behandeld door Cubaanse en Noordvietnamese specialisten. Drie Franse artsen, onder wie zijn zoon, vlogen onmiddellijk naar Hanoi met medicijnen, zuurstofflessen en bloedplasma. Bij de luchtaanval werden een Egyptische vrouw en vier Vietnamezen direct gedood. Susini was sinds januari 1971 Frans vertegenwoordiger in Hanoi.

SAIGON — De speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, heeft vrijdag voor de tweede achtereenvolgende dag een langdurig onderhoud gehad met de Zuidvietnamese president Ngoen Van Thieu. Verwacht wordt, dat Kissinger ook vandaag in Saigon blijft voor verder overleg. Bij het onderhoud waren opnieuw de Amerikaanse ambassadeur in Saigon, Elsworth Bunker en de stafchef van het Amerikaanse leger,

PIERRE SUSINI

generaal Creighton Abrams, aanwezig.

Over de inhoud van de besprekingen wordt officieel geen woord losgelaten. Maar uit de stortvloed van „onthullingen” en „lekken” werd in Saigon afgeleid, dat Kissinger alle mogelijke moeite doet Thieu zover te krijgen, dat hij instemt met een bestand en een politiek compromis. Thieu heeft zich echter tot dusver fel gekeerd tegen elk compromis, met name wat betreft de vorming van een coalitieregering.

Kissingers voorstel zou op politiek gebied inhouden, dat Amerika het standpunt van het Bevrijdingsfront inzake de vorming van een regering van nationale eenheid steunt. Volgens Washington zou Thieu wel de leider moeten blijven van de groep, die nu de macht heeft in Saigon. Noord-Vietnam zou zijn eis hebben laten vallen, dat Thieu helemaal van het politieke toneel moet verdwijnen.

Op het militaire vlak zou Kissinger ervoor pleiten, dat een bestand tegelijk in heel Indo-China van kracht wordt. Dit betekent, dat de Amerikanen ermee hebben ingestemd, dat een militaire regeling niet langer van een politieke regeling wordt gescheiden. Noord-Vietnam zou er op zijn beurt geen bezwaar meer tegen maken, dat voor Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja in militair opzicht met een regeling wordt volstaan.

Een Zuidvietnamese senator onthulde vrijdag, dat Kissinger Thieu heeft laten weten, dat Noord-Vietnam zoveel heeft toegegeven, dat Zuid-Vietnam de oplossing moet aanvaarden en akkoord moet gaan met een bestand en een coalitieregering, bestaande uit drie groeperingen (het Bevrijdingsfront, de huidige regering en ongebonden). De senator citeerde uit een verklaring, die Thieu donderdagavond aflegde tijdens een diner met Zuidvietnamese parlementariërs.

„Zware druk”

Leden van de Zuidvietnamese nationale vergadering verklaarden, dat de Noordvietnamezen om een wapenstilstand in Indo-China vóór de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 7 november hebben gevraagd. Nixon zou dit voorstel hebben afgewezen. Volgens de afgevaardigde Danh No wilden de Noordvietnamezen nu vrede, omdat ze bang waren, dat president Nixon na een herverkiezing „zware militaire druk” zou gaan uitoefenen.

President Thieu had gezegd bereid te zijn de macht uit handen te geven. „Mijn persoon is van geen belang”, verklaarde hij. Volgens een senator streeft het Bevrijdingsfront ernaar coalitie-besturen niet alleen op centraal niveau in te stellen, maar ook op het niveau van provincies, districten, steden en dorpen. De te houden verkiezingen zouden niet alleen presidentsverkiezingen mogen zijn, maar verkiezingen op alle niveaus.

De Amerikanen zouden met een coalitie van drie partijen akkoord gaan, aldus het Zuidvietnamese parlementslid. Thieu zou er leider van moeten worden en de premier, die meer bevoegdheden zou krijgen, zou moeten behoren tot de derde „ongebonden” partij. Thieu zou zich fel tegen het plan van een coalitieregering keren en meer voelen voor een wapenstilstand, gevolgd door een referendum onder het Zuidvietnamese volk over de vraag of communistische deelname aan de regering wordt gewenst. Het referendum zou worden georganiseerd door de regering in Saigon en door het Bevrijdingsfront al naar gelang de gebieden, waarover zij het bestuur uitoefenen.

Een woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie bij de besprekingen over Vietnam in Parijs herhaalde vrijdag opnieuw de Noordvietnamese eis, dat Thieu moet aftreden. In een commentaar op berichten uit Saigon, dat Thieu de vredesplannen scherp afwijst, verklaarde hij: „Ons standpunt is ongewijzigd: Amerika, dat Ngoen Van Thieu op zijn troon zette, moet zijn steun aan hem stopzetten.”

Amerikaanse bommenwerpers hebben sinds begin september meer dan 130 scholen in Noord-Vietnam weloverwogen aangevallen. Honderden kinderen en onderwijzers zijn daarbij om het leven gekomen. Dit heeft het Noordvietnamese ministerie van onderwijs bekend gemaakt.

In de omgeving van Saigon slaagden Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong er opnieuw in de belangrijke hoofdweg 1 af te snijden. Zuidvietnamese troepen heroverden een dorpje op ongeveer 12 kilometer van Saigon. Zware gevechten zijn ook gemeld uit het gebied langs de centrale kust. Amerikaanse B-52-bommenwerpers legden bomtapijten op Noordvietnamese stellingen rond Saigon.

Hanoi verwacht snel regeling

Bestand in Vietnam

lijkt vrijwel zeker

SAIGON/NEW YORK, 23 okt. (NYT, AFP, Reuter, UPI) — Noordvietnamese diplomaten in de Chinese hoofdstad hebben tegenover een groep buitenlandse gezanten verklaard, dat „in de komende twee of drie dagen” een belangrijke ontwikkeling voor een regeling van de oorlog in Vietnam mogelijk is. De speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, deed ook in het weekeinde koortsachtige pogingen de steun van de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu te krijgen voor een principe-akkoord, dat al tijdens de geheime onderhandelingen tussen Amerika en Noord-Vietnam lijkt te zijn gesloten. Zondag vloog hij onverwacht naar de Cambodjaanse hoofdstad Pnom Penh voor overleg met president Lon Nol.

Volgens de correspondent van het Engelse persbureau Reuter in Peking hebben Noordvietnamese diplomaten tijdens een receptie verteld, dat Kissinger in Saigon is om Thieu ertoe te bewegen een stap terug te doen en de weg te effenen voor een regeling in Vietnam. Hanoi zou zijn afgestapt van zijn eerdere eis en ermee instemmen, dat Thieu leider blijft van een van de drie groeperingen in een nieuw

worden. Als niet binnen twee of drie dagen overeenstemming is bereikt, heeft Hanoi „een onplezierige militaire verrassing” voor Amerika in petto, aldus de Noordvietnamese diplomaten.

Noord-Vietnam zal alle Amerikaanse krijgsgevangenen in vrijheid stellen, zodra een algemene overeenkomst is bereikt over beëindiging van de oorlog zonder de volledige terugtrekking van alle Amerikaanse troepen af te wachten. Dit heeft de Noordvietnamese premier Pham Van Dong in een interview met het Amerikaanse blad Newsweek verklaard. De uitspraak van de Noordvietnamese premier, die vorige woensdag in Hanoi met een journalist van Newsweek sprak, wordt eveneens gezien als een sterke aanwijzing, dat een bestand op til is.

Pham Van Dong zei, dat Noord-Vietnam met de vrijlating van de krijgsgevangenen niet zal wachten tot de akkoorden zijn uitgevoerd. Vrijlating van de gevangenen is steeds een belangrijke Amerikaanse eis bij de onderhandelingen geweest. Volgens Pham Van Dong verkeren de onderhandelingen „in een buitengewoon belangrijke fase”.

„Wij hebben menselijkerwijs gesproken het mogelijke gedaan voor een succesvolle afsluiting en dat betekent vrede met onafhankelijkheid en vrijheid”, aldus de Noordvietnamese premier.

Drie fasen

Pham Van Dong bevestigde dat een vredesregeling in drie fasen zou verlopen: eerst een wapenstilstand, gevolgd door volledige terugtrekking van de Amerikaanse troepen; dan rechtstreekse onderhandelingen tussen de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam en het huidige bewind in Saigon om te komen tot de vorming van een voorlopige coalitieregering, bestaande uit drie groeperingen; tenslotte algemene verkiezingen voor een nieuw Zuidvietnamese parlement.

De Noordvietnamese premier verklaarde nadrukkelijk, dat van de zijde van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront geen pogingen zullen worden gedaan een coalitieregering omver te werpen. Ook zullen geen bloedige represailles tegen aanhangers van het bewind van Thieu worden genomen. Amerika heeft de dwingend plicht, aldus Pham Van Dong, bij te dragen aan het herstel van de vernietigde economie van Noord-Vietnam.

Zie verder pagina 4, kolom 7

(ADVERTENTIE)

Uitronwet en de bevestiging van de eisen over de Turkse radio. Ben van de politieke gevangenen, voor wie de kapers vrijlating eisen, is Ziya Yilmaz (34). Het Turkse parlement moet deze week beslissen of hij al dan niet terecht wordt gesteld. Yilmaz was penningmeester van het Turkse Volksbeveiligingsleger en was betrokken bij de ontvoering en moord op de Israëlische consul-generaal Ephraim Elrom in mei 1971. In een bevestigende verklaring zelden de kapers: „Onze strijd is een revolutionaire strijd. Het doel is de bevrijding van onze kamers. We waarschuwen dat we geen concessies zullen doen”. De kapers willen voor zichzelf en voor de vrijgelatenen politiek asiel in Bulgarije. Volgens andere berichten willen de kapers doorvliegen naar Cuba. Het vliegtuig zou daarvoor gereed worden gemaakt. De Boeing werd na de landing op Bulgarije; het intrekken van de wer-

nderde de vrijlating van 13 politieke gevangenen — niet inwillig. De regering nu eisen — onder andere de vrijlating van 13 politieke gevangenen — niet inwillig. De kapers dwongen gistermorgen vroeg de toelating, die een vlucht maakte van staal naar Ankara, met 71 passagiers en 10 bemanningsleden aan boord naar de Bulgaarse hoofdstad Sofia uit te wijken. De Turkse regering kwam direct na het gebaar in een spoedzitting De met pistolen gewapende kapers hebben de Turkse ambassadeur in Bulgarije Nihat Dinc een lijst van eisen gegeven. Terwijl drie kapers de zwang hielden, overlegde een kaper met de Turkse ambassadeur. Hun eisen zijn: de onmiddellijke vrijlating van en vrijgelate voor 13 veroordeelde politieke gevangenen naar

BEURZEN OPEN, DIJKEN DICHT

22
23-28 OKTOBER

JONGEREN VOOR VIETNAM

1. Amerikaanse troepen uit Vietnam en de rest van Indo-China.
2. Onmiddellijke stopzetting bombardementen op de Demokratiese Republiek Vietnam en heel Indo-China.
3. Erkenning Demokratiese Republiek Vietnam door de Nederlandse regering.
4. Stopzetting Nederlandse steun aan het Saigon-bewind.

DE ORGANISATIES:

ANJV, ARJOS, ASVA, BJS-Sittard, BVD, FCDJ (CHJO-KVPJG), GRONSTRA, HJA-staf, JOVD-Asd, KWJ, KJW-Eindhoven, LCGJ, MJR, NCSV, NJG, NLJB, NIVON, NVV-jc, Paradiso, SRVU, SvV, USF, USN, Vredesweek Delft, WASTRA, Werkgr. Anders.
Sekretariaatsadres Komitee Jongeren voor Vietnam, Nieuwe Keizersgracht 61 Amsterdam, telefoon 225799.

met vermelding Beurzen open, dijken dicht! Postgiro no. 2600349 t.n.v. 'Jongeren voor Vietnam'

BEURZEN OPEN VOOR HET STRIJDEND E VIETNAM

De Amerikanen moeten onmiddellijk weg uit Vietnam, uit heel Indo-China. Dit is de Amerikaanse regering hard aan het verstand gebracht, zowel door de volkeren van Indo-China als door het Amerikaanse volk zelf en ontelbare anderen over de gehele wereld.

De Amerikaanse politiek is bankroet, de Vietnamisering heeft gefaald. Terreurbombardementen op Noord-Vietnam, Zuid-Vietnam, Laos, en Cambodja, die onvoorstelbare verwoestingen en leed teweeg brengen, veranderen daar niets aan.

De laatste maanden hebben de dijken en waterwerken in de Democratische Republiek Vietnam het zwaar te verduren, waardoor het Vietnamese volk aan het gevaar van uitgebreide overstromingen wordt blootgesteld. In een rapport van de minister van waterhuishouding van de DRV staat o.a.: 'Van 16 april tot 10 juni j.l. werden door de Amerikaanse luchtmacht in 68 aanvallen 32 dijkensecties en 31 irrigatiewerken gebombardeerd, ongeveer 665 bommen van verschillende typen werden gedropped op het dijkenstelsel van de Rode Rivier.'

In het bijzonder in Nederland wordt dit ervaren als een misdaad tegen de mensheid. De misdadigheid van dit soort oorlogshandelingen werd reeds in 1946 vastgesteld tijdens de processen in Neurenberg tegen de Duitse nazi-leiders.

De misdadige opzet van het bombarderen van dijken in Vietnam door de Amerikanen wordt onomstotelijk aangetoond door hetgeen op 30 april j.l. door Nixon in Texas werd onthuld, nl. dat het al in de jaren '66-'67 in de bedoeling heeft gelegen om het dijkenstelsel van de Rode Rivier te vernietigen. Hij vertelde eveneens dat hij het bombarderen van dijken van groot militair-strategisch belang achtte....

Opnieuw de praktische solidariteit met het strijdende Vietnamese volk organiseren staat wat Jongeren voor Vietnam betreft bovenaan!

Daarom nu de actie BEURZEN OPEN, DIJKEN DICHT, waarvan de opbrengst bestemd zal worden voor een project in het kader van de herstelwerkzaamheden aan de dijken en waterwerken in de DRV.

In vele plaatsen in ons land zullen huis aan huis, op universiteiten, scholen, vormingscentra, enz. de lijsten en kollektbussen cirkuleren.

- **Geef geld op de steunlijsten, in de bussen en op het gironummer van Jongeren voor Vietnam**
- **Geef je op als kollektant, meld je bij de jongerenorganisaties of de afdelingen**

Enkele adressen:

ANJV, Nieuwe Keizersgracht 61 Amsterdam 225799; ASVA, Weesperstraat 51, Amsterdam 225771; BJS-Sittard, Engelenkampstraat 57, Sittard 04490-6298; BYD, Prins Hendrikkade 142, Amsterdam 229298; GRONSTRA, Visscherstraat 56, Groningen, 050-134888; HJA-staf, Prins Hendrikkade 21, Amsterdam 736869; KWJ, Oorsprongpark 9, Utrecht 030-333115; KJW-Eindhoven, St. Lambertusstraat 11, Eindhoven 040-22282; MJR, Minahassastraat 1, Amsterdam 355072; NCSV, Woudschoten, Zeist 03439-226; NJG, Henri Polaklaan 14, Amsterdam 948687; NLJB, Mentestraat 20, Mourik 03449-609; NIVON, P. C. Hoofstraat 163, Amsterdam 726003; NVV-jc, Plein '40-'45, Amsterdam 134626; Paradiso, Weteringsschans 6, Amsterdam 64521; SRVU, De Boelelaan 1115, Amsterdam 483600; USF, Wilhelminapark 23, Utrecht 030-332114; USN, Prof. van Weliestraat 8, Nijmegen 080-234741; WASTRA, Dr. Niemeyerstraat 6, Wageningen 08370-11012.

Verdere inlichtingen Nwc. Keizersgracht 61 Amsterdam tel. 020-225799

De Noordvietnamese havenstad Haifong is met zijn één miljoen inwoners telkenmale het doelwit van de Amerikaanse luchtmacht. Verscheidene Amerikaanse luchtpiraten zijn hier door het Noordvietnamese leger naar beneden gehaald. Door Amerikaanse bommen werden alleen in deze stad naar schatting twintigduizend huizen vernield en

een aantal ziekenhuizen en sanatoria ernstig beschadigd. Ook scholen, bejaardencentra en pagodes werden door de Amerikaanse bommenterreur verwoest. De foto toont de plaats, waar Amerikaanse bommen een hydraulisch station in een ruïne veranderden.

Kissinger uit Saigon vertrokken

Opnieuw Amerikaanse terreurbombardementen

In de loop van maandag hebben B-52-bommenwerpers van de Amerikaanse luchtmacht opnieuw zware terreuraanvallen ondernomen op de directe omgeving van Saigon. Tot op 20 kilometer van de Zuidvietnamese hoofdstad vonden in totaal 13 raids plaats als onderdeel van dit cynische machtsvertoon. Terreuraanvallen op Noord-Vietnam werden eveneens voortgezet, ook hierbij maakte de Amerikaanse luchtmacht gebruik van de zware B-52's, die zeven aanvalsvluchten voor hun rekening namen.

De zware bombardementen op de omgeving van Saigon volgden korte tijd na een succesvolle guerrilla-aanval tegen de Amerikaanse luchtmachtbasis Bien Hoa. Hierop werden zoals we reeds meldden, zondag tientallen raketten afgevuurd. Ook de huurliedenbasis Lai Khe en een militair post bij Ban Cat werden aangevallen. Guerrilla-aanvallen vonden verder plaats in het centrale hoogland, waar strijders van het Bevrijdingsfront er enige tijd in slaagden de verbinding tussen de steden Kontum en Pleiku te blokkeren en een brug op te blazen.

Saigon

Gistermiddag is Nixon's adviseur Kissinger uit Saigon vertrokken, waar hij sinds jl. woensdag overlegd heeft met de leider van het marionettenregiem,

Thieu. Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade zei begrepen te hebben dat Kissinger naar Washington zou gaan. Ook generaal Abrams die aan de besprekingen tussen Kissinger en Thieu deelnam is uit Saigon vertrokken. Een Amerikaanse militaire woordvoerder weigerde iets over zijn reisdoel mee te delen.

Aanklachten

wegens gevechten op Kitty Hawk

25 opvarenden van het Amerikaanse vliegdekschip Kitty Hawk zijn in staat van beschuldiging gesteld naar aanleiding van de rassensincidenten, die zich op 12 en 13 oktober op het schip hebben voorgedaan. Bij deze gevechten werden zesenvoertig personen gewond.

Een woordvoerder van het opperbevel van de Amerikaanse vloot in de Stille Oceaan die dit in Honolulu bekend maakte, zei dat er geen blanken in staat van beschuldiging zijn gesteld.

De vijftienvijf negeropvarenden bevinden zich niet in arrest, eenentwintig van hen zullen zich op beschuldiging van agressie en aanzetting tot muiterij voor een kriegsraad aan boord moeten verantwoorden. De overige vier zullen alleen voor het plegen van agressie terecht moeten staan.

Kissinger terug naar Washington

THIEU BLOKKEERT SPOEDIG BESTAND

Optimisme over vredeskansen afgezwakt

SAIGON/PARIJS, 24 oktober (NYT, Reuter, UPI, AP, AFP) — Het optimisme over een spoedig bestand in Vietnam is enigszins afgezwakt na het vertrek van de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, uit Saigon. Een Amerikaanse woordvoerder verklaarde, dat bij het overleg met de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu vooruitgang is geboekt, maar dat verdere besprekingen nodig zijn. Thieu noemde volgens een bekendmaking van radio-Saigon de vredesvoorstellen „een slinks komplot van de communisten”.

Kissinger vertrok maandag naar Washington om verslag uit te brengen na een laatste onderhoud met president Thieu. Het was zijn zesde gesprek in vijf dagen. Op het vliegveld van Saigon wilde Kissinger alleen loslaten, dat zijn bezoek „vruchtbaar” was geweest, „zoals al mijn bezoeken aan Vietnam”. In Washington verklaarde een vooraanstaande regeringsfunctionaris, dat nog niets definitief is geregeld. „Alles kan op het laatste moment op losse schroeven worden gezet”, zei hij. Tegenover deze terughoudende verklaring stond een uittaling van Pierre Salinger, woordvoerder van het Witte Huis tijdens de regering-

Henry Kissinger schudt bij zijn vertrek uit Saigon de hand van de speciale adviseur van de Zuidvietnamese president Thieu, Ngoejen Phoe Doek.

Kennedy en nu adviseur van de Democratische presidentskandidaat George McGovern. Hij zei maandag binnen 48 tot 72 uur een wapenstilstand te verwachten. Salinger beschuldigde de regering-Nixon van „cynisme door na vier jaar aan de macht te zijn geweest zich de laatste vier weken van de verkiezingscampagne te concentreren op de vredesinspanning.”

Uit alles blijkt, dat Thieu vooralsnog niet bereid is gebleken in te gaan op de verlangens van Hanoi en Washington tot het sluiten van een wapenstilstand en de vorming van een coalitieregering in Saigon. Na het vertrek van Kissinger meldde radio-Saigon dat Thieu alle functionarissen van de provinciale bestuursraden uit heel Zuid-Vietnam had ontvangen. „De president heeft de toestand in het land aan een analyse onderworpen en het hele slinkse komplot van de communisten in wat zij hun vredesoplossing noemen openbaar gemaakt”, aldus radio Saigon.

Verhitte sfeer

Volgens een regeringskrant in Saigon was de algemene indruk onder waarnemers, dat de onderhandelingen tussen Thieu en Kissinger zich in een zeer verhitte sfeer hebben afgespeeld. De Zuidvietnamese regering zou onwrikbaar aan haar standpunt hebben vastgehouden. Zuidvietnamese functionarissen, die met Thieu hadden gesproken, verklaarden, dat misschien volgend jaar maart van een bestand sprake kan zijn. Vóór 7 november, de dag van de Amerikaanse presidentsverkiezingen, zou in ieder geval geen akkoord zijn bereikt.

President Thieu zal zich zeer binnenkort op een gezamenlijke vergadering van het Zuidvietnamese parlement tot het Zuidvietnamese volk richten. Dit werd maandag in Saigon door een senator van de oppositie meegedeeld. Gevraagd of de berichten juist waren, dat Thieu in principe met een bestand zou hebben ingestemd, antwoordde de senator: „Daar

geloof ik niets van. Ik heb zojuist mensen gesproken, die de president hadden ontmoet en hij heeft gezegd, dat er nog niets vaststaat.”

Intussen is in militaire kringen in Zuid-Vietnam bekend geworden, dat al speciale teams van hoge Zuidvietnamese officieren in Saigon zijn gevormd om details uit te werken van een bestand. De teams hebben opdracht gekregen onmiddellijk aan de slag te gaan, maar zij kregen geen concrete aanwijzingen, dat een spoedig bestand op til is. „Degenen, die denken, dat vrede om de hoek is, hebben 't bij het verkeerde eind”, aldus een Zuidvietnamese commandant.

Nog 2 kilometer

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho, die de geheime besprekingen met Kissinger voerde, heeft in de Chinese hoofdstad Peking tegenover het vroegere Cambodjaanse staatshoofd prins Norodom Sihanoeok zijn visie op de vredeskansen gegeven. „Stelt men de lengte van de weg naar vrede door onderhandelingen in Vietnam op 10 kilometer, dan valt er nog 2 kilometer af te leggen, voordat een akkoord wordt bereikt”, aldus Le Doek Tho. „Deze 2 kilometers zullen de moeilijkste en meest delicate zijn.”

Volgens prins Sihanoeok (die de uittalingen van Le Doek Tho zondag tegenover een correspondent van het Franse persbureau AFP onthulde) acht de Noordvietnamese onderhandelaar een mislukking op het laatste moment in het huidige stadium niet uitgesloten. Tho verklaarde, dat Hanoi zijn standpunt wat betreft het lot van president Thieu had verzacht om te komen tot een vrede, „die het Vietnam mogelijk maakt zichzelf weer op te richten.” Deze souplesse betrof echter alleen „details”.

Zie verder pagina 5 kolom 1

Vredeskansen in Vietnam

Vervolg van pagina 1

In Parijs verklaarde een woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie bij het vredesoverleg, dat alle voorwaarden aanwezig zijn „voor een snelle oplossing van het Vietnamese vraagstuk.” „Maar,” zo voegde hij eraan toe, „het Vietnamese vraagstuk is nog steeds niet opgelost. In deze omstandigheden vraagt de wereldopinie zich af: wil de regering-Nixon werkelijk serieuze onderhandelingen of is zij nog steeds bezig met manoeuvres om de publieke opinie om de tuin te leiden?”

In kringen van Zuidvietnamese ballingen in Parijs, die gerekend worden tot de neutrale en ongebonden partij voor een eventuele coalitieregering, overheerst het vertrouwen, dat spoedig een feitelijke wapenstilstand in Vietnam van kracht wordt. Als mogelijke datum werd de dag van de Amerikaanse presidentsverkiezingen, 7 november, genoemd. Verwacht werd zelfs, dat de meeste Amerikaanse krijgsgevangenen met Kerstmis thuis zijn en Amerika op zijn beurt de bombardementen en de mijnblokkade zal stopzetten.

Hinderpaal

Volgens de Zuidvietnamese „neutralen” vormt de positie van de Noordvietnamese militairen in Zuid-Vietnam nog een belangrijke hinderpaal op de weg naar een bestand. De regering-Thieu wil niets liever dan dat zij opdracht krijgen naar Noord-Vietnam terug te keren. Hanoi houdt echter vast aan het standpunt, dat de militairen onder commando van het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront staan. Er zou nu worden gesproken over de mogelijkheid de Noordvietnamezen in bepaalde gebieden samen te trekken en hen te verbieden zich onder het Zuidvietnamese volk te mengen.

Aan het front hebben Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong nieuwe aanvallen gelanceerd in het centrale bergland van Zuid-Vietnam. Amerikaanse B-52 bommenwerpers voerden zware bombardementen uit op Noordvietnamese stellingen door heel Zuid-Vietnam. Acht dagen geleden leverden Amerikaanse toestellen een hevig luchtgevecht boven Hanoi, waarbij drie Noordvietnamese straaljagers werden neergeschoten, aldus een bekendmaking van het Amerikaanse opperbevel.

dag in

Weigering II

Weigering I

Op verschillende plaatsen in Nederland werken hulpgroepen voor het landelijke Medisch Comité Nederland-Vietnam. Zo ook in het Gooi. Deze groepen coördineren acties, zamelen geld in en voeren campagnes. De Gooise groep, die officieel Gooise Werkgroep Vietnam t.b.v. het Medisch Comité Nederland-Vietnam heet, wordt echter bij dat geld inzamelen lelijk gehinderd door het Naardense gemeentebestuur. Anderhalf jaar geleden vroeg de werkgroep bij B en W van Naarden vergunning voor het houden van een huis-aan-huis-collectie. Het werk van het Medisch Comité, het kopen van geneesmiddelen en medische instrumenten en het vervoer daarvan naar Vietnam, kost schatten. Het leed, dat als gevolg van bijvoorbeeld de Amerikaanse bombardementen wordt geleden, is dan ook ontstellend groot. B en W van Naarden weigerden de werkgroep de collectievergunning.

Nu gaat het met straatcollecties in Nederland aldus: als een gemeentebestuur een aanvraag voor een collectie krijgt vraagt het aan het Centraal Archief Bureau (CAB) advies. In het Naardense geval luidde dit advies afwijzend. Het werk van het Medisch Comité werd als eenzijdig afgeschilderd. Bovendien zou er sprake zijn van dubbel werk, doordat ook al andere organisaties zich met de hulpverlening aan Vietnam zouden bezighouden. Dit advies was voor B en W van Naarden voldoende om afwijzend te beschikken.

Het collecte-wezen in Nederland is gebaseerd op een „rompwet”. Daarin staat inderdaad iets over eenzijdigheid bij het voeren van geldinzamelingen. Elke groepering in de Nederlandse samenleving namelijk moet, ongeacht haar levensbeschouwing, in de gelegenheid worden gesteld om geld op te halen.

Met die eenzijdigheid in het advies van het CAB werd echter iets anders bedoeld. De hulp van dit comité gaat namelijk naar de stachtoffers en die vallen op de plaatsen, waar de Amerikaanse bommen exploderen, helaas dus vaak in het gebied van de vijand. Eenzijdige hulp dus. Hulp echter, die, zo stelt het Medisch Comité, tachtig percent van de Vietnamese bevolking bereikt. Niet zo erg eenzijdig dus. Het dubbel werk doen slaat op de werkzaamheden van het Rode Kruis dat zich ook met hulp aan Vietnam bezighoudt. Maar datzelfde Rode Kruis heeft het Medisch Comité al eerder laten weten grote waardering voor zijn werk te hebben en dat ook als welkome aanvulling op de eigen activiteiten te zien.

DE Gooise werkgroep slikt de teurstelling, ondanks de valse argumentatie, maar toen enkele maanden geleden de nieuwe campagne van het Medisch Comité voor het zenden van kleine boten met voorraden medische artikelen op gang kwam vroeg de groep opnieuw toestemming voor een huis-aan-huis-collectie. Zij wees daarbij met kiem op de onjuiste argumentatie die tot afwijzing van de eerste aanvraag had geleid. (Ditmaal staan meer dan zeventig Gooise artsen, leraren en geestelijken achter de actie.) Maar B en W van Naarden zeiden opnieuw nee. Zonder overigens met een letter op de argumentatie van de werkgroep in te gaan.

Het heeft er alle schijn van dat het college van B en W van Naarden zelf geen bliksem voor een collectie van de werkgroep voelt en het advies van het CAB alleen maar haanteert om de eigen gezindheid te verhullen. Want er staat nergens in de wet dat het advies van het CAB moet worden opgevolgd. Vandaar, dat het ook advies heet. Het heeft geen bindend karakter. B en W van Naarden moeten daarna zelf beslissen. En dat hebben zij ook gedaan.

Platform

NAAST het Medisch Comité Nederland-Vietnam, de Brede Vietnam-beweging en andere groeperingen die zich keren tegen 't Amerikaanse imperialisme in Vietnam, werd deze maand nog 'n Vietnam-campagne gestart. Ze wordt gevoerd door plaatselijke comités, die in hun acties worden geleid door een Landelijk Vietnam Comité in Rotterdam.

Die plaatselijke comités onder anderen in Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Tilburg, Eindhoven, Groningen en Utrecht) zijn afkomstig uit bedrijven, buurten en scholen. De campagne is gestart op initiatief van de KEN (Kommunistische Eenheidsbeweging Nederland).

Op 11 november, direct na de Amerikaanse presidentsverkiezingen, volgden een demonstratie en een centrale manifestatie in Rotterdam, waar ook het Vietnamese Nationale Bevrijdingsfront vertegenwoordigd zal zijn.

WAT is de reden om naast de bestaande groepen een nieuwe Vietnam-organisatie in het leven te roepen? Het Landelijk Vietnam Comité geeft twee argumenten. Het eerste is van organisatorische aard: het landelijk comité, dat als ruggeleuning dient voor de plaatselijke comités, is geen verzameling besturen van allerlei organisaties. Het is samengesteld op basis van overeenstemming over de politieke stellingname, die is neergelegd in de brochure PLATFORM.

HET kernpunt in deze brochure is tevens het tweede argument: het centraal stellen van de Vietnamese

overwinning in de volksoorlog, die de enige garantie voor de vrede is. PLATFORM: „Niet de misdaden van het Amerikaanse imperialisme, maar de POLITIEKE MACHT en de RECHTVAARDIGHEID van de strijd van het Vietnamese volk dienen basis te zijn van de solidariteit”. Solidariteitsacties moeten dus niet zonder meer worden afgestemd op de escalatie van de Amerikaanse activiteiten in Vietnam. Er zal geen kritiek op de andere Vietnam-comités worden uitgeoefend. Dat is een der richtlijnen van het landelijk comité. Verschil is nog iets anders dan geschil. Wel zijn er tot nog toe demonstraties georganiseerd en bijeenkomsten gehouden, aldus de eerste centrale krant, „maar van een georganiseerde propaganda onder brede lagen van de bevolking was geen sprake. Wij zijn van mening dat elke organisatie die momenteel de solidariteit met het Vietnamese volk wil organiseren, zonder enige terughoudendheid de lessen moet trekken uit het verleden en aan zijn activiteiten een duidelijk politieke inhoud en 'n concrete organisatievorm moet geven”.

Van congresgangers *Burgemeester* *krijgt oproep* *voor Vietnam*

(Van onze correspondent)

NIJMEGEN, 24 okt. — Het congres dat in Nijmegen over de vernietiging van het Vietnamese milieu gehouden is, heeft besloten om deze week een delegatie te sturen naar de burgemeester van Nijmegen. De delegatie zal de burgemeester een oproep aanbieden van voorzitters van gemeentebesturen van 37 steden en provinciehoofdplaatsen in Noord-Vietnam.

In deze oproep, die gericht is aan de burgemeesters en stedelijke bevolkingen van de hele wereld, wordt herinnerd aan de bombardementen op Noord-vietnamese steden gedurende meer dan vijf maanden. In de oproep wordt gevraagd deze bombardementen te veroordelen.

Het Nijmeegse congres vond het logisch deze oproep onder de aandacht te brengen van het Nijmeegse gemeentebestuur, omdat ook Nijmegen in 1944 gebombardeerd is.

De prijs

van

Vietnam

NEW YORK, 25 okt.

Henry Kissinger is uit Saigon teruggekomen onder een storm van geruchten dat er in Vietnam een bestand op handen is, dat zal worden gevolgd door een politieke regeling voor de oorlog. Dit is voor George McGovern aanleiding geweest om te zeggen dat hij zich in ieder geval zou „verheugen” als de oorlog zou kunnen worden beëindigd, „hoe de politieke uitwerking ook mag zijn”.

Dat zou iedere Amerikaan, en wel zo sterk dat vrijwel elk soort regeling Nixon een ware stemmenlawine zou opleveren op 7 november. Velen menen inderdaad dat „elk soort vredesregeling” gerechtvaardigd is als er maar een eind komt aan een oorlog met dergelijke bloedige excessen, een dergelijke aantasting van de binnenlandse situatie en met zulk onduidelijke of niet-bestaande oogmerken.

Maar de regering-Nixon heeft nooit geloofd in „elk soort overeenkomst”, alleen om een eind te maken aan de oorlog. In plaats daarvan heeft ze de oorlog bijna vier jaar lang voortgezet om, zoals ze zegt, te verzekeren dat de Zuidvietnamezen geen communistisch bewind krijgen „opgelegd” en dat de anti-communistische regering in Saigon een „kans” krijgt op overleving.

De kosten van deze politiek zijn enorm geweest, tragisch, en uiteindelijk misschien ondraaglijk. Van 1969 tot midden 1972 hebben Amerikaanse vliegtuigen 3.632.722 ton bommen uitgeworpen boven Indo-China, meer dan onder Johnson, meer dan in de Tweede Wereldoorlog en de oorlog in Korea samen. Een deel van de ergste verwoestingen van deze aanval, die zijn gelijke niet kent, is aangericht in Zuid-Vietnam, waar B-52's met hun bomtapijten stelselmatig worden ingezet ter ondersteuning van de Zuidvietnamese en Amerikaanse troepen.

Hoewel er geen computer bestaat die de menselijke kosten kan berekenen van dit verschrikkelijke geweld — en van de bombardementen vanuit zee en de napalm en de mitrillerende vliegtuigen en het blindelings artillerievuur en de My Lai-massamoorden, bekend en onbekend — wordt het aantal burger-slachtoffers in Zuid-Vietnam alleen al geschat op minimaal 525.000 tussen 1969 en mei 1972. Gedode Aziaten in Laos, Cambodja en Noord-Vietnam vallen niet onder deze roemrijke lijken-tellerij, noch de 20.000 Zuidvietnamese soldaten die jaarlijks sneuvelen.

Wat de vluchtelingen betreft, alleen in Cambodja zijn sinds 1970 al meer dan twee miljoen mensen dak-

1005 gemaakt en...
Vietnam wellicht een miljoen. Met dit laatste cijfer had de Noordvietnamese invasie natuurlijk veel te maken, maar die invasie is op zichzelf al een deel van de prijs die moest worden betaald voor het voortzetten van de oorlog tijdens heel Nixons bewind.

Vergeleken met deze oorlogskosten, die door het Indochinese volk zijn betaald, zijn de kosten voor Amerika zelf gering geweest — slechts ruim 20.000 Amerikaanse jongens gedood, plus 110.000 gewonden, plus een verhoging van de defensie-begroting van 80 miljard tot een armzalige 86 miljard, en mogelijk een klein, onmisbaar stukje van haar ziel.

Als aan dat alles — en ook aan het politieke conflict en de sociale vreemding en het gebrek aan aandacht voor binnenlandse crises — eindelijk een eind komt, moet elke Amerikaan zich met McGovern „verheugen”, hoewel het uitsluitend stopzetten van wat niet gedaan had mogen worden geen verlossing brengt — en zelfs als bestanden het onrecht niet meer goed maken doch slechts staken.

Zware taak

Maar als aan dat alles werkelijk een einde komt, voor of na de verkiezingen, dan ligt op Nixon de zware taak aan te tonen dat het doel op de een of andere manier de middelen heeft geheiligd, zelfs volgens zijn en Kissingers opvattingen over het machts-evenwicht — nog afgezien van de vraag of enig doel dergelijke middelen op morele of menselijke gronden kan rechtvaardigen.

In welk opzicht zal de regeling die misschien op handen is, afwijken van wat al haalbaar was in 1969, toen Nixon zijn taak op zich nam met de belofte dat hij „de oorlog zou beëindigen en de vrede winnen?” In welk opzicht wijkt de regering van drie partijen die nu onderwerp van gesprek is af van de regering waarom Hanoi en de Vietcong al jaren vragen? Als het er alleen om gaat generaal Thieu erbij te betrekken in plaats van hem uit te sluiten, is dat dan vier jaar meedogenloze oorlogvoering waard?

Voorkomt deze regeling werkelijk dat er een communistische regering wordt „opgelegd”, of verzekert ze werkelijk een „kans” voor het anti-communistische bewind op een manier die eerder niet mogelijk zou zijn geweest? Biedt ze alleen de „tussenspauze” voor een communistische machtsovername die Kissinger eens zei als doel te hebben? Of bevat iedere thans mogelijke regeling concessies die tenminste tegemoet komen aan Nixons eigen herhaalde vredesvoorwaarden, wat men daar ook van mag denken?

Voor sommige Amerikanen kan geen regeling ooit de oorlog waard zijn zoals die is gevoerd — maar tegenover de anderen is Nixon zeker verplicht waar te maken dat een vrede tegen een dergelijke prijs een verbetering is van wat hij aanvankelijk had kunnen krijgen.

TOM WICKER

*Politiek commentator van de
New York Times*

THIEU „SPREEKBUIS”

Hanoi beschuldigt president Nixon

Zuid-Vietnam zal bestand respecteren

SAIGON/PARIJS, 25 oktober (Reuter, UPI, AFP, NYT, AP) — De Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie bij het overleg over Vietnam in Parijs heeft Amerika ervan beschuldigd de Zuidvietnamese president Ngoen Van Thieu als een „toegewijde spreekbuis” te gebruiken om de oorlog voort te zetten en ernstige onderhandelingen over een spoedige regeling in de weg te staan. De Noordvietnamese beschuldiging was een reactie op een felle rede, die Thieu dinsdag voor de Zuidvietnamese radio en televisie hield. Thieu verwierp de vredesplannen voor een coalitieregering als voorwaarde voor een bestand als een „slinkse samenzwering van de communisten”.

Volgens een woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie heeft Thieu opnieuw het bewijs geleverd, „dat hij zich hardnekkig blijft verzetten tegen vrede en nationale eenheid en dat hij uitzonderlijk oorlogszuchtig is”. Hij beschuldigde de Amerikaanse regering ervan zich achter Thieu te verschuilen om haar verantwoordelijkheid te ontduiken. „De Amerikaanse regering moet de volledige verantwoordelijkheid dragen voor de hindernissen bij de onderhandelingen en het voortduren van de oorlog”, aldus Hanoi.

Een woordvoerder van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam in Parijs, Ly Van Sau, verklaarde, dat de rede van Thieu voor niemand als een verrassing kwam. „Zijn rede onderstreepte slechts zijn paniek tegenover het verlangen naar vrede van ons volk en zijn systematisch verzet tegen de hele Vietnamese bevolking”, aldus Ly Van Sau. „Zijn uitspraken tonen aan, dat hij meer geïsoleerd is dan ooit en dat hij alleen maar een wilde marionet is, die volledig in paniek is geraakt.”

In Washington verklaarde een woordvoerder van het Witte Huis na een eerste bespreking tussen president Nixon en zijn speciale adviseur Henry Kissinger opnieuw, dat bij het overleg met Thieu „enige vooruitgang” was geboekt. De bespreking werd bijgewoond door de Amerikaan-

NGOEN VAN THIEU
... tegen coalitie ...

se minister van buitenlandse zaken William Rogers. Volgens diplomatieke kringen in Washington vertrekt Kissinger op korte termijn weer naar Parijs voor verder overleg met de Noordvietnamese onderhandelars en vandaar wellicht opnieuw naar Saigon.

Afwijzing

Thieu verwierp in zijn rede, die bijna twee uur duurde, elke wapenstilstand in Vietnam, die geen onderdeel vormt van een politieke regeling. Hij zei, dat Zuid-Vietnam zich gereed moest maken voor een bestand „binnen een paar maanden”. Zuid-Vietnam zal, aldus Thieu, een wapenstilstand respecteren. Plaatselijke autoriteiten hebben al opdracht gekregen maatregelen te treffen voor het geval er binnenkort een bestand komt.

Thieu wees het voorstel tot vorming van een coalitieregering van drie groeperingen als een „slinkse samenzwering” af en eiste, dat een terugtrekken van de Amerikaanse troepen gepaard moet gaan met een volledige terugtrekking van de Noordvietnamese troepen uit alle landen van Indo-China. Een bestand zou moeten worden gegarandeerd door Rusland en China. „Alleen als de Noordvietnamezen zich terugtrekken, is het veilig de bombardementen te staken”, aldus Thieu.

Volgens de Zuidvietnamese president hebben kaderleden van het Bevrijdingsfront al richtlijnen gekregen voor de periode na het in werking treden van een bestand. Zij zouden in steden en dorpen opstanden moeten veroorzaken. „Als zij praten over een bestand moeten we hen niet geloven”, aldus Thieu. „Wij hebben geleerd, dat we hen niet kunnen vertrouwen. Ze willen alleen tijd winnen om op adem

te komen en dan beginnen de gevechten opnieuw.”

Thieu benadrukte, dat elke regering van Zuid-Vietnam tot stand moet komen „uit het besluit van de 17 miljoen Zuidvietnamezen”. „Ik ben gekozen door het volk”, zei hij. „Ik zal mij opofferen, als de vrede wordt gegarandeerd. Maar als dat niet het geval is, zal ik mij nooit opofferen voor de communisten, want dan zou ik een dwaas zijn.” Hij besloot met: „Ik heb in het verleden gezegd en vandaag bevestig ik dat nogmaals: als u en de soldaten mij kwijt willen, stuur mij dan weg. Intussen verlaat ik u nooit.”

McGovern

De Amerikaanse Democratische presidentskandidaat George McGovern verklaarde in New York, dat Nixon zichzelf in de ogen van het Amerikaanse volk zou vernietigen, als hij vlak voor de verkiezingen een eind aan de oorlog in Vietnam zou maken. „Als Nixon de zaak nu met Noord-Vietnam zou regelen, zou het duidelijk zijn, dat hij het conflict nodeloos in de vier jaar van zijn presidentschap heeft laten voortduren om kritiek van de rechtse haviken te vermijden”, aldus McGovern.

Aan het front hebben Amerikaanse B-52 bommenwerpers het grootste aantal aanvalsvluchten boven Zuid-Vietnam sinds het begin van de oorlog uitgevoerd. Het Amerikaanse opperbevel maakte bekend, dat 36 vluchten werden uitgevoerd, waarvan ongeveer de helft in de omgeving van Saigon, waar een grote Noordvietnamese troepenmacht is samengetrokken.

Woedende luchtterreur van Verenigde Staten

Acties Bevrijdingsfront in Centraal-Hoogland

In het centrale hoogland van Zuid-Vietnam hebben strijders van het Bevrijdingsfront maandag hevige aanvallen ondernomen op troepen van het Saigon-regiem. De vrijheidsstrijders slaagden erin op nieuwe plaatsen de hoofdweg tussen de steden Kontum en Pleiku te blokkeren. Een strategische pas in het bergachtige gebied was inzet voor felle gevechten en ook op andere punten langs de weg werden posities van het Thieu-regiem aangevallen.

Sinds guerrilla-strijders afgelopen zondag een brug in deze belangrijke weg opbliezen is de verbinding tussen de twee provincie-hoofdsteden verbroken en vinden steeds meer gevechten plaats in het gebied. Belangrijke streken van de beide provincies hier zijn bevrijd en de Thieu-troepen beheersen slechts een handvol stellingen aan belangrijke wegen en een aantal grotere plaatsen. Uit woede over de opvlammende vrij-

heidsstrijd heeft de Amerikaanse luchtmacht bombardementen ondernomen op alle vier militaire districten waarin Zuid-Vietnam verdeeld is. Het luchtmachtcommando in Saigon meldde voor de tweede achtereenvolgende dag een 'buitengewoon groot' aantal bomaanvallen. In de Amerikaanse communiqués worden daarbij, zoals gebruikelijk, huichelachtige bewoordingen gebruikt als 'acties tegen vijandelijke concentraties'. Achter deze termen verschuilt de Amerikaanse legerleiding echter haar onmenselijke terreuraanvallen op gebieden waar de bevolking zich bevrijd heeft van het Thieu-regiem.

In Hanoi is een verklaring van het ministerie van buitenlandse zaken uitgegeven waarin geprotesteerd wordt tegen de aanhoudende aanvallen op Noord-Vietnam. Veel burgers werden maandag bij overvallen van de Amerikaanse luchtpiraten gedood of gewond en veel huizen werden verwoest, zo blijkt uit de verklaring. Veel van de slachtoffers vielen bij aanvallen op de provinciehoofdsteden Phu Tho en Hong Gai en op andere dichtbevolkte gebieden.

De oorlogsmisdaden van de Nixon-regering, aldus de protestverklaring, hebben de brutale en perfide aard van de Amerikaanse imperialisten blootgelegd en de huichelachtigheid van hun betuigingen over 'vrede' en 'goede wil'.

Kissinger teruggekeerd

De adviseur van president Nixon, Kissinger, is na zijn overleg in Saigon gisteren in Washington teruggekeerd. Hij had een eerste onderhoud met Nixon en zou gisteren verder besprekingen voeren met de Amerikaanse president en met minister Rogers.

WE WETEN VAN VIETNAM

Vraag uit het publiek: moeten we het bombarderen van de dijken in Noord-Vietnam misschien ook zien als een poging van de Amerikanen om psychische druk uit te oefenen op de Noordvietnamezen bij de huidige onderhandelingen?

Antwoord: Deze bombardementen zijn geen poging van de Amerikanen! Deze bombardementen zijn een nauwkeurig uitgevoerde aanslag door de Amerikanen op het leven van twee à drie miljoen Noordvietnamese burgers. De enige reden dat die nog niet door grote overstromingen zijn gedood, is dat de algemene regenval in grote Zuidoostaziatische gebieden ver beneden normaal is gebleven.

Dit antwoord gaf, op een „ecocide“-congres in Nijmegen vorig weekend, Yves Lacost, de Franse geograaf die als eerste in Le Monde in de zomer van dit jaar op de dijkenbombardementen heeft gewezen, en die er later met grond-technicus Daniel Mandelbaum voor een officieel rapport is heen gegaan. De situatie is zelfs zo dat als het volgend jaar de rivieren (met name de Rode Rivier met vele vertakkingen) plotseling gaan wassen, het gevaar voor enorme dijkdoorbraken nog steeds bestaat.

Het „ecocide“-congres in Nijmegen is dan ook niet te laat gekomen maar goed op tijd. Ecocide betekent milieuverniëting. Milieuverniëting is, met een omweg, volksverniëting. De Amerikanen plegen dan ook flagrante genocide (volks-

vernietiging) in Vietnam. Zij treden daar op als oorlogsmisdadigers. Nog even over de dijkbombardementen. Zij zijn met grote precisie en nauwkeurige voorbereiding uitgevoerd op 58 plaatsen, op die plekken langs de Noordvietnamese dijken, waar bij wassend water de dijkdoorbraak het meest voor de hand ligt, bijvoorbeeld bij bochten. Verder werden dijken daar getroffen waar herstel moeilijker is, bijvoorbeeld langs een moerassige plek. Sluizen die een belangrijk afwateringsstelsel beheersen werden systematisch kapot gebombardeerd en in die staat door de Amerikanen gehouden. Ver van ieder militair doel.

Het congres in Nijmegen, opgezet door de Brede Viet Nam Beweging te Nijmegen, heeft zich ook bezig ge-

houden met de andere vernietigingsacties van Amerika tegen het Vietnamese volk, zoals eerst de chemische plantenvernietiging en daarna de verwoesting van de grond door mammoet-bulldozers. De vele soorten bommen die hoe langer hoe meer tegen de burgerbevolking ontworpen en gebruikt worden, kent men al eigenlijk sinds jaren.

Het Nijmeegse congres, dat door een demonstratie afgesloten werd, wordt gevolgd door acties als „beurzen open, dijken dicht“, zoals bijvoorbeeld in Utrecht deze week.

Dit is zeker: ondanks de machtige Amerikaanse contra-propaganda kan niemand meer ooit zeggen, nu en later: we wisten er niets van. In dit licht moet de berichtgeving in iedere krant beoordeeld worden.

JOOS ARTS

Vertegenwoordigers Noord-Vietnam en voorlopige
revolutionaire regering van Zuid-Vietnam:

'VS volledig verantwoordelijk voor hun marionet Thieu'

Vertegenwoordigers van Noord-Vietnam en van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam hebben dinsdag in Parijs het optreden van de Amerikaanse regering gehekeld, die zich verschuilt achter haar marionet Thieu. Daarmee wordt de oorlog verlengd en serieuze onderhandelingen tegengewerkt.

De Vietnamese delegaties wijzen erop dat de Amerikaanse spreekbuis Thieu zich hardnekkig tegen vrede en nationale eendracht verzet en zich buitengewoon oorlogszuchtig gedraagt. Hij heeft zich volledig van de bevolking geïsoleerd en is slechts een instrument van de Amerikanen, zo werd ondermeer gezegd.

Nguyen Thanh Le, de voorzitter van de Noordvietnamese delegatie verantwoordelijkheid dragen voor de hindernissen bij de onderhandelingen en het voortduren van de oorlog'. Daarbij kan ze niet haar verantwoordelijkheid ontkennen en zich achter Thieu verschuilen.

Massale terreur- bombardementen op bevrijde gebieden

De Noordvietnamese woordvoerder vervolgde met erop te wijzen dat Thieu slechts een instrument van de Verenigde Staten is bij hun politiek van verlenging van de oorlog en tegenwerking van ernstige onderhandelingen'. Met zijn rede voor radio en tv in Saigon heeft deze marionet alleen nog maar een nieuw bewijs geleverd dat hij zich hardnekkig tegen vrede verzet en buitengewoon oorlogszuchtig is, aldus Le.

De rede van Thieu komt voor niemand als een verrassing, verklaarde Ly Van Sau, woordvoerder van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam. 'Zijn rede onderstreept slechts zijn paniek tegenover de verlangens naar vrede van ons volk en zijn systematische verzet tegen de hele Vietnamese bevolking. Zijn uitspraken tonen aan, dat hij geïsoleerder is dan ooit en dat hij alleen maar een wilde marionet is, die volledig in paniek is geraakt', aldus deze vertegenwoordiger van de bevrijdingsbeweging.

In een commentaar van het Noordvietnamese dagblad Nhan Dan wordt gewezen op de scherpe tegenstelling tussen de woorden en de daden van de Amerikaanse regering. Terwijl in Washington de indruk wordt gewekt dat een einde van de oorlog in zicht is, gaat de intensivering van de oorlog door en worden elke dag opnieuw misdaden begaan in beide delen van Vietnam, aldus het blad. Nhan Dan voegt daar aan toe dat de Vietnamese bevolking vastbesloten is om onafhankelijkheid en vrijheid ten koste van alles af te dwingen.

Vluchtelingen

Toenemende verwildering van het Thieu-regiem sprak dinsdag ook uit de televisie-programma's van Saigon, waar bedreigd wordt met executies en zware straffen tegen iedereen die verdacht wordt van zelfs maar de geringste samenwerking of sympathie met het Bevrijdingsfront. Het isolement van het dollarregiem van Thieu is zo groot geworden dat hij alleen met dit soort wapengekletter nog een oppervlakkige schijn van 'aanhang' bijeen kan houden.

Voorts probeert Thieu het voor te stellen dat groepen vluchtelingen huis-
haard verlaten hebben 'uit sympa-

thie voor zijn regiem'. Deze dagen zijn daarvoor nieuwe feiten bekend geworden, die niet alleen bevestigen dat niet de vrijheidsstrijders maar de Amerikaanse terreurbombardementen vele duizenden Zuidvietnamezen totaal geruïneerd op de vlucht drijven, maar ook onthullen hoe Thieu deze mensen behandelt. 'Een aantal vluchtelingen wordt door de regering (bedoeld wordt Thieu - red.) behandeld als waren het dieren en overgebracht naar kleine rotsachtige eilandjes voor de kust', bericht een hulporganisatie. 'Weigeren ze mee te werken, dan wordt de hulporganisatie verhinderd ze van voedsel en medicijnen te voorzien'.

Dagelijks worden de Amerikaanse terreuraanvallen op bevrijde gebieden voortgezet. Alleen al de afgelopen 4 maanden werden daardoor een miljoen mensen verdreven. Gisteren zijn 20 vluchten uitgevoerd boven Zuid-

(Vervolg op pagina 6)

De Amerikaanse luchtspiraten smijten hun bommenlasten af op talrijke gebieden van Noord-Vietnam. Deze foto toont de door bommenterreur aangerichte vernielingen in het plaatsje Dong Son in de provincie Quang Binh.

Regeling in Vietnam nog ver te zoeken

WASHINGTON, 26 okt.

In deze delicate fase van de Vietnamese vredesbesprekingen is het hoofdzak een bestand te bereiken dat zoveel mogelijk is zeker gesteld met waarborgen van de Verenigde Staten, de Sovjet-Unie en China, gevolgd door een lange pauze waarin tijd moet zijn voor zeer voorzichtige en besloten onderhandelingen. Dat zal niet makkelijk zijn, maar het heeft de eerste voorrang.

Een definitieve regeling kan nu niet tot stand komen. Zelfs een tijdelijke overeenkomst om een eind te maken aan de gevechten kan niet worden besproken onder de ogen van de wereldpers in de laatste dagen van een Amerikaanse verkiezingscampagne, vooral niet als die regeling gepaard gaat met tegenstrijdige eisen van Saigon en Hanoi, waarover maandenlang hard onderhandeld moet worden.

Allereerst moet er een eind gemaakt worden aan de slachting onder voorwaarden die noch de nationalistische van generaal Thieu, noch de Zuid-vietnamese communisten een speciaal militair voordeel bieden en moet in-tussen de toelevering van wapens uit Moskou en Peking aan Hanoi en van de Verenigde Staten aan Saigon worden gestopt.

JAMES RESTON
COMMENTATOR
NEW YORK TIMES

Er is in de jongste, levendige fase van onderhandelingen niets dat er op wijst dat zo iets op handen is, maar Hanoi en Saigon spreken nu tenminste eindelijk openlijk over een bestand. En dit brengt een aanbod in herinnering dat president Nixon op 12 oktober 1970 heeft gedaan, toen hij scheen te beseffen, zoals anderen nu doen, dat er over vrede waarschijnlijk onderhandeld zou moeten worden, niet ineens, maar in fasen.

Er is sindsdien veel gebeurd in deze tragische oorlog en in de betrekkingen van Washington met Moskou en Peking. Wat hij in die tijd aanbood, was onaanvaardbaar voor Hanoi en misschien is Nixon niet langer geïnteresseerd in zijn eigen voorwaarden voor een bestand uit 1970 nu het offensief van Hanoi is mislukt. Maar het is misschien toch de moeite waard zijn principes van toen even op te noemen.

„Allereerst,” zei hij, „stel ik voor dat alle gewapende troepen in heel Indo-China het vuur staken en de posities blijven innemen die zij op dit moment betrekken. Dit op zichzelf zou geen eind aan het conflict betekenen, maar het zou één doel bereiken waarnaar wij allen hebben gestreefd: er komt een eind aan de slachting.”

Nixon stelde voor dat Noord-Vietnam en Zuid-Vietnam en internationale waarnemers controle zouden uitoefenen op dit bestand — dat geen van de partijen in heel Indo-China zijn wapenbezit zou mogen uitbrei-

den — dat alle militaire activiteiten van bombardementen tot terrorisme eronder zouden vallen — en tenslotte, dat dit gecontroleerde bestand een inleiding zou zijn tot onderhandelingen over een uiteindelijke regeling van de oorlog.

In dat voorstel herkende Nixon de moeilijkheden en gevaren waarop nu iedereen wijst in de veranderde omstandigheden van eind 1972: „Er zouden ongetwijfeld een massa problemen zijn bij het handhaven van een bestand zonder demarcatielijn. Maar het is nu eenmaal altijd makkelijker een oorlog te beginnen dan een wapenstilstand te sluiten. Om aan een eerbare vrede te bouwen, moeten we de uitdaging van lange en moeilijke onderhandelingen aanvaarden.”

Hierbij wordt blijkbaar een heel struikgewas van eisen en tegen-eisen van Saigon en Hanoi buiten beschouwing gelaten, maar op sommige punten in deze tragedie moet er een beslissing worden genomen over prioriteiten, en er zijn enige aanwijzingen dat president Nixon nu zowel op Noord-Vietnam als op Zuid-Vietnam druk uitoefent om het eens te worden over een gecontroleerd bestand, het machtsevenwicht te handhaven en tijd te geven voor een zorgvuldige en rustige regeling op langere termijn.

Dat zou wel eens een vergissing kunnen zijn, want het Amerikaanse volk is voor zijn beoordeling van wat er na Henry Kissingers laatste gesprekken in Parijs in Saigon is gebeurd aangewezen op officiële verklaringen, niet van zijn eigen regering, maar van de regeringen van Noord- en Zuid-Vietnam.

En het is ook waar dat invloedrijke mensen in de omgeving van de president naar voren brengen dat hij vóór de verkiezingen geen bestand nodig heeft, dat hij later een betere regeling kan krijgen, en dat hij misschien zelfs Zuid-Vietnam aan de communisten verliest als hij nu een opportuun politiek compromis sluit.

Ach, er is deze dagen in de Amerikaanse hoofdstad niemand die het weet, omdat — en dat is de kern van het probleem in Washington — de president wordt gewantwoord omdat hij niemand vertrouwt, zelfs menig man uit zijn eigen politieke familie niet.

Niettemin is er reden aan te nemen dat hij nu op een bestand aandringt, Saigon en Hanoi vraagt water in de wijn te doen om een eind te maken aan de slachting en de uiteindelijke regeling tot later datum te laten liggen. Als dit waar is, verdient hij tijd om te bewijzen dat hij gelijk heeft. Want het belangrijkste is dat we deze afgrijselijke oorlog achter ons laten en ons richten op het behoorlijke en eerbare werk van de Republiek.

Doodstraf afgekondigd

THIEU ONTKETENT „VLAGGENOORLOG”

PARIS/SAIGON, 26 okt. (Reuter, UPI, AFP, AP) — Terwijl in Washington en Parijs wordt gezocht naar nieuwe mogelijkheden voor een spoedig bestand in Vietnam, heeft de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu in eigen land al een „vlaggenoorlog” ontzet. Thieu kondigde de doodstraf af op het in bezit hebben van een vlag van het Bevrijdingsfront. Hij zou tevens opdracht hebben gegeven binnen een week een miljoen meter rode en gele stof te kopen voor de fabricage van tienduizenden Zuidvietnamese vlaggen.

Thieu vreest, dat de Vietcong alles in het werk stelt om overal vlaggen van het Bevrijdingsfront te verspreiden, die na het in werking treden van een bestand direct uitgestoken kunnen worden. De Vietcong zou in het geheim op zo een grote schaal vlaggen hebben gefabriceerd, dat sommige leveranciers een tekort hebben aan rode, gouden en blauwe stof, de kleuren van het Bevrijdingsfront.

De Zuidvietnamese president heeft bevel gegeven de „eigen” vlaggen zo snel mogelijk te distribueren in alle dorpen en steden, die onder controle van het regeringsleger staan. Ook zouden alle officiële gebouwen in de Zuidvietnamese kleuren rood en geel moeten worden geschilderd. Uit in beslag genomen documenten is gebleken, dat de Vietcong elk gezin heeft aangespoord klei te bemachtigen om de Zuidvietnamese vlaggen en leuzen te besmeuren.

Pessimistisch

In Parijs heeft mevrouw Ngoejen Thi Binh, minister van buitenlandse zaken in de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam, zich pessimistisch uitgelaten over de kansen op een spoedig bestand. „Er is geen spoedig bestand in zicht”, verklaarde zij in een gesprek met een correspondent van het Amerikaanse persbureau UPI. „Wij zijn het nog steeds niet met de Amerikanen eens over de wezenlijke kwesties.”

Volgens mevrouw Ngoejen Thi Binh is Thieu het voornaamste obstakel op de weg naar vrede. „Als Nixon erin toestemt Thieu te laten vallen, zou een staakt-het-vuren, dat de vrede in Vietnam inluidt, een kwestie van dagen zijn”, was zij van oordeel. De woordvoerder van het Bevrijdingsfront, Ly Van Sau, voegde daaraan toe: „Als Nixon het wil, kunnen we binnen een paar uur een bestand hebben.”

De Vietcong leek iets af te wijken van haar eerder ingenomen standpunt door te verklaren, dat na een bestand in Zuid-Vietnam een verkiezingscommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van drie groeperingen, ruime bevoegdheden moet krijgen om algemene verkiezingen voor te bereiden. Tegelijkertijd zouden de regeringen van Saigon en de Vietcong naast elkaar het bestuur moeten voeren over gebieden, die onder hun controle staan. Het Franse dagblad Le Monde meldde, dat dit politiek compromis onderwerp van onderhandelingen was.

In de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon is de conclusie van waarnemers na de felle taal van Thieu dinsdag, dat Thieu niet akkoord gaat met de voorgestelde politieke oplossing van het conflict, maar een feitelijk bestand in acht zal nemen, als dit buiten hem om wordt afgekondigd. Een aanwijzing hiervoor was ook de ontmoeting, die Thieu woensdag had met de stafchef van het Zuidvietnamese leger en de generaals, die het bevel voeren in de vier militaire districten van het land.

„Onaanvaardbaar”

Alle Zuidvietnamese senatoren, zowel van de regeringspartijen als van de oppositie, hebben zich achter de opvattingen van Thieu geplaatst. Op een woensdag gehouden vergadering verklaarden zij een coalitieregering van drie groeperingen in Saigon „onaanvaardbaar” te vinden. Ook waren zij van oordeel, dat alle akkoorden inclusief een bestand de instemming moeten hebben van het hele Zuidvietnamese volk.

In Washington weigerde minister van defensie Laird commentaar te geven op berichten, dat president Nixon opdracht zou hebben gegeven de bombardementen in de omgeving van de Noordvietnamese steden Ha-

noi en Haifong in verband met de diplomatieke ontwikkelingen te staken. „Amerika zal zijn luchtmacht blijven inzetten in Noord- en Zuid-Vietnam,” was zijn enige reactie voordat hij naar Londen vertrok om vertegenwoordigers van de NATO-landen in te lichten.

Een Amerikaanse militaire woordvoerder in Saigon bevestigde, dat in de laatste 24 uur geen acties tegen de dichtbevolkte woongebieden van Hanoi en Haifong waren ondernomen. Wel werden aanvallen uitgevoerd op doelen in Noord-Vietnam ten zuiden van de 20ste breedtegraad. In Zuid-Vietnam vuurden Noordvietnamese eenheden ongeveer 30 raketten af op de luchtmachtbasis in Danang, waardoor een opslagplaats van napalm de lucht invloeg.

De neutralistische premier van Laos, prins Soevanna Phoema, is uit Parijs naar Washington vertrokken voor overleg met president Nixons speciale adviseur Henry Kissinger. De Laotiaanse regering heeft opgeroepen tot een bestand in geheel Laos tijdens voorbereidende besprekingen met vertegenwoordigers van de Pathet Lao.

Uitgangspunt... Thieu... onder

HANOI MAAKT OVEREENKOMST BEKEND

Nixon wil nader overleg

WASHINGTON/PARIJS/SAIGON, 27 okt. (Reuter, AFP, NYT) — Amerika wil nog één geheime bespreking tussen de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, en de Noordvietnamese onderhandelaars Le Doek Tho en Xocan Thoej in Parijs, voordat een definitieve overeenkomst tussen Washington en Hanoi wordt ondertekend. De ontmoeting zou de laatste kleine problemen uit de weg moeten ruimen en niet meer dan drie of vier dagen hoeven te duren. Dit heeft Kissinger in Washington verklaard na de Noordvietnamese onthulling van het akkoord, dat tijdens de geheime onderhandelingen is gesloten. Het akkoord zou dinsdag 31 oktober in Parijs worden ondertekend. Noord-Vietnam heeft Amerika beschuldigd van woordbreuk en schending van de overeenkomst.

Akkoord moet dinsdag worden ondertekend

De onthulling van het akkoord tussen Hanoi en Washington werd donderdag door radio-Hanoi gedaan. Volgens de bekendmaking werd de bestandsovereenkomst op 8 oktober tijdens de geheime onderhandelingen opgesteld. Op 23 oktober liet Amerika weten, dat het moeilijkheden had bij de besprekingen met de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu en daarom verdere onderhandelingen wilde. Volgens radio-Hanoi heeft president Nixon die moeilijkheden als voorwendsel aangegrepen om het akkoord uit te stellen. De Noordvietnamese regering zal zich blijven houden aan de afspraak, dat de tekst van het akkoord onveranderd blijft en dinsdag de dag van de ondertekening is.

Volgens het akkoord gaat 24 uur na de ondertekening een bestand in heel Zuid-Vietnam in. Amerika beëindigt alle bombardementen en maakt een einde aan de mijnblokkade voor de Noordvietnamese kust. De wederzijdse krijgsgevangenen worden uitgewisseld. Er komen in Zuid-Vietnam „vrije en democratische” verkiezingen onder internationale controle. Een bestuur, bestaande uit vertegenwoordigers van drie Zuid-

vietnamese groeperingen, zal toezicht houden op de naleving van het akkoord. De hereniging van Noord- en Zuid-Vietnam zal stap voor stap worden verwezenlijkt.

Kissinger verklaarde, dat de Noordvietnamese versie van het akkoord juist is. Hij maakte een uitzondering voor de datum. Hij zei te hebben beloofd te streven naar een staakt-het-vuren op 31 oktober, maar zich niet sterk aan deze datum te hebben gebonden, omdat verschillende detailkwesties nog moeten worden opgelost. „Amerika laat zich niet tot een overeenkomst dwingen, als de voorzieningen daarin niet juist zijn,” aldus Kissinger.

Volgens Kissinger staat de vrede in Vietnam voor de deur. Het sluiten van een definitieve vredesregeling met inbegrip van een staakt-het-vuren kan echter nog enkele weken duren. Kissinger waarschuwde tussen de regels Thieu door te verklaren: „De Verenigde Staten zullen zich niet van een overeenkomst laten afhouden, als de voorzieningen juist zijn.” Hij zei ervan overtuigd te zijn, dat Thieu binnen een paar weken akkoord gaat. Over essentiële kwesties zijn Amerika en Zuid-Vietnam het al eens geworden, aldus Kissinger.

Problemen

Problemen, die nog moeten worden opgelost, zijn: voorkomen, dat de wapenstilstand in gevaar komt door een laatste poging nog gebied te veroveren en de politieke controle uit te breiden, de positie van Laos en Cambodja, taalproblemen in de tekst van de overeenkomst en de eis van Noord-Vietnam, dat de overeenkomst door Amerika en Noord-Vietnam namens hun bondgenoten moet worden getekend. Kissinger betreurde de „in-discretie” van Hanoi door het akkoord te publiceren, maar prees de „juiste weergave”.

Kissinger wees de veronderstelling van de hand, dat het tijdstip van de overeenkomst door president Nixon was gekozen in verband met de verkiezingen in Amerika op 7 november. De doorbraak bij de onderhandelingen kwam, aldus Kissinger, op 8 oktober, toen Hanoi zijn eis tot een politieke regeling voorafgaand aan een bestand liet vallen. Het Witte Huis was niet van plan geweest details van de principe-overeenkomst openbaar te maken, als Hanoi dit niet had gedaan, aldus Kissinger.

Hanoi heeft nog niet gereageerd op het Amerikaanse verzoek om een slotronde in de geheime onderhandelingen. Radio-Hanoi verklaarde de gang van zaken rond de besprekingen openbaar te hebben gemaakt om de wereld een beter inzicht in de totale situatie te geven. Noord-Vietnam heeft een beroep gedaan op Rusland, China en andere bevriende landen resoluut op te treden en van de regering van Amerika te eisen, dat de overeenkomst wordt nagekomen.

In Parijs hebben woordvoerders van de onderhandelingsdelegaties van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront geëist, dat de Verenigde Staten de overeenkomst op 31 oktober ondertekenen, zoals is afgesproken. „Het is duidelijk, dat op dit tijdstip alle voorwaarden aanwezig zijn voor een snelle regeling van het Vietnamese vraagstuk en een spoedig herstel van de vrede,” verklaarde de Noordvietnamese delegatieleider Xocan Thoej. „Geen voorwendsel van Amerikaanse zijde om de ondertekening uit te stellen kan de toets van de logica doorstaan.”

Zie verder pagina 5 kolom 4

Akkoord rond na vertragingen

Hanoi en Amerika eens op 9 punten

Verzet Saigon noopte tot uitstel

HANOI, 27 okt. (AFP). — Radio Hanoi heeft de negen punten bekend gemaakt van het akkoord, dat Noord-Vietnam en Amerika hebben bereikt. Zij luiden:

1) De Verenigde Staten eerbiedigen de onafhankelijkheid, de soevereiniteit en de onschendbaarheid van Vietnam, zoals die beschreven zijn in de akkoorden van Genève van 1954.

2) Vier en twintig uur na de ondertekening van de bestandsovereenkomst in Zuid-Vietnam staken de Verenigde Staten alle militaire operaties te land, ter zee en in de lucht. Binnen 60 dagen zullen de Verenigde Staten en hun bondgenoten hun strijdkrachten uit Zuid-Vietnam terugtrekken. De strijdkrachten van Saigon en het bevrijdingsleger (Vietcong) zullen niet van nieuw materiaal worden voorzien. Vernield materiaal zal evenwel kunnen worden vervangen. Er zal geen beroep meer worden gedaan op buitenlandse adviseurs.

3) - Tegelijk met het terugtrekken van de Amerikaanse troepen zullen de voornaamste partijen krijgsgesvangenen uitwisselen.

Zelfbeschikking

4) - De bevolking van Zuid-Vietnam moet zelf door middel van vrije verkiezingen onder internationale controle over haar (politieke) toekomst beslissen om te komen tot verzoening en internationale overeenstemming. Er zal een bestuursvorm onder de naam Nationale Raad van Verzoening en Nationale Eendracht worden ingesteld, die uit drie gelijke partijen zal bestaan en die erop toe moet zien, dat de gesloten akkoorden door de revolutionaire regering (Vietcong) en het bewind van Saigon metterdaad nageleefd worden. De raad zal tevens algemene verkiezingen organiseren.

5) - Vietnam zal geleidelijk en met vreedzame middelen worden herenigd.

6) - Er zullen een militaire verbindingscommissie van vier partijen en een van twee partijen, alsmede een internationale commissie van toezicht en bewaking worden gevormd. Dertig dagen na de ondertekening van het akkoord zal een internationale conferentie voor waarborgen worden gehouden.

7) - De vraagstukken Laos en Cambodja zullen worden geregeld op basis van de akkoorden van Genève van 1954 en 1962.

8) - Voor het vestigen van nieuwe betrekkingen tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten zullen nieu-

De Noordvietnamese onderhandelaar Xoean Thoej verlaat breed lachend het onderhandelingsgebouw in Parijs na de besprekingen over het door Hanoi onthulde akkoord.

we commissies worden gevormd. Zij moeten bijdragen tot het helen van de wonden die door de oorlog zijn geslagen en tot de wederopbouw van Noord-Vietnam en heel Indo-China.

9) Dit akkoord zal na de ondertekening door de ministers van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten en Noord-Vietnam op 31 oktober in Parijs van kracht worden.

De Noordvietnamese radio heeft nog meegedeeld, dat op 9 oktober de adviseur van president Nixon, Kissinger, in Parijs met vertegenwoordigers van Noord-Vietnam, overeengekomen was, dat Amerika op 18 oktober zou ophouden met het bombarderen van Noord-Vietnam en met het leggen van mijnen voor de Noordvietnamese havens.

Op 10 oktober zouden de twee partijen de tekst van een akkoord in Hanoi paraferen en op 26 oktober zou-

den de ministers van buitenlandse zaken van de twee landen een officieel akkoord in Parijs tekenen.

Moeilijkheden

Op 11 oktober stelden de Amerikanen voor het tijdschema te wijzigen. Het bombarderen en leggen van mijnen zou op 21 oktober gestaakt worden. De tekst van de overeenkomst zou de volgende dag in Hanoi geparaferd worden en de Parijse overeenkomst zou op 30 oktober getekend worden.

Maar op 20 oktober stelde Amerika „onder het voorwendsel van het bestaan van een aantal hangende punten, een nieuw tijdschema voor“; aldus de verklaring van radio-Hanoi.

Op grond van het derde plan zou het bombarderen en mijnen leggen op 23 oktober gestaakt worden. De parafering van het akkoord in Hanoi zou de volgende dag gebeuren en de tekening in Parijs op 31 oktober.

„Niettegenstaande de herhaalde wijzigingen van Amerikaanse zijde van wat overeengekomen was, stemde Noord-Vietnam alweer in met de Amerikaanse gewijzigde voorstellen“.

Sinds 22 oktober was de situatie, dat beide partijen hadden ingestemd zowel met een tekst voor „de overeenkomst ter beëindiging van de oorlog en het herstel van de vrede in Vietnam“ als met een tijdschema voor de officiële tekening van het akkoord op 31 oktober“.

Maar in strijd met het overeengekomene beriepen de Amerikanen zich op 23 oktober op moeilijkheden, die zij in Saigon ondervonden. Zij vroegen om voortzetting van de onderhandelingen ter oplossing van nieuwe kwesties; aldus radio Hanoi.

VIETNAM of

Vervolg van

De voorlopige revocatie van Zuid-Vietnam zich bij monde van zijn Thi Binh akkoord bekendgemaakte over de Zuidvietnamese woord Phong waarschuwde, fundamentele verschillen lossing moet worden geroepen, dat Noord-Vietnam congres duidelijk uitzeeft rol en de positie van 14 mese divisies in Zuid-Vietnam en Cambodja zijn.

De Zuidvietnamese wiplette voor waarborg van Zuidvietnamese volk om oogen toekomst „langs den weg, zonder bedreiging of enigerlei vorm, en zonder landse inmenging“ te beslissen der op de dag was het recht beschikking in uitzendingen 24 dio-Saigon benadrukt. Volgens houdt de politieke oplossing 24 noi maatregelen in, die het ve van het hele bestuurs- en staats beogen.

De Noordvietnamese onderlaar Xoean Thoej waarschuwde de Amerikaanse eisen tot uitstel de ondertekening een ernstige dreiging voor de vredeskans van Vietnam betekenen. Hij beschul Washington van het „creëren“ het regime in Saigon en zei, dat pogingen de ondertekening u stellen waren bedoeld om de ring-Thieu in Zuid-Vietnam aan macht te houden. De Amerikaanse onderhandelaar Porter wilde de verklaring afleggen.

Bomalar

Kort nadat de besprekingen persconferenties in het onafgebroken gebouw aan de Avenue Klé waren beëindigd, kwam een bomronding bij de Parijse politie binnen. Het gebouw werd in allerijl ontruimd maar er werd geen bom gevonden. Vorige week was hetzelfde gebot tijdens de Europese topconferentie ook met een (later vals gebleke bomalarm bedreigd.

De onthullingen van Hanoi over het bereikte akkoord werden in Zuidvietnamese hoofdstad Saigon met gemengde gevoelens ontvangen. President Thieu, die opnieuw bezoek kreeg van de Amerikaanse ambassadeur Ellsworth Bunker, gaf geen officieel commentaar. In regeringskringen overheerste het ongelooft. Zuid-Vietnam moet over zijn eigen lot beslissen, was een veelgehoorde reactie. Volgens militaire leiders had Hanoi aangedrongen op een akkoord, omdat de troepen aan het eind van hun krachten zijn.

De Zuidvietnamese politie heeft een document van het opperbevel van de Vietcong in handen gekregen waarin het Vietcongkader in Danang opdracht krijgt vanaf zaterdag 11 uur een wapenstilstand in acht te nemen. Dit hebben Amerikaanse woordvoerders bekendgemaakt. Volgens het document zouden de Vietcong-aanhangers vanaf woensdag hun activiteiten moeten verscherpen tot de inwerkingtreding van het bestaan. In Danang hebben zich de laatste dagen verschillende incidenten voorgedaan.

President Thieu heeft de politie opdracht gegeven beslag te leggen op alle rode en blauwe stof waarvoor Vietcong-vlaggen zouden kunnen worden gemaakt. Op een stuk verkeersweg tussen Saigon en Tay Ninh werden autobussen en vrachtwagens aangehouden om passagiers te fouilleren. Twee vrouwen, die 200 meter stof bij zich hadden, werden aangehouden. Thieu heeft bedreigd, dat iedereen, die een Vietcong-vlag uithangt, voor de krijgsraad zal worden gedaagd en de kans loopt de doodstraf te krijgen.

Kissinger

26-11-72

KISSINGER is de laatste weken volop 'in het nieuws'.

De vastberaden houding van de Vietnamese vrijheidsstrijders heeft hem gedwongen direct namens Nixon aan de onderhandelingstafel te gaan zitten en besprekingen te voeren.

Dit gaat gepaard met een propaganda van het State Department en de Amerikaanse agenturen elders, die werkelijk het toppunt van weerzinwekkende misleiding bereikt.

Zo werd in Nederland via radio en televisie Kissinger gepresenteerd als 'bemiddelaar'....

De Amerikaanse regering, die de oorlog met misdadige wreedheid voortzet en op het ogenblik dat de onderhandelingen over een regeling van het conflict gaande zijn haar toevlucht neemt tot allerlei obstructies, is allesbehalve een soort 'koerier' tussen twee Vietnamese partijen. Neen— zij is de agressor en blijft dat, tot ze de rechtvaardige eisen van de Vietnamese vrijheidsstrijders inwilligt en daarmee een einde maakt aan de oorlog, waar zij en zij alleen verantwoordelijk voor is.

Wanneer nu de huurlingengeneraal Van Thieu als een obstakel voor een regeling naar voren wordt geschoven, dan gebeurt dat door het Nixon-bevind dat hem in dienst heeft.

Thieu is altijd een marionet geweest, hij is nu een marionet en hij zal steeds een marionet blijven in het Amerikaanse spel. Zijn positie in Vietnam is vergelijkbaar met die van Seyss Inquart in het door de nazi's bezette Nederland. Een andere rol speelt hij niet.

De pogingen van de Amerikaanse machthebbers om zich te ellder ure achter deze ledepop te verschuilen zijn dan ook doorzichtig genoeg.

Wanneer Nixon zijn handen van Van Thieu zou aftrekken, dan bestond het Saigon-regiem geen dag langer. Op slag zou het zijn weggevaagd door het volk dat in de nog bezette gebieden wordt uitgezogen en gemarteld.

Zo en niet anders is de toestand.

* * *

ER is geen alibi voor Nixon.

Wanneer dan, nu de diplomatieke activiteit in de kwestie-Vietnam zeer intensief is, Van Thieu dienst doet om een regeling nog te door kruisen, dan handelt hij daarbij als de spreekbuis van agressors die nog altijd weigeren te berusten in de nederlagen, die zij hebben geleden door de ontembare strijd van het Vietnamese volk.

Dit soort sabotage-daden stuit op de vastberaden strijdwil van de Vietnamezen, die bij de grote Amerikaanse basis Da Nang, rond Saigon en in andere centra met leeuwemoed de agressors aanvallen en in hun hollen weten te treffen.

De hinderpalen op de weg naar een regeling van de kwestie-Vietnam ontmoeten ook tegenstand in de USA zelf, waar binnen de groepen machthebbers de tegenstellingen toenemen en groepen eieren voor hun geld willen kiezen nu de nederlaag in Vietnam onontkoombaar is en de hele wereld de vredesinitiatieven van de Vietnamezen begroet.

Nu alle berichten wijzen op het feit dat de onderhandelingen een gewichtige fase hebben bereikt, dringt voor ons meer dan ooit de noodzaak om niet af te laten in onze solidariteit maar deze juist nog iedere dag verder te versterken. Geen inspanning mag te groot zijn om het Vietnamese volk te steunen in zijn strijd om de agressor te beteugelen.

Noord-Vietnam: Ontwerp-overeenkomst in gevaar

NIXON SCHENDT AFSPRAKEN

De regering van Noord-Vietnam heeft een belangrijke verklaring uitgegeven waarin wordt onthuld dat Nixon zich schuldig maakt aan schending van afspraken met betrekking tot een overeenkomst over beëindiging van de oorlog.

De redactie van De Waarheid vernam van de Noordvietnamese delegatie in Parijs dat de verklaring gisteren in Hanoi is uitgegeven. Uittreksels uit de verklaring zijn verspreid door Reuter en UPI. Er blijkt uit, dat een ontwerp-overeenkomst tussen de Noordvietnamese en Amerikaanse regeringen in gevaar is gebracht door Washington, dat herhaaldelijk uitstel had bedongen met betrekking tot een tijdschema voor het paraferen van de overeenkomst.

TALRIJKE ACTIES VAN BEVRIJDINGSFRONT

Nadat de regering-Nixon eerder opgestelde tijdschema's had doorkruist bereikten beide zijden op 22 oktober overeenstemming over een tekst voor een accoord en over een tijdschema, waarin was vastgelegd dat de bombardementen en mijnblokkade zouden worden gestaakt op j.l. maandag 23 oktober en dat ondertekening van de overeenkomst zou plaatsvinden op 31 oktober.

Maar in strijd met haar afspraken schiep de Amerikaanse regering op 23 oktober nieuwe moeilijk-

heden, waarbij zij zich verschool achter het regiem in Saigon en vroeg om nieuwe onderhandelingen, aldus de weergave van de verklaring.

Deze Amerikaanse manoeuvres worden veroordeeld. De zogenaamde moeilijkheden in Saigon zijn alleen een voorwendsel tot vertraging van de nakoming van de Amerikaanse verplichtingen, Nixon is verantwoordelijk voor het uitstel van de ondertekening en het feit dat de ontwerp-overeenkomst in gevaar is gebracht. Aldus de berichten over de Noordvietnamese verklaring.

In Zuid-Vietnam oefenen de vrijheidsstrijders zware militaire druk uit op de Amerikaanse huurlingen. Uit Saigon kwam gisteren een stroom van berichten over vele tientallen aanvallen op bases en versterkte posten van het Thieu-regiem door de guerrillastrijders die zware verliezen toebrengen aan de huurlingen. Het Amerikaanse commando in Saigon moest toegeven dat er op meer dan honderd plaatsen vooral ten noorden van Saigon, in de Mekongdelta en ten zuiden van Da Nang hevige aanvallen hebben plaatsgevonden, waarbij de vrijheidsstrijders opnieuw belangrijke militaire successen wisten te boeken.

Terreurbombardementen van de Amerikaanse luchtmacht concentreren zich op de omgeving van Saigon. Ook boven Noord-Vietnam worden terreurbombardementen uitgevoerd.

Van Thieu Amerikaans instrument

Volgens de voorhanden uittreksels geeft de verklaring, die elf pagina's omvat, een uitvoerig overzicht van de Amerikaanse manoeuvres sinds het op 9 oktober in het Vietnam-overleg tot overeenstemming kwam over het tekenen van een overeenkomst.

Aanvankelijk was afgesproken dat op 18 oktober de bombardementen en mijnblokkade zouden worden stopgezet. Een dag later zou de tekst van de ontwerp-overeenkomst worden geparafeerd in Hanoi, waarna op 26 oktober in Parijs de ministers van buitenlandse zaken van de VS en Noord-Vietnam een officiële overeenkomst zouden tekenen. Dit tijdschema is tot twee maal toe op Amerikaans verzoek herzien, waardoor de ondertekening uiteindelijk op 31 oktober is vastgesteld. Nu wordt onthuld, dat de Amerikanen zich verschuilen achter Van Thieu om nieuwe moeilijkheden te maken. Noord-Vietnam brandmerkt Van Thieu als een instrument waarmee de Amerikanen een overeenkomst saboteren. Van Thieu is niets dan een marionet die gehanteerd wordt door de USA-regering. De verklaring zegt met grote nadruk, aldus de persbureaus, dat Noord-Vietnam vasthoudt aan de afspraken die het heeft gemaakt. De tekst van het bereikte ontwerp-accoord mag niet worden veranderd en de overeengekomen datum voor de ondertekening is 31 oktober 1972. Noord-Vietnam beschuldigt Nixon van het afbreken van de afspraken.

Nhan Dan brandmerkt chicanes van Nixon Noord-Vietnam veroordeelt Amerikaanse woordbreuk

In Parijs heeft de leider van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie, Xoean Thoey, tijdens de zitting van de Parijse conferentie over Vietnam verklaard, dat de Verenigde Staten zich aan gemaakte afspraken dienen te houden en de overeengekomen ontwerp-overeenkomst op 31 oktober dienen te ondertekenen.

Het is duidelijk dat op dit tijdstip alle voorwaarden aanwezig zijn voor een snelle regeling van het Vietnamese vraagstuk en een spoedig herstel van de vrede, aldus Xoean Thoey, die hieraan toevoegde dat de Amerikanen geen enkel voorwendsel kunnen hanteren om de ondertekening op-

nieuw uit te stellen. De Noordvietnamese delegatieleider keerde zich in dit verband tegen de Amerikaanse manoeuvres en de pogingen, die van Amerikaanse zijde worden ondernomen om ondertekening van de ontwerp-overeenkomst te vertragen en te doorkruisen.

Kissinger moet onthullingen van Hanoi bevestigen

Ook in een commentaar van het Noordvietnamese dagblad Nhan Dan, dat donderdag de tekst publiceerde van de Noordvietnamese regeringsverklaring, wordt het optreden van de Verenigde Staten aangevallen. De Amerikaanse regering draagt de volledige verantwoording, aldus het blad, en het kan zich niet verschuilen achter het Saigon-regiem. Het bewind in Saigon kan zich niet verzetten tegen een overeenkomst, omdat het alleen maar aan de macht is dank zij Amerikaanse steun. Het commentaar brandmerkt Nixons pogingen om de publieke opinie te misleiden en de politiek van 'Vietnamisering' voort te zetten. Amerika gebruikt haar Zuidvietnamese lakeien als instrumenten voor haar politiek van neo-kolonialisme, aldus Nhan Dan.

ZUIDVIETNAMESE VRIJHEIDSTRIJDERS BRENGEN AGRESSORS SLAGEN TOE

Inmiddels heeft Nixons adviseur, Kissinger, op een persbijeenkomst in

Washington moeten bevestigen, dat er tussen Amerika en Noord-Vietnam een ontwerpakkoord is bereikt en dat de door Hanoi gepubliceerde tekst daarvan juist is.

Kissinger probeerde op deze persbijeenkomst echter een voorstelling van zaken te geven, dat er ten aanzien van de datum van ondertekening voor wat de Amerikaanse regering betreft geen 'definitieve verplichting' zou zijn aan-

gegaan. Volgens Kissinger zou er nog één ronde van onderhandelingen nodig zijn om wat hij noemde 'openstaande problemen' op te lossen.

Uit het zuiden van Vietnam worden wederom omvangrijke acties gemeld van eenheden van het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront. Negen stellingen van het marionettenleger werden bestookt met raketten en granaten. In het gebied van de Mekong-delta, dat grenst aan het naburige Cambodja, werd het Zuidvietnamese huurlingenleger zware verliezen toegebracht. Naast artilleriebeschietingen vervoerden zich ook succesvolle aanvallen van grondtroepen van het Bevrijdingsfront, zo blijkt uit alle berichten, die ondanks de scherpe

Geen dag langer!

DE regering van de Democratische Republiek Vietnam heeft de wereldbevolking opgeroepen vastbera-

nationale onafhankelijkheid, democratie en socialisme in de wereld vechten wij en verslaan wij de Ame-

(Vervolg op pagina 6)

...aan om de regering van de USA te dwingen onmiddellijk datgene ten uitvoer te brengen, dat is overeengekomen tussen de Verenigde Staten en de Democratische Republiek Vietnam, om op die manier snel een einde te maken aan de oorlog en de vrede in Vietnam te herstellen.

Dat deze strijd noodzakelijk is, dat zij onverwijld en met volle inzet moet worden gevoerd, is duidelijk geworden uit de verklaring waarin de Noordvietnamese regering de volledige tekst van het ontwerp-accord op tafel legt en het overeengekomen tijdschema voor de ondertekening publiceert.

Uit de Vietnamese onthullingen blijkt dat Nixon op grove wijze afspraken schendt en naar voorwendsels zoekt om de besprekingen te rekken. Tegelijkertijd bestookt hij Vietnam met bommen en napalm, zaait zijn luchtmacht dood en verderf, laat hij dijken en dorpen vernietigen en staat het Vietnamese volk bloot aan de weergaloze wreedheid van de Amerikaanse imperialisten. Iedere dag dat de oorlog voortduurt, iedere dag dat de bommen vallen, de kogels afgaan, het bloedvergieten aanhoudt, komt voor de volle, niet te ontlopen en niet te verbloemen verantwoordelijkheid van de agressors.

Elk zinnig mens beseft dit voor honderd procent.

TEGEN de achtergrond van de ontwerp-overeenkomst die klaar ligt zijn de Amerikanen bezig met chicanes en sinistere pogingen om hun posities nog zoveel mogelijk in veiligheid te stellen.

Daarbij maken zij gebruik van hun marionet Van Thieu, die wordt gehanteerd als de wajangpop in een drakenspel.

Kissinger is nu betrappt in dit spel en hij heeft zich dan ook pijnlijk verast getoond door de onthulling over het bestaan van de ontwerp-overeenkomst.

Zijn getroffenheid laat zich begrijpen. De Vietnamese verklaring immers heeft de volken ingelicht over de stand van zaken — ook het volk van de Verenigde Staten zelf, dat door het Nixon-bewind onkundig wordt gehouden van wat zich voltrekt en misleid wordt over de manoeuvres van de 'eigen' regering.

Het is de kracht van het Vietnamese volk, de geest die spreekt uit het politieke testament van Ho Tsjì Minh, de ijzeren strijdwil en de vastbeslotenheid om de vrijheid te veroveren, waardoor Nixon gedwongen is aan de conferentietafel te gaan zitten en een ontwerp-overeenkomst goed te keuren.

Daartegen verzet het Nixon-bewind zich steeds weer met agressiedaden zoals de mijnblokkade, met leugens en bedrog, met listen en manoeuvres. Hoe bitter moet het de Amerikaanse machthebbers te moede zijn, als zij in de Noordvietnamese verklaring geconfronteerd worden met de toestand zoals die werkelijk is. In klare taal:

'Voor de onafhankelijkheid en vrijheid van ons vaderland, voor vrede,

Amerikaanse imperialistische agressors. Wij zijn in een positie van overwinning, van initiatief, een positie die steeds verbetert. De positie van de Amerikaanse imperialisten en hun lakeien is er een van nederlaag, passiviteit en ondergang.' Dat is de ontwikkeling van dit moment en typerend voor de situatie. Iedere slag die de vrijheidsstrijders toebrengen aan de overweldigers haamt deze wijsheid erin.

KISSINGER heeft nu in het openbaar moeten erkennen dat de ontwerp-overeenkomst bestaat, maar hij begint er tegelijkertijd op af te dingen.

Dat is een oude truc uit het arsenaal van de imperialistische politiek. Het is het recept dat wij kennen van de koloniale politiek van Rome, die eerst verdragen sloot met de Republiek Indonesië om deze vervolgens aan te kleden, uit te kleden, te verdraaien en vervalsen teneinde er munt uit te slaan.

Nixon tracht met een soortgelijke tactiek rond een overeenkomst te beginnen nog voordat de ondertekening zelfs maar een feit is.

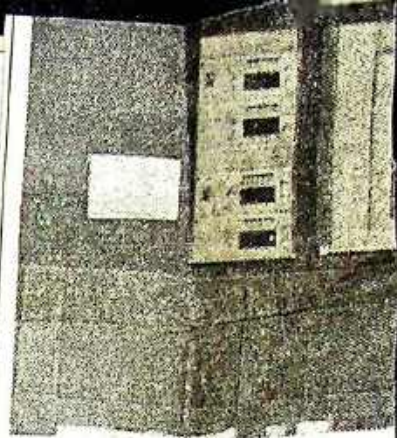
De oude kolonialisten hebben ondervonden, dat dit soort listen en bedriegerijen hen niets helpen en hun nederlaag niet kunnen afwenden. KVP-minister Schmelzer zou daarover zijn collega's in Washington een leerzame ervaring aan de hand kunnen doen.

De Amerikaanse imperialisten zullen deze waarheid, dat hun nederlaag zich onvermijdelijk voltrekt, nog veel scherper ondervinden en de consequenties ervan moeten ondergaan, aangezien de toestand in de wereld diepgaand is veranderd en het heldhaftige Vietnamese volk hun slagen heeft toegebracht die zij niet kunnen pareren.

ALLEN in Nederland die aan de kant staan van het Vietnamese volk, allen die doordrongen zijn van het recht van de Vietnamezen om de agressor te beteugelen en de zelfstandigheid te bevechten, moeten hun inspanning voor de ondersteuning van de vrijheidsstrijders verdubbelen. De Nederlandse regering, die alles gedaan heeft om zijdelingse steun te geven aan de Amerikanen en hun barbaarsheid heeft verdedigd, moet worden geconfronteerd met Nixons politiek van woordbreuk en van misdadige verlenging van de oorlog in Vietnam.

Wat haar te doen staat, is de Democratische Republiek Vietnam onmiddellijk te erkennen en te breken met de marionettenkliek van Van Thieu, die nota bene uit Den Haag met ontwikkelingshulp wordt gespekt. Zij dient in Washington te vertolken wat de mening is van de overgrote meerderheid van het Nederlandse volk, van alle eerlijke en vreedelievende Nederlanders: de agressie moet een einde nemen, geen woordbreuk, maar onverbiddelijk nakomen van afspraken !!

De Amerikaanse imperialisten dienen hun nederlaag te erkennen. De oorlog mag geen dag langer duren !!!

operaties is daarom onaanvaardbaar van het verrichten van open-hart-ke vertragung of zelfs onderbreking in het opvoeren van de capaciteit, el-hun ziekte overlijden. Elke stagnatie lange wachtlijsten, ondertussen aan plaats op een wachtlijst met zeer een operatie. Er zijn er die, ge-hun lichamelijke conditie, ook voor wachten, des te ongunstiger wordt patiënten op hun operatie moeten in ons land voor. Hoe langer hart-stop doet zich al in enkele gevallen ding genoten hebben. Een operatie-kunnen en waarvoor ze een optel-dan vaak moeten afdelen van wat ze leert de praktijk dat de hartchirurgien of het een prestigieusak is. Heleas maken. Het lijkt hierbij wel eens als-chirurgien aan hun ondergeschikt te bovendien tegen te gaan door de hart-algemene chirurgien dit streven soms een zelfstandig specialisme, pogen de de erkenning van de hartchirurgie als tie en de hartchirurgie. In de slag om-tussen de algemene chirurgie, de direc-Eindhoven, conflicten zijn ontstaan Utrecht en Tilburg, en nu ook in de laatste tijd toe gelid, dat er in-zuinigheden op het onderwijfsbudget er besparingen op de hoge kosten en de eerste plaats heeft het beleid van hun terrein (en salaris?) atstaan. In de algemene chirurgien een deel van hun werk kunnen verrichten wanneer van is, dat de hartchirurgien slechts dan erkend specialisme. Het gevolg hier-hartchirurgie valt nog steeds geen echt, land de thoraxchirurgie (waaronder de den als Engeland en Zweden is in ons tegenstelling tot andere Europese lan-beeld bij de interne geneeskunde? In rond de hartchirurgie en niet bijvoor-lijke problemen de afgelopen tijd zich-Waarom concentreren zoveel persoon-

Onaanvaardbaar

chirurgie. scheid voor een hoogleraar in de hart- dat er geen geld beschikbaar wordt ge-Utrechtse Academisch Ziekenhuis is splintenteuwe hartafdeling van het open-hartchirurgie uitgeoefend. In de

ijf bovendien steeds frequenter op jongdiger leeftijd optreden, zijn er in Nederland te weinig cardiologen en worden er veel te weinig, vaak redding biedende, open-hartoperaties per jaar uitgevoerd. Als schrijvend bewijs van de ernst van de huidige situatie is er de wachtlijst van 2000 hartpatiënten, die niet onmiddellijk aan hun kwaal geholpen kunnen worden met alle gevolgen van dien.

bezoek de Vietnam-manifestatie
in gebouw "de Toren"

Torenlaan 8

hedenmiddag om half drie

vertoning van Vietnam-films

Teken de steunlijsten voor

de wederopbouw van Hanoi

JONGEREN

72

VOOR

23 →
OKT

VIETNAMWEEK

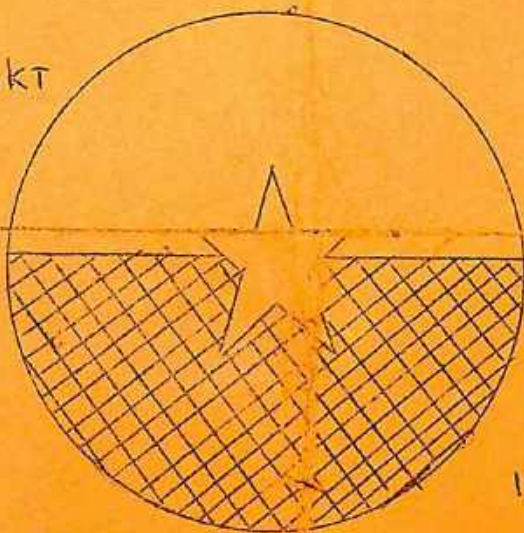
→ 28
OKT

DONDERDAG 26 OKT

FILM:

Road to the
front

Toegang: gratis
aanvang: 8 uur

In de wereldwinkel
wordt een thema-
maand gehouden
over VIETNAM
steynpaan 63

tentoonstelling over dijken Bombardementen

inzamelingsactie:
BEURZEN OPEN
DIJKEN DICHT

DE TOREN

TORENLAAN 8

TEL: 16928

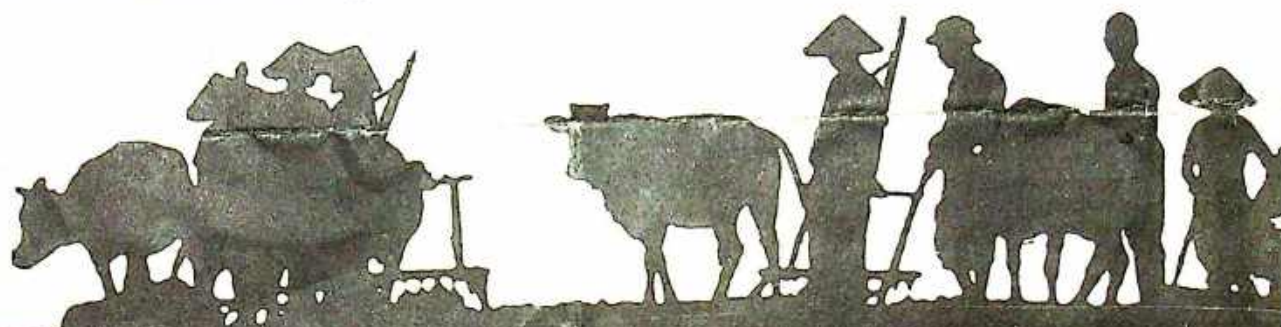
VIETNAM

OK 72

geen bommen op **Viet nam**
maar onderhandelen in **Parijs**

28 OKTOBER VIETNAM POP-MARATHON

N.V. HUIS OUDEGRACHT 245 UTRECHT
deelname 3 piek t.b.v. "beurzen open, dijken dicht"
meeting 20 uur. sprekers van het bevrijdingsfront: mevr.
bhan thi minh, nguyen ngoc diep en politieke partijen
13u. - 24u. non stop

beurzen open, dijken dicht
steunlijsten, 11 november kol-
lekte

PROGRAMMA

Long Tall Ernie and the Shakers,
Hobo String Band, Blow Ball,
Down Side, Vogelrok, Paranova,
Dutch Concert, B.Z.N.,
Parklane, Lucifer, Lava, May-
fly, Mother Nature, **Psychedelic
Light Orchestra, films,
tentoonstelling, stands**

AANGESLOTEN ORGANISATIES:

arjos, anjv, centrum werkende
jongeren, cpn, doller mina, der-
de wereldwinkel, eug, fjj, krea-
tum, kwj,

ncsv, nvb,
nvvc, pvda, ppr, psp, raads-
kelder, usf, **medies comité
nederland vietnam afd.
utrecht**

SECRETARIAATSADRES:

Centrum Werkende Jongeren,
Oudegracht 267 bis,
Utrecht,
tel. 030 - 319195
postgiro 254134 t.n.v.
coöp raiffeisenbank utrecht
o.n. 394.247.604 t.n.v.
utrecht voor vietnam
24 t/m 27 oktober elke dag
vanaf 20.00 uur
film en tentoonstelling
Centrum Werkende jongeren
Oude Gracht 267 bis

De Zuidvietnamese fronten zijn grillig en wisselend

BOUW 1
28-10-72

SAIGON (Reuter) — Bij de nadering van een bestand in Vietnam rijst de vraag, wie welke gedeelten van het zuiden in handen heeft. De ramingen van Hanoi, Saigon en Washington over de verdeling van het 168.350 km² beslaande gebied van Zuid-Vietnam en zijn 19 miljoen inwoners onder de regeringstroepen en de strijdkrachten van de Viet Cong en Noord-Vietnam variëren enorm.

Volgens sommige onofficiële rapporten kunnen de gebieden, die in handen zijn van Noordvietnamezen en Viet Congstrijders wel ongeveer een derde omvatten van het platteland. Regeringskringen in Saigon bepalen echter de omvang op minder dan een vijfde. Hoeveel gebied de Noordvietnamezen en Viet Congstrijders echter ook beheersen, het inwonertal is daarmee niet in evenredigheid.

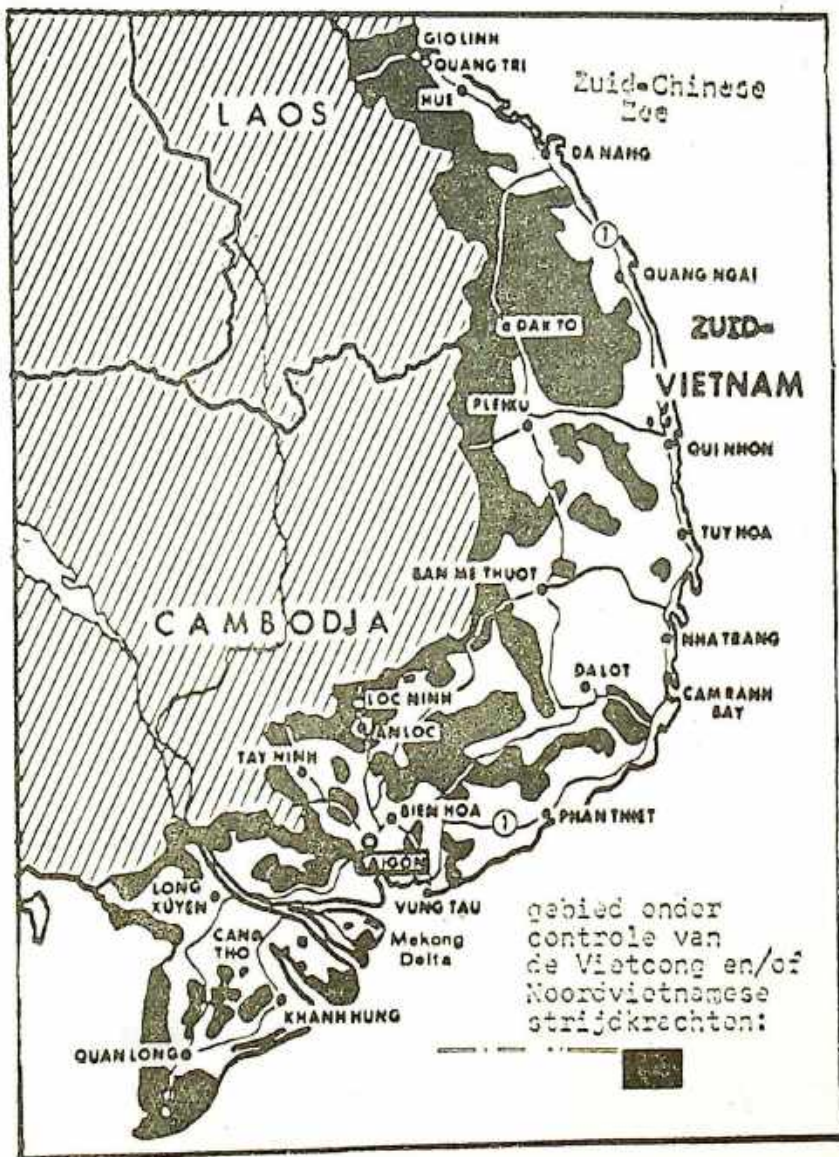
De grote moeilijkheid is, dat de guerrilla-oorlog van bijna twee decennia en ook de meer conventionele wijze van oorlogvoering tijdens het op 30 maart begonnen noordelijke offensief, tot een patroon van volstrekt onafgebakende gezagsgebieden hebben geleid. De bijna alom tegenwoordigheid van de Noordvietnamese en Viet Cong-troepen heeft de benaming 'lui-paardbestand' in de hand gewerkt, waarmee men wil aangeven, hoe de verdeling van de posities eruit zal zien, als het vredessein wordt gegeven.

Enkele cijfers: Amerikaanse functionarissen in Saigon schatten, dat omstreeks duizend van de ruim tienduizend gehuchten in Zuid-Vietnam nu in handen zijn van de Noordvietnamezen of de Viet Cong, of zijn geëvacueerd met het oog op aanvallen. Slechts vijf van de 241 districtssteden worden door de communistische troepen beheerst. Volgens dezelfde kringen wonen er nog 510.000 mensen in de onder communistisch gezag staande gebieden. Het aantal vluchtelingen uit deze gebieden zou in de buurt van het miljoen liggen.

Hanoi

De Noordvietnamezen en de Viet Cong geven echter een geheel andere versie. Het Noordvietnamese persbureau meldde toen het jongste offensief een halfjaar aan de gang was: 'In die periode hebben bijna tweeënhalf miljoen mensen in uitgestrekte gebieden hun recht op gezagssuiteoefening veroverd.'

Een vaak gehoorde generalisatie is, dat de regeringstroepen de stad en grote verkeerswegen in handen hebben, terwijl de Viet Cong en de Noordvietnamezen grote delen van het platteland daar tussenin beheersen. Duizenden vierkante kilometers gelden als niemandsland. Kleurt men in het banaanvormige Zuid-Vietnam de gebieden, waar Noordvietnamezen en Viet Cong de scepter zwaaien er gaat men daarbij van noord naar zuid dan ontstaat het volgende beeld: In de noordelijke vijf provincies hebben de Noordvietnamezen zich meestergemaakt van bijna al het ruggeland ten oosten van de Laos-

hoofdstad van Zuid-Vietnam, Quang Tri. De Noordvietnamezen veroverden de stad Quang Tri op 1 mei en de Zuidvietnamese troepen hadden bijna negentig dagen nodig om haar weer in handen te krijgen.

Midden

In het midden van Zuid-Vietnam dienen grote delen van de provincies Kontum en Pleiku langs de grenzen met Laos en Cambodja als wijkplaats voor de Noordvietnamezen. Regeringstroepen hebben echter zware aanvallen op de stad Kontum afgeslagen en de stad Pleiku vast in handen.

centrum van Zuid-Vietnam ruwweg een gezagsstrook kunnen afbakenen, maar zijn er niet in geslaagd zich meester te maken van grote bevolkingscentra.

Meer naar het zuiden moeten grote oerwoudgebieden, waar infiltratieroutes van de Viet Cong doorheen lopen, als betwist worden beschouwd. De Noordvietnamezen trokken tijdens hun offensief ten zuiden van de Cambodjaanse grens op in de richting van Saigon en baanden zich een weg, die nu reikt tot voorbij de rubberstad Loc Ninh, waar de Viet Cong al een revolutionaire raad heeft geïnstalleerd.

gens tot op ongeveer 30 km van de belangrijke kustweg, verkeersweg nr. 1, die zowel in het noorden als zuiden een soort ruggegraat vormt. De noordelijken hebben ook gebieden ten zuidoosten van de gedemilitariseerde zone tussen de twee Vietnam: veroverd, die zich uitstrekken te vlakbij de noordelijkste provincie

u het aangrenzende Binh Dinh, meer naar het oosten, is bijna het hele kustgebied — een traditioneel bolwerk van de Viet Cong — een operatieterrein van de Communisten, uitgezonderd enkele stroken langs verkeersweg nr-1 en de oost-westverbinding nr-19. De Noordvietnamezen en de Viet Cong zouden dwars door het

De stad An Loc, enkele kilometers meer naar het zuiden, werd door regeringstroepen met succes verdedigd tegen een massaal communistisch beleg, maar in het gehele gebied ten zuiden daarvan (naar Saigon toe) lopen de linies zeer ingewikkeld door elkaar. Eenheden van de Noordvietnamese zevende divisie opereren binnen een afstand van 25 km van de hoofdstad in fruitteelt gebieden en kleine commando-eenheden hebben de afgelopen maanden aanvallen ondernomen op vrijwel alle belangrijke wegen rond Saigon.

Mekong-delta

De rijke rijstschuur van de Mekong-delta ten zuiden van Saigon is ook al een gebied, dat moeilijk te kleuren valt. Noordvietnamese troepen zijn vlak onder de 'Papegaaiebek' (een uitsteeksel van Cambodja) Zuid-Vietnam binnengedrongen. Dunbevolkte delen van de Vlakte van het Riet fungeren daar als wijkplaats voor verscheidene Noordvietnamese regimenten. Tenslotte is het uitgestrekt moerasgebied van de U Minh — het Woud der Duisternis — aan de zuidwestkust van Zuid-Vietnam, aan de Golf van Thailand, in het verleden steeds het domein van de Viet Cong geweest. Van daar voeren kleine guerrilla-eenheden acties uit in de hele delta.

TWEE ORDERTYP

Op dezelfde afdeling zijn
 Voor deze vacatures vra
 de nodige ervaring besc
 van de verkopers in sten
 of de d.m.v. een diktatoo

STENOTYPISTE

UITSEN EN ENGEL

Op de afdeling VERKOO
 van de Handelsmaatscha
 door overplaatsing van
 kantoor te Amsterdam

psychiatrisch centrum

ind. N.V.,
 te informeren.
 eerden telefonisch (020 - 15 88 99,
 regemoel. Onze heer J. Jongenhuus
 n de 18 en 30 jr. Zijn sollicitaties
 k zullen zich snel in onze hechte
 beste perspectieven zijn er voor
 deze tijd, met 'n helder inzicht en
 verloop van tijd hun stoel en functi
 s zeer bewust de kans zich volledig
 strategische plaatsen met uitgroei-mogelijkheden. Niet-geedi
 gediplomeerden kunnen wij direct inschakelen op enkele
 al of niet met diploma's Boekhouden/MBA.

medewerkers/sters administratieve

Inkoopcombinatie 'Nederland' is een grote, modern werken-organisatie. Zij fungeert als inkoopcentrum voor de meer dan 1100 zaken, uit diverse branches, welke bij haar zijn aangesloten. Daarnaast geeft zij adviezen op het gebied van winkelrichting, vestiging, financiering en verkoopbevordering. Het zal duidelijk zijn dat naast het totale inkoop-gedrueren, de administratieve verwerking van alle fluctuaties een belangrijk facet is van onze werkzaamheden. Gezien de voortschrijdende expansie van ons bedrijf en de uitbreiding van onze taken (het verder uitwerken en beschikbaar stellen van administratieve gegevens en conclusies), hebben wij op enkele afdelingen behoefte aan

Voor het werken in avonduren het salaris een onregelmatigheid Sollicitatie kunt u richten aan] 266 te Amersfoort.

— het verstrekke
 — het onderhoud
 De functie in het Personeelsreclame
 — het intern ond
 — de bediening v
 Het werk in de Keuken omvat:

KEUKEN en PERSONEELS

Binnen de Civiele kers in
 Ned. Hervo
 ZON EN

Verbeter uw toekomst

BEWIJS VAN TOEGANG
VIETNAM POP - MARATHON
N.V.HUIS OUDEGRACHT 245 UTRECHT

deelname 3 pick t.b.v. "Beurzen Open, Dijken Dicht"
meeting 20 uur. Sprekers van het bevrijdingsfront :
mevr. Bhan Thi Minh, Nguen Ngoc Diep & politieke partijen
13u. - 24u. NON STOP!

programma

Long Tall Ernie and the Shakers, Hobo Stringband, B.Z.N.,
Blow Ball, Downside, Vogelrok, Paranova, Dutch Concert,
Parklane, Lucifer, Lava, Mayfly, Mother Nature, tentoon-
stelling, films, stands, Psychedelic Light Orchestra

secretariaatsadres

Centrum Werkende Jongeren, Oudegracht 267bis,
Utrecht, tel. 030 - 319195

Ondertekening akkoord HANOI BLIJFT BIJ DINSDAG

PARIJS/SAIGON, 28 okt (Reuter, UPI, AP, AFP) — Noord-Vietnam wil alleen ingaan op het Amerikaanse verzoek om een slotronde in de geheime onderhandelingen tussen Noordvietnamese diplomaten en de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, als Amerika ermee akkoord gaat de reeds bereikte overeenkomst op de afgesproken datum 31 oktober te ondertekenen. Dit heeft een woordvoerder van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie in Parijs bekendgemaakt. In Moskou heeft de Russische premier Kosygin de hoop uitgesproken, dat de onderhandelingen worden voortgezet.

Volgens de Noordvietnamese woordvoerder, Ngoejen Thanh Le, zijn Noordvietnamese regeringsleiders graag bereid nog een keer met Kissinger te spreken, als hij zich tenminste houdt aan de ondertekeningdatum van dinsdag. De Noordvietnamese minister van buitenlandse zaken Ngoejen Doej Trinh komt naar Parijs voor de ondertekeningplechtigheid en kan maandag met Kissinger een ontmoeting hebben. „Het spreekt vanzelf dat als meneer Kissinger verdere besprekingen met de Noordvietnamese leiders wil op 1 en 2 november, dit natuurlijk mogelijk is,” voegde Ngoejen Thanh Le hieraan toe.

De Noordvietnamese woordvoerder legde er de nadruk op dat er wat Noord-Vietnam betreft geen problemen meer zijn, die nog moeten worden opgelost. „De president van de Verenigde Staten heeft zelf de datum van 31 oktober voor de ondertekening voorgesteld,” aldus Ngoejen Thanh Le. „Als Amerika doorgaat met uitvluchten zoeken om de ondertekening uit te stellen, laat dit alleen maar zien, dat het Amerika aan goede wil ontbreekt. De Verenigde Staten zijn met ons tot overeenstemming gekomen op alle punten, die zijn besproken.”

Volgens Ngoejen Thanh Le is de vrede slechts „een pennstreek” weg. Kissinger had gezegd: „De vrede staat voor de deur.” De Noordvietnamese woordvoerder deed opnieuw een felle aanval op de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu. „Thieu is uitsluitend een werktuig van de Verenigde Staten,” verklaarde hij. „Hij mag niet de kans krijgen de ondertekening uit te stellen. Hij is iemand, die in oorlog is geboren en wiens hele leven bestaat uit oorlog. Men kan zich voorstellen, wat er met hem gebeurt, als de oorlog eindigt.”

Handtekening

In Saigon trok president Thieu fel van leer tegen de aangekondigde overeenkomst tussen Hanoi en Washington. „Elke overeenkomst, waaronder niet mijn handtekening staat, is niet geldig voor Vietnam”, riep hij uit tot een menigte van ongeveer 1000 aanhangers, die naar zijn paleis waren getrokken om hun steun te betuigen aan Thieu's verzet tegen de

NGOEJEN THANH LE

vorming van een coalitie-regering van drie groeperingen in Zuid-Vietnam. Bij de betogers waren tal van senatoren, kamerleden en provinciale autoriteiten.

Thieu deed het voorstel een referendum onder het Zuidvietnamese volk te houden onder toezicht van de Verenigde Naties om de samenstelling te bepalen van een nationaal comité, dat nieuwe presidentsverkiezingen moet organiseren. Hij keerde zich heftig tegen de algemene verkiezingen, zoals die in de overeenkomst tussen Hanoi en Washington worden bepaald. Alle politieke partijen en groeperingen moeten aan de verkiezingen kunnen meedoen, aldus Thieu, en de president zal een regering vormen, waarvan de samenstelling een afspiegeling is van de verkiezingsuitslagen.

Zie verder pagina 5, kolom 3

OORLOG ZONDER FRONTEN

Panterbestand in Vietnam

SAIGON, 28 okt. (Reuter) — De wapenstilstand, die dinsdag in Vietnam moet beginnen, heeft nu al een naam: Panterbestand. Hiermee wordt bedoeld, dat Zuid-Vietnam een gebied van „oorlogsvlekken” is, dat wil zeggen: er is geen strakke frontlijn maar wel een niet te tellen aantal gebieden en gebiedjes, waar ofwel het Zuidvietnamese leger ofwel de Noordvietnamezen en de Vietcong heer en meester zijn.

Voegt men alle afzonderlijke gebieden, waar de Vietcong en de Noordvietnamezen de baas zijn, bij elkaar, dan beslaan die ongeveer een derde van Zuid-Vietnam. Volgens de Zuidvietnamese legerleiding is die oppervlakte echter niet groter dan een vijfde.

Volgens Amerikaanse gegevens zijn omstreeks 1000 van de ruim 10.000 dorpen in Zuid-Vietnam in handen van de Vietcong en de Noordvietnamezen. Een deel ervan is door de bevolking verlaten.

Slechts vijf van de 241 steden worden door de communistische troepen beheerst. In de gebieden, die door Vietcong en Noordvietnamezen worden beheerst, wonen naar schatting 510.000 mensen. Een miljoen Zuidvietnamezen zijn uit deze streken weggevlucht.

Ruig bergland

De Vietcong en de Noordvietnamezen geven echter andere cijfers. Volgens hen wonen in „hun” gebieden 2,5 miljoen mensen.

In het noordelijke deel van Zuid-Vietnam, dat bij de bestandslijn begint, hebben de Noordvietnamezen en de Vietcong zich meester gemaakt van het ruige bergland ten oosten van de grens met Laos tot ongeveer 30 kilometer van de kust. Zij beheersen ook de gebieden noordelijk van de stad Kwang Tri, tot vlak bij de stad zelf.

Kwang Tri werd op 1 mei door de Noordvietnamezen veroverd maar zij moesten het weer aan de Zuidvietnamezen overlaten na felle gevechten die drie maanden duurden.

In het midden van Zuid-Vietnam dienen grote delen van de provincies Kontum en Pleiku als operatiebases voor Vietcong en de Noordvietnamezen. De Zuidvietnamese regeringstroepen hebben echter alle aanvallen op de steden Kontum en Pleiku afgeslagen.

In het aangrenzende gebied Binh Dinh, meer naar het oosten, is bijna de gehele kust een bolwerk van de Vietcong. In het algemeen kan men zeggen, dat de Vietcong en de Noordvietnamezen in het „middenrif” van Zuid-Vietnam het platteland beheersen. De Zuidvietnamezen echter zijn baas in de grote bevolkingcentra.

Naar het zuiden strekken zich de grote oerwouden uit, waardoor de infiltratieroutes van de Vietcong lopen. Het is een gebied waarin geen der partijen een duidelijk aanwijsbaar overwicht heeft.

Papegaaiebek

De Noordvietnamezen zijn tijdens hun offensief ten zuiden van de grens met Cambodja in de richting van Saigon getrokken en kwamen tot een punt, dat voorbij de rubberstad Lok Ninh ligt. De stad An Loc, die enkele kilometers verder naar het zuiden ligt, werd door de Zuidvietnamezen met succes verdedigd. Bezuiden An Loc lopen de frontlijnen weer door elkaar.

Noordvietnamese eenheden hebben geopereerd tot op een afstand van 25 kilometer van Saigon maar een beslissende doorstoot is hun niet gelukt.

De Mekongdelta bezuiden Saigon, de graanschuur van Vietnam, is steeds betwist gebied geweest. Vanuit de „Papegaaiebek”, het Cambodjaanse uitstulpsel ten oosten van Pnom Penh, zijn Noordvietnamese troepen Zuid-Vietnam binnendrongen. Het Woud der Duisternis, een uitgestrekt moerasgebied in het zuidwesten van Zuid-Vietnam, is van oudsher een operatiebasis van de Vietcong geweest. Van hieruit werden aanvallen ondernomen op foelen in het gehele deltagebied.

PROTEST TEGEN AKKOORD

Zuidvietnamese senatoren en lagerhuisleden demonstreren op de trappen van het senaatsgebouw in Saigon tegende overeenkomst, die tussen Noord-Vietnam en Amerika is gesloten. Later zouden zij optrekken naar het paleis van president Thieu, die hun protest in felle bewoordingen kracht zou bijzetten.

Zo werd de Amerikaanse president Nixon gefotografeerd tijdens een verkiezingsbijeenkomst in Huntington, West-Virginia. Bij welk onderwerp hij deze pose aannam vermeldt de fotograaf niet. Maar Nixon zou het natuurlijk over de vrede in Vietnam gehad kunnen hebben.

Vietnamzondag

MORGEN gaat het in vele kerken van Nederland over Vietnam. Dezelfde werkgroep, die de Angola-zondag en de Unctad-zondag op gang bracht — beide sloegen sterk aan — heeft ook hiervoor het initiatief genomen en aan alle voorgangers in de plaatselijke gemeenten van alle kerkenootschappen teksten voor een „Vietnam-liturgie” toegezonden.

Deze zondag hoopt ook de actie „Van mens tot mens” via de kerken een grote slag te slaan. Het is een initiatief, dat geboren werd in Nijmeegse studentenkringen en al over het hele land verbreiding heeft gekregen. Het recept is eenvoudig. Aan iedereen die mee wil doen wordt gevraagd een aantal briefkaarten te versturen aan willekeurige burgers van de Verenigde Staten. De kaarten tonen beelden uit de Vietnamese oorlog, zoals een huilende moeder of een gestorven kind plus de bekende gewetensvraag van Jane Fonda: „Wat zult u later uw kinderen vertellen als ze u vragen waarom u aan deze oorlog meedeed?”

De briefkaarten worden verkocht voor een dubbeltje per stuk, compleet met een naam en adres van een Amerikaan, ontleend aan een telefoongids. Er zijn er al 260.000 van verkocht. Het comité meldt dat de actie vooral blijkt aan te slaan onder mensen die verontrust zijn over het optreden van Amerika in Zuidoost-Azië, maar zich er niet toe aange-trokken voelen persoonlijk politieke actie te bedrijven.

De centrale van de actie is gevestigd in Nijmegen, Berg en Dalseweg 361, telefoon 080-229388.

Nixon: Eervolle vrede

Vervolg van pagina 1

„Wij weten niet precies, welke overeenstemming is bereikt”, aldus Thieu. „Een ding is evenwel zeker: wij leggen ons bij niets neer. Wij zullen al deze plannen van de communisten vernietigen. De vrede zal alleen maar komen, als ik de overeenkomst teken. Het ondertekenen van welk verdrag ook zonder dat mijn naam eronder staat is zonder enige waarde, zelfs als er tien handtekeningen van anderen onder prijken. Elk akkoord tussen Amerika en Noord-Vietnam is iets dat alleen hen aangaat.”

Thieu verklaarde, dat in de bekendgemaakte overeenkomst vier punten zijn, die Zuid-Vietnam niet kan aanvaarden.

● Hanoi blijft stellen, dat in Indo-China slechts drie landen zijn, namelijk Noord-Vietnam, Laos en Cambodja. Over Zuid-Vietnam wordt niet gesproken.

● Er wordt niet voorzien in de terugtrekking van de Noordvietnamese troepen in Zuid-Vietnam.

● Het voorstel voor de vorming van een regering van nationale verzoening is onaanvaardbaar.

● Hanoi eist, dat de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam bij alle onderhandelingen aanwezig is.

In Hanoi hielden arbeiders massabijeenkomsten om hun steun te betuigen aan de bereikte vredesovereenkomsten. In Moskou verklaarde de Russische premier Kosygin tegenover de zaakgelastigden van Noord-Vietnam en de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam te hopen, dat de onderhandelingen worden voortgezet en spoedig zullen leiden tot de ondertekening van een overeenkomst, die een einde maakt aan de oorlog. De Chinese premier Tsjoë

En Lai heeft zijn steun betuigd aan het Noordvietnamese onderhandelingsstandpunt.

In Cambodja heeft de regering-Lon Nol verklaard tevreden te zijn over de verklaring van Hanoi, dat Noord-Vietnam de fundamentele rechten van het Cambodjaanse volk volledig zullen eerbiedigen. Volgens de Cambodjaanse regering zal de oorlog — als de vreemde troepen zich uit Cambodja terugtrekken — tussen regeringstroepen en „rode” Khmer-eenheden nog wel enige tijd duren, maar niet lang. In Thailand is het akkoord als „goed nieuws” ontvangen.

In Washington is de algemene opvatting, dat binnen afzienbare tijd een bestand in Vietnam wordt afgekondigd, maar vermoedelijk niet meer vóór de presidentsverkiezingen van 7 november. President Nixon verklaarde tijdens een verkiezingscampagne in West-Virginia, dat volgens hem de overblijvende moeilijkheden uit de weg kunnen worden geruimd en Amerika „een eervolle vrede” zal krijgen „en niet vrede met overgave in Vietnam”.

In Ashland zei Nixon, dat hij niets liever wilde dan dat de oorlog voorbij zou zijn. Een definitief akkoord over de voorwaarden van een regeling zou volgens hem betekenen, dat hij zijn drie doelstellingen had bereikt: een bestand, de vrijlating van de Amerikaanse krijgsgevangenen en de mogelijkheid voor Zuid-Vietnam het recht van zelfbeschikking uit te oefenen zonder daarbij tegen zijn wil een communistische regering opgelegd te krijgen.

In verband met de vredesbesprekingen hebben de Verenigde Staten alle bombardementen op Noord-Vietnam ten noorden van de 20ste breedtegraad (het gebied van Hanoi en Haifong) stopgezet. Dit heeft de Amerikaanse minister van defensie Melvin Laird in Londen meegedeeld. In Saigon maakte het Amerikaanse

opperbevel bekend, dat „slechts” 90 aanvulsvluchten op doelen in Noord-Vietnam waren uitgevoerd. De Amerikaanse bombardementen op Noordvietnamese stellingen in Zuid-Vietnam gingen onverminderd door.

Vele duizenden Zuidvietnamezen zijn in de winkels van Saigon op jacht gegaan naar de officiële vlag als gevolg van het bevel van president Thieu, dat elke burger boven de 15 jaar een Zuidvietnamese vlag moet hebben. In elk gezin moeten minstens twee vlaggen zijn. Zuidvietnamezen, die de Vietcong-vlag in huis hebben, lopen de kans voor een krijgsraad ter dood te worden veroordeeld. Veel huizen en gebouwen zijn al in de nationale kleuren (geel met drie dunne rode strepen) geschilderd.

Amerika is de verscheppingen naar Zuid-Vietnam aan het opvoeren met het oog op een komend bestand in Zuid-Vietnam, dat verdere versterkingen onmogelijk zou maken. Dit is in kringen van het Amerikaanse ministerie van defensie vernomen. Woordvoerder van het Pentagon Jerry Friedheim zei: „De andere partij heeft haar infiltratie en bevoorradingspogingen niet stopgezet en wij doen het ook niet.”

Bewaker overvallen

AMSTERDAM, 28 okt. — Een 23-jarige bewaker in Amsterdam heeft bij de politie aangifte gedaan dat hij in de nacht van donderdag op vrijdag op de Duivendrechtsekade is overvallen door een groepje jongeren.

De man had een ronde gemaakt langs de fabriek waar hij werkt. Toen hij op weg was naar de portiersloge stopte een auto naast hem waaruit vijf jongelui sprongen. Zij grepen hem vast en eisten geld. Twee van de aanvallers bedreigden de bewaker met een mes.

Golem Thieu

ER schuilt een zekere logica in het verwijt van Hanoi aan Washington, dat de Amerikanen de uitvoering van het wapenstilstandsakkoord tussen Noord-Vietnam en de Verenigde Staten saboteren, door zich te „verschuilen” achter de weigerachtige houding van de Zuidvietnamese president Thieu. Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront hebben Thieu altijd beschouwd als een willoze stropop van de Amerikanen; een machteloze marionet, waarmee door Washington naar believen gemanipuleerd kon worden. Ook de Amerikanen lijken overigens deze rol aan Thieu toe te bedelen, gezien de druk, die nu op Saigon wordt uitgeoefend om het wapenstilstandsakkoord te aanvaarden.

Zonder massale Amerikaanse steun zou Thieu niet aan de macht zijn gekomen en gebleven. Hij is een Amerikaanse creatie, een Vietnamese golem. Evenals deze uit leem geknede kunstmens is Thieu een eigen en destructief leven gaan leiden, dat door de makers niet meer geheel in de hand kan worden gehouden.

Voor zijn huidige verdragingsstactiek beschikt Thieu over twee troeven. Als machtsfactor heeft hij de beschikking over het bijna een miljoen man sterke regeringsleger in Zuid-Vietnam, waarin de leidende figuren na vijf jaar intriges van de president grotendeels aan de kant van Thieu lijken te staan. Daarnaast kan Thieu trachten enige morele kracht te putten uit het feit, dat de Verenigde Staten hem vijf jaar lang hebben voorgesteld als een bastion van de democratie, welk bastion niet zonder gezichtsverlies door Washington met een simpel machtsgebaar van de tafel kan worden geveegd.

De stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam wijst er echter al op, dat Thieu weinig meer kan doen dan de uitvoering van het totale wapenstilstandsakkoord nog enige dagen vertragen. Op het moment, dat dit akkoord volledig nagekomen wordt, beginnen voor hem dan de werkelijke problemen, namelijk die van een politieke confrontatie met de Vietcong, waarbij de macht in Saigon de inzet vormt.

Thieus pessimisme over de uitslag van deze confrontatie blijkt uit zijn verwoede pogingen om de in het akkoord vastgelegde Regering van Nationale Verzoening en Nationale Eenheid, welke onder internationaal toezicht verkiezingen zal organiseren, alsnog te voorkomen. Hoe destructief het golem-effect van Amerika's schepping Ngoejen Van Thieu is, zal moeten blijken in de periode tussen de stopzetting van de oorlog en de datum van de verkiezingen. Thieus machtsmiddelen mogen onvoldoende zijn om het akkoord te voorkomen, maar ze lijken sterk genoeg om het politieke deel daarvan te kunnen saboteren.

NIXONS VREEDZAAMHEID, IN HET ZICHT DER VERKIEZINGEN

290 11 20 1969

DE VREDESGERUCHTEN met betrekking tot Indo-China waren tijdens het afgelopen weekelnde ondoorzichtig geworden. Toen zondagmorgen bekend werd dat men in Hanoi (tenminste volgens Newsweek) meende dicht bij een staken van het vuren te zijn gekomen, groeide het optimisme. Maar het nam maandag af nadat uit Saigon werd gemeld dat een vergelijk nog lang op zich zou laten wachten. Natuurlijk dacht men allereerst aan een verkiezingstruc van president Nixon en zijn persoonlijke adviseur Kissinger. Tot aan 7 november moest de hoop worden aangewakkerd dat de vrede nabij was: deze verwachting zou een overwinning van Nixon en zijn tweede ambtstermijn verzekeren. Het driftige heen-en-weer reizen van Kissinger (Parijs-Washington-Saigon-Phnom Penh-Washington) en de vele besprekingen van hemzelf en zijn staf behoorden de spanning gaande te houden. Wat aanstaande scheen was niet meer of minder dan wat de regeringen van Noord-Vietnam en het Zuidelijke Bevrijdingsfront al in mei 1969 hadden voorgesteld in een plan van tien punten.

Dit plan hield in, dat een staken van het vuren zou worden in acht genomen, terwijl de Amerikaanse troepen Indo-China zouden verlaten. Tegelijk daarmee (of bij de aanvang van deze operatie) moesten de Amerikaanse krijgsgevangenen worden vrijgelaten. Er zou tevens een drievoudige coalitieregering worden gevormd in Saigon, bestaande uit vertegenwoordigers van het Bevrijdingsfront, de bestaande administratie (maar zonder leiderschap van Thieu, die slechts een stadhouder van de Amerikanen was) en de 'derde macht', de niet-communistische maar wel anti-Amerikaanse groep. Die bestond uit organisaties van vrouwen, jongeren, studenten, boeddhisten, katholieken, uitgeweken burgerlijke democraten enz. Als mogelijke leider van deze groep werd weer 'de grote Minh' genoemd, tegenstander van Thieu, terwijl de Fransen werden beschouwd als beschermers van deze 'neutralen'. In Parijs was de minister van buitenlandse za-

ken Maurice Schumann nauw betrokken geweest bij het vredesoverleg en er zou aan worden gedacht, de Franse regering — en eventueel de Verenigde Naties — in te schakelen om toezicht te houden op de uitvoering van het bestand, de vorming van een coalitieregering en de daarop te volgen vrije verkiezingen.

Opgemerkt moet daarbij worden dat zulk een plan ten dele de besluiten van de conferentie van Genève (1954) alsnog kon verwerklijken. Buitenlandse inmenging zou immers worden uitgeschakeld en de internationale controlecommissie (van India, Polen en Canada) kon ditmaal onder auspiciën van de VN herleven. Niet opgenomen in het ontwerp was de hereniging van Noord- en Zuid-Vietnam, nadrukkelijk voorzien in Genève. De zuidelijke zone was daar slechts bedoeld als een tijdelijke concentratieplaats van de pro-Franse militaire eenheden, die na de nederlaag der Fransen hun beschermers hadden verloren. De ondertekenaars (waartoe de Ver. Staten niet behoorden) hielden in 1954 rekening met een hereniging der twee zones binnen twee jaar. Maar de Verenigde Staten grepen toen in, zij namen de zuidelijke zone onder hun protectie en schieden daaruit een afgescheiden staat. In het nieuwste plan zou deze blijven bestaan, ook na het vertrek der Amerikanen, als een geneutraliseerde eenheid.

Men kon zeggen dat zulks in strijd was met de opvattingen van Hanoi en het zuidelijke Bevrijdingsfront, die slechts één volk en één bevrijdingsactie kenden. Maar de verschrikkelijke bombardementen op heel Vietnam, noord en zuid, de vreselijke terreur door de Amerikanen uitgeoefend was nauwelijks nog lang te verduren. De revolutionaire patriotten, zo mocht men aannemen, deden in dit opzicht een concessie: voorlopig dan maar twee Vietnams! Aangenomen werd dat zij er belang bij hadden dat zulk een vergelijk tot stand kwam vóór de Amerikaanse verkiezingen. Zou Nixon worden herkozen zonder zulk een akkoord, dan kon hij het

Vietnamese volk van de aardbodem wegvagen.

Aan de bereidheid van Nixon, om zulk een plan uit te voeren, bestond echter geronde twijfel. Voor de verkiezingspropaganda kwam het best van pas. Maar het was in strijd met vrijwel alles wat Nixon voorheen had gezegd: geen communisten in de regering van Saigon; geen achterlaten van Thieu in een verloren positie, wat 'Amerikaanse beloften ongeloofwaardig zou maken in de hele wereld'; geen erkenning van het Bevrijdingsfront, dat immers maar zou bestaan uit agenten van 'het agresieve noorden'. Nu was weliswaar de vietnamiseringspolitiek van Nixon (Aziaten met succes laten vechten tegen Aziaten) mislukt. Maar uit wraak daarvoor was juist de onbeschrijflijke verwoesting aangebracht. Niettemin: misschien achtte de president de bestraffing nu zo radicaal, dat hij het achterlaten van woestijnen bevredigend kon achten. En van zijn herkiezing kon hij dan zekerder zijn dan ooit.

Hoe het zij, natuurlijk gooide stadhouder Thieu in Saigon roet in het eten. Hij herinnerde aan alles, wat Nixon hem had toegezegd: geen capitulatie. En natuurlijk stonden de Amerikaanse officieren, die van Indo-China een afschrikwekkend proefterrein hadden gemaakt, achter hem. Misschien wel de president zelf, die dan zijn éne marionet (Kissinger) liet praten over vrede, en de andere (Thieu) stijfde in zijn verzet daartegen. Ook de vazallen in Phnom Penh en Bangkok bleken ongerust. En zo stond maandag, met de terugkeer van Kissinger naar Washington, alles weer op een laag pitje. Eén ding was zeker: de gevechten en bombardementen gingen nog door. De rest bleef in nevelen verborgen.

A. L. C.

erol
ein
el-
en
uit '3
in 1

EIFFER

EN NU EVEN EEN WOORDTESTJE
OM TE KIJKEN OF U WEL EEN
EVENWICHTIG MENS BENT.

GEBOMBARDEERDE
DIJKEN.

GAAP

DE PENTAGON
PAPERS.

MEER BOMMEN OP VIETNAM
DAN IN DE TWEEDE WERELD-
OORLOG EN KOREA
SAMEN.

Disc. Publishers-Hall Syndicate

MY LAI.

EU,
DOKTER?

U INT
VEOMEN
NMAAL.

MOET DE VI

© 1972 JUBA-10-15

De obsceniteiten van de oorlog

Wat zal de oorlog in Vietnam voor invloed hebben op het werk van Amerikaanse kunstenaars? Zojuist verscheen in Amerika een poëziebundel van een voormalige gevangenenbewaker in Vietnam, Michael Casey die in het 'taaltje' van de soldaat, in een vorm die half tussen poëzie en proza inhangt, het leven van een soldaat in Vietnam beschrijft. De bundel, *Obscenities* genaamd, en uitgegeven door de Yale University Press is inmiddels door Amerikaanse critici zeer geprezen: 'He's the best of a new generation of poets who will carry on the inner reportage where T.V. left off.'

En dit zijn een paar regels van Casey zelf:

*If you have a farm in Vietnam
And a house in hell
Sell the farm
And go home*

Zuidvietnamese minister wijst vredesplan af

Van onze correspondent

NEW YORK, maandag

Terwijl in Parijs alles in gereedheid wordt gebracht voor de ondertekening van het wapenstilstandsverdrag tussen de V.S. en Noord-Vietnam heeft de Zuidvietnamese minister van Buitenlandse Zaken Tran van Lam het negen-puntenplan in een interview met de New York Times onaanvaardbaar genoemd.

De minister, die momenteel in New York verblijft, zei dat zijn regering elke overeenkomst over een slaakt-het-vuren afwijst waarin niet voorzien wordt in de terugtrekking van alle Noordvietnamese troepen in het zuiden en in de vaststelling van een gedemilitariseerde zone tussen Noord- en Zuid-Vietnam. Volgens de minister komt het huidige voorstel voor Zuid-Vietnam neer op overgave.

Het ex-hotel Majestic, oftewel het internationale conferentiecentrum in Parijs wordt in alle stilte in gereedheid ge-

bracht voor de plechtige ondertekening morgen van het wapenstilstandsverdrag tussen de V.S. en Saigon enerzijds en Hanoi en de voorlopige revolutionaire regering in Zuid-Vietnam anderzijds.

Volgens kringen rond het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft men nog geen officieel verzoek ontvangen om de beide partijen de nodige faciliteiten te verstrekken om de ondertekening te doen plaatsvinden.

Het is dan ook een zuiver Frans initiatief om, mochten de V.S. en Hanoi op het laatste moment toch nog vóór dinsdag tot een uiteindelijk akkoord komen, alles in gereedheid te hebben.

Men verwacht hier echter dat president Nixons speciale adviseur Henry Kissinger en zijn Noordvietnamese gesprekspartner, Le Doec Tho eerst nog een keer naar Parijs zullen komen om de laatste details die een wapenstilstandsakkoord in de weg staan te regelen.

„Ondertekening akkoord zeker niet dinsdag”

PARIJS/WASHINGTON, 30 okt. (NYT, UPI, Reuter, AP) — Alle berichten wijzen er op dat het Vietnam-akkoord tussen Washington en Hanoi morgen niet zal worden ondertekend. Washington blijft staan op een laatste gespreksronde, waarbij details moeten worden geregeld. Hanoi en de voorlopige revolutionaire regering blijven een ondertekening morgen eisen. Hoe het zij, de Franse regering heeft alle voorbereidingen getroffen die zulk een officiële ondertekening in Parijs ieder ogenblik mogelijk maakt.

De Amerikaanse vice-president Spiro Agnew verklaarde gisteren dat er dinsdag geen ondertekening plaatsvindt die tot een bestand leidt, maar de overeenkomst tussen Washington en Hanoi zoals die tot dusver is uitgewerkt blijft gehandhaafd. Agnew verklaarde niet te geloven dat de overeenkomst nog kan stranden. „er is alleen nog maar een aantal zaken dat eerst kristalhelder moet worden.” De vice-president, reagerend op berichten dat minister van buitenlandse zaken Rogers dinsdag in Parijs het akkoord zou ondertekenen, zei: „Hij zal het document dinsdag niet ondertekenen. Ik geloof niet dat er ook maar iets zal worden ondertekend op dinsdag.”

In Amerikaanse regeringskringen verwacht men, dat zeker nog twee gesprekken in de komende weken moeten worden gevoerd voordat het akkoord kan worden ondertekend. Men verwacht daarom geen ondertekening vóór de Amerikaanse presidentsverkiezingen op 7 november.

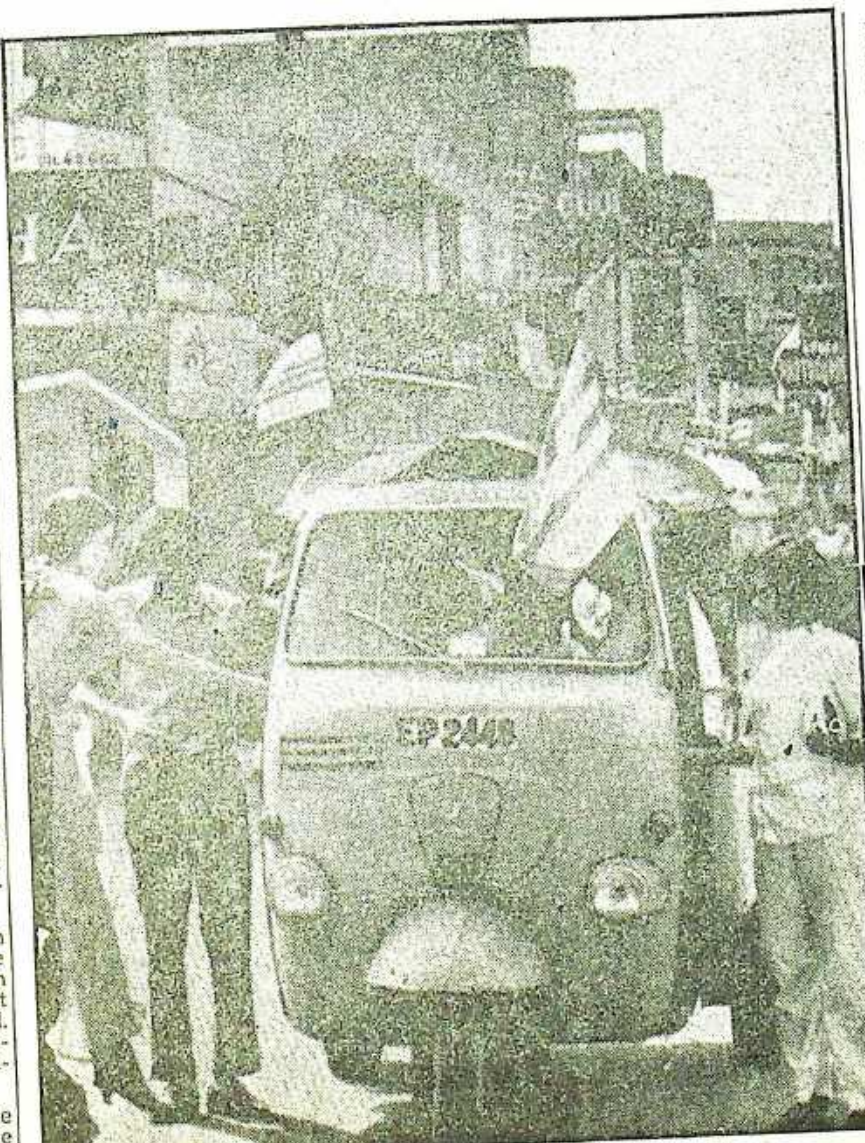
Kissinger zal nog een eindronde van overleg moeten voeren met de Noordvietnamezen, dat waarschijnlijk enkele dagen in beslag zal nemen. President Nixons adviseur zal bovendien naar in Washington verwacht wordt, nog eens naar Saigon gaan voor overleg met president Thieu, die zoals bekend zich hevig tegen het akkoord verzet.

Ondanks verzet

In Washington is men ervan overtuigd dat het akkoord zal worden ondertekend. Het verzet van president Thieu tegen een bestand zal het akkoord tussen Washington en Hanoi niet tegen kunnen houden, aldus de mening in Washington, waar men eveneens verwacht dat Thieu zijn verzet zal opgeven. In Amerikaanse regeringskringen voorziet men echter nog zeer bittere en moeizame besprekingen met Zuid-Vietnam alvorens het akkoord wordt getekend.

Premier Soevanna Phoema van Laos die vorige week in Washington overlegd heeft gepleegd met president Nixon, heeft het afgelopen weekeinde in Parijs verklaard, dat er eerst nog een geheim overleg ter afronding van het Vietnam-akkoord zal worden gehouden, alvorens het akkoord wordt ondertekend. Soevanna Phoema besprak in Washington de Amerikaanse hulp aan Laos na een bestand in Indo-China.

De Franse voorbereidingen voor de ondertekening van het akkoord betreffen technische zaken zoals de faciliteiten voor de internationale pers en de sociale verbindingen. De Fransen hebben twee gebouwen paraat voor de ondertekening; het voormalige hotel Majestic waar de formele vredesonderhandelingen zich meer dan

Het zekere voor het onzekere nemend voert deze driewielige taxi in Saigon twee Zuidvietnamese vlaggen in top. Passagiers rekenen af met de chauffeur, die in opdracht van president Thieu zijn vervoermiddel met vlaggen heeft versierd. Thieu heeft het voeren van de Zuidvietnamese vlag verplicht en het bezit van de Vietcong-vlag strafbaar gesteld. Geruchten doen de ronde dat burgers zelfs papieren vlaggen bij zich moeten hebben. De Zuidvietnamese vlag is geel met drie smalle rode banen.

vier jaar voortsleepten en het ministerie van buitenlandse zaken aan de Quai d'Orsay. Wat de Fransen betreft kan de ondertekening ieder ogenblik plaatsvinden.

Parijs treft ook voorbereidingen voor de internationale conferentie over Vietnam die dertig dagen na het bestand wordt verwacht. Op deze conferentie zal onder meer de kwestie van het toezicht op de naleving van het bestand worden besproken. Landen die verwacht worden aan deze conferentie deel te nemen zijn behalve de Verenigde Staten en de Indochinese staten, de Sovjet-Unie, China, Frankrijk en Engeland. Een woordvoerder van secretaris-generaal Waldheim heeft zondag verklaard, dat de UNO bereld is goede diensten te verlenen indien een beroep wordt gedaan op de organisatie.

Tegenoffensief

De Amerikaanse ambassadeur in Saigon heeft het afgelopen weekeinde weer overleg gepleegd met president Thieu. Het was het derde geheime gesprek tussen beiden sinds het vertrek van Kissinger uit Saigon. President Thieu heeft drie vertegenwoordigers op een missie door landen in Azië gezonden om zijn oppositie tegen het akkoord te verduidelijken.

Een woordvoerder in Saigon sprak van een diplomatiek tegenoffensief.

De Zuidvietnamese minister van buitenlandse zaken, Tran Van Lam heeft de negen punten in het akkoord „onaanvaardbaar” genoemd. Volgens Lam zal ieder akkoord door zijn regering worden afgewezen al het niet voorziet in de terugtrekking van alle Noordvietnamese troepen uit Zuid-Vietnam en in een vaststelling van een gedemilitariseerde zone tussen Noord en Zuid. Volgens Lam komt het huidige akkoord voor Zuid-Vietnam neer op een overgave.

Het officiële Noordvietnamese partij-organ Nhan Dan heeft zondag zondag gewaarschuwd, dat het Zuidvietnamese volk zijn strijd zal verheugen en Zuid-Vietnam zal bevrijden als de Verenigde Staten hun „agressie-oorlog nog voortzetten en weigeren de voorgestelde overeenkomst te tekennen”.

De Vietcong heeft zondag officieel bekendgemaakt dat het haar strijdkrachten heeft opgedragen het vuren te staken als men het akkoord zou ondertekenen. De Vietcong worden echter zelf aan en betwijfelt hier echter zelf aan en betwijfelt hier de Verenigde Staten verantwoordelijke de einde van de oorlog van, dat zij het einde van de oorlog in gevaar brengt door de ondertekening te vertragen.

De bevrijdingsbeweging van Pathet Lao in Laos heeft verklaard dat een ondertekening van het akkoord gunstige voorwaarden schept voor vrede in Laos en Cambodja.

Het voormalige Cambodjaans staatshoofd prins Norodom Sihanouk heeft vorige week in Hanoi overlegd met de Noordvietnamese autoriteiten, waarbij men het „niem eens werd”, aldus meldde Noordvietnamese persbureau.

Hevige strijd

SAIGON — Aan het front in de nam werd een hevige opleving de strijd gemeld, waarbij de vietnamezen en Vietcong niet dan 17 gehuchten binnen een radius van zeventig kilometer Saigon bezetten. Zij sneden dien belangrijke verbinding met de hoofdstad af wa hoofdweg 1, zowel oostelijk van Saigon.

VREDESENGEL NIXON

Nixon: „...Kijk, die vredesgeruchten zijn goed voor m'n verkiezing, maar 't moet natuurlijk niet ècht vrede worden, want dan vraagt iedereen zich af waarom 't niet eerder had gekund...”

300M 2 LK

se
en
na
zwa

Kissinger-akkoord verrast democraten

Kennedy tracht schade te beperken

(Van onze speciale verslaggever)

SEATTLE, 30 okt. — Senator Edward Kennedy moest de tekst van zijn toespraak haastig herzien voor de vijfhonderd leden van de Democratische partij, die in het uiterst luxe Washington Plaza hotel van Seattle vijftig dollar per couvert hadden neergeteld voor een osselapje, waarbij oorspronkelijk de volgende tekst hoorde: „Wat moeten we zeggen over Vietnam. Ik zeg, dat we een regering willen, die een einde maakt aan het uitgeven van miljarden dollars in Saigon en de rest van Indo-China en deze miljarden besteedt in Seattle en de staat Wash-

ington en de andere staten hier bij ons.”

De door jeugdige democraten oneerbiedig Dr Strangelove gedoopte adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, had met zijn persconferentie over het wapenstilstandsakkoord met Hanoi de bodem onder Kennedy's toespraak weggeslagen en mischien wel de hele grond onder de campagne van McGovern's campagne voor het presidentschap van de Verenigde Staten weggehaald, waarvoor Edward Kennedy met al zijn stemtrekkerskracht in het veld was gekomen in Seattle.

Terwijl de geheime dienst Kennedy beschermde alsof het om de president zelf ging (de hele avond stond er zelfs een ambulance met draaiende motor gereed voor het hotel), aten de vijfhonderd gasten hun inmiddels koud geworden diner op, dat de verkiezingskas van McGovern netto twintigduizend dollar opleverde. De verdraging kwam voort uit de noodzaak voor Kennedy — die inmiddels elders gegeten had — om niet alleen de dinergasten allen persoonlijk de hand te schudden maar ook een persconferentie te geven over zijn reacties op de laatste persconferentie van Kissinger. „Ik geloof dat we moeten hopen en bidden, dat deze onderhandelingen vruchtbaar zullen zijn, een eind zullen maken aan het geweld in Zuidoost-Azië en dat ze vrede zullen brengen in een geplaagd land. Gehoopt moet worden, dat de huidige onderhandelingen ook een eind zullen maken aan het geweld, dat niet alleen een verafgelegen schiereiland heeft verscheurd, maar ook zoveel verdriet in Amerika zelf heeft veroorzaakt.”

Geen veto

Edward Kennedy bracht verder op zijn oorspronkelijke tekst de volgende wijzigingen aan: „Ik hoop maar, dat mijnheer Thieu geen veto uitspreekt over de Amerikaanse politiek. Hij kan de uiteindelijke overeenkomst uitstellen en vertragen en hoewel we natuurlijk rekening moeten houden met zijn positie, moet hij niet de Amerikaanse buitenlandse politiek kunnen bederven. Ik hoop, dat we de onderhandelingen, met name over de terugkeer van de Amerikaanse krijgsgesvangenen, tot een goed einde kunnen brengen.”

Op de vraag of het wapenstilstandsakkoord niet de hele campagne van McGovern ondermijnt, antwoordde Kennedy: „Ik geloof, dat niemand een warmer voorstander is geweest van een regeling in Vietnam dan senator McGovern. Hij heeft in de Verenigde Staten als een van de eersten gepleit voor een regeling. Als ik het goed begrijp, zijn de voorwaarden, die nu bekend zijn gemaakt, niet ongelijk aan datgene, wat senator McGovern altijd al heeft bepleit.”

Hier in het uiterste noordwesten van de Verenigde Staten vragen ook niet-leden van de Democratische partij zich af of het aangekondigde wapenstilstandsakkoord geen verkiezingsstunt is. De Vietnam-comités hier hebben voor zichzelf al uitgemaakt, dat het alleen maar om een stunt gaat en zij hebben het afgelopen week-einde al diverse demonstraties georganiseerd, waarbij er onder andere op werd gewezen, dat er ook in 1968 vredesgeruchten waren, die geen werkelijkheid werden.

ten maken, omdat anders de nadruk te veel gelegd zou kunnen worden op „de stunt”.

Inmiddels wordt de achterstand van McGovern op Nixon vrijwel hopeloos genoemd. Hoewel McGovern in de afgelopen twee weken acht percentagepunten is ingelopen op de huidige Amerikaanse president, ligt het verschil tussen deze twee nog rond de 26 procent. Alleen de zeer overtuigende optimisten wijzen er nog op, dat de gedoodverfde winnaar van de Engelse parlementsverkiezingen vlak na de oorlog, Churchill, toen uiteindelijk toch verslagen werd.

McGovern zelf relativeerde het door Kissinger bevestigde wapenstilstandsplan voor Vietnam in de Amerikaanse auto-hoofdstad Detroit. Deze regeling lijkt erg veel op datgene, wat de Fransen achttien jaar geleden hebben bereikt, aldus de kandidaat van de Democraten. „Ik vraag me af, waarom het nodig is geweest de oorlog te afgelopen vier jaar voort te zetten.”

H S

and
velf
over-
men
het
lange-
de
damesse-
nang
in
de
lange-
men
heeft
lange-
men
het
lange-
de
damesse-

THIEU

Niemand heeft het officieel gezegd, maar iedereen kan weten dat het bestand in Vietnam voorlopig is afgestuit op president Nguyen Van Thieu. Dat wil eenvoudig zeggen dat deze regeerder van een klein landje de president van de machtige Ver. Staten kan belleten zijn macht uit te oefenen — tenminste voorlopig. En dan te bedenken dat Thieu zijn positie zuiver en uitsluitend heeft te danken aan de Amerikanen.

Het is geen probleem waarop de V.S. niet voorbereid kunnen zijn. In 1963 hadden ze ongeveer dezelfde soort moeilijkheden met president Diem, een probleem dat op de radicaalste manier werd opgelost: militairen — Thieu was een van de commandanten — bestormden het presidentiële paleis en Diem werd vermoord. Niet zozeer met Amerikaanse instemming maar er werd ook niet overdreven over getreurd. Maar als men gehoopt had dat de nieuwe marionet wat makkelijker hanteerbaar zou zijn, kwam men bedrogen uit. Thieu werkte zich langzaam naar voren en naar boven. Thieu had het een en ander van de affaire-Diem geleerd: hij zorgde er ook voor dat een oppositie die eventueel de zaken van hem zou kunnen overnemen, geen schijn van kans kreeg.

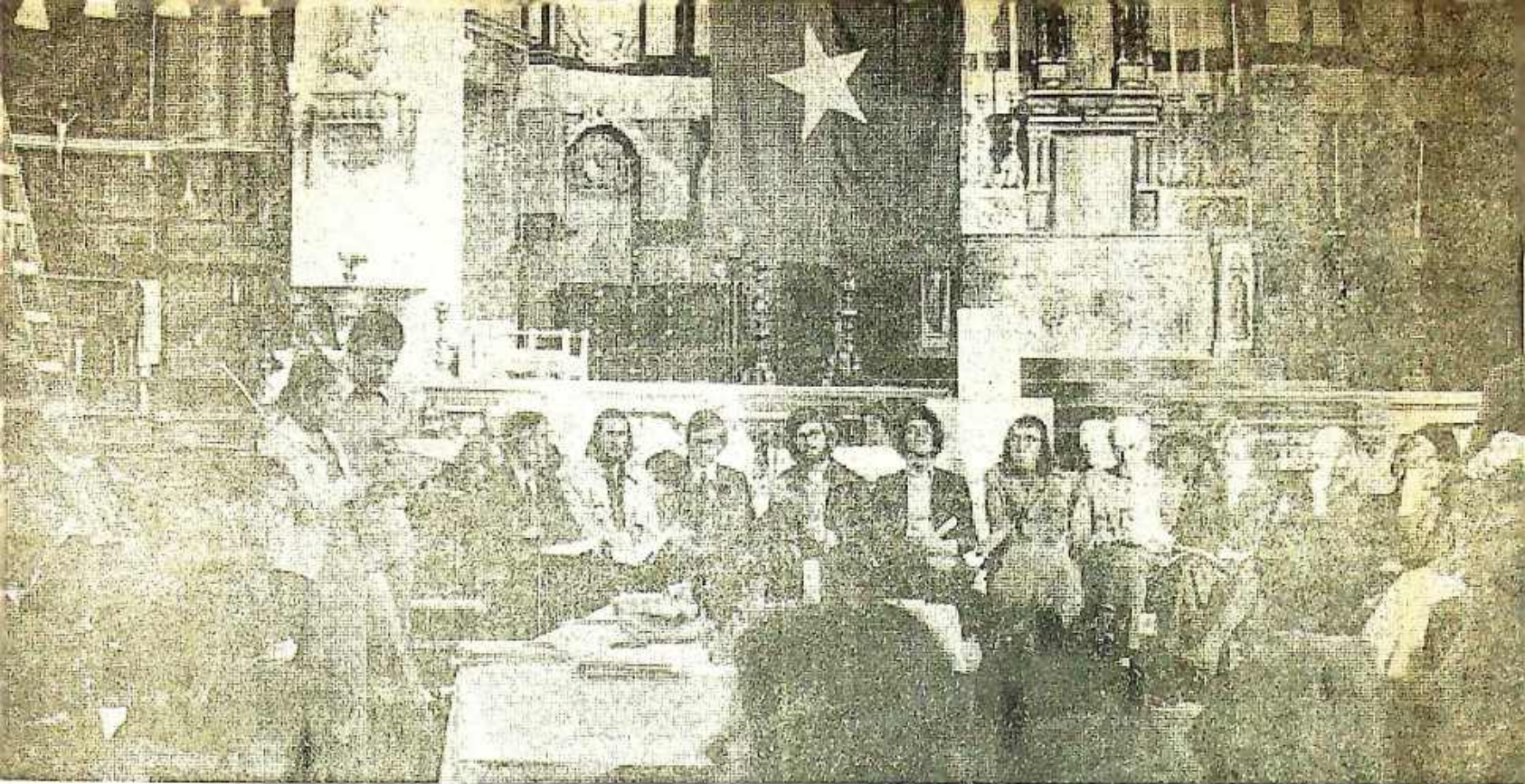
De merkwaardige verkiezingen die hem vorig jaar aan een nieuwe ambtstermijn hielpen, zijn er een fraai voorbeeld van. Geen van de andere kandidaten, die zich aanvankelijk gepresenteerd hadden, bleef over: alleen Thieu zelf. Hij zocht ook geen steun bij partijen of groepen — hij steunde op zijn leger en dit is zeer op zijn hand. Voor Thieu belangrijker dan de aanhang van de katholieken, boeddhisten of andere groepen is dat het leger macht heeft. Hij zorgde er ook voor dat zijn officieren provinciehoofden vervingen — overigens een maatregel waardoor hij de corruptie uitstekend bestreed.

Thieu heeft geen illusies over de Amerikanen — daarvoor heeft hij bijvoorbeeld alleen maar naar Tsjiang Kai-sjek te kijken. Nixon

en als hij daarvoor niet moet laten vallen zal hij het niet laten. Het enige verweer daartegen is voor Thieu dat hij het laten vallen zo moeilijk mogelijk maakt. Door te zorgen dat er niemand vrijwel te vinden is die in aanmerking komt als alternatieve president te dienen, is zijn eigen positie al tamelijk veilig. Immers: de Amerikanen moeten iemand hebben in Saigon die regeert, maar waar halen ze hem vandaan? En Thieu zonder meer laten vallen is voor de V.S. ook heel moeilijk — tenslotte hebben ze hem altijd opgevijseld als de democratisch gekozen president van het bevriende land dat ze helpen. En de V.S. kunnen dan met de communisten best onderhandelen over het beste akkoord dat ze nog in de wacht kunnen slepen en waarbij hun nederlaag het fraaist wordt bemanteld, maar uiteindelijk moet de handtekening van de man in Saigon er ook onder — daarvoor streden de V.S. toch immers: om het democratische bewind in het midden niet onder de voet te laten lopen.

Het is een illusie om te denken dat Thieus bewind zo democratisch is, dat is het evenmin als zijn verkiezing. Maar het is een illusie waaraan de V.S. om gezichtsverlies te voorkomen net zo goed moeten vasthouden als aan de illusie dat ze alleen maar naar Zuid-Vietnam zijn gekomen om te helpen — in wezen kwamen ze omdat ze een uitbreiding van het communisme een halt wilden toeroepen uit vrees dat dit heel zuidoost-Azië zou overspoelen. Het was slechts toeval dat Vietnam net het moment van ingrijpen is geworden.

Thieu weigert kennelijk wat de V.S. met Noord-Vietnam overeengekomen zijn en het gaat niet door. Voorlopig althans, want er is geen denken aan dat de V.S. alleen door de koppigheid van Thieu zich laten dwingen nog veel langer in Vietnam door te gaan met een uitzichtloze en nutteloze strijd. Maar de manier waarop Thieu verwijderd wordt, of op de knieën gedwongen wordt, kan moeilijk een verheffend toneel opleveren. Maar die zijn er in de laatste 25 jaar in deze streek ook niet veel geweest.

Mevrouw Phan thi Minh van de „voorlopige revolutionaire regering“ in Zuid-Vietnam (links, met een tolk naast zich) sprak zondag op een Vietnam-bijeenkomst in de Mozes en Aäronkerk in Amsterdam. (Zie ook pagina 4).

Vietnam-zondag in veel kerken

Van onze verslaggevers

AMSTERDAM, 30 okt. — Dominee Anton Dronkers van de hervormde jeugdraad Amsterdam en voorganger Jan Ruijter van de kritische gemeente IJmond toonden zich dit weekeinde niet ontevreden over de praktische uitvoering in het land van de voorgestelde Vietnamzondag. Zij hadden uiteraard geen volledig overzicht, maar zij dachten dat de idee „Vietnamzondag“ een soorgelijke weerklank had gehad als ruim een half jaar geleden die van Unctadzondag. Er waren 24000 exemplaren verspreid van de brochure Vietnamzondag met informatie, liturgische handreikingen en modellen van actie.

Bij een aantal steekproeven op verschillende plaatsen in het land bleek nogal verschillend gereageerd te zijn op de oproep, om in de diensten van dit weekeinde vooral het thema Vietnam aan de orde te stellen.

In Amsterdam werd in de Mozes en Aäronkerk aan het Waterlooplein ge-

sproken door mevrouw Phan thi Minh van de Parijse delegatie van het Zuid-vietnamese bevrijdingsfront. Aan de Vietnamzondag in deze kerk werd ook deelgenomen door Jaap van de Merwe. Later werden films over Vietnam vertoond.

Ook in de Amstelkerk van de studentenecclesia was er een dienst in het teken van Vietnam met medewerking van mevrouw Phan thi Minh. In de Dominicuskerk werd een Vietnamlied gezongen en er waren andere Vietnam-elementen in de liturgie. Ook in de Lucaskerk in Osdorp werd in diensten over Vietnam gesproken.

In Gooi- en Eemland kreeg het idee van Vietnamzondag in de katholieke kerk nauwelijks weerklank. Een uitzondering was de kerk van Maria Koningin in Baarn waar pastor J. de Valk in alle diensten verband legde tussen Allerheiligen en de Vietnamese oorlog.

„Hoe kunnen we in Godsnaam Allerheiligen vieren als we ook niet bezig zijn heil te stichten. Zo moeilijk is het niet om stukken onheil te zien. In jezelf, je omgeving, je wereld. „Vietnam“ is meer dan een

nachtmerrie, het is een angstige droom dat het heil als een nachtkaaars is opgebrand. Hoe moeten we heil verkondigen in een ontbladerde overstromde wereld. Hoe moeten geloven in vrede en gerechtigheid bij zoveel menselijk onheil.“

Een pastoor uit het dekenaat Amersfoort zei desgevraagd dat hij de gedachte van Vietnamzondag afwees.

„Wij zijn in onze kerk fel tegen de oorlog in Vietnam. Maar we vinden deze actie te eenzijdig. De kerk moet niet de schijn wekken te kiezen voor Noord-Vietnam en de Vietcong. De kerk kan niet aan de kant gaan staan van een van de twee partijen in deze oorlog. De hele idee van Vietnamzondag lijkt sterk uit één hoek te komen. Wel hebben we in onze parochiedienst gebeden dat er komende week vrede komt.“

In de meeste parochiekerken van Limburg is geen aandacht gegeven aan het thema Vietnam. De zondag was voor Limburg slecht gekozen, aldus vertelden ons enkele pastores. De eucharistievieringen stonden in het teken van Allerheiligen.

In de dekenale kerk van Heerlen werden zowel de thema's Vietnam als Allerheiligen aan de orde gesteld. Komende zondag zal in deze kerk uitvoeriger informatie over Vietnam worden gegeven.

In verscheidene kerken van het dekenaat Haarlem werd het thema Vietnam behandeld, andere kerken deden niet mee.

In Groningen had de Citygroep werk gemaakt van Vietnamzondag.

In de kerk Onze Lieve Vrouw van Fatima in Den Haag, een van de grootste parochies van de stad werd met geen woord melding gemaakt van Vietnamzondag. Een beperkte telefonische enquête versterkte de indruk dat deze houding exemplarisch was voor een belangrijk deel van de Haagse parochies. Als voornaamste redenen werden opgegeven: onbekendheid met initiatief en „politiek hoort niet in kerk thuis“.

Maar in de kerk Onze Vrouw Onbevleeld Ontvangen in Haag werd het getuigenis van Amerikaanse raad van kerken gelezen en werd er geprekeerd over heiligen en Vietnam.

19
2
26
14
15

Oorlog laat weer op

Akkoord Vietnam onzeker

SAIGON, 30 okt. (AFP, Reuter, UPI) — Met een spannende week in het vooruitzicht en de nog open vraag of de Verenigde Staten zullen voldoen aan de Noordvietnamese eis morgen de vredesovereenkomst te tekenen, doen de strijdende partijen in Zuid-Vietnam al het mogelijke om zo gunstig mogelijke posities in te nemen.

Zondagavond waren drie belangrijke wegverbindingen naar de hoofdstad Saigon door de Noordvietnamese Vietcongs afgesneden, naar men aanneemt om de bevoorrading van de stad in de war te sturen. De aanvallers veroverden 21 dorpen en gehuchten rond Saigon en in de „Zuidvietnamese rijstschuur“, de delta van de Mekong. Volgens het opperbevel in Saigon waren zij zondagavond weer uit 16 ervan verdreven.

Een andere plaats waar de strijd weer oplaaide was Kontoem. Noordvietnamese troepen zouden daar 130 mm geschut in stelling hebben gebracht en zich gereed maken voor een grote aanval. De Amerikaanse luchtmacht heeft rond de stad meer dan duizend bommen gegooid.

Boven Noord-Vietnam werden 120 aanvallen uitgevoerd, maar alle beneden de twintigste breedtegraad.

De radio van het Bevrijdingsfront

deed een beroep op de Verenigde Staten het vredesverdrag te tekenen. „Als er geen akkoord wordt getekend zal het bevrijdingsfront vechten tot een algehele overwinning is bereikt.“

Gezegd werd dat de Voorlopige Revolutionaire Regering alle bepalingen van een bestand correct zal uitvoeren en dat geen vergeldingsmaatregelen zullen worden genomen. „Alle haat zal tot het verleden behoren en wij zullen werken voor nationale harmonie en verzoening.“

Rogers

In Franse en communistische diplomatieke kringen in Parijs verwachtte men in het weekeinde dat de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, William Rogers, morgen in Parijs zal zijn om het akkoord te tekenen. Amerika zou mede namens Zuid-Vietnam tekenen en Noord-Vietnam mede namens de Voorlopige Revolutionaire Regering.

Verder verluide het in Parijs dat de vijf grote mogendheden zijn overeengekomen over ongeveer een maand nadat het bestand van kracht is geworden een conferentie over Vietnam te houden.

In Saigon wordt verwacht dat president Nguyen Van Thieu mogelijk vandaag in een toespraak tot het par-

lement alsnog zal meedelen dat hij met de overeenkomst instemt.

Deserteurs

President Nixon zei gisteren in een verkiezingstoespraak dat hij niet zal instemmen met amnestie voor deserteurs.

„Miljoenen Amerikanen hebben gekozen hun land in Vietnam te dienen. Tallozen hebben daardoor hun leven moeten geven. De enkele honderden die zijn gedeserteerd en die dienst hebben geweigerd moeten de consequenties dragen van hun keus“, aldus de president.

Nixon zei voorts dat Amerika zijn militaire macht moet behouden om de vrede te bewaren. „Kracht en vastbeslotenheid dwingen respect af. Zij zijn nodig bij onderhandelingen die tot vrede leiden.“

De bezwaren van Thieu

SAIGON, 30 okt. (UPI) — President Thieu van Zuid-Vietnam heeft vele bezwaren tegen het Noordvietnamese-Amerikaanse akkoord. In volgorde van belangrijkheid zijn die bezwaren:

1. De Noordvietnamese troepen mogen in Zuid-Vietnam blijven. Het akkoord voorziet alleen in het vertrek binnen 60 dagen van alle bondgenoten van Saigon.
2. De oprichting van een „Raad van Nationale Verzoening en Eendracht“. Thieu ziet in dit orgaan een „dekmantel voor een coalitieregering“.
3. Thieu verzet zich ook — zij het in mindere mate — tegen het feit dat de driepartijerraad meer wordt opgelegd dan gekozen. Wijziging van de regering moet volgens hem via verkiezingen geschieden.
4. Thieu eist verder dat een bestand voor geheel Indo-China moet gelden. In het akkoord is slechts sprake van Zuid-Vietnam.
5. Het verdrag bepaalt dat Zuid-Vietnam en de Vietcong hun strijdkrachten niet mogen versterken. Zo'n bepaling is er niet voor de Noordvietnamezen.
6. Thieu wil dat hij of zijn vertegenwoordiger ondertekening kan weigeren. Het verdrag vraagt alleen om ondertekening door Washington en Hanoi.
7. Thieu verzet zich ook tegen vrijlating van zijn politieke tegenstanders uit de gevangenis.

ABSURD VLAGVERTOON

De nationale vlaggen-campagne, die het Zuidvietnamese bewind heeft verordend, wordt tot in het absurde doorgevoerd. Zoals hier in An Thanh, waar dorpelingen de vlag uithangen boven hun verwoeste woning.

Akkoord nog niet rond

WITTE HUIS: GEEN ONDERTEKENING

China steunt Hanoi

WASHINGTON, 31 okt. (AFP, Reuter). — De Verenigde Staten zullen het vredesakkoord voor Vietnam niet tekenen voordat de nog resterende problemen in een nieuwe bijeenkomst met de Noordvietnamezen zijn opgelost. Met deze bekendmaking maakte de woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler, duidelijk dat de Verenigde Staten dus vandaag nog niet hun handtekening zullen zetten, zoals Noord-Vietnam heeft geëist.

Nixons adviseur Kissinger, die vorige week zei dat nog drie tot vier dagen van onderhandelingen met de Noordvietnamezen nodig zijn om de nog bestaande moeilijkheden bevestigend op te lossen, was maandag nog steeds in 't Witte Huis in Washington. Ziegler wilde niet zeggen wanneer Kissinger naar Parijs zou vertrekken.

De Chinese regering heeft maan-

dagavond de Verenigde Staten opgeroepen „zo spoedig mogelijk” het akkoord te ondertekenen. Tenzij de Verenigde Staten, aldus de Chinese regeringsverklaring „hun agressieoorlog tegen Vietnam staken”, zal de Chinese volksrepubliek het Vietnamese volk volledige hulp en steun blijven verlenen in zijn strijd tegen de Amerikaanse agressie.

De regeringsverklaring in Peking betekkende de eerste officiële Chinese reactie sinds Hanoi verleden week bekendmaakte welke de voorwaarden waren van het vredesvoorstel waarover met de Verenigde Staten overeenstemming was bereikt.

Peking stelt zich resoluut achter het standpunt van de Noordvietnamese regering en zegt dat de Amerikaanse regering „herhaaldelijk van standpunt is veranderd, nieuwe onderhandelingspunten heeft gecreëerd, teruggekomen is op zijn gegeven woord en nieuwe hindernissen heeft opgericht teneinde de ondertekening van het akkoord uit te stellen met als voorwendsel dat zij moeilijkheden heeft ontmoet in Saigon.”

De Vietcong heeft maandag verklaard vastbesloten te zijn de oorlog voort te zetten tenzij de Verenigde Staten president Thieu dwingt de overeenkomst te aanvaarden of hem uit zijn functie zet.

De minister van Buitenlandse Zaken van de voorlopige revolutionaire regering mevrouw Ngoeien Thi Binh zei tijdens een persconferentie dat de Amerikaanse pogingen om een deel van de overeenkomst, die Kissinger en Le Doek Tho hebben gesloten opnieuw aan de orde te stellen, een bewijs was van de „kwade trouw” van de Amerikaanse regering.

Bezwaren Saigon

SAIGON — President Thieu van Zuid-Vietnam heeft tegen een aantal punten van het ontwerp akkoord bezwaren, aldus regeringskringen in Saigon.

In volgorde van belangrijkheid zijn deze punten:

Het ontbreken van een voorziening voor terugtrekking van de Noord-Vietnamese troepen. Het plan van negen punten vraagt alleen om vertrek binnen 60 dagen van alle bondgenoten van Saigon.

De vestiging van wat het vredesverdrag noemt een „nationale raad van verzoening en eendracht van drie gelijke componenten.” Thieu en tal van Zuidvietnamese politici zien dit orgaan zuiver als een „dekmantel voor een coalitieregering”.

Thieu en zijn regering verzetten zich ook — zij het in mindere mate — tegen het feit dat de drie-partijenraad meer wordt opgelegd dan gekozen. De Zuidvietnamese leiders gaven kortgeleden nog te kennen dat wijziging van de regering via verkiezingen moet geschieden.

Thieu stond er verder op dat een bestand voor geheel Indo-China moet gelden, terwijl in het akkoord van Kissinger en Hanoi slechts sprake is van Zuid-Vietnam.

Het verdrag bepaalt dat noch Zuid-Vietnam noch de Vietcong zijn strijdkrachten of materieel kan uitbreiden. Een dergelijke bepaling is er niet voor de Noordvietnamezen, aldus Saigon.

Revolutionaire regering Zuid-Vietnam eist ondertekening accoord

De Voorlopige Revolutionaire Regering van Zuid-Vietnam heeft haar troepen opdracht gegeven een wapenstilstand te beginnen indien de Verenigde Staten dinsdag het kant en klaar liggende accoord ondertekenen.

De voorlopige regering heeft dit bekendgemaakt in een verklaring die door de radiozender van het Bevrijdingsfront werd omgeroepen. De radio zond ook een oproep uit aan alle mensen in de gebieden onder controle van het Saigon-regiem om tekening van het accoord te eisen. Militairen en politie van het Saigon-bewind worden opgeroepen naar de kant van het volk over te lopen.

Eenheden van het bevrijdingsleger hebben in de omgeving van Saigon en in de Mekong-delta een reeks dorpen bevrijd. Ook uit de centrale bergland, bij de stad Kontoom, worden omvangrijke operaties van de vrijheidsstrijders gemeld.

Terwijl in Washington in alle talen gezwegen werd over ondertekening van de overeenkomst, voerden Amerikaanse B-52-toestellen zondag opnieuw barbaarse terreurbombardementen uit. De Amerikanen trachten hiermee de bevrijde streken in een puinhoop te veranderen.

De bomtapijten vielen zowel op de zuidelijke helft van Noord-Vietnam als onder de rook van Saigon.

Grootscheepse acties vrijheidsstrijders

In mededelingen van het Amerikaanse opperbevel in Saigon werd melding gemaakt van 138 aanvallen van de bevrijdingstroepen op zondag, het hoogste aantal in zeven maanden. Sommige daarvan werden uitgevoerd op dorpen en verkeersknooppunten op minder dan twintig kilometer van Saigon.

Amerikaanse misdaden

Uit de berichten valt op te maken dat het leger van Saigon niet in staat is de aanvallen te keren en dat daarom de Amerikaanse luchtmacht alles plat probeert te gooien. Groepen B-52's voerden tien aanvalsvluchten uit rond Saigon. Zij wierpen daarbij meer dan duizend ton bommen op één dag af. Jachtbomwerpers voerden meer dan 300 aanvallen uit op Zuid-Vietnam. Honderdtwintig aanvallen werden zondag gedaan op Noord-Vietnam. Radio-Hanoi heeft meegedeeld dat zaterdag vooral de provinciale hoofdstad Thanh Hoa door de Amerikaanse luchtmacht werd aangevallen. Er werden honderden bommen afgeworpen, waaronder ook magnetische bommen en perforatiebommen. Een groot aantal burgers is gedood en vele huizen verwoest.

Het Noordvietnamese legerblad schreef zaterdag: 'Wij wensen vrede maar zijn niet bereid ook maar één dag in slaavernij te leven. Zolang de Verenigde Staten de oorlog laten voortduren zal het Vietnamese volk zich met de wapens te weer blijven stellen.'

Parijs

gereed voor tekening

In Parijs is door de Franse regering bekendgemaakt dat wat haar betreft het accoord morgen kan worden ondertekend. Alle voorbereidingen zijn gereed.

Voor de ondertekeningsplechtigheid is het conferentiegebouw nabij de Arc de Triomphe of het Franse ministerie van buitenlandse zaken beschikbaar.

In Washington was gisteravond laat nog geen enkele nadere verklaring uitgegeven. Het ontwerp-accoord werd woensdag door Noord-Vietnam bekend gemaakt, samen met het tijdschema voor ondertekening dat met de Amerikanen was overeengekomen. Washington heeft sindsdien wel de tekst van het accoord erkend maar beweert dat nog enkele bijkomende kwesties zouden moeten worden geregeld. Niet met name genoemde Amerikaanse functionarissen verkondigden gisteravond volgens Reuter dat het accoord over 'enkele weken' getekend zou kunnen worden.

Laos en Cambodja

Inmiddels heeft ook de bevrijdingsbeweging Pathet Lao, die een groot deel van Laos in handen heeft, verklaard het accoord te ondersteunen.

Troepen van het bevrijdingsfront van Laos hebben donderdag 1200 man van het Amerikaanse marionettenleger uitgeschakeld bij gevechten aan de rand van de Vlakte der Kruiken.

In Cambodja hebben vrijheidsstrijders aanvallen ondernomen tot vlak bij de hoofdstad Pnom Penh.

Noordvietnamese verklaring

De woordvoerder van de delegatie van Noord-Vietnam in Parijs, Nguyen Thanh Lo, verklaarde vrijdag dat

(Vervolg op pagina 6)

'BEURZEN OPEN, DIJKEN DICHT'

36005 Jev

Ruim duizend deelnemers aan Vietnam-manifestatie in Utrecht

Ruim duizend, merendeels jonge bezoekers hebben afgelopen zaterdag in Utrecht deelgenomen aan een indrukwekkende solidariteitsmanifestatie met het strijdende Vietnamese volk. De manifestatie is gehouden in het kader van de actie 'Beurzen open, dijken dicht' van het Jongeren comité voor Vietnam.

Hoogtepunt van de manifestatie was een meeting waar verschillende vertegenwoordigers van partijen, waaronder CPN en PvdA, het woord voerden. Namens de CPN zette B. Schreuders het belang van de solidariteit met het Vietnamese volk en het opvoeren daarvan uiteen.

Op de manifestatie werd gesproken door twee vertegenwoordigers van de delegatie van de Voorlopige Revolutio-

naire Regering van Zuid-Vietnam, mevrouw Bhan Thi Minh en Nguyen Ngoc Diep. In felle bewoordingen stelden zij de huichelachtige politiek van Nixon aan de kaak. De houding van Nixon ten aanzien van het ondertekenen van het accord voor het bereiken van de vrede in Vietnam werd verraderlijk genoemd.

14 popgroepen — die belangeloos optraden — films over de Vietnamese

strijd en tentoonstellingen droegen bij tot het succes van de avond, die duizenden guldens aan solidariteitsgelde heeft opgebracht.

De manifestatie werd besloten met de oproep om op zaterdag 11 november deel te nemen aan de Vietnamcollectie in Utrecht, waarvan de opbrengst eveneens zal worden bestemd voor de actie 'Beurzen open, dijken dicht'.

VIETNAM

30 oktober 1972

(Vervolg van pagina 1)

de Noordvietnamese minister van buitenlandse zaken, Nguyen Duy Trinh, morgen in de Franse hoofdstad aanwezig zal zijn voor het tekenen van de overeenkomst.

De woordvoerder herhaalde dat de VS zonder uitstel het ontwerp-accord op die dag dienen te ondertekenen.

Nguyen Thanh Le wees in zijn verklaring voor de pers in Parijs de Amerikaanse pogingen om de onderhandelingen te heropenen met beslistheid van de hand. 'Daar beide zijden reeds overeenstemming hebben bereikt over alle zaken zijn er geen vraagstukken overgebleven voor discussie die een nieuwe bijeenkomst nodig maken,' zo zei de Noordvietnamese woordvoerder. Als Kissinger zegt dat 'vrede op handen is', zo merkte Le op, zeg ik dat 'vrede een pennestreek is', waarmee hij weergaf dat de VS nog slechts dienen te tekenen. Kissinger, vervolgde hij, is welkom bij Trinh (minister van buitenl. zaken). Le Duc Tho en

Xuan Thuy op 30 oktober als hij thee met ons zou willen drinken of champagne. Maar we houden vast aan 31 oktober als vastgestelde en overeengekomen datum voor de ondertekeningsceremonie hier in Parijs.'

Daarbij wees de Noordvietnamese woordvoerder er op dat president Nixon persoonlijk een boodschap had gezonden naar premier Pham Van Dong om hem ervan op de hoogte te stellen dat de VS voldaan waren met de vredesovereenkomst en hem als afgerond beschouwden.

Nguyen Thanh Le liet weten dat ook over de Vietnamese tekst overeenstemming was bereikt; eerder had Kissinger dit genoemd als een van de zaken waarover nog nader overleg zou dienen plaats te vinden. De woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie voegde aan zijn uitspraken toe dat Kissinger, wanneer hij zou wensen te spreken over andere zaken, ook een ontmoeting kon hebben met Noordvietnamese leiders onmiddellijk na de ondertekening, op 1 en 2 november.

Amerika tekent (nog) niet

WASHINGTON, dinsdag

President Nixon is niet gewicht voor de eis van Hanoi dat vandaag in Parijs het voorlopige vredesverdrag inzake Vietnam wordt ondertekend.

Hij herhaalde dat Noord-Vietnam en Amerika het eerst nog eens moeten worden over de hangende problemen. Dit zal moeten gebeuren in de laatste ronde van (geheime) besprekingen.

Mevrouw Ngoeyen Thi Binh, de leidster van de Vietkong-delegatie bij de officiële Parijse vredesbesprekingen, zei gisteren dat Amerika zijn ongeloofwaardigheid zal hebben bewezen als het vandaag het vredesverdrag niet ondertekent. En Rood China beschuldigde Washington ervan dat het obstakels opwerpt die ondertekening in de weg staan.

Doorbraak

Ronald Ziegler, de woordvoerder van het Witte Huis, verklaarde dat Nixon's speciale afgezant, dr. Henry Kissinger, donderdag al had duidelijk gemaakt dat een doorbraak naar een bestand en een politieke regeling waren bereikt bij het geheime overleg in de Franse hoofdstad, maar dat Amerika niet zal tekenen, als niet aan alle voorwaarden is voldaan.

Ziegler wees erop dat Kissinger had aangedrongen op een laatste ontmoeting van drie of vier dagen om de hangende problemen op te lossen.

Het verzoek om een extra gespreksronde was op 22 oktober aan de Noordvietnamezen overgebracht.

Onopgelost

Tot de belangrijkste onopgeloste zaken behoren het voorstel tot handhaving van een Noordvietnamese strijdmacht van 145.000 man in het zuiden en de voorgestelde drie partijen-coalitie, met inbegrip van de Vietkong.

Als het toch tot een extra gespreksronde zou komen, wil Amerika eerst nog overleg plegen met de regering in Saigon, alvorens zijn handtekening onder het verdrag te zullen zetten. (Reuter/AP).

EKSCLUSIEF INTERVIEW MET DE ONTHULLER VAN DE AMERIKAANSE PLANNEN OM DE WEST-EUROPESE BOSSEN TE ONTBLADEREN VOOR ONZE VERDEDIGING.

Ongeveer een maand geleden verschenen er ook in de Nederlandse kranten berichten over plannen die Amerikaanse strategen hadden uitgewerkt voor een eventuele toekomstige konventionele guerrilla-oorlog. Men was daarbij tot de konklusie gekomen dat het gebruik van herbiciden (chemische ontbladeringsmiddelen, die na gebruik bomen en gewassen van hun bladeren ontdoen en die verder de plantengroei voor jaren onmogelijk maakt) in Europa en andere landen voor NATO-troepen aan te bevelen is.

Degene die deze rapporten onthulde (in het blad Science & Government Report) is de wetenschappelijke publicist Daniel Greenberg uit Washington. Judy Miller, hoofd van het Washingtonse bureau van Radio Pacifica, had kort na deze publicatie een (exklusief) interview (dat ons ter beschikking werd gesteld door de WPRO-radio) dat we hier onder afdrukken. Over deze kwestie zijn onderzussen vragen gesteld aan de minister van buitenlandse zaken en aan die van defensie door de tweede kamerleden van de PvdA, Vondeling, Roethof en Relus ter Beek. (Inmiddels heeft Schmelzer geantwoord dat de NATO geen gebruik van ontbladeringsmiddelen overweegt. Hij wees daarbij op het door Nederland ondertekende verdrag tot uitbanning van biologische wapens.)

Een woordvoerster van de Duitse Ambassade in Washington heeft inmiddels hierover tegen Judy Miller verklaard dat haar na informatie bij het NATO-hoofdkwartier in Brussel is gebleken dat de NATO-partners van de VS tot dusver niet van het bestaan van de ontbladeringsplannen op de hoogte waren. Overigens zei ze het nogal idioot te vinden van de Amerikanen om te denken dat de wijze van oorlogsvoering die in Vietnam gehanteerd wordt ook zo maar op West-Europa toepasbaar zou zijn.

Judy Miller: Meneer Greenberg u hebt onlang uittreksels uit een geheim regeringsrapport gepubliceerd, getiteld 'Herbiciden en militaire operaties'. Zegt u daar iets over vertellen?

Greenberg: Dit is een studie van de 'USA Army Corps of Engineers', die gaat over het beoordelen van ervaringen met herbiciden bij de oorlog in Vietnam. Ze onderzochten daar naast welke rol herbiciden kunnen spelen in toekomstige konflikten. De belangrijkste konklusie was dat het gebruik van deze middelen van groot nut zal zijn. Vervolgens konkludeerden ze dat het een grote rol zal spelen bij een eventuele oorlog in West-Europa. Het uitgangspunt van deze stelling is dat als bomen, planten etc. van hun bladeren worden ontdaan, de vijand beter zichtbaar is en minder Amerikaanse troepen nodig zijn.

Judy Miller: Gaat 't alleen om West-Europa?

Greenberg: In dit rapport werd de 'codenaam' 'Spektrum' gebruikt. Hieronder wordt een serie van 106 'scenario's' verstaan, waarop diverse situaties van militaire operaties werden geschetst. Ze hebben er een paar uitgehaald, voor West-Europa, Venezuela, Cuba, Ethiopië en Korea. Ze stopten deze in de computer, en berekenden -ook met andere technieken- in hoeverre de omvang van Amerikaanse troepen beperkt konden worden bij het gebruik van herbiciden. In hoeverre de doeltreffendheid van deze troepen vergroot kan worden. Wat West-Europa betreft b.v. is één van de konklusies dat de positie van de vijand na ontbladering van bossen duidelijker te bepalen is, terwijl de verdedigers in het niet ontbladerde gedeelte verborgen blijven. Het gebruik van herbiciden heeft het voordeel dat de verdedigers hun positie kunnen uitbuiten. De NATO dringt de aanvallers zo op steeds kleinere gebieden samen volgens het rapport.

benelux

'Spectrum-situatie D', beschrijft een situatie waarbij Frankrijk en de Benelux door de Warschaupactlanden worden aangevallen, en waarvoor dan een gebied tussen Luik en Mainz en tussen Bonn en Kassel moet worden ontbladerd. Judy Miller: Hadden de NATO-landen er enig idee van dat deze plannen bestaan?

Greenberg: Volgens mij niet. Maar ik denk wel dat ze zeer geschrokken zijn of in elk geval hadden moeten zijn, dat volgens onze plannen om hen te verdedigen de enkele kostbare wouden, die ze hebben verwoest zullen worden. Duitsland is b.v. dicht bevulkt en er

wordt daar geen boom omgehaakt zonder dat er elders weer een nieuwe wordt geplant. Er wordt veel aandacht aan de bebossing besteed, in tegenstelling tot Amerika, waar we veel meer ruimte hebben dan in West-Europa. Ik vermoed dat ze niet aangenaam getroffen zullen zijn wanneer ze vernemen dat we ze komen verdedigen door de boel te vernietigen. En voor Cuba is het om tot bezetting over te gaan, er voor te zorgen dat er een voor Amerikanen akseptabele burgerregering komt, en dan wordt er gezegd dat herbiciden erg nuttig kunnen zijn in de strijd door het vernietigen van suikerrietvelden. Hier zien we de waanzinnige Pentagon-rekenarij: ze zeggen dat je de doeltreffendheid van een patrouille moet berekenen. Die zou dan afhangen van de mate waarin de patrouille een bepaald gebied kan bestrijken. Als je nu een gebied ontbladerd dan kan de patrouille verder kijken, en daarom is hij meer doeltreffend en daarom zijn er minder patrouilles nodig en daarom is het gebruik van herbiciden rekenkundig gerechtvaardigd. Judy Miller: Gelden die scenario's voor een bepaalde tijd?

Greenberg: Ze zijn in 1968 ontwikkeld voor de periode van 1970 tot 1975, en in 1971 zijn ze herzien voor 1975-1979. Interessant is dat ze voor dit geheime rapport een paar honderd officieren die in Vietnam gevochten hebben, van 1965 tot 1970, ondervraagd hebben. Ze vroegen o.a. wat ze dachten van het effect van het gebruik van herbiciden. De meerderheid is er allesbehalve positief tegenover, een klein percentage van de ondervraagden vond zelfs dat het politiek en tactiek in het voordeel van de vijand werkte! Uit hun antwoorden bleek, en ik heb de cijfers hier voor me, dat het nut van herbiciden-gebruik uiterst twijfelachtig is. En bovendien heb je nog het verschrikkelijke resultaat dat het de oogsten totaal vernietigt.

kennedy

Interessant is ook, dat uit deze geheime studies blijkt dat president Kennedy in 1962 al toestemming gaf voor het gebruik van herbiciden tegen landbouwgronden, waarvan ze vermoedden dat die aan de Vietcong behoorden, en ik citeer: 'nadat men de president ervan verzekerd had dat vijandelijke oogsten onderscheiden konden worden van bevriende oogsten', uit de antwoorden van de ondervraagden waar ze

...de...
...geen word...
...oogstvan de Ran...
...weinig invloed he...
...dat...
...selbevoorrading van de Viet...
...cong.' De invloed die de oogst-
...vernietiging op de boeren heeft
...is zo ernstig dat Rand Corpora-
...tion adviseert er niet mee door
...te gaan. Ook de luchtmacht on-
...derzocht het in 1969 en kwam
...eveneens tot een negatieve kon-
...klusie. Zo is het b.v. onmoge-
...lijk om na te gaan of de uitge-
...sproede herbiciden daadwerke-
...lijk effect hebben, zo blijkt uit
...door het rapport zelf geciteer-
...de onderzoeken, maar niet-
...temin konkluderen ze dat herbi-
...ciden zeer bruikbaar spul is
...waarmee men moet door gaan
...het te gebruiken bij komende
...konflikten.'

barbaars

Ook blijkt niet overduidelijk, dat de oogstvernietiging invloed heeft op militaire beweging van de vijand. En dan wordt er in het rapport nog melding gemaakt van onderzoek naar de mening van de plaatselijke bevolking over ontbladering. Merkwaardigerwijs waren twee van de ondervraagden 'bijzonder enthousiast', 20 vonden het 'wel goed' 140 kon het notabene niet schelen, 71 keurden het af en 14 reageerden zeer vijandig. 'Van die herbiciden kan dus niet eens worden vastgesteld of het militair effectief is, maar afgezien daarvan van je zou dat helemaal niet moeten nagaan, want het is zo'n barbaars wapen, dat het überhaupt moet worden uitgesloten voor gebruik in oorlogen. Judy Miller: Zullen herbiciden ook vallen onder het internationale verbod dat Nixon nastreeft voor biologische en chemische oorlogsvoering?

Greenberg: Dat is een zeer onmoedigende zaak. Het antwoord is nee. Voor zover de regering Nixon de protocollen van Genève van 1925 onderschrijft, die volgens de interpretatie van verschillende landen ook op herbiciden en traangassen betrekking hebben, sluit Nixon deze nadrukkelijk uit. Judy Miller: Hoe bent u eigenlijk aan dit geheime rapport gekomen?

Greenberg: Nou eh, iemand heeft het mij gegeven.

Judy Miller: Hebt u het gestolen?

Greenberg: Nee, zo iets zou ik nooit doen. Maar het werkelijk gevaarlijke van deze zaak is, dat men niet precies de ekologische en fysiologische gevolgen van het gebruik van herbiciden kent, maar wel alvast argumenten probeert te vinden om het gebruik er van te rechtvaardigen.

Vert.: Aloha Ltd.

Premier Biesheuvel gisteren in de Eerste Kamer:

„... We moeten Amerika de tijd gunnen om zijn zaken te regelen...”

Mevrouw Binh: 'Regering-Nixon geeft blijk van onbetrouwbaarheid'

Chicanes van VS om aan ontwerp-^{inovername} accoord te ontkomen

Als gevolg van een brutale schending van eerder gemaakte afspraken door de Verenigde Staten duren de gevechten in Vietnam voort. De VS weigerden de agressie te staken en proberen met deze chicanes alsnog veranderingen aangebracht te krijgen in het ontwerp-accoord. Daartoe heeft het Witte Huis laten weten dat de Amerikaanse regering zich onttrekt aan haar belofte om gisteren te ondertekenen en dat eerst nog nieuwe besprekingen met Noord-Vietnam nodig zouden zijn. Met deze handelwijze, die volkomen in strijd is met

de verplichtingen die de regering in Washington op zich heeft genomen, is het overduidelijk dat de volle verantwoordelijkheid voor het voortgaan van de strijd en het in gevaar brengen van de ontwerp-overeenkomst bij Nixon ligt. De vrijheidsstrijders in Zuid-Vietnam ondernemen als antwoord op dit provocatorische optreden van Nixon c.s. grootscheepse aanvallen op posities van het marionettenregiem, dat — ondanks de Amerikaanse hulp — slag op slag te incasseren krijgt.

Grote successen bij acties vrijheidsstrijders

Mevrouw Binh, de leidster van de delegatie van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam in Parijs, verklaarde maandag op een persconferentie dat de regering-Nixon blijk geeft van haar onbetrouwbaarheid als ze gisteren de ontwerp-overeenkomst niet ondertekende. Het achterwege blijven van de ondertekening, zei mevrouw Binh, 'zal het prestige van de regering-Nixon een zware slag toebrengen'. Ze herhaalde dat de ontwerp-overeenkomst geheel afgerond is en wees erop dat binnen 24 uur na ondertekening op 31 oktober een staakt-het-vuren van kracht zou zijn in Vietnam en de vrede zou zijn hersteld. Mevrouw

Binh beschuldigde de VS van pogingen om toch nog bepaalde veranderingen aan te brengen in de zaken waarover volledige overeenstemming is bereikt tussen de regeringen in Washington en Hanoi.

Voorts keerde ze zich tegen het regiem van Thieu, die door de VS gebruikt wordt als voorwendsel om nu aan ondertekening te ontkomen. Thieu dient te verdwijnen, aldus mevrouw Binh, die tevens aandrang op vrijlating van de patriotten die door het marionettenregiem gevangen worden gehouden. Wanneer de Amerikaanse krijgsgevangenen en de krijgsgevangen huurling n worden vrijgelaten moeten deze vrijheidsstrijders en andere politieke gevangenen ook in vrijheid gesteld worden.

Noord-Vietnam

De minister van buitenlandse zaken van Noord-Vietnam, Trinh, waarschuwde maandag in Hanoi dat als

de Amerikanen volharden in de uitsteltende tactiek en blijven aandringen op veranderingen in wat is overeengekomen, ze nooit een overeenkomst zullen bereiken. Verwijzend naar de Amerikaanse chicanes dat eerst nog allerlei zaken besproken zouden moeten worden, zei Trinh 'de vraag nu is niet kleine of grote problemen maar het onmiddellijk ondertekenen van de ontwerp-overeenkomst'. Ziegler, de woordvoerder van het Witte Huis, kwam maandag na lang zwijgen van Amerikaanse zijde verklaren dat zijn regering de ontwerp-overeenkomst gisteren niet zou ondertekenen. Hij verlangde dat eerst 'nog resterende problemen' tijdens een nieuwe gespreksronde met Noordvietnamese vertegenwoordigers zouden worden opgelost.

China en Sowjet-Unie

In een maandag uitgegeven verklaring uit naam van de Chinese regering worden de VS beschuldigd van het opwerpen van belemmeringen om de ontwerp-overeenkomst over beëindiging van de oorlog in Vietnam te ondertekenen. Opgemerkt wordt dat de regering van de VS de enige ondersteuner van de Thieu-regering is en daaraan wordt toegevoegd dat het niet moeilijk kan zijn om deze belemmeringen uit de weg te ruimen als de VS het vraagstuk werkelijk willen oplossen. De VS, aldus de verklaring, moeten hun woord houden en de bereikte ontwerp-overeenkomst zo snel mogelijk ondertekenen.

In een artikel in de Prawda van gisteren wordt de houding van de VS de enige reden genoemd dat de oorlog in Vietnam nog voortduurt. De Sowjet-Unie, aldus het artikel, verwelkomt de inspanningen van Noord-Vietnam om de oorlog zo snel mogelijk te beëindigen.

Gevechten

Het Noordvietnamese persbureau

Landelijk Vietnam Komitee

NOU 72, Roos VZ

Het 'waarom en voor wie' duidelijk maken

Het Landelijk Vietnam Komitee, dat enkele weken geleden werd opgericht, heeft sindsdien al een belangrijke rol gespeeld in de bewustmaking van en de solidariteit met de strijd van het Vietnamese volk. In korte tijd werden reeds ongeveer 30 komitee's in bedrijven, buurten, scholen en universiteiten gevormd in 10 verschillende steden. Tien-duizenden pamfletten werden verspreid, duizenden kranten verkocht, alsmede honderden scholingsbrochures en documentatiemappen, die het politiek inzicht in en de solidariteit met de strijd van het Vietnamese volk sterk verhoogden. Evenmin als de suksessen van het Vietnamese volk toevallig zijn, maar alles te maken hebben met de ideologische eenheid en het geworteld zijn in de massa, zijn de suksessen van het Landelijk Vietnam Komitee op het gebied van agitatie en propaganda toevallig. Het unieke van het Landelijk Vietnam Komitee is:

1. zijn politiek nivo
2. zijn organisatie door middel van komitees onder de massa.

Zijn politiek nivo is vastgelegd in het platform van de campagne. Voor dit platform werd uitgegaan van de inhoud, het karakter en het nivo van de strijd van het Vietnamese volk. Voor dit platform tot stand kwam werd er intensief o.a. door de Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten over gediskussieerd. Als in Vietnam zich nieuwe rekruten melden voor het Bevrijdingsleger, worden, voor zij ook maar enige aktie mogen ondernemen, eerst enige dagen besteed om de nieuweling het "waarom en voor wie" van de bevrijdingsstrijd duidelijk te maken. Ook het Landelijk Vietnam Komitee gaat er van uit dat werkelijke politieke solidariteit alleen mogelijk is als de massa's in Nederland het "waarom en voor wie" kennen.

Daarom besteedt het LVK veel aandacht aan het duidelijk maken van het wezen van het imperialisme, de oorzaak van de Amerikaanse misdaden in Vietnam. Daarom maakt het LVK duidelijk waarom het volk van Vietnam de VOLKSOORLOG voert tegen de VS-imperialisten en zijn marionetten in Saigon. Daarom draait het LVK ook niet om de rol van het Russische sociaal-imperialisme heen, maar geeft de feiten

en verklaart ze economisch en politiek. Het Landelijk Vietnam Komitee ondersteunt alle Vietnam-initiatieven die objectief de strijd van het Vietnamese volk vooruithelpen. Het deelt over het algemeen de parolen die bijvoorbeeld door de Brede Vietnam Beweging of het Komitee jongeren voor Vietnam gevoerd worden. Het gaat alleen nog een stuk verder. Het wil de massa's in Nederland onder alle omstandigheden het "waarom en voor wie" duidelijk maken. Alleen op deze manier kan deze solidariteit verbonden worden met de strijd in Nederland tegen het monopoliekapitaal. Het LVK bestrijdt hen die de indruk (willen) wekken dat de Amerikaanse misdaden in Vietnam een "incident" zijn, iets "toevalligs", iets dat niets te maken heeft met het systeem van het imperialisme, van het monopoliekapitalisme. Deze suggestie speelt het imperialisme in de kaart, remt de bewustzijnsvorming van de massa, omdat zij het imperialisme niet als een misdadig geheel laat zien dat nu eens openlijk fascistisch dan weer "demokratisch" te werk gaat. Deze suggestie speelt het zogenaamd "demokratische" monopoliekapitaal hier in de kaart en is een rem op de perspectieven voor de solidariteitsakties.

Zijn organisatie door middel van komitees onder de massa:

In tegenstelling met Vietnambewegingen in het verleden bestaat het LVK niet uit leidingen van een aantal organisaties die zo nu en dan hun achterban mobiliseren, maar uit afzonderlijke komitees per bedrijf, buurt school en universiteit. Deze komitees werken zelfstandig onder leiding van het LVK. Het LVK is, sinds zijn leiding op de eerste landelijke vergadering van de sekretarissen van de komitees werd goedgekeurd, rechtstreeks aan de komitees verantwoording verschuldigd op basis van het platform van de campagne. Door het opzetten van eigen zelfstandige komitees per werkgebied zijn tientallen mensen betrokken in de anti-imperialistische aktie die tevoren nooit georganiseerd werden omdat ze geen lid waren van de leidende organisaties. Duizenden mensen, die vroeger nooit bereikt

werden omdat ze niet onder het bereik van de bestaande organisaties vielen, worden nu bereikt doordat er in hun midden komitees gevormd worden. Aldus dringt de oproep van het Landelijk Vietnam Komitee tot solidariteit met het Vietnamese volk door tot diep onder de massa.

natuurlijk ook het sociaal-imperialisme

aanvallen

Het LVK bestrijdt de Amerikaanse agressie in Vietnam en doet dit o.a. door duidelijk te zijn over zijn oorzaken: het imperialisme, dat wil zeggen de uitbreidings- en uitbreidingsdrang van de monopolies en de banken. Duidelijkheid over het imperialisme betekent ook duidelijkheid over het imperialisme dat door socialistische leuzen wordt bedekt: het Sovjet sociaal-imperialisme. Zowel in het platform als in de tweede krant en de documentatiemap vindt men talloze feiten over het sociaal-imperialisme samen met hun economische en politieke achtergrond. In de discussie voor het tot stand komen van het definitieve platform keerde de Bond van Nederlandse Marxisten-Leninisten zich beslist tegen hen die beweerden dat dit 'ontaktisch' zou zijn of dat 'dat nog niet kon'

hetzelfde als wat de revisionistische CPN al jaren doet. Hieronder een gedeelte uit onze discussiebijdrage:

"Alleen de feiten over de rol van de sowjet-revisionisten vermelden, zou betekenen dat men maar de halve waarheid zegt en zou op een apolitiek commentaar neerkomen dat men in iedere liberale krant kan lezen. Het is toch juist de taak van kommunisten deze onpolitieke feiten een politieke inhoud te geven. Bovendien betekent het weglaten van politieke feiten bij het aantonen van de rol van het Sowjet-sociaal-imperialisme, concessies doen aan het beperkte, kleinburgerlijke socialisme. De strijd tegen het imperialisme wordt een holle leuze wanneer men daar niet tegelijkertijd de strijd tegen opportunisme en revisionisme aan verbindt. Dit is een oude bekende wijsheid van het Marxisme-Leninisme. Een ander principe vindt men in de woorden van Karl Liebknecht 'eerst duidelijkheid, dan eenheid'. Het weglaten van de politieke motivering van de rol van de Sowjet-Unie zou totaal tegen de duidelijkheid ingaan. We gaan toch ook niet naar de arbeiders en vertellen hen de feiten over de vakbondsleiding zonder die bureaucratische vakbondsleiding als

President HO CHI MINH

Wij stelden dat het ene imperialisme aanvallen over het 'andere' imperialisme, zwijgen, het 'andere' imperialisme in de kaart speelde en de massa's in verwarring bracht. Het is

handlangers van het kapitaal te bestempelen. Jullie argument dat tot nu toe de Vietnambeweging niet boven het demokratische nivo is uitgekomen en dat het daarom onmogelijk is de campagne

CHINA: 23 JAAR OPBOUW VAN HET SOCIALISME

Op 1 oktober vierde de Volksrepubliek China haar 23ste verjaardag. In de loop van deze 23 jaar boekte het Chinese volk grote overwinningen in de socialistische revolutie. China ontwikkelde zich van een arm onderontwikkeld land, van een half feodaal en half koloniaal land (vergelijk met India) tot een socialistisch land waar het volk steeds voorespoediger leeft. Hun algemene richtlijnen bij deze opbouw waren:

"Met inspanning van alle krachten, steeds verder voorwaarts gaan, meer sneller, beter en wetenschappelijker het socialisme opbouwen."

"De landbouw als basis en de industrie als leidende faktor beschouwen."

"Bereid u voor op een eventuele oorlog, neemt voorzorgsmaatregelen voor natuurrampen en doet alles voor het volk."

Deze richtlijnen van Mao Tsê Tung indachtig bereikten de Chinezen op alle fronten enorme resultaten.

landbouw

In 1972 was de graanproductie: 246 miljoen ton, wat t.o.v. 1957 een groei van 50 miljoen ton betekende en meer als het dubbel van de eerste jaren na de bevrijding.

China kan zichzelf van graan voorzien en zowel de staat als vele productiebrigades (eenheden van een volkskommune) en boerenfamilies bezitten graanvoorraden. De eerste noodzaak na de revolutie was voor een paar honderd miljoenen tellende bevolking te zorgen. Het land werd herverdeeld en de volkskommunes ingevoerd. Er werd hard gewerkt aan irrigatiesystemen en het bouwen van dijken wat de landbouw visteelt, scheepvaart en het opwekken van energie volop ten goede kwam. Een voorbeeld.

Gedurende 14 jaar hard werken werd een irrigatiecomplex tussen de Huai en Jangtze rivieren voltooid. Het hele complex sluit sleutelprojecten in die 3 irrigatiesystemen controleren.

Het bestaat uit een totaal van 1420 km hoofdkanalen, meer dan 200 zijkanalen met een lengte van 2600 km en een paar duizend kleinere kanaaltjes met een lengte van 10 000 km. In de bergen rond het projekt zijn 5 reservoires gebouwd met dammen van 33 tot 88m hoog. Het

gevolg van dit hele complex is dat 70 % van het land tussen de rivieren vruchtbaar is, dat de graanopbrengst ieder jaar 20% stijgt. Katoen, olie-houdende gewassen en andere gewassen nuttig voor de industrie kunnen er geteeld worden. Vlak na de bevrijding was in dit gebied slechts 300 km bevaarbaar en het jaarlijks transport van een paar 100 000 ton gebeurde door jonken. Nu worden er enkele miljoenen tonnen vervoerd door een paar duizend gemotoriseerde schepen en jonken. Dagelijks worden meer dan 1000 km afgelegd met producten als bamboe, hout en thee, terwijl kunstmest en andere benodigdheden ingescheept worden. De inwoners konden meer dan 200 kleine hydro-electriciteitscentrales bouwen. Er worden jaarlijks meer dan 10 000 ton vis voor de markt geproduceerd.

Nog vele andere succesvolle ondernemingen van dezelfde aard, zelfs nog grootser, zoals het project rond de Gele Rivier, zijn te noemen

125 000 kilowatt generator met het beste koelsysteem dat tot nu toe in de wereld ontwikkeld werd.

industrie

De industrie maakte een alzijdige sprong voorwaarts.

Voor de bevrijding was de lichte industrie onbeduidend. Sporadisch was deze aanwezig in de kuststeden. Zware industrie was er praktisch niet. In vergelijking met de kapitalistische landen was de ontwikkeling in China wel 2 tot 300 jaar ten achter gebleven. Het was ontzettend moeilijk de industrie op deze basis te ontwikkelen omdat de kapitalisten hun industrie ontwikkeld hadden door het volk in het binnenland uit te buiten en de koloniën te plunderen. Dit voorbeeld kon een socialistisch land

niet volgen. Met de inspanning van een geheel volk onder leiding van de kommunistische partij kon, ondanks de imperialistische blokkade, de enorme druk van buiten, ondanks de binnenlandse problemen van financiën, grondstoffen, technieken en nog vele andere problemen, kon de modernisering van de landbouw, industrie, landsverdediging, wetenschap en techniek bewonderenswaardige vooruitgang maken.

Na de bevrijding ontwikkelde zich snel de ijzer- en staalproductie. Alle ijzer-smelterijen werden vernieuwd en vergroot en in het binneland werd de ene ijzer-smelterij na de andere gebouwd. (tijdens het kolonialisme was dit tot het kustgebied beperkt gebleven). De staalproductie bedroeg in 1971 21 miljoen ton, d.i. 131 maal zoveel als in het eerste jaar na de bevrijding en 4 maal zoveel als in 1957. Dit heeft zijn invloed op vele andere industrietakken. In vergelijking tot 1949 bedroeg de totale

industrie een ophloei kende. 44% van de cement en 60% van de kunstmest vindt in kleine fabrieken plaats. Zelfs in Tibet waar vroeger geen industrie was, zijn nu kolenmijnen, elektrische centrales, textielfabrieken, machinefabrieken en andere lokale industriën. 96% van de provincies in het land beschikken over eigen fabrieken voor de herstelling van de landbouwmachines.

verkeer en transport

Voor de bevrijding was het verkeerswezen zeer achterlijk. Gedurende 20 jaar werd dit stap voor stap verbeterd en dit met grote gunstige gevolgen. Spoorwegen, waterwegen en autowegen doorkruisen alle delen van het land. Het goederen- en personenvervoer stijgt jaarlijks. Het postnet bereikt het hele land. Er zijn 6½ maal zoveel postbeambten. Het aantal km spoorlijn werd tot eind 1971 verviervoudigd, het aantal km autoweg werd verzevenvoudigd en er waren dubbel zoveel waterwegen. Sedert in 1961 het eerste Chinese zeeschip van stapel ging, is het vervoersvermogen overzee snel toegenomen.

De snelle ontwikkeling van de wetenschap en de technologie bevorderen de voortdurende sprong voorwaarts van de industrie - en de landbouwproductie. Met het doel zichzelf te verdedigen en het kernwapenmonopolie van de supermach en als de VS en de Sovjet-Unie te breken, kon China in 1964 niet alleen een atoom- en waterstofbom produceren, maar konden ook kunstsatellieten de ruimte ingezonden worden. Het einddoel is de vernietiging van alle kernwapens. De Jangtze-brug is een voorbeeld van bruggenbouw op wereldniveau.

Het probleem van de bodemverzakking in Shanghai is opgelost. Naast deze grote voorbeelden zijn er nog oneindig vele kleinere feiten aan te halen hoe talrijke problemen in landbouw en industrie dankzij de creativiteit van arbeiders en boeren werden opgelost. Het is opmerkelijk hierbij te vermelden dat in China dankzij de vindingrijkheid en de betrokkenheid van de arbeiders bij het

Vietnam

CPN vraagt stappen regering bij USA

De communistische fractie in de Eerste Kamer heeft gistermiddag van de regering gevraagd stappen te nemen in Washington opdat de Amerikaanse regering niet langer het tot stand komen van een regeling van de kwestie-Vietnam blijft saboteren.

De CPN-fractie, die de betekenis onderstreepte van de oproep van de regering van Noord-Vietnam om de USA-regering te dwingen een einde aan de oorlog te maken en datgene wat is overeengekomen ten uitvoer te brengen, diende hierover een motie in. De CPN-motie luidt:

De Eerste Kamer in vergadering bijeen dringt er bij de regering op aan stappen te ondernemen die er toe zullen leiden dat de regering van de Verenigde Staten de overeenkomst tot regeling van de vrede in Vietnam onverwijld ondertekent, en gaat over tot de orde van de dag.

Aanvankelijk scheen de behandeling van deze motie onmogelijk te worden gemaakt; doordat de fracties van PvdA, PSP, PPR en D'66 er geen steun aan gaven. Daarover ontstond in genoemde fracties de nodige discussie, waarna tenslotte toch door 1 D'66-er, de PSP en de PPR de motie werd ondersteund. De PvdA-fractie weigerde evenwel. De stemming over de motie zal vandaag of volgende week dinsdag plaats hebben.

AKKOORD NIET GETEKEND

Felle aanval van Hanoi op Amerika

PARIJS, woensdag

De Amerikaanse weigering om gisteren al het vredesakkoord met Noord-Vietnam in Parijs te ondertekenen heeft tot felle protesten en dreigende taal van de communisten geleid.

Radio Hanoi noemde de Amerikaanse eis voor een laatste onderhandelingsronde alleen maar een excuus om de ondertekening uit te stellen en de oorlog te laten voortduren.

Volgens Noord-Vietnam heeft president Nixon zelf voorgesteld om het akkoord op 31 oktober te ondertekenen.

Hoewel Noord-Vietnam en de Vietkong scherpe taal gebruikten vroegen de communisten tegelijkertijd Washington dringend om zo snel mogelijk het akkoord te bekrachtigen.

In Londen wordt in diplomatieke kringen vernomen dat zowel Moskou als Peking er bij Hanoi op aandringt om, ondanks het verlopen van de on-

dertekeningstermijn, de onderhandelingen met Amerika voort te zetten.

In Washington zei de woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler, dat de president ervan overtuigd is dat er een akkoord komt.

Op geruchten dat aanstaande zaterdag of zondag het akkoord zal worden ondertekend opdat het in werking zou treden voor de presidentsverkiezingen van 7 november zei Ziegler: „We zullen ons niet laten haasten door de verkiezingsdag. De president wil een verdrag dat leidt tot blijvende vrede en niet de kiem bevat van een volgend conflict”.

Tienduizenden guldens voor 'Beurzen open, dijken dicht'

(Van een onzer verslaggevers)

En week nadat de actie Beurzen open, dijken dicht van het comité jongeren voor Vietnam is gestart zijn in het hele land tienduizenden guldens aan solidariteitsgelden voor het Vietnamese volk opgehaald. Het blijkt uit een tussentijdse balans die het comité heeft opgemaakt, terwijl overal in het land, in vele dorpen en steden nieuwe initiatieven worden ontplooid en tal van activiteiten nog moeten plaatsvinden.

Een greep:

- Studenten van de gemeentelijke universiteit van Amsterdam hebben de afgelopen week op de faculteiten een bedrag van 10.000 gulden ingezameld.
- Op de Vrije Universiteit hebben leden van de SRVU tot nu toe 4.500 gulden opgehaald.
- Ook in de bedrijven wordt de solidariteit in klinkende munt omgezet. Arbeiders van het AHB brachten 47 gulden bijeen. De bouwvakkers van verschillende objecten in Diemen (waaronder Hurks bouwbedrijf en het object Sanders), legden 200 gulden op tafel. In samenwerking met het ANJV laten werkende jongeren van de Hoogovens lijsten op het staalbedrijf in IJmuiden circuleren.
- In Groningen is 4000 gulden ingezameld, terwijl de Vietnam-manifestatie in Utrecht ruim 2.500,— opbracht. Daar wordt aanstaande zaterdag een huis-aan-huis-collecte voor Beurzen open, dijken dicht gehouden.
- Diverse afdelingen van het ANJV hebben tot nu toe duizenden guldens opgehaald. Zoals district Rotterdam 1.500,—; afdeling Spinozalyceum 900,—; Haarlem 200,—; Zwolle 250,—; Drachten 150,—; Enschede 100,—.

Op postgironummer 26 00 349 t.n.v. de penningmeester van het jongerencomité is een bedrag van 750 gulden aan giften binnengekomen.

Buttons

Het comité Jongeren voor Vietnam heeft besloten opnieuw vijfduizend Vietnam-buttons uit te geven. Deze kunnen besteld worden bij het secretariaatsadres: Nieuwe Kelzersgracht 61, Amsterdam. tel. 22 57 99.

Zaterdagavond 4 november zullen

vertegenwoordigers van CPN en PvdA het woord voeren op de eerste nationale afrekenavond in het kader van Beurzen open, dijken dicht. Dit vindt plaats in het Roothaanhuis, Rozengracht in Amsterdam.

Het plaatselijke comité van Jongeren voor Vietnam in Wormerveer organiseert een Vietnam-manifestatie, die bestaat uit een pop-festival, tentoonstellingen, nachtfilmvoorstellingen en een straatcollecte.

GEVANGENEN TENTOONGESTELD

In de Zuidvietnamese provinciehoofdstad Da Nang hebben de troepen twee meisjes van 17 jaar aan het publiek getoond, die ervan beschuldigd worden voor het bevrijdingsfront te hebben gestreden. De meisjes werden op een vrachtauto door de stad gereden met grote borden om de hals waarop de bijzonderheden van hun acties waren geschreven.

Uitstel van weken gevreesd *Obstakels bedreigen* *Vietnam-akkoord*

WASHINGTON, 2 nov. (Reuter, NYT, AP, UPI) — De Verenigde Staten en Noord-Vietnam schijnen hun standpunten te hebben verhard over de details van het ontwerp-akkoord en er zijn tekenen die er op wijzen, dat het ontwerp-akkoord dat vorige maand tot stand kwam nog een uitstel van verscheidene weken kan ondervinden voor het van kracht wordt.

Uitlatingen van woordvoerders van Noord-Vietnam en het bevrijdingsfront enerzijds en die van de Zuidvietnamese president Thieu anderzijds, hebben gisteren nogmaals de tegenstellingen geaccentueerd.

De kern van het probleem bij het verdere overleg over de details van het ontwerp-akkoord is de kwestie van de Noordvietnamese troepen in Zuid-Vietnam. President Thieu eist hun terugkeer naar het noorden alvorens hij tot enig akkoord bereid is. Washington probeert nu van Hanoi garanties te krijgen dat het tenminste een deel van zijn troepen uit het zuiden terugtrekt, in het bijzonder het merendeel van de 35.000 man die in het noorden van Zuid-Vietnam zijn gelegerd. Volgens de Amerikaanse inlichtingendienst bevinden zich in totaal 145.000 Noordvietnamese militairen in Zuid-Vietnam en Cambodja, van wie er wellicht 40.000 in Cambodja zitten.

Volgens welingelichte kringen zou Kissinger tijdens zijn geheim overleg met Le Doek Tho de indruk hebben gekregen dat Noord-Vietnam informeel bereid zou zijn aan zijn verzoek te voldoen om een deel van de 30.000 man in het noorden een kilometer of dertig terug te trekken ten noorden van de gedemilitariseerde zone.

Eventueel bereid

Volgens de Amerikaanse inlichtingendienst heeft men tot dusver nog niets gezien van terugtrekking van Noordvietnamese troepen uit het noorden van Zuid-Vietnam. Alles wijst er integendeel op, dat Noord-Vietnam met spoed voorraden naar het zuiden heeft overgebracht ter versterking van zijn troepen.

President Nixon en zijn adviseur Kissinger hadden woensdag weer langdurig overleg, naar verluidt over de nieuwe moeilijkheden over het ontwerp-akkoord. Washington wacht nu op bericht uit Hanoi, dat het een nieuw overleg met Kissinger aanvaardt. Woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler weigerde enig commentaar op de berichten over een „impasse” in het overleg.

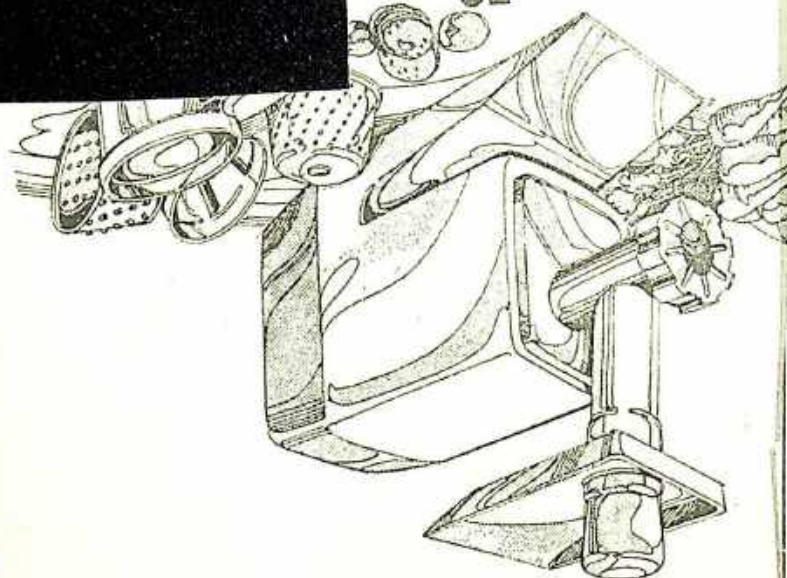
De Zuidvietnamese president Thieu heeft tijdens een reis naar Bien Hoa de plaatselijke militaire begraafplaats bezocht ter gelegenheid van de nationale dag. Thieu oefende felle kritiek uit op het ontwerp-akkoord tussen Washington en Hanoi.

In Peking heeft premier Tsjoeng En

...itstel van verscheidene weken
...an ondervinden voor het van
...racht wordt.

Uittalingen van woordvoerders van
Noord-Vietnam en het bevrijdings-
ront enerzijds en die van de Zuid-
vietnamese president Thieu ander-
zijds, hebben gisteren nogmaals de
einstellingen geaccentueerd.

Je
mouline

in het noorden van Zuid-Vietnam
zijn gelegerd. Volgens de Ameri-
kaanse inlichtingendienst bevinden
zich in totaal 145.000 Noordvietname-
se militairen in Zuid-Vietnam en
Cambodja, van wie er wellicht
40.000 in Cambodja zitten.

Volgens welingelichte kringen zou
Kissinger tijdens zijn geheim overleg
met Le Doek Tho de indruk hebben
gekregen dat Noord-Vietnam infor-
meel bereid zou zijn aan zijn verzoek
te voldoen om een deel van de 30.000
man in het noorden een kilometer of
dertig terug te trekken ten noorden
van de gedemilitariseerde zone.

Eventueel bereid

Volgens de Amerikaanse inlichtin-
gendienst heeft men tot dusver nog
niets gezien van terugtrekking van
Noordvietnamese troepen uit het
noorden van Zuid-Vietnam. Alles
wijst er intengedeel op, dat Noord-
Vietnam met spoed voorraden naar
het zuiden heeft overgebracht ter
versterking van zijn troepen.

President Nixon en zijn adviseur
Kissinger hadden woensdag weer
langdurig overleg, naar verluidt over
de nieuwe moeilijkheden over het
ontwerp-akkoord. Washington wacht
nu op bericht uit Hanoi, dat het een
nieuw overleg met Kissinger aan-
vaardt. Wordvoerder van het Witte
Huis, Ronald Ziegler weigerde enig
commentaar op de berichten over
een „impasse" in het overleg.

In Peking heeft premier Tsjoë En
Lai het nieuws over Vietnam „niet zo
goed" genoemd in verband met de
oppositie van president Thieu.

In Parijs heeft zowel Noord-
Vietnam als de voorlopige revolutio-
naire regering de eisen van president
Thieu afgewezen. De woordvoerder
van de revolutionaire regering zei,
dat president Thieu „onbeschaamde
eisen herhaalt dat er eerst een einde
moet komen aan de Noordvietnamese
invasie. Wij hebben dit gepraat over
een invasie al eerder veroordeeld als
louter laster. Thieu werpt nieuwe ob-
stakels op de weg naar vrede," aldus
woordvoerder Ly Van Sau, die er
aan toevoegde, dat Thieu „moet ver-
dwijnen".

President Thieu hield ter gelegen-
heid van de nationale feestdag een
rede waarin hij felle kritiek leverde
op het akkoord. Thieu stelde vier
eisen voor een akkoord:

Noord-Vietnam moet zijn 300.000
tot 400.000 militairen uit het zuiden
terugtrekken. (dit is drie keer zoveel
als de Amerikaanse schattingen).

Noord-Vietnam moet duidelijk de
Geneefse akkoorden van 1954 en 1962
nakomen en niet de infiltratie naar
het zuiden hervatten.

Noord-Vietnam moet zijn plannen
opengeven om Zuid-Vietnam een zoge-
naamde coalitieregering op te leggen.

Noord-Vietnam moet zijn eis in-
trekken, dat het deel mag nemen aan
de onderhandelingen tussen de Zuid-
vietnamese regering en de Vietcong
over de binnenlandse politiek van het
zuiden.

Actie in Laos

SAIGON — Van het front in In-
do-China wordt gemeld, dat Noord-
vietnamese troepen en eenheden van
het Pathet Lao bevrijdingsfront een
algemeen offensief hebben geopend
in het noorden van Laos. Volgens
militaire woordvoerders in Laos pro-
beren deze geïnfiltreerde eenheden
die door tanks worden ondersteund,
de verbinding te verbreken tussen de
hoofdstad Vientiane en de keizerlijke
hoofdstad Loëang Prabang. Elder
heroverden Laotiaanse troepen twee
belangrijke punten.

De Zuidvietnamese president Thieu
heeft tijdens een reis naar Bien
Hoa de plaatselijke militaire be-
graafplaats bezocht ter gelegen-
heid van de nationale dag. Thieu
oefende felle kritiek uit op het
ontwerp-akkoord tussen Washing-
ton en Hanoi.

Zo ziet u maar weer, geen ander reclame-
medium wordt zo intensief gelezen, als de
krant. Logisch want die kunt u
niet missen, geen dag.

Deze klant van u
leest per dag
gemiddeld drie kwartie
in de krant, blijkt
uit het Nationaal
Dagblad Onderzoek.

'VS verantwoordelijk voor voortduren bloedvergieten'

'De Amerikaanse regering geeft blijk van kwade wil en dubbelhartigheid,' verklaarde de delegatie van de voorlopige revolutionaire regering bij de besprekingen in Parijs, dinsdag. Naar aanleiding van de chicanes van de VS die er toe leidden dat de overeengekomen ontwerp-accorden dinsdag niet konden worden ondertekend werd in een verklaring gezegd dat daaruit valt op te maken dat de Nixon-regering 'geen snelle en eervolle vrede wil sluiten maar integendeel de voorkeur geeft aan

voortzetting van de oorlog om het bloedvergieten onder het Vietnamese en het Amerikaanse volk voort te laten duren en het bewind van de oorlogszuchtige klik van Nguyen Van Thieu te consolideren'. De delegatie legt de verantwoordelijkheid volledig bij de Amerikaanse regering en eist van haar dat ze de tekst van het al bereikte ontwerp-accord eerbiedigt en zo spoedig mogelijk ondertekent.

Opnieuw zware terreur-bombardementen

In een protestverklaring van de Noord-vietnamese delegatie in Parijs worden de Amerikaanse 'argumenten' voor uitstel als loze voorwendsels bestempeld. Daaraan wordt de eis verbonden 'dat de regering van de VS met de Democratische Republiek Vietnam snel overgaat tot ondertekening van het accord waarover men het al op 20 oktober 1972 eens was geworden'. Nadat de regering in Washington in alle duidelijkheid ontmaskerd is als degene die ondertekening tegenhoudt en probeert terug te krabbelen van haar eerder gedane toezeggingen, zet ze met ongekennde brutaliteit de terreur in Vietnam voort en worden pogingen ondernomen om bepaalde eisen door te drukken. De huidige bomaanvallen met B-52's op Noord-Vietnam zijn de hevigste van de afgelopen twee maanden.

Nixons perschef Ziegler kwam dinsdag in Washington met de cynische verklaring dat Nixon zich 'niet laat opjagen'. Hij bracht opnieuw de status van de raad voor nationale verzoening en eendracht ter sprake, hoewel daarover tussen Kissinger en Le Duc Tho overeenstemming was bereikt — wat op 20 oktober door Nixon aan de Noordvietnamese premier Pham Van Dong bevestigd werd. Van Amerikaanse zijde worden verder nog allerlei punten aan de orde gesteld, met de duidelijke bedoeling om aan de gemaakte afspraken te tornen. Daarbij wordt o.a. gesproken over de militaire kracht van het bevrijdingsleger en over de regeling van de oorlog in Cambodja en Laos.

Aanvallen op Thieu-stellingen

In de afgelopen 24 uur hebben eenheden van het bevrijdingsleger hun aanvallen op posities van het marionettenleger voortgezet met tientallen aanvallen in alle delen van Zuid-Vietnam. Onder de rook van Saigon werd een officiersschool van het Van Thieu-regiem bestookt met raketten.

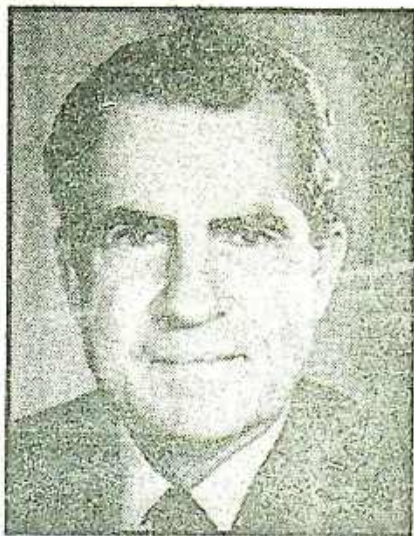
„Nixon laat zich niet opjagen”

PARIJS/WASHINGTON, 1 nov. (NYT, AP, Reuter, UPI) — De 31ste oktober is gepasseerd zonder dat het ontwerp-akkoord over Vietnam is ondertekend, zoals Hanoi en de Vietcong hadden gewenst. President Nixon liet via zijn woordvoerder Ziegler weten dat hij zich niet laat opjagen. In Washington blijft de verwachting dat de ondertekening niet vóór volgende week dinsdag — de presidentsverkiezingen — plaatsvindt. Achter de schermen wordt druk gewerkt aan verdere detaillering van het akkoord door betrokken partijen en aan het front in Zuid-Vietnam slaan de Noordvietnamezen en Vietcong hard toe in het kader van hun strategie om voor het bestand zo gunstig mogelijke posities te veroveren.

Geen der partijen heeft zich uitgelaten over een nieuwe datum van ondertekening. Die zal wellicht komen na een nieuw overleg van Kissinger met het bewind in Saigon, dat gisteren in Saigon werd aangekondigd zonder een datum te noemen.

Nixons perschef Ziegler liet zich gisteren op een persconferentie optimistisch uit over de kwestie. „Wij hebben vooruitgang geboekt en hebben het volste vertrouwen, dat er een akkoord komt.” De president wil zich niet „laten opjagen” tot een vaststelling van een ondertekeningdatum, aldus Ziegler. De president streeft angstvallig naar een akkoord, dat niet de kiemen zal bevatten voor toekomstige conflicten.

Ziegler liet voor het eerst ook doorschemeren, dat er achter de schermen hard wordt gewerkt aan

NIXON

...niets overhaast...

het verduidelijken van bepaalde punten in het ontwerp-akkoord tussen Washington en Hanoi.

In Parijs verluidt, dat het vooral om twee punten gaat. Verduidelijking van de status van de zogenaamde „Raad voor nationale verzoening en eendracht” die volgens het akkoord het toezicht moet houden op het bestand (in afwachting van een internationale controlecommissie) en verkiezingen moet voorbereiden. De Amerikanen zien in deze raad een

zuiver technische organisatie, maar de Noordvietnamezen zouden er het gewicht van een regering in overgangstijd aan willen geven. Hiertegen verzet Saigon zich fel en het noemt de raad „een dekmantel” voor een coalitieregering.

Het tweede punt van nader beraad is de kwestie van terugtrekking van de Noordvietnamese troepen uit het zuiden, een absolute eis van Saigon. Saigon stelt dat verkiezingen een farce zijn onder dreiging van de 14 Noordvietnamese divisies die nu in het zuiden zouden zitten.

Er zou, volgens de bronnen in Parijs, wel enige vooruitgang zijn geboekt bij het noemen van kandidaat-landen die de internationale controle-commissie voor het bestand moeten vormen. Landen die genoemd zouden zijn, waren Indonesië, Hongarije, Polen en Canada. Deze landen zouden bereid zijn duizend militaire waarnemers af te staan.

Ook werd gezegd, dat het geheime overleg tussen Kissinger en de Noordvietnamezen ter afronding van het akkoord niet per se in Parijs behoeft te worden gehouden. Niettemin zijn voor de officiële ondertekening Franse timmerlieden en technici druk in de weer in het Hotel Majestic, waar ook de wekelijkse formele vredesbesprekingen worden gehouden. Die zullen gewoon doorgaan, zo verwacht men in Parijs.

Zowel de delegaties van Noord-Vietnam als van de voorlopige revolutionaire regering hebben felle verwijten gericht aan Washington omdat het weigerde gisteren het akkoord te tekenen. Washington heeft altijd gesteld dat geen vaste datum was afgesproken. Radio Hanoi riep gisteren echter om, dat president Nixon in een persoonlijke boodschap op 20 oktober aan de Noordvietnamese premier Pham Van Dong had gezegd, dat de tekst van het akkoord voltooid was. Nixon stelde voor de 31ste oktober het akkoord te ondertekenen, aldus radio Hanoi.

In diplomatieke kringen in Londen als ook in Saigon is vernomen, dat de Sovjet-Unie en China bij Hanoi hebben aangedrongen op voortzetting van de laatste onderhandelingen met de Verenigde Staten.

SAIGON — Alle berichten over de militaire activiteiten wijzen er op dat de Noordvietnamezen en de Vietcong bezig zijn zoveel mogelijk terreinwinst te boeken en voordelige stellingen te betrekken voor het bestand van kracht wordt. In het centrale bergland veroverden zij twee belangrijke legerposten. Uit Cambodja wordt gerapporteerd, dat vele van hun eenheden zich uit Cambodja verplaatsen naar de Mekong-delta in Zuid-Vietnam. De troepenverplaatsing is enkele weken geleden begonnen, aldus Westerse militaire bronnen in Cambodja.

Ook proberen hun eenheden zoveel mogelijk gebuchten rondom Saigon te bezetten en dinsdag werd gemeld dat het geluid van geweervuur nog nooit zo duidelijk in Saigon was te horen. Ondanks het demonstratieve vlagvertoon van de bevolking in opdracht van president Thieu, kan het bewind in Saigon geen veiligheid garanderen aan de bevolking in de dorpen, die van Saigon uit te voet te bereiken zijn.

De Amerikaanse zware bommenwerpers hebben dinsdag dertien aanvallen boven Noord-Vietnam uitgevoerd, het grootste aantal sedert twee maanden. Er werden duizend ton bommen uitgeworpen. Alle aanvallen werden beneden de 20ste breedtegraad uitgevoerd, in overeenstemming met Nixons opdracht dat geen aanvallen meer worden gedaan op Hanoi en Haifong en andere doelen ten noorden van deze grens.

Noord-Vietnam eist garantie Washington

PARIJS, 3 nov. (AP, UPI, Reuter, NYT) — Noord-Vietnam verwacht van de Verenigde Staten dat het eerst een garantie geeft dat zij het ontwerp-akkoord in zijn huidige vorm aanvaarden voordat Hanoi bereid is de geheime onderhandelingen met Kissinger te hervatten. Dit standpunt heeft de woordvoerder voor de Noordvietnamese delegatie naar het vredesoverleg in Parijs donderdag bekend gemaakt. De woordvoerder, Ngoejen Than Le, voegde er aan toe: „Het is voor de Verenigde Staten een kwestie van elementaire eer, waarbij zij hun verbintenissen nakomen.”

Toen hem gevraagd werd of er al een nieuwe afspraak voor geheim overleg is met Kissinger, antwoordde Ngoejen Than Le met een glimlach: „Ik had vanochtend toevallig de kans een blik te werpen in de agenda van de heer Xoean Thoei (de delegatie-

leider) maar vond geen spoor van zulk een ontmoeting.”

Gisteren vond het gebruikelijke formele vredesoverleg plaats in de Franse hoofdstad, en alle vragen van de pers aan de delegatieleden richtten zich op het ontwerp-akkoord. Ngoejen Than Le merkte naar aanleiding hiervan nog op dat nader geheim overleg kan plaatsvinden onmiddellijk vóór of onmiddellijk ná een ondertekening van het ontwerp-akkoord, als Washington zich maar verplicht tot ondertekening.

De Zuidvietnamese woordvoerder herhaalde het standpunt van Saigon dat het uitsluitend een akkoord erkent „als het de handtekening bevat van de republiek Vietnam”.

Dreigement

De minister van buitenlandse zaken van de voorlopige revolutionaire regering, mevrouw Ngoejen Thi Binh, waarschuwde dat als de Verenigde Staten nieuwe eisen stelt, het bevrijdingsfront enkele van de belangrijke concessies die het front heeft gedaan ten bate van het ontwerp-akkoord, zal intrekken. Zij herhaalde de oude eisen van de Vietcong voor het verdwijnen van president Thieu, het verwijderen van Amerikaanse wapens en de ontmanteling van Amerikaanse bases. Geen van deze eisen zijn genoemd in het ontwerp-akkoord.

Beide communistische delegaties beschuldigden de Verenigde Staten van „woordbreuk” en van een „vertragingstactiek” om de oorlog te verlengen, terwijl de basis van het akkoord door president Nixon opnieuw „in het geding” wordt gebracht.

De Amerikaanse delegatieleider William Porter ging niet in op de communistische aanvallen en verklaarde dat „de vrede in Vietnam nabij is”. Hangende kwesties konden volgens hem spoedig worden opgelost.

Rede van Nixon

In Washington hebben president Nixon en zijn adviseur Kissinger donderdag ongeveer een uur overleg gepleegd over Vietnam. Woordvoerder Ziegler kondigde aan dat president Nixon vrijdag een rede voor de televisie zal houden over de kwestie Vietnam.

Minister van buitenlandse zaken Rogers heeft met de ambassadeurs van Canada, Indonesië, Hongarije en Polen gesproken over de mogelijke deelname van deze landen aan de internationale controlecommissie voor het bestand in Vietnam. De Canadese regering heeft al toegezegd hiertoe bereid te zijn. Ook Hanoi heeft contact met deze landen opgenomen. De Verenigde Staten willen dat de commissie gereed is om de werkzaamheden te beginnen waarbij de waarnemers te velde zijn, vóórdat een bestand wordt afgekondigd.

Premier Tsjoen En Lai heeft volgens een uitzending van Oostenrijkse radioverslaggevers in Peking, Amerika van „vals spel” en van woordbreuk beschuldigd in de kwestie van het akkoord. Hij zag geen onmiddellijk einde van de oorlog, maar wellicht zou president Nixon zijn beloften nakomen tijdens zijn nieuwe ambtsperiode, aldus Tsjoen, die er niet aan twijfelde of Nixon zal worden herkozen.

Legenstrijdige waarnemingen

Pentagon: goede wil Hanoi en Vietcong

Strijd laait op in Zuid-Vietnam

WASHINGTON/SAIGON, 3 nov. (NYT, Reuter, UPI, ANP) — Noordvietnamese troepen en eenheden van de Vietcong zijn er niet op uit geweest op het laatste moment nog zoveel mogelijk gebied in bezit te krijgen, voordat tussen Hanoi en Washington een bestand zou worden afgekondigd. Dit heeft een hooggeplaatste militair van het Pentagon donderdag verklaard. In zijn ogen zou dit een blijk kunnen zijn van de goede wil van de kant van Noord-Vietnam en de Vietcong.

De functionaris van het Pentagon vertelde, dat hij en andere autoriteiten nauwkeurig in de gaten hebben gehouden, of de Noord-Vietnamezen en de Vietcong nog juist voor een bestand zoveel mogelijk winst wilden boeken. Dit is eenvoudig niet gebeurd, verklaarde hij. „Ik denk, dat de soldaten hebben besloten de politici de zaak te laten afhandelen”, gaf hij als zijn opvatting.

In Saigon werd in militaire kringen meegedeeld, dat Noord-Vietnam bezig is nieuwe troepen en voorraden naar Zuid-Vietnam te sturen. „Het is het normale patroon voor deze tijd van het jaar, tegelijk met het eind van de zuidwest-moesson”, aldus een woordvoeder. „Het is het patroon voor het voortzetten van de strijd”. Volgens de Amerikaanse inlichtin-

gendienst verstuurt Noord-Vietnam sinds twee weken in toenemende mate grote hoeveelheden oorlogsmaterieel naar Zuid-Vietnam. De voorraden komen het zuiden binnen via de invalsroutes door Laos, de routes langs de kust via de gedemilitariseerde zone en via het gebied, dat de „Papegaaibek” wordt genoemd, in Cambodja.

Amerika heeft ook van zijn kant de toevoer van oorlogsmaterieel naar Zuid-Vietnam de laatste weken drastisch opgevoerd. Volgens woordvoerders van het Pentagon is deze maatregel genomen om het Zuidvietnamese regeringsleger zo sterk mogelijk achter te laten na een eventueel bestand. Amerika stuurt bommenwerpers, tanks en ander oorlogsmaterieel.

De Zuidvietnamese luchtmacht heeft donderdag negen maanden eerder dan oorspronkelijk het plan was de beschikking gekregen over vier Amerikaanse C-130 Hercules-transportvliegtuigen. Dit is in Saigon meegedeeld. Het Amerikaanse opperbevel weigerde commentaar, maar aangenomen wordt, dat de overdracht van de toestellen verband houdt met de opvoering van de militaire leveranties.

Zware aanvallen

Amerikaanse bommenwerpers hebben donderdag weer zware aanvallen gedaan op doelen in Noord- en Zuid-Vietnam. Volgens Amerikaanse legerwoordvoerders werden woensdag de aanvallen voornamelijk gericht op Noordvietnamese bases in Laos en Cambodja. De B-52 bommenwerpers legden hun bontapijten in Noord-Vietnam ten zuiden van de 20ste breedtegraad, die voorlopig als grens wordt aangenomen in afwachting van de ontwikkelingen bij het vredesberaad, zo is door president Nixon bepaald.

In heel Zuid-Vietnam is de strijd tussen het regeringsleger en Noordvietnamese troepen en de Vietcong opgevlamd. Volgens het Zuidvietnamese opperbevel bereikten de aanvallen van de Noordvietnamezen de Vietcong over het hele land. In het centrale bergland de Zuidvietnamese regering, de Doer Co prijsgevangenis van Saigon.

van Thieu erin wegen en dorpen te heroveren.

Oproep

PARIJS — De voorzitter van Amnesty International, de Ier Sean MacBride, heeft op een persconferentie in Parijs verklaard, dat hij bang is, dat de afgelopen weken veel gevangenen in Zuid-Vietnam zijn vermoord. Hij had daarover verscheidene berichten ontvangen, maar was niet in staat geweest deze op waarheid te controleren. „We weten niet, of de gevangenen zijn vermoord op bevel van de regering of als gevolg van een plaatselijk initiatief,” aldus MacBride.

Amnesty International voerde een pleidooi voor de vrijlating van de naar schatting 200.000 burgergevangenen in Indo-China. Volgens Amnesty International is het van het grootste belang, dat de vrijlating van deze aantallen gevangenen wordt verzekerd onmiddellijk na de ondertekening van een bestandsovereenkomst. Er is een protocol opgesteld, dat kan dienen als model voor een overeenkomst tussen alle betrokken partijen.

Sommige burgers zitten, aldus Amnesty International, al meer dan 10 jaar gevangen in Indochinese gevangnissen. Sommigen zijn ziek en een aantal is zeer slecht behandeld. Velen hebben het contact met hun vrienden en familie verloren. Vaak zijn hun dorpen of huizen verwoest. Veel gevangenen zullen niet meer willen terugkeren naar hun woonplaats. „Een grootscheeps programma van medische, fysieke en psychologische hulpverlening is van groot belang”, aldus Amnesty International.

WACHTEN IN PARIJS

Journalisten en camera-mensen van de internationale nieuwsmedia wachten op de delegaties naar het wekelijkse donderdagse vredesberaad in Hotel Majestic. Ook nu weer was er weinig echt nieuws te melden.

Voortdurende terreurbombardementen

Tientallen acties van guerrilla's in Zuid-Vietnam

Woensdag overdag en in de nacht hebben eenheden van het bevrijdingsleger in Zuid-Vietnam tientallen posten van het Thieu-regiem aangevallen. Ondanks de verwoede bombardementen die de Amerikaanse luchtmacht met B-52's uitvoert kwamen daardoor de mario-netten opnieuw onder zware druk te staan. Verscheidene gevechten vonden plaats op korte afstand van Saigon. Legerkringen in de Zuid-vietnamese hoofdstad spraken van 142 aanvallen, wat meer is dan in de afgelopen weken is voorgekomen.

Bij de basis Duc Co, 45 kilometer ten zuidwesten van Pleiku in het centrale hoogland, is de toestand voor de huurlingen zeer verslechterd. Deze basis, waar elitetroepen van het Thieu-regiem gelegerd zijn, zou door de guerrilla's zelfs met behulp van tanks aangevallen worden. In Saigon liet

men zich daniakerig uit over de situatie in het centrale hoogland, waar ook op tal van andere plaatsen slagen worden toegebracht aan de huurlingen.

Amerikaanse piloot door collega's gedood

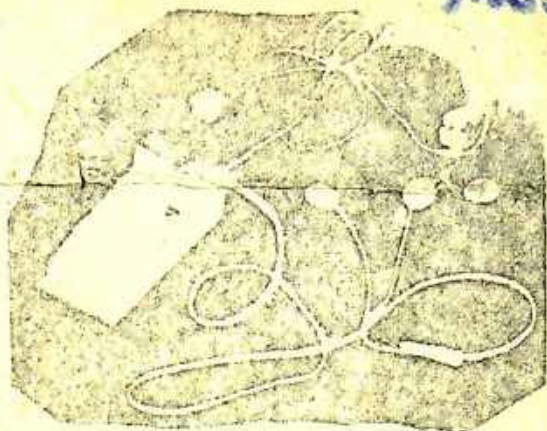
Het VS-commando zag zich intussen gedwongen om toe te geven dat de Chinook-helicopter die woensdag in de Mekong-delta neerstortte, 'mogelijk' door vrijheidsstrijders was neergeschoten. In het enorme hefschroefvliegtuig zouden 22 Amerikanen gezeten hebben, die allen omkwamen.

Terreurbombardementen van de VS vonden woensdag op slechts 25 kilometer ten zuidwesten van Saigon plaats, waar zich 'vijandelijke concentraties' zouden bevinden, de officiële term waarmee Vietnamezen worden aangeduid die niet volstrekt onderworpen zijn aan het Thieu-regiem en daardoor vogelvrij zijn verklaard en doorlopend bestookt worden.

Opnieuw werden bommen geworpen op gebieden in Noord-Vietnam. Radio-Hanoi maakte woensdag bekend dat een Amerikaanse piloot, kort nadat hij op 27 oktober door Noordvietnamese luchtafweer was neergeschoten en aan boord van een vissersvaar-

'Nixon moet nu tekenen.' Dit eist het comité Jongeren voor Vietnam, dat woensdagavond voor het Amerikaanse consulaat in Amsterdam een picket-line heeft gehouden.

Dit is een apparaat voor het meten van de hartslag. Deze cardiograaf kost slechts 250 gulden. In normale ziekenhuizen, waar de laatste tijd zoveel ruzies zijn met hartspecialisten kosten ze 1400 gulden. Daar wordt zwaar winst op gemaakt. De hier afgebeelde cardiograaf werkt met geluidssignalen en werd door werkende jongeren en studenten gemaakt voor het Vietnamese Bevrijdingsfront.

BEURZEN OPEN DIJKEN DICHT

In heel Nederland wordt nu een aktie gevoerd voor het Vietnamese volk. Op 11 november kunt u tijdens een straatkollekte hieraan uw daadwerkelijke steun geven. Zoiets zet meer zoden aan de dijk dan verkiezingen voor een Amerikaanse "vredesapostel".

Wat thans wordt vereist

AMERIKANEN uit Vietnam!

Dat is de leuze die in ons land weerklinkt. En zulks tot de merkbare woede en verontrusting van Schmelzer, die door dik en dun de Amerikaanse wreedheden in Vietnam heeft verdedigd.

De minister heeft er nu een loopjongen op uitgestuurd — de door zijn departement gefinancierde directeur van het Genootschap voor Internationale Betrekkingen mr. J. L. Heldring — om overal rond te vertellen hoe achterlijk het optreden tegen de Amerikaanse agressie is.

Volgens hem bewijst de in ons land getoonde solidariteit met Vietnam ... dat de Nederlanders erg langzaam reageren. Want de week tevoren is er net een compromis bereikt waarvan een van de resultaten zal zijn dat de Amerikanen inderdaad uit Vietnam zullen verdwijnen!

Aan de resultaten van het heldendom der Vietnamezen twijfelen wij niet en hebben wij nooit getwijfeld. Hun strijd heeft de USA-agressors in Indo-China in een uitzichtloze positie gebracht die wordt gekenmerkt door opeenvolgende nederlagen, alle barbaarsheid, alle terreur vanuit de lucht, alle misdadigheid van de machthebbers in Washington ten spijt. Dat is de werkelijkheid, die ook Schmelzer en zijn dienstbodes zoals Heldring tot nadenken zal moeten stemmen, aangezien zij degenen zijn die van het begin af aan voor de Amerikanen door het stof zijn gekropen, ook nu nog Nixons manoeuvres trachten te rechtvaardigen en de ratten van het Saigon-regiem spekken met ontwikkelingshulp!

...

HELDRING bestempelt namens Schmelzer het optreden voor de eis dat de Amerikaanse agressie onmiddellijk moet worden gestaakt tot

achterlijkheid nu er een ontwerp-accorder op tafel ligt.

Wie is er achterlijk? Wie denkt hij hiermee te kunnen misleiden?

Of is op het ministerie van buitenlandse zaken en bij het Genootschap voor Internationale Betrekkingen soms onbekend dat de Amerikanen nog steeds halstarrig weigeren om datgene wat tussen hen en de Vietnamezen is overeengekomen onmiddellijk te tekenen en uit te voeren, dat zij de hierover gemaakte afspraken meinedig schenden en intussen het bloed van het Vietnamese volk vergieten? Want zo is de toestand.

En die is bekend, ook aan de Nederlandse regering die in de Eerste Kamer werd geconfronteerd met het initiatief van de communistische fractie, waarbij de eis werd gesteld stappen in Washington te ondernemen om te vertellen wat bij het gehele Nederlandse volk leeft; de Amerikanen moeten onverwijld de ontwerp-overeenkomst tekenen.

Biesheuvel daarentegen herhaalde als een papegaai de uitvluchten en propagandapraatjes van Nixon.

Geen wonder dat de regering en haar propagandisten zoals Heldring van leer trekken tegen de solidariteitsbeweging, die hun kruiperigheid ontmaskert maar juist nu meer dan ooit haar gewicht in de schaal kan leggen om de Amerikanen te dwingen een eind aan de oorlog te maken.

Het is immers duidelijk dat Nixon erop uit is de barbaarsheden te doen voortduren en dat hij poogt te rekken tot het uiterste om na de verkiezingen van 7 november nieuwe hinderpalen te scheppen.

...

DAAROM is er activiteit en nog eens activiteit nodig. Wie dat beseft en zich sterk maakt om de strijd van de Vietnamezen te steunen, doet precies

3206
2222
wat vandaag wordt vereist van iedereen met gezond verstand en menselijk gevoel.

Achter lopen — dat doen degenen die zich in de Eerste Kamer zo lamelijk gedroegen dat het nodig was de communistische motie tot twee maal toe in te dienen om behandeling mogelijk te maken.

Achter lopen — dat doet de regering-Biesheuvel, aansjokkend achter Nixon die zij in de kwestie-Vietnam als slippendrager dient.

Achter lopen, dat doen figuren als Heldring, die aan de verkeerde kant staan en nu toch moeten erkennen dat terugtrekking van de Amerikanen uit Vietnam (vroeger een controversiële eis) is geworden tot 'een constatering waar iedereen het mee eens is'. Het is een feit, dat in ons land de CPN als eerste en lange tijd als enige opkwam tegen de Amerikaanse agressie, terwijl anderen nog lang aarzelden en jaren van bombardementen en afschuwelijke misdaden nodig hebben gehad om zich los te maken van de volgzzaamheid aan Washington.

Nu is echter zelfs volgens Heldring in Nederland 'iedereen', iedereen behalve de Biesheuvels, Schmelzers en Dreessen, het eens over de noodzaak om de USA-agressie een halt toe te roepen.

Dit bewijst niet alleen dat zijn eigen redenering dom en boosaardig is. Het bewijst bovenal dat de regering-Biesheuvel, door nog langer de Amerikaanse politiek in Vietnam te verdedigen en haar medeplichtigheid te vergroten, tegen de overgrote meerderheid van ons volk ingaat.

Zij moet gedwongen worden de opvatting van 'iedereen' — wég met de USA-strijdkrachten uit Indo-China! — te vertolken. Zij dient namens het Nederlandse volk het verlangen over te brengen dat Nixon zijn manoeuvres staakt en tekent wat is overeengekomen!

Nixon blijft strijd in Vietnam rekken

Marionettenbasis door guerrilla's veroverd

De radiozender van het Zuidvietnamese bevrijdingsleger heeft gisteren gemeld dat het kampement Duc Co in het centrale hoogland op de huurlingen veroverd is. Ook werden twee bataljons elitetroepen, die het Thieu-regiem te hulp had gestuurd, teruggeslagen. Andere posten van het marionettenleger bij Pleiku werden beschoten en ook elders in Zuid-Vietnam volvoerden de guerrilla's tientallen acties.

Onderwijl hield Nixon een bombastische rede voor

de Amerikaanse televisie waarin hij opnieuw weigerde het reeds overeengekomen ontwerp-accorde te ondertekenen. Hij zei hiertoe pas te willen overgaan als 'dubbelzinnigheden' uit de weg zijn geruimd. Met deze formuleringen begeleidt Nixon zijn pogingen om nog aan de afspraken te tornen. Bovendien werd donderdag in de VS bekend dat in allerijl militaire vliegtuigen en ander oorlogstuig overgebracht worden naar het marionettenregiem in Saigon.

VS-STEUN AAN THIEU KOORTSACHTIG OPGEVOERD

Op het moment dat Nixon in zijn televisieshow "aan de Amerikaanse bevolking probeerde wijs te maken dat hij notabene degene zou zijn die in Vietnam de vrede bewerkstelligt, werd bekend dat minstens 24 Hercules-transportvliegtuigen, tal van Chinook-helicopters en jachtbommenwerpers naar het oorlogszuchtige Thieu-regiem verscheept worden. Ook ander wapentuig is onderweg en zelfs wordt gesproken over de vervanging van de gevechtsvliegtuigen, die nu worden geleverd, door nieuwere types, na een bestand — wanneer Amerika zal moeten ophouden met het bewapenen van de Thieu-klik.

Het Noordvietnamese persbureau herinnerde donderdag aan de twee boodschappen die Nixon aan premier Pham Van Dong gestuurd heeft. Dat gebeurde op 20 en 22 oktober, terwijl Kissinger in Saigon met het Thieu-regiem sprak. Het persbureau vraagt zich hoe dit te rijmen is met de tegenwoordige houding van de VS, terwijl de Amerikaanse president toch zwart op wit heeft meegedeeld dat hij de tekst van het ontwerp-accorde als bevredigend beschouwde en zelf de datum van ondertekening op 31 oktober voorstelde.

Bij de wekelijkse besprekingen in Parijs heeft de vertegenwoordigster van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam, mevrouw Binh, donderdag verklaard dat president Nixon niet alleen heeft geweigerd de

ontwerp-overeenkomst op de afgesproken datum te ondertekenen, maar nu zelfs de basis van het document dat hij bevredigend had genoemd, in

het geding brengt. De vice-voorzitter van de Noordvietnamese delegatie

(Vervolg op pagina 6)

'Nixon moet nu tekenen'

Maandagavond Vietnamdemonstratie in Amsterdam

(Van een onzer verslaggevers)
'Nixon, Vietnam-overeenkomst nu tekenen' Onder deze en andere leuzen organiseert het comité Jongeren voor Vietnam maandagavond in Amsterdam een demonstratie tegen het voortzetten van de Amerikaanse agressie-oorlog.

Het comité roept op tot massale deelname aan de betoging, die om 8 uur 's avonds vanaf het Beursplein vertrekt en door een groot deel van de binnenstad zal trekken. Andere leuzen waaronder de demonstratie wordt gehouden zijn:
— Amerikanen uit Vietnam
— VS stop de oorlog nu
— Staakt de bombardementen
In een verklaring zegt het comité Jongeren voor Vietnam, dat de Ne-

derlandse regering nu stappen dient te ondernemen om een snelle ondertekening van de ontwerp-overeenkomst en het staken van de agressie te bevorderen.

'De grote successen van de Vietnamese vrijheidsstrijders, de internationale solidariteit met het strijdende Vietnamese volk en de nabijziende presidentsverkiezingen hebben Nixon gedwongen tot een ontwerp-overeenkomst over de beëindiging van de oorlog in Vietnam. Toch weigeren de VS de agressie te staken en proberen op allerlei wijzen onder het accorde uit te komen, en ondernemen zelfs opnieuw zware bombardementen.' Het jongerencomité, waarin zich de belangrijkste stromingen van de

Nederlandse jeugd hebben verenigd, protesteert hier tegen fel en is van mening dat Nixon onverwijd de ontwerp-overeenkomst moet ondertekenen. De vrede in Vietnam is niet gediend met verkiezingsstuntwerk, zo wordt gezegd.

Beurzen open, dijken dicht

De actie Beurzen open, Dijken dicht, die het jongerencomité voert, heeft tot nu toe meer dan 30.000 gulden aan solidariteitsgeld opgebracht. Dit bedrag zal nog verder stijgen, daar nog vele activiteiten in het kader van deze actie moeten worden gehouden.

Twee zendelingen uit VS in Laos omgekomen

VIENTIANE (AFP) — Twee Amerikaanse zendelingen, die vorige week in de Laotiaanse provincie Savannakhet werden vermist, zijn dood aangetroffen. Dat is gisteren verklaard door een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade in Vientiane. Het zijn de 25-jarige Evelyn Anderson en de 35-jarige Beatrice Kosin. De lijken waren bijna geheel verkoold.

Na de val van Keng Kok werden zeven personen vermist, van wie inmiddels een Amerikaans echtpaar en een Zweed terecht zijn. De twee die nu nog vermist worden, zijn de Canadees Lloyd Oppel en de Amerikaan Samuel Mattix.

Kenk Kok werd in de nacht van vrijdag op zaterdag vorige week door Noordvietnamezen en troepen van de Pathet Lao bezet. Donderdag werd de plaats heroverd door Laotiaanse strijdkrachten.

VS zouden na bestand 'burger'-adviseurs in Zuid-Vietnam houden

NEW YORK, SAIGON (AP, Reuter, UPI) — Na een eventueel Vietnamees bestand zal een grote groep Amerikaanse burger-adviseurs blijven om de Zuidvietnamese strijdkrachten te helpen. Dit heeft een hoge Amerikaanse legerofficier in New York meegedeeld.

Volgens de officier betekent een wapenstilstand in Vietnam dan ook, niet het einde van de Amerikaanse aanwezigheid daar.

De groep 'burger-adviseurs' zal voornamelijk bestaan uit afgestudeerden van de Amerikaanse militaire academie in Westpoint. Zij zullen hun kennis ter beschikking stellen van de Zuidvietnamese militaire leiding, aldus de officier. Volgens hem zijn de eerste leden van de groep al in Saigon, waar zij met Amerikaanse en Zuidvietnamese militaire leiders overleg plegen over de verdere 'vietnamisering' en opleiding van Zuidvietnamese strijdkrachten.

Ook in Saigon is bekendgemaakt dat de Amerikaanse regering geheime plannen heeft opgesteld voor inschakeling van Amerikaanse burgers als militaire 'burger-adviseurs' in Zuid-Vietnam nadat de Amerikaanse troepen daar zijn weggetrokken. Volgens Amerikaanse militaire bronnen in Saigon zullen de adviseurs in dienst zijn van burger-firma's, die contracten hebben met het Amerikaanse ministerie van defensie of andere departementen. Air America, de chartermaatschappij die door de geheime dienst CIA in Laos wordt gefinancierd zou een belangrijke rol gaan spelen.

In punt 3 van het ontwerp-vredesakkoord over Vietnam tussen de VS en Hanoi bestaat onder meer dat het leger van Saigon en het Bevrijdingsleger niet opnieuw met militair materieel zullen worden bevoorrad, met uitzondering van het vervangen van vernield materieel en geen beroep zullen doen op een buitenlandse adviseur nadat het bestand van kracht wordt. In het akkoord wordt niet met name gesproken over 'burger-adviseurs'.

In Saigon zijn de eerste C-130 transportvliegtuigen uit de VS aangekomen. Verwacht wordt dat begin volgende week alle 30 toestellen van dit type in Zuid-Vietnam zullen zijn.

Saigon beschikt nog niet over piloten

en onderhoudspersoneel voor deze vliegtuigen. Burgerfirma's die reeds met de Amerikaanse luchtmacht samenwerken, zullen het benodigde personeel opleiden. De C-130 toestellen kunnen aanzienlijk meer manschappen en materieel vervoeren dan de vliegtuigen die Saigon tot nog toe had. De aanvoer van de vliegtuigen stond aanvankelijk niet op het Amerikaanse militaire hulpprogramma aldus zegslieden.

Volgens zegslieden in Saigon worden momenteel honderden gevechtswagens - 500 tanks en gepantserde wagens voor troepenvervoer - naar Zuid-Vietnam overgevlogen uit de VS. Er zou ook een groot aantal grote CH-47 helikopters voor vervoer van vracht en troepen naar Zuid-Vietnam komen. Het Pentagon heeft meegedeeld dat de VS van drie landen straaljagers heeft geleend om de luchtmacht van Saigon snel te versterken. Ze komen uit Taiwan, Zuid-Korea en Perzië, zo werd gemeld.

President Nixon heeft donderdagavond verklaard dat eerst alle 'dubbeltzinnigheden' uit de weg geruimd moeten worden voordat de VS overgaan tot ondertekening van het Vietnamese akkoord. 'Wij zullen de overeenkomst tekenen wanneer zij goed is, geen dag eerder. En als de overeenkomst goed is tekenen wij zonder ook maar een dag te wachten', aldus Nixon. Nixon gaf te kennen dat de overeenkomst goed is als Amerika een 'eervolle vrede' zou kunnen bereiken.

Uit Amerikaanse regeringskringen is vernomen dat een bestandsovereenkomst wegens de huidige impasse niet langer binnen de komende weken wordt verwacht.

Het Amerikaanse blad New York Daily News heeft gisteren gemeld dat Nixons adviseur Kissinger waarschijnlijk nog die dag naar Parijs zal vliegen om voor het weekeinde zijn laatste gespreksronde te beginnen met de Noordvietnamezen.

Het blad zei dit nieuws uit 'zeer betrouwbare bron' te hebben vernomen. Het blad citeerde Ronald Ziegler, de perschef van het Witte Huis, die zou hebben gezegd niet te weten waar Kissinger zich bevond. Hoogsteplaatste regeringszegglieden en ook Noordvietnamese vertegenwoordigers hebben een en ander tegengesproken.

ZUID-VIETNAM NADERT UUR VAN DE 'WAARHEID'

door Ferry Versteeg

De — binnenkort te verwachten — ondertekening van het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord, waaraan nog in beperkte mate moet worden gesleuteld en waarvoor de steun van de opstandige Zuidvietnamese president Thieu nog wordt gezocht, zal het einde betekenen van de slepende Amerikaanse interventie in Vietnam.

Maar dat betekent nog niet, dat binnenkort het definitieve einde kan worden verwacht van de bijna onafgebroken lijdensweg, die het Vietnamese volk sinds 1940 aflegt en die wordt gemarkeerd door tienduizenden gesneuvelde Japanners, Fransen en Amerikanen en door vele honderdduizenden verminkte en gedode Vietnamezen. Want wie zo maar enkele sleutelbegrippen uit het Amerikaans-Noordvietnamese negen-puntenakkoord plukt en nader bekijkt, moet vrezen, dat het ook in de naderende slotakte van het Vietnamese drama weinig zachtzinnig en reglementair zal toegaan.

Bestand

Allereerst is er natuurlijk het 'bestand', dat een etmaal na de ondertekening van het negen-puntenakkoord in heel Zuid-Vietnam in acht moet worden genomen. Als in Zuid-Vietnam een duidelijke, gesloten frontlijn bestond, waarachter beide partijen baas in eigen huis zijn — zoals des-

te onderscheiden zijn van normale criminele activiteiten. Daarbij sluit nauw aan een tweede probleem: de bestandcontrole. Dat zoiets in een situatie van grillige, wisselende of zelfs afwezige frontlijnen uiterst moeilijk zal zijn, lijdt geen enkele twijfel. In het Amerikaans-Noordvietnamese negen-puntenakkoord wordt een complex controlesysteem van gemengde en internationale commissies in het vooruitzicht gesteld. Zo ingewikkeld, dat Henry Kissinger zich onlangs liet ontvallen, dat studenten er nog jarenlang hun doctoraal scripties aan kunnen wijden. Wat er op duidt, dat Kissinger ook nu nog geloof, dat een bestand wel grote conventionele acties van Amerikanen en Noord-Vietnamezen zal uitsluiten, maar de guerrilla-oorlogvoering veel minder zal raken.

Een derde probleem bij de afkondiging van een bestand is, dat in het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord wel de terugtrekking van de Amerikanen wordt geregeld, maar dat de Noordvietnamezen een dergelijke eis niet wordt gesteld, wat er mede toe

De instelling van de 'nationale raad voor nationale verzoening en eendracht' dient echter vooral om de bezegeling van het Amerikaanse echee in Zuid-Vietnam te verbloemen en de Amerikanen in staat te stellen Vietnam enigszins 'eervol' definitief te verlaten, alvorens in dit zwaar mishandelde land de bel voor de laatste — naar moet worden gevreesd — alweer bloedige ronde wordt geluid. Dat president Thieu probeert uit alle macht elke samenwerking met het Bevrijdingsfront — en dus ook met de nationale raad — af te houden, is niet onbegrijpelijk. Zijn positie kan er alleen maar door verslechteren. Om enkele zaken te noemen. De invloed van het Bevrijdingsfront zal via de bezigheden van de nationale raad in de door Saigon beheerste gebieden kunnen toenemen.

Verder zou een vertegenwoordiger van het Bevrijdingsfront, die zonder eigen beschermende militaire macht Saigon zou binnenkomen, waarschijnlijk zelfmoord plegen. Maar de introductie van deze macht in het voornaamste bolwerk van Thieu zou de

van Thieu distantiëren en anderzinnig aansturen op een overeenkomst met het Bevrijdingsfront.

Een derde sleutelbegrip in het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord zijn 'de waarlijk vrije en democratische algemene verkiezingen', die door de nationale raad moeten worden geregisseerd. We zagen al, dat de voorbereiding van zulke algemene verkiezingen in de Zuidvietnamese constellatie, die na de ondertekening van het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord zal ontstaan, uiterst moeilijk wordt.

Bovendien vormen vrije algemene verkiezingen een onderdeel van de westerse politieke mythologie, dat in de hedendaagse Zuidvietnamese situatie nauwelijks bruikbaar is. Vragen als 'Wie steunt de meerderheid van het Zuidvietnamese volk werkelijk?' zijn redelijk en zinvol in een stabiele westerse constitutionele democratie. Maar in Zuid-Vietnam, waar sinds 1940 bijna onafgebroken oorlog wordt gevoerd en waar de politieke situatie op ongeëvenaarde wijze is toegespitst en verziekt, zijn ze niet te beantwoorden en doen ze eigenlijk nauwelijks ter zake. De enige reële vraag, die vandaag de dag in Zuid-Vietnam kan worden gesteld, luidt eigenlijk: 'Wie — de regering-Thieu of het Bevrijdingsfront — is in staat welk deel van de bevolking te beheersen?'

Schatting

De Amerikaanse politicoloog Samuel Huntington kwam op dit punt tot de volgende voorzichtige schatting: De stedelijke bevolking, die de afgelopen jaren door de politiek van Saigon en door de heftige strijd snel is uitgedijd tot veertig procent van de totale bevolking (18 miljoen), staat min of meer onder voortdurende controle van Saigon, al bestaat in de meeste steden een belangrijke ondergrondse organisatie van het Bevrijdingsfront.

Op het platteland wordt twintig procent van de Zuidvietnamese bevolking geheel en nog eens twintig procent goedgevoerd door het Bevrijdingsfront

Zuid-Vietnam: op weg naar de grote 'zuivering'?

beheerst. De resterende twintig procent bestaat voor het leeuwendeel uit religieuze of ethnische minderheden, zoals Hoa Hoa, Cai Dai, katholieken, Kmer en Montagnard, die door hun

hechte sociale organisatie en hun anti-communisme het Bevrijdingsfront veel minder kansen hebben geboden en op verschillende manieren samenwerken met Saigon. Behalve Thieu en

zijn naaste medestanders hebben v al deze laatste groepen reden om komende uur van de waarheid Zuid-Vietnam met zorg tegemoet zien.

tjds in Korea — zou een bestand een reëel en simpel gegeven zijn. De vech- tende partijen zouden het vuur staken en de bestandslijn zou samenvallen met de frontlijn. Maar in Zuid-Vietnam zijn de frontlijnen uiterst grillig of zelfs geheel afwezig. Er zijn talrijke enclaves, waarin Saigon of het Bevrijdingsfront een over- wicht heeft. Een bestand zou dan ook de meest vreemde machtspatronen opleveren. In dit verband wordt wel eens verwezen naar het gevlekte beeld van een luipaardvel. Maar zelfs dat is in veel gevallen nog een te simplis- tisch beeld. Want de guerrilla-taktiek van het Bevrijdingsfront — waarop de traditioneel opererende Ameri- kaanse militairen even weinig vat kre- gen als de stier op de rode lap — is niet zozeer gericht op de beheersing van de grond, als wel op die van de bevolking. Wat tot gevolg heeft, dat er slechts weinig gebieden zijn, die volledig en op elk tijdstip door één partij worden beheerst. Overdag deelt Saigon in aanzienlijke delen van Zuid-Vietnam de lakens uit. Regeringsmili- tairen en functionarissen kunnen daar dan vrij gemakkelijk opereren. Maar 'snachts beheerst het Bevrij- dingsfront een groot deel van de bevolking in deze gebieden, als de vertegenwoordigers van Saigon zich terugtrekken in de districts- en pro- vinciehoofdsteden. Het typische pa- troon in aanzienlijke delen van Zuid-Vietnam is dus dat van de twee-ledige heerschappij, waaraan de bevolking afhankelijk van het tijdstip wordt on- derworpen. Frontlijnen bestaan hier hoogstens in tijdelijke, abstracte zin. Deze ondoorzichtige situatie werpt bij een afkondiging van een bestand een drietal problemen op, die bijna vier jaar geleden in het Amerikaanse tijdschrift Foreign Affairs werden opge- somd door de man, die zich nu het vuur uit de sloffen loopt om in Zuid-Vietnam zo'n bestand te bereiken: Nixons architect voor de buitenlandse politiek, Henry A. Kissinger.

Kissinger

Allereerst is, volgens Kissinger, het traditionele bestand vooral gesneden op de maat van de geregelde strijd- krachten, die opereren op een schaal, die het mogelijk maakt vast te stel- len, wat niet en wat wel mag. Maar guerrilla-eenheden kunnen doorgaan met geïsoleerde acties, die nauwelijks

heeft geleid, dat Thieu het akkoord nog weigert te ondertekenen. Maar het zou — volgens Kissinger — nage- noeg onmogelijk zijn een overeenge- komen terugtrekking van de Noord- vietnamese strijdkrachten te controle- ren. De lokale autoriteiten in gebie- den, die overwegend door communis- ten worden beheerst, zouden zeker getuigen, dat geen Noordvietnamezen aanwezig zijn en zouden pogingen tot internationale inspectie laten doodlo- pen.

Nationale raad

Na het 'bestand' is een tweede sleutel- begrip in het Amerikaans-Noordviet- namese akkoord 'de nationale raad voor nationale verzoening en een- dracht', die uit drie 'gelijke' delen moet bestaan — de regering-Thieu, het Bevrijdingsfront en de Zuidviet- namese neutralisten. Deze nationale raad, die na afkondiging van een bestand moet worden gevormd, dient zijn 'uiterste best te doen' om binnen drie maanden in Zuid-Vietnam een politiek akkoord te bereiken en moet later algemene verkiezingen organis- ren.

De nationale raad tast de autonomie van de regering-Thieu en van het Bevrijdingsfront vooralsnog niet aan, maar dient als een soort onderhande- lingsinstrument voor deze partijen om hun geschillen uit de weg te ruimen en een politiek proces op gang te brengen om het land te her-integreren. Of de 'nationale raad voor nationale verzoening en eendracht' zijn retori- sche naam inhoud zal kunnen geven, is twijfelachtig. Henry Kissinger kan zich in zijn al eerder aangehaalde artikel in Foreign Affairs nauwelijks of niet voorstellen, dat beide partijen, die tot dusver immuun bleken voor elk compromis en een kwart eeuw energiek hebben gepoogd elkaar te verraden dan wel af te slachten. In- eens gaan samenwerken in een team, dat het hele land gemeenschappelijke instructies geeft.

Daar komt bij dat de drie-delige natio- nale raad algemene verkiezingen moet organiseren, wat een tamelijk onschuldige bezigheid lijkt, maar in feite een krachtmeting van de eerste orde is. Want wie in Zuid-Vietnam verkiezingen organiseert, wint ze met minstens negentig procent van de stemmen.

politieke machtsverhoudingen. Zuid-Vietnam zeker veranderen.

Neutralisten

Een andere uiterst belangrijke zaak is de positie van de Zuidvietnamese neu- tralisten, die volgens het Amerikaans- Noordvietnamese akkoord een derde deel van de 'nationale raad voor natio- nale verzoening en eendracht' moe- ten vormen en wier aanhang onder de bevolking niet gering, maar door de repressie van de laatste jaren, moei- lijk te schatten is.

Thieu heeft niets gedaan om deze zogenaamde 'derde macht' aan zich te binden en daarmee zijn politieke ba- sis te verbreden. Integendeel, hij heeft talrijke neutralisten als 'stro- mannen van de Viet Cong' verjaagd, vervolgd en gearresteerd, daarbij ge- bruikmakend van de vrijwel onbe- perkte volmachten, die het huidige oorlogsrecht hem biedt. Volgens Le Monde Diplomatieque van vorige maand zijn dit jaar wekelijks vier- tot vijfhonderd niet-communistische te- genstanders van Thieu opgepakt, en arresteerden Thieu's aanhangers al- leen in juli in het noorden van het land al drieduizend mensen, onder wie ook boeddhistische priesters, 'om- dat zij handelen als een vijfde kolon- ne ten behoeve van de communisti- sche agressors.'

Veel neutralisten — en in hun kiel- zog de ontelbare politieke gevangene- nen, die Thieu volgens het Ameri- kaans-Noordvietnamese akkoord moet vrijlaten — zullen daarom weinig ne-iging vertonen om Thieu na het defi- nitieve vertrek van de Amerikanen jubelend in de armen te vallen. De Zuidvietnamese president kan dan ook met gerechtvaardigd pessimisme de vorming tegemoet zien van een 'natio- nale raad voor nationale verzoening en eendracht', waarin een belangrijk deel van het neutralistische kamp de zijde van het Bevrijdingsfront zal kie- zen.

Verkiezingen

Zoals een neutralistische voorman on- langs liet weten: 'Wij prefereren een compromis met het Bevrijdingsfront boven een dictatuur gevestigd op ruï- nes.' En als het eenmaal zover geko- men is, zullen waarschijnlijk ook de- len van de anti-Viet Cong-coalitie zich

assen
"nieuw graswijk"
verpleegtehuis

LABORANTE
MEDISCH

1 januari 1973 een
In verband met uitbreiding, zoeken wij per
fotografie).
Wij denken aan iemand met het diploma dokters-
assistentie.
Verzoeken om inlichtingen en sollicitatie te
richten aan de geneesheer-directeur.

Observatiekliniek "DE EDERHORST"
Kliniek voor onderzoek en kortdurende behandeling van
kinderen met een stoornis in hun geestelijke ontwikkeling van
Horalans 5 - Postbus 68 - Ede - telefoon (08380) 19118

de verpleging heeft u nodig

E.F.G.-laborante

Als onderdeel van de dagelijkse werkzaamheden worden onze laborantes in de gelegenheid ge- steld mee te werken aan wetenschappelijke onderzoeken.

Salaris volgens ziekenhuisregeling. Indien ge- wenst is interne huisvesting mogelijk.

Zij, die in het bezit zijn van het diploma labo- rant A en interesse hebben voor deze functie worden verzocht telefonisch of schriftelijk kon- takt op te nemen met het hoofd Personeels- zaken van ons instituut.

Telefonische inlichtingen kunt u 's avonds ver- 023-288456

de verpleging heeft u nodig

tijds in Korea — zou een besloten en reëel en simpel gegeven zijn. De vechtende partijen zouden het vuur staken en de bestandslijn zou samenvallen met de frontlijn. Maar in Zuid-Vietnam zijn de frontlijnen uiterst grillig of zelfs geheel afwezig.

Er zijn talrijke enclaves, waarin Saigon of het Bevrijdingsfront een overwicht heeft. Een bestand zou dan ook de meest vreemde machtspatronen opleveren. In dit verband wordt wel eens verwezen naar het gevlekte beeld van een luipaardvel. Maar zelfs dat is in veel gevallen nog een te simplistisch beeld. Want de guerrilla-taktiek van het Bevrijdingsfront — waarop de traditioneel opererende Amerikaanse militairen even weinig vat kregen als de stier op de rode lap — is niet zozeer gericht op de beheersing van de grond, als wel op die van de bevolking. Wat tot gevolg heeft, dat er slechts weinig gebieden zijn, die volledig en op elk tijdstip door één partij worden beheerst. Overdag deelt Saigon in aanzienlijke delen van Zuid-Vietnam de lakens uit. Regeringsmilitairen en functionarissen kunnen daar dan vrij gemakkelijk opereren. Maar 's nachts beheerst het Bevrijdingsfront een groot deel van de bevolking in deze gebieden, als de vertegenwoordigers van Saigon zich terugtrekken in de districts- en provinciehoofdsteden. Het typische patroon in aanzienlijke delen van Zuid-Vietnam is dus dat van de twee-ledige heerschappij, waaraan de bevolking afhankelijk van het tijdstip wordt onderworpen. Frontlijnen bestaan hier hoogstens in tijdelijke, abstracte zin. Deze ondoorzichtige situatie werpt bij een afkondiging van een bestand een drietal problemen op, die bijna vier jaar geleden in het Amerikaanse tijdschrift Foreign Affairs werden opgesomd door de man, die zich nu het vuur uit de sloffen loopt om in Zuid-Vietnam zo'n bestand te bereiken: Nixons architect voor de buitenlandse politiek, Henry A. Kissinger.

Kissinger

Allereerst is, volgens Kissinger, het traditionele bestand vooral gesneden op de maat van de geregelde strijdkrachten, die opereren op een schaal, die het mogelijk maakt vast te stellen, wat niet en wat wel mag. Maar guerrilla-eenheden kunnen doorgaan met geïsoleerde acties, die nauwelijks

heeft geleid, dat Thieu het akkoord nog weigert te ondertekenen. Maar het zou — volgens Kissinger — nageenoe onmogelijk zijn een overeengekomen terugtrekking van de Noordvietnamese strijdkrachten te controleren. De lokale autoriteiten in gebieden, die overwegend door communisten worden beheerst, zouden zeker getuigen, dat geen Noordvietnamezen aanwezig zijn en zouden pogingen tot internationale inspectie laten doodlopen.

Nationale raad

Na het 'bestand' is een tweede sleutelbegrip in het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord 'de nationale raad voor nationale verzoening en eendracht', die uit drie 'gelijke' delen moet bestaan — de regering-Thieu, het Bevrijdingsfront en de Zuidvietnamese neutralisten. Deze nationale raad, die na afkondiging van een bestand moet worden gevormd, dient zijn 'uiterste best te doen' om binnen drie maanden in Zuid-Vietnam een politiek akkoord te bereiken en moet later algemene verkiezingen organiseren.

De nationale raad tast de autonomie van de regering-Thieu en van het Bevrijdingsfront vooralsnog niet aan, maar dient als een soort onderhandelingsinstrument voor deze partijen om hun geschillen uit de weg te ruimen en een politiek proces op gang te brengen om het land te her-integreren. Of de 'nationale raad voor nationale verzoening en eendracht' zijn retorische naam inhoud zal kunnen geven, is twijfelachtig. Henry Kissinger kan zich in zijn al eerder aangehaalde artikel in Foreign Affairs nauwelijks of niet voorstellen, dat beide partijen, die tot dusver immuun bleken voor elk compromis en een kwart eeuw energie hebben gepoogd elkaar te verraden dan wel af te slachten, ineens gaan samenwerken in een team, dat het hele land gemeenschappelijke instructies geeft.

Daar komt bij dat de drie-delige nationale raad algemene verkiezingen moet organiseren, wat een tamelijk onschuldige bezigheid lijkt, maar in feite een krachtmeting van de eerste orde is. Want wie in Zuid-Vietnam verkiezingen organiseert, wint ze met minstens negentig procent van de stemmen.

pointieke machtsverhoudingen. Zuid-Vietnam zeker veranderen.

Neutralisten

Een andere uiterst belangrijke zaak is de positie van de Zuidvietnamese neutralisten, die volgens het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord een derde deel van de 'nationale raad voor nationale verzoening en eendracht' moeten vormen en wier aanhang onder de bevolking niet gering, maar door de repressie van de laatste jaren, moeilijk te schatten is.

Thieu heeft niets gedaan om deze zogenaamde 'derde macht' aan zich te binden en daarmee zijn politieke basis te verbreden. Integendeel, hij heeft talrijke neutralisten als 'stromannen van de Viet Cong' verjaagd, vervolgd en gearresteerd, daarbij gebruikmakend van de vrijwel onbeperkte volmachten, die het huidige oorlogsrecht hem biedt. Volgens Le Monde Diplomatie van vorige maand zijn dit jaar wekelijks vier tot vijfhonderd niet-communistische tegenstanders van Thieu opgepakt, en arresteerden Thieu's aanhangers alleen in juli in het noorden van het land al drieduizend mensen, onder wie ook boeddhistische priesters, 'omdat zij handelen als een vijfde kolonne ten behoeve van de communistische agressors.'

Veel neutralisten — en in hun kielzog de ontelbare politieke gevangenen, die Thieu volgens het Amerikaans-Noordvietnamese akkoord moet vrijlaten — zullen daarom weinig neiging vertonen om Thieu na het definitieve vertrek van de Amerikanen jubelend in de armen te vallen. De Zuidvietnamese president kan dan ook met gerechtvaardigd pessimisme de vorming tegemoet zien van een 'nationale raad voor nationale verzoening en eendracht', waarin een belangrijk deel van het neutralistische kamp de zijde van het Bevrijdingsfront zal kiezen.

Verkiezingen

Zoals een neutralistische voorman onlangs liet weten: 'Wij prefereren een compromis met het Bevrijdingsfront boven een dictatuur gevestigd op ruïnes.' En als het eenmaal zover gekomen is, zullen waarschijnlijk ook delen van de anti-Viet Cong-coalitie zich

assen
"nieuw graswijk"
verpleegtehuis

LABORANTE
MEDISCH

1 januari 1973 een
In verband met uitbreiding, zoeken wij per

Observatiekliniek
"DE EDERHORST"

Kliniek voor onderzoek en kortdurende behandeling van kinderen met een stoornis in hun geestelijke ontwikkeling van

Horlaan 5 - Postbus 68 - Ede - telefoon (08380) 19118

Als onderdeel van de dagelijkse werkzaamheden worden onze laborantes in de gelegenheid gesteld mee te werken aan wetenschappelijke onderzoeken.

Salaris volgens ziekenhuisregeling. Indien gewenst is interne huisvesting mogelijk.

Zij, die in het bezit zijn van het diploma laborante A en interesse hebben voor deze functie worden verzocht telefonisch of schriftelijk contact op te nemen met het hoofd Personeelszaken van ons instituut.

Telefonische inlichtingen kunt u 's avonds ver-

E.E.G.-laborante

Yakature voor een afdeling Elektro-Encephalografie bestaat een verband met een sterke uitbreiding van onze

de verpleging heeft u nodig

leurloze slag interesseert Amerikaan niet

"Nixon-McGovern lood om oud ijzer"

(Van onze speciale verslaggever)

SAN FRANCISCO, november
De Amerikanen hebben in feite geen keus, aanstaande dinsdag. Ze willen zo graag op een man, een persoonlijkheid stemmen. Iemand wiens voorkomen en gedrag hun zo aanstaat dat ze hem uit volle overtuiging voor vier jaar hun vertrouwen kunnen geven. De doorsnee Amerikaan denkt politiek niet diep. Hij pleegt te redeneren in punten: ik geloof dat dit zo moet en dat zó. De implicaties van die punten: de moeite die het zal kosten om die punten tot werkelijkheid te maken, interesseert hem oneindig veel minder. Dus blijft er weinig anders over dan te kijken: welke mens staat mij het beste aan.

Wel, kijk dan eens met de ogen van een Amerikaanse kiezer. Er is dan opvallend weinig te kiezen want Richard Milhous Nixon en George Stanley McGovern tonen verrassend veel overeenkomsten.

De aanstaande president beweegt beweegt zich tamelijk ongemakkelijk in het openbaar. Hij is een zeer middelmatig spreker. Hij zou nog geen kans zien een grap smakelijk te vertellen, al hing het lot van de ganse natie ervan af. Hij is ontegenzeggelijk intelligent, maar zijn smaak gaat niet veel verder dan films als „Patton” (Nixon) en „Sound of Music” (McGovern).

De aanstaande president wil een einde maken aan de oorlog in Vietnam, hij aanvaardt de noodzaak van loon- en prijscontrole. Hij is vóór een gegarandeerd minimuminkomen in de een of andere vorm. Hij is vóór ontspanning in de verhouding met China en Rusland.

De aanstaande president is opgevoerd in een protestants middenstandsgezin, dat zwaar gebukt ging

onder de crisisjaren. Hij ging naar een naamloos universiteitje en niet naar de broeiplaatsen van upper ten-intelligentsia als Harvard en Yale. Hij doet een behoorlijke dosis religie in zijn toespraken en hij heeft zijn hele leven hard gewerkt in de richting van dat ene doel: president te worden.

Wellicht is dat een van de oorzaken van de apathie — je kunt het moeilijk anders noemen — die rond deze presidentsverkiezingen hangt. De Amerikanen kunnen niet kiezen uit twee geheel verschillende persoonlijkheden, zoals dat in en na de laatste wereldoorlog het geval was met Roosevelt en Wilkie, Truman en Dewey, Eisenhower en Stevenson, Kennedy en Nixon, Johnson en Goldwater.

Dan blijven — alweer met Ame-

Volkskrant-redacteur HENK STRABBING is enkele weken in de Verenigde Staten om de voorbereidingen voor de presidentsverkiezingen te volgen. Vandaag laat hij twee „Nederlandse” Amerikanen aan het woord over de politiek in hun nieuwe vaderland.

rikaanse ogen bezien — over: het geluk en de meevallers van de raspoliticus Nixon en de pech en de tegenvallers van McGovern. Nixon ging precies op tijd naar China, ging precies op tijd naar Rusland en doet nu precies op tijd een poging om een eind aan de oorlog in Vietnam te maken. McGovern moest tegenvaller op tegenvaller incasseren in de schaduw van Nixons meevallers. Eerst ging zijn „duizend-dollar-voor-elke-Amerikaan”-plan de mist in door stomme rekenfouten. Vervolgens plaatste McGovern zich voor „duizend procent” achter zijn oorspronkelijke tweede man Eagleton toen diens zielsverleden een struikelblok werd. En liet toen Eagleton — onder zware druk weliswaar — prompt vallen.

McGovern die een aureool van eerlijkheid en onkreukbaarheid rond zijn hoofd had weten te flansen, boette op dat moment sterk

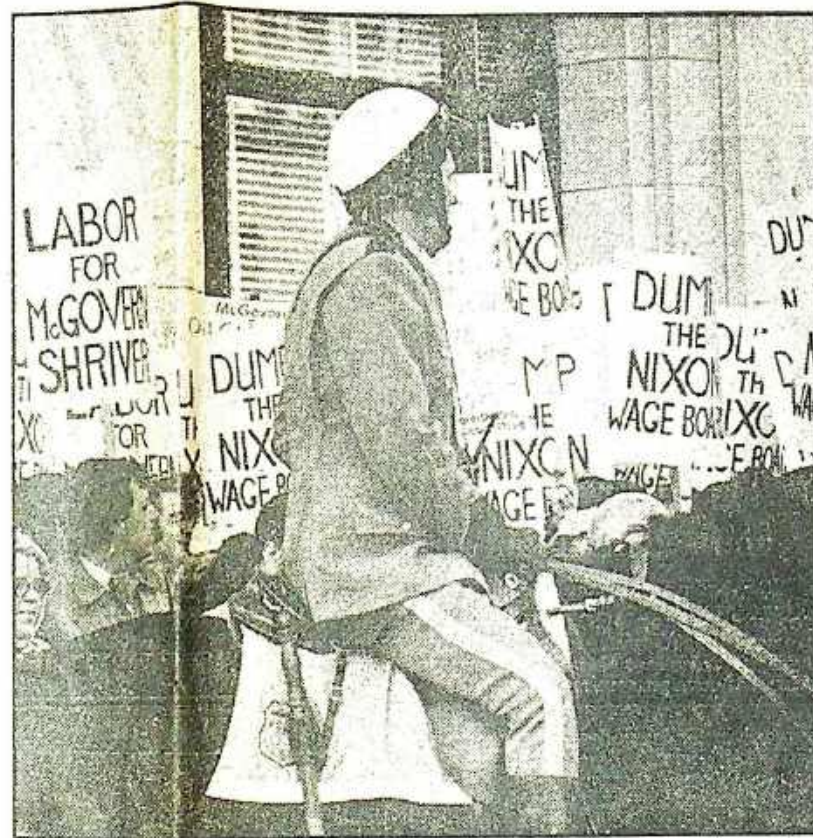
aan geloofwaardigheid in. De Republikeinen maakten er dankbaar gebruik van. McGovern had altijd gezegd vanaf het begin van de oorlog tegen de oorlog in Vietnam te zijn geweest, maar uit de handelingen van de senaat kwam ondubbelzinnig zwart op wit naar voren dat de senator wél voor de Tonkin-resolutie had gestemd. Met die resolutie kreeg de toenmalige president Johnson in feite carte blanche in Indo-China zonder dat er ooit een formele oorlogsverklaring was geweest (die, volgens de grondwet, door het Congres moet worden gedaan).

Maar de geloofwaardigheid van Nixon dan? De „Watergate-affaire”, de af luisterzaak in het Democratische hoofdkwartier? Ach, zegt de doorsnee Amerikaan, die dingen zijn er altijd geweest. Dacht je heus, dat Lyndon Johnson niet op de hoogte is geweest van de fraude van zijn senaatssecretaris Bobby Baker? Heeft Kennedy niet indertijd dankbaar de stemmen van honderden dode kiezers in Illinois geaccepteerd, die door Chicago's burgemeester Dick Daley „uit hun graf waren gehaald”? Nixon protesteerde toen toch ook niet, terwijl hij bij een herstemming misschien best had kunnen winnen.

President Nixon heeft een feilloos gevoel voor wat de kiezer slikt en wat niet. Hij is een groot pragmatische geblesken in de afgelopen jaren. McGovern mist dat. Zie je wel, zeggen veel Amerikanen dan, hij is te weinig politicus. Die moeten we niet hebben.

Neem nou eens zo'n Amerikaan. Of, in dit geval, een bijna-Amerikaan; hij wordt binnen enkele maanden genaturaliseerd. Het is Gerard J. Vanderbeek (31), die in Nederland uiteraard gewoon Van der Beek heette. Hij had vroeger in Nederland tamelijk linkse ideeën, maar is sedert zijn komst in Seattle volslagen veramerikaanst: een felle bekeerling. Hij rijdt rond in een overmaatse Chevrolet stationcar, is „international business officier” bij de Seattle First National Bank, bezit een koophuis in één van de voorsteden, een vrouw en drie zoons. En sticker op de achterbump van de Chevrolet toont ondubbelzinnig in fel rood en blauw zijn voorkeur: „Nixon/Agnew”.

Vanderbeek over Vietnam: „Kennedy had toentertijd tegen de Noordviëtnamsezen moeten zeggen: tot hier en niet verder. Johnson

Een politieagent te paard houdt aanhangers van McGovern en Nixon op veilige afstand van de belangrijke democratische partijleider, die met het verkiezingscircus naar Seattle, Oregon, was gekomen.

maakte de fout er zoveel mensen naar toe te sturen. Nixon had, toen hij president werd, natuurlijk gemakkelijk kunnen zeggen: wat die vorige presidenten hebben gedaan gaat mij niet aan. Dat waren Democraten. Maar Nixon deed de belofte zijn bondgenoot, Saigon, niet in de steek te laten. Dat is karakter.”

Over Nixons toenadering tot China en Rusland: „Dat kon alleen Nixon doen. Iemand met zijn verleden als „communistenvreter”, daaraan van zeiden wij in Amerika, die zal hard met ze kunnen onderhandelen. Van ieder ander was het een teken van zwakte geweest.”

Over McGovern's sociale plannen: „Je ontnemt de mensen met zo'n hoog gegarandeerd minimum-inkomen het initiatief. Als je hier op straat geschopt wordt, moet je wel uitkijken voor je anders, want jij krijgt niks meer. Zo hoort het ook.

Je hebt hier mensen genoeg die het in de ene stad niet kunnen redden en het ergens anders opnieuw proberen. Dat is „fun”. Ik vind wel dat de overheid moet zorgen dat er voor iedereen gelijke kansen zijn.

Als iemand die kans niet wil grijpen, dan moet hij dat zelf weten. De overheid moet alleen mensen helpen, die niet kunnen werken, vind ik.”

Zit er in Vanderbeek's Vietnam-ideeën nog een vleugje ethiek, Bert Hill (34), slager uit Anchorage, Alaska, met vakantie in het „echte” Amerika, denkt er strikt zakelijk over: „We hebben zoveel miljoenen dollars in dat Vietnam gepompt en er zijn zoveel duizenden Amerikanen daar gesneuveld. Dan ga je er toch zo maar niet weg. Dat kan niet.”

Louis Arassa (geen familie)

is 36, van beroep lithograaf en woont ook in Seattle. Hij kijkt anders tegen de oorlog aan. „Zoveel jaren, zoveel geld, zoveel doden. En waarvoor? Voor niets. Er is indertijd door Kennedy een verschrikkelijke fout gemaakt. Wij hebben nog nooit een oorlog verloren, zeggen ze. Dan moet dat toch één keer gebeuren. Nixon draait ons gewoon een rad voor ogen wanneer hij praat over een ervolte vrede. Wij hebben de oorlog verloren en terecht. We hadden er nooit aan moeten beginnen. En bovendien: wat hadden we hier niet allemaal met dat geld kunnen doen?”

John Bokhove (80; in 1927 uit Nederland naar Holland-Michigan geëmigreerd) was in een bolwerk van conservatieve Republikeinen steeds een fervent Democraat. Hij was tot zijn pensioen bedrijfsleider op een meubelfabriek en vooral sedert de dood van zijn vrouw, ruim zes jaar geleden, leest hij. De hele dag. Kranten, periodieken, boeken (variërend van „The Carpetbaggers” en „The Shame Goddess” tot de memoires van George Kennan, de voormalige ambassadeur in Het Kremlin). Hij gaat twee keer per dag met zijn Plymouth van 1952 („Waarom zou ik een nieuwe auto kopen, die wordt ouder dan ik”) de stad in om te eten. Hij weet dit keer niet op wie hij moet stemmen. Nixon is hem niet sympathiek, maar McGovern vertrouwt hij niet. Hij is bang dat McGovern te veel zal toegeven aan „the Communists”, die hij „niet mag”. Punt, uit.

Don Bryant (34 uit Boston, oorspronkelijk uit Oklahoma, is afgestudeerd aan de „School of Business Administration” van de universiteit van Harvard. Hij denkt dat het lood om oud ijzer zal wezen wie er aan het bewind komt. Hij was wel verbaasd, indertijd, toen uitgerokend Richard Nixon „met de palmtak in zijn bek” naar Peking en Moskou ging. Hij vertelt dat in 't oerconservatieve Oklahoma nog steeds de grap opgeld doet, dat Pat zo graag de Chinese muur wilde zien. Don zegt politiek niet geïnteresseerd te zijn, maar wel mensen te veranschouwen als Billy James Hargis, een soort Billy Graham in het kwadraat, die in een wekelijks televisieprogramma in Oklahoma met de hand op de Bijbel verklaart dat de Amerikanen een taak in Vietnam hebben. In één van zijn laatste uitzendingen vertelde Hargis dat hij een paar duizend boeken van een luchtmachtgeneraal, die ook die Vietnam-taak zag, had opgekocht en dat

hij iedereen, die dat wilde zo'n boek kon sturen met een aanzienlijke korting.

Dan zijn er de mensen die rechtstreeks aan hun portemonnee denken en aan hun eigen werkgelegenheid. In Californië — dat écht niet pro-Nixon genoemd mag worden ondanks het feit dat het voor hem „thuis” is — werken veel mensen in industrieën die hun bestaan danken aan het feit dat er een leger, marine en luchtmacht moet worden onderhouden. McGovern wil een flink stuk van leger, marine en luchtmacht kwijt, met als gevolg dat die mensen andere banen moeten krijgen (waarvoor McGovern wel zal zorgen, heeft hij beloofd). Maar veel van die mensen zijn gelukkig met juist de baan die zij hebben. Ze willen geen andere en het zal hun een rot zorg zijn wat de regering uitspookt met de produkten waarvan zij werken. Dat alléén is al een reden om op Nixon te stemmen.

In 1968 kreeg Nixon elf van de dertien staten, die men tot het westen van de Verenigde Staten rekent Montana, Wyoming, Colorado, Nieuw-Mexico, Arizona, Utah, Idaho, Nevada, Californië, Oregon, Washington, Alaska en Hawaii). Alleen Washington en Hawaii steunden toen Hubert Humphrey. Politieke analisten twijfelen er niet aan of dit keer gaan alle dertien staten naar Nixon.

Edward Kennedy kon vorige week nog in de staat Washington campagne voeren zoveel als hij wilde — en hij deed het met duidelijk plezier — voor McGovern. De Democraten zullen het lokaal behoorlijk doen. Want er zal veel „split ticket”-voting zijn (mensen die Nixon tot president kiezen en Democraten in lagere banen als gouverneur, senator, enzovoorts).

Maar je kunt je niet aan de indruk onttrekken dat Kennedy alleen maar aan het oefenen is voor 1976. Nixon werkte in 1964 ook voor Barry Goldwater omdat hij toen voelde niet tegen Lyndon Johnson op te kunnen. Misschien worden de verkiezingen van 1976 interessanter. Ook voor de Amerikanen zelf.

HOOFD BOVEN WATER

Deze Zuidvietnamese soldaat komt nog maar net met zijn neus boven het water tijdens het doorwaden van een rivier. Zijn rugzak — op het hoofd — bleef in ieder geval droog tijdens een actie bij Kamau in het zuiden van Vietnam, tegen Noordvietnamese eenheden.

Niet voor eind november PESSIMISME ROND VIETNAM-AKKOORD

*Thieu: desnoods
alleen
doorvechten*

WASHINGTON/PARIJS, 4 nov. (NYT, Reuter, AP, UPI) — Volgens waarnemers in Parijs wordt verwacht dat het nieuwe geheime overleg ter regeling van details in het Vietnamese ontwerp-akkoord waarschijnlijk lang zal duren, moeilijk zal zijn en ingewikkelder dan eerst werd verwacht. De kansen, dat Kissinger zoals hij zelf zei, het akkoord kan afronden „in een zitting van drie of vier dagen”, worden kleiner. Men houdt er daarom rekening mee, dat een akkoord zelfs niet voor eind november kan worden getekend. In Amerikaanse regeringskringen verwacht men geen bestand meer „binnen de komende weken”.

Het nieuwe pessimisme is ontstaan door de ontwikkelingen sinds het bekend worden van het ontwerp-akkoord waarbij de afwijzende houding van Saigon een grote rol speelt, en de rede die president Nixon vrijdag hield. In deze verkiezingsrede zei hij onder meer, dat wezenlijke overeenstemming was bereikt over het grootste deel van een regeling. „Er zijn echter nog enkele bepalingen in de overeenkomst die opgehelderd moeten worden, opdat alle dubbelzinnigheden uit de weg worden geruimd. Ik heb er nadrukkelijk op aangedrongen, dat deze geregeld worden voor wij een definitieve overeenkomst tekenen”.

TITSJ TIEN TSJAU
... weg met Thieu ...

nisten zullen ongetwijfeld belangrijke wijzigingen weigeren maar daartegenover staat dat Zuid-Vietnam garanties tot in de kleinste bijzonderheden eist.

In Washington verluidt, dat president Nixon een regeling van het conflict in Indo-China beslist niet ziet als uitgangspunt voor een geheel aan zichzelf overlaten van Indo-China door de Verenigde Staten.

In gesprekken met premier Soevanna Phoema van Laos en met Cambodjaanse leiders heeft Nixon er de nadruk op gelegd dat als hij president blijft de Amerikaanse economische en andere hulp aan Laos, Cambodja en Zuid-Vietnam doorgaat omdat hij het belangrijk vindt niet-communistische regimes in Zuidoost-Azië

Hanoi een akkoord sluiten, waarin de totale terugtrekking van Noordvietnamese troepen niet is opgenomen. In dat geval zou Thieu een nationaal referendum houden om de steun van het volk te krijgen voor het voortzetten van de oorlog. Thieu zou ervan overtuigd zijn, dat een grote meerderheid hem die steun zal geven.

De Amerikaanse regering heeft geheime plannen opgesteld voor inschakeling van Amerikaanse burger als militaire adviseurs in Zuid-Vietnam, nadat de Amerikaanse troepen zijn teruggetrokken, aldus is in Saigon bekend geworden. Op het ogenblik verlenen Amerikaanse burger in Laos al militaire hulp en advies. De toekomstige adviseurs in Zuid-Vietnam zullen worden uitgezonden door burger firma's die contracten hebben met het Amerikaanse ministerie van defensie of andere ministeries.

Intussen gaat de aanvoer van Amerikaanse oorlogsmaterieel in versnelde tempo verder. Omdat Washington bepaalde typen vliegtuigen niet direct kon leveren is een beroep gedaan op Taiwan, Zuid-Korea en Iran die deze toestellen wel bezitten, om ze „uit te lenen” aan Zuid-Vietnam. Het Pentagon, dat dit bekend maakte gaf geen getallen maar aangenomen wordt dat het om 125 straaljagers gaat van het type F-5. De aanvoer van oorlogsmaterieel betreft verder onder meer grote transportvliegtuigen van het type C130, helicopters, opleidingsvliegtuigen, pantservoertuigen, en niet minder dan 500 tanks.

„Wij zullen de overeenkomst tekenen wanneer die overeenkomst goed is, geen dag eerder — en als de overeenkomst goed is zullen we tekenen zonder een dag uitstel”, aldus Nixon.

De Democratische presidentskandidaat McGovern uitte zijn diepe teleurstelling over Nixons toespraak. „Het lijkt mij dat de vrede niet nabij is. De onderhandelingen verlopen in het geheel niet goed”. Over president Thieu zei McGovern, „Het zal een der grootste tragedies uit de geschiedenis zijn als deze kleine dictator in Saigon opnieuw de kans krijgt 'n veto uit te spreken over onze vredesinspanningen in Vietnam”. Nixons vredesplan, aldus McGovern, „valt in duigen”.

De Noordvietnamese vredesdelegatie in Parijs reageerde op Nixons verklaring met de opmerking, dat hier uit duidelijk blijkt dat hij de oorlog wil verlengen. Wordvoerder Ngoejen Than Le las een verklaring voor waarin onder meer staat, dat „de oorlog in Vietnam vier jaar geleden voorbij had moeten zijn”. „De vrede komt langzaam. Vietnamees en Amerikaans bloed blijft stromen. Het bewind van Nixon is geheel verantwoordelijk voor deze toestand”.

Een groep neutrale Zuidvietnamezen die in ballingschap in Parijs leven, heeft gisteren verklaard dat alleen het verdwijnen van president Thieu, „herstel van de democratische vrijheid” in Zuid-Vietnam mogelijk zal maken.

De verklaring werd afgelegd door Tisj Tien Tsjau, een boeddhistische monnik en voorzitter van de vereniging van Vietnamese boeddhisten in het buitenland. Het zei dat de neutralen en de leiders van de oppositie in Zuid-Vietnam in het algemeen het vredesakkoord toejuichen, maar betreuren dat hierdoor Thieu aan de macht zou blijven.

De Britse minister van buitenlandse zaken, sir Alec Douglas Home, heeft na een bezoek van vijf dagen aan China en overleg met premier Tsjoe En Lai verklaard, dat China en Engeland het er over eens zijn geworden dat het uiteindelijke doel van een vredesregeling in Indo-China, de niet-gebondenheid moet zijn van Vietnam, Cambodja en Laos. Sir Alec die dit zei in Hongkong op de terugreis naar Londen, voegde er aan toe dat de kwestie-Vietnam „zeer uitvoerig” was besproken tussen hem en de Chinese leiders.

Problemen

Hoewel Henry Kissingers koffers gepakt staan opdat hij onmiddellijk kan vertrekken voor een nieuwe gespreksronde met zijn tegenpartij, Le Doek Tho, is er nog niets bekend van een nieuwe datum voor dat gesprek. Het schijnt dat de Verenigde Staten nog uitvoerige discussie willen over belangrijke punten in het ontwerp-akkoord, zoals de uitwerking van het bestand en het toezicht op „het proces van zelfbeschikking”. De commu-

SAIGON — In paleiskringen te Saigon wordt gezegd dat president Ngoejen Van Thieu de oorlog alleen zal voortzetten indien Washington en

(Van onze correspondent)

hertoeppen

berugsbetaling

Philips Tabak wj

AMSTERDAM, 4 nov. — Het Amsterdamse hotel Krasnopol'sky heeft bij handens van belangrijke aandelenpakketten een converteerbare obligatielening geplaatst van 650 duizend gulden tegen een rente van 7 1/2 procent. De conversieprijs bedraagt thans 110 gulden per aandeel van 20 gulden nominaal, waarbij telkens 20 gulden aan obligaties onder bijbetaling van 90 gulden constant omgewisseld kan worden in 20 gulden aandelen. De lening, die een looptijd heeft van 15 jaar, is bedoeld ter financiering van toekomstige uitbreidingen.

Conversielening Krasnapolsky

AMSTERDAM, 4 nov. — Het Amsterdamse hotel Krasnopol'sky heeft bij handens van belangrijke aandelenpakketten een converteerbare obligatielening geplaatst van 650 duizend gulden tegen een rente van 7 1/2 procent. De conversieprijs bedraagt thans 110 gulden per aandeel van 20 gulden nominaal, waarbij telkens 20 gulden aan obligaties onder bijbetaling van 90 gulden constant omgewisseld kan worden in 20 gulden aandelen. De lening, die een looptijd heeft van 15 jaar, is bedoeld ter financiering van toekomstige uitbreidingen.

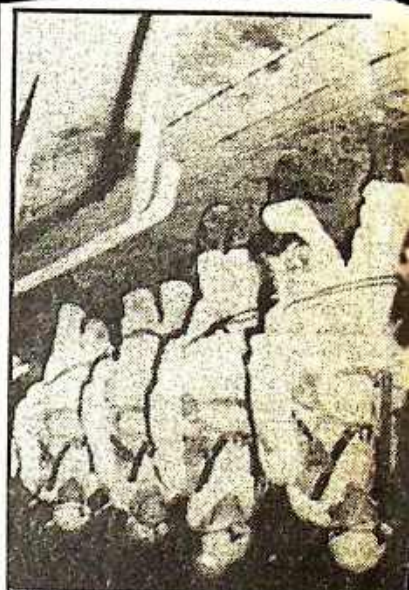
AMSTERDAM, 4 nov. — Het Amsterdamse hotel Krasnopol'sky heeft bij handens van belangrijke aandelenpakketten een converteerbare obligatielening geplaatst van 650 duizend gulden tegen een rente van 7 1/2 procent. De conversieprijs bedraagt thans 110 gulden per aandeel van 20 gulden nominaal, waarbij telkens 20 gulden aan obligaties onder bijbetaling van 90 gulden constant omgewisseld kan worden in 20 gulden aandelen. De lening, die een looptijd heeft van 15 jaar, is bedoeld ter financiering van toekomstige uitbreidingen.

Nederlandse Fondsen

Unitas verkocht

resultata

Harden-

S IN NOOD

Als Amerika maar serieus is

Hanoi bereid tot nieuw overleg

Saigon krijgt enorme luchtmacht

PARIS/WASHINGTON, 6 nov. (NYT, Reuter, AP, UPI) -- De leider van de Noordvietnamese delegatie naar het vredesoverleg in Parijs, Xoean Thoei, heeft het afgelopen weekeinde de bereidheid uitgesproken over nog een onderhandelingszitting voor een bestand in Vietnam op voorwaarde, dat de Verenigde Staten serieus zijn.

In een vraaggesprek met de New York Times zei Thoei: „Op het ogenblik eisen wij dat de Amerikanen het akkoord nakomen en ondertekenen. Maar wij nemen geen onbuigzame houding aan tegenover nog een bijeenkomst. Het gaat om de ernst.” Thoei verklaarde ook, dat in geval een „laatste” gespreksonderzoek zoals is verzocht door Henry Kissinger achter de rug is en „de Verenigde Staten akkoord gaan en dan weer meer wijzigingen voorstellen, het zeer moeilijk zal zijn om de zaken te regelen”.

Nieuwe eisen

Xoean Thoei liet doorschemeren dat als Amerika de onderhandelingen heropent over zaken die Hanoi van belang acht, Hanoi op zijn beurt de kwestie van de Vietnamese burgergevangenen weer aan de orde kan stellen. Het was een concessie van Hanoi om de positie van deze gevangenen buiten de regeling te houden waarin wordt gesproken van de vrijlating van „alle militaire en buitenlandse burgergevangenen” binnen zestig dagen na het bestand.

Volgens de bestaande regeling moet de kwestie der Vietnamese burgergevangenen worden opgelost door Saigon en de Vietcong. Volgens Xoean Thoei houdt het bewind van Thieu „300.000 mensen gevangen onder de wreedste omstandigheden. Zij hebben een aantal mensen vermoord”, aldus Thoei. (De Vietcong zou Hanoi hebben verweten dat dit punt niet is opgenomen in het ontwerp-akkoord.)

„Xoean Thoei, die van mening was dat „vrede reeds in 1969” had kunnen komen als de Verenigde Staten toen de voorwaarden hadden aanvaard die zij nu accepteren, liet duiding van strijdkrachten in Saigon en het bevrijdingsfront.

XOEAN THOEI

...serieus onderhandelen...

delijk uitkomen dat een essentiële factor voor een akkoord een afzien van alle eisen door Amerika is van Noordvietnamese terugtrekking. Hij liet subtiel en afwijkend doorschemeren, dat dit zou kunnen gebeuren (de terugtrekking) als resultaat van onderhandelingen over de „vermin-

dering van strijdkrachten in Saigon en het bevrijdingsfront. Henry Kissinger die met president Nixon meereisde op zijn laatste verkiezingscampagne, verklaarde nog steeds te vertrouwen op een akkoord. De vredesvoorstellen gingen voort volgens program en een bestand zou er in een reeks van stappen uit voortvloeien.

Minister van buitenlandse zaken Rogers meende dat het waarschijnlijk nog enkele weken zal duren voor er een bestand zal zijn, maar ook hij was ervan overtuigd dat het akkoord er komt. Volgens Rogers wordt ook via diplomatieke kanalen contact onderhouden.

McGovern hamert op Vietnam

NIXON MAAKT KANS OP MONSTER-ZEGE

WASHINGTON, 6 nov. — (Reuter, AP, NYT) — Alle opinie-onderzoeken wijzen de huidige Amerikaanse president, Richard Nixon, aan als de zekere overwinnaar tegen de Democratische kandidaat George McGovern bij de presidentsverkiezingen, die morgen worden gehouden. „Onze enige vijand is onverschilligheid”, aldus een campagneleider van Nixon. Hij vreest, dat een massale apathie onder de honderdveertig miljoen kiesgerechtigde Amerikanen, Nixons overwinningmarge aanzienlijk kleiner kan maken, dan de ongeveer vijftwintig percent, die nu wordt verwacht.

Republikeinen alleen bang voor apathie

Volgens een overzicht van de New York Times maakt Nixon kans om een meerderheid te verwerven in 48 van de vijftig Amerikaanse staten en zou het niet ondenkbaar zijn, dat hij als eerste in de Amerikaanse geschiedenis alle vijftig staten zou veroveren. McGovern is alleen zeker van het district Columbia (de hoofdstad Washington) en neemt een sterke positie in in de staten Massachusetts en Wisconsin. Zelfs in zijn „thuisstaat”, Zuid-Dakota, ligt hij achter op Nixon.

Gevraagd naar zijn reactie op het kiezersonderzoek van de New York Times, antwoordde McGovern: „Daarop kan ik drie antwoorden geven: Ha, ha, ha.”

McGovern loopt zijn achterstand op Nixon de laatste dagen iets in, maar volgens de meeste waarnemers in de Verenigde Staten te weinig om morgen een reële kans te maken. Terwijl president Nixon het afgelopen weekeinde slechts enkele korte redes hield op de tussenstops naar zijn „tweede Witte Huis” in het Californische San Clemente, voerde McGovern een intensieve campagne in de staten Illinois, Missouri en New York. Nixon werkt in San Clemente aan de nationale tv-rede die hij vanavond aan de vooravond van de verkiezingen zal uitspreken.

„Wreed misleid”

De Vietnamese oorlog staat nu opnieuw in het centrum van McGovern's campagne. In een zaterdag gehouden televisierede, beschuldigde McGovern Nixon ervan, dat deze de kiezers „wreed misleid had”, door net voor de verkiezingen een hoop op vrede te vestigen en de oorlog toch voort te zetten. Tijdens een persconferentie in Chicago verklaarde McGovern: „Ik wil het Amerikaanse volk waarschuwen, dat het deze Nixon-toer niet langer moet slikken. Hij heeft geen plan (voor vrede in Vietnam). Als de president dinsdag herkozen wordt, is het best mogelijk, dat we opnieuw vier jaar oorlog hebben in Zuidoost-Azië”.

Op weg naar San Clemente, verklaarde Nixon opnieuw: „Wij staan voor een vrede met ere tegenover een vrede met capitulatie... En wij staan niet achter een amnestie voor deserteurs en mensen, die zich aan

hun dienstplicht onttrekken”. Volgens hem waren er voor een vredesakkoord in Vietnam alleen nog „enkele details” te regelen. McGovern: „Hij vertelt ons niet wat die details zijn... Het volk moet maar beslissen of het een president wil, die er opnieuw om vraagt vertrouwen in hem te stellen”.

Volgens een opinie-onderzoek van het Harris-bureau gelooft 49 percent van de Amerikanen, dat „Nixon zijn woord heeft gehouden om een einde te maken aan de Amerikaanse betrokkenheid bij de oorlog in Vietnam”, tegen 41 percent, die dit niet gelooft. Half oktober, vlak voor de bekendmaking van een spoedig vredesakkoord met Hanoi, geloofde nog 52 percent van de kiezers, dat Nixon zijn woord niet had gehouden met betrekking tot Vietnam.

Stem op zeven november, staat op de sjerp van dit 21-jarige Amerikaanse foto-model, dat probeert de Amerikaanse vlag een nieuw gezicht te geven.

Wapens voor Saigon

Vervolg van pagina 3

De versnelde wapenleveranties aan Zuid-Vietnam gaan onverminderd door en in Amerikaanse regeringskringen verklaarde men dat hierdoor Zuid-Vietnam met 2.000 vliegtuigen op twee landen na de grootste luchtmacht ter wereld zal hebben.

Minister van defensie Laird zei hierover: „Het geeft de Zuidvietnamezen de zekerheid, dat zij in staat zullen zijn hun binnenlandse veiligheid te waarborgen. Zij zullen dan geen excuus hebben al zij dat niet kunnen”.

Hanoi, het bevrijdingsfront, China en de Sovjet-pers hebben hevige kritiek uitgeoefend op de Amerikaanse wapenleveranties.

Van Amerikaanse zijde is ook verklaard dat de regering van Nixon overweegt een vijf-jarenplan voor hulp aan Indo-China op te stellen voor een bedrag van 23 miljard gulden, waarvan eenderde bestemd zou zijn voor Noord-Vietnam en tweederde voor Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja.

Hanoi heeft de subcommissie voor vluchtelingen van de Amerikaanse Senaat uitgenodigd een medische groep te zenden om een studie te maken van de hulpbehoeften van Noord-Vietnam op korte en lange termijn. De commissie heeft de uitnodiging aanvaard. Het ministerie van buitenlandse zaken keurt zo'n bezoek op dit moment af, aldus een woordvoerder van het ministerie.

De Amerikaanse luchtmacht heeft zaterdag in de zwaarste bombardementen binnen een etmaal in de geschiedenis van de oorlog, 2000 ton bommen afgeworpen op Noord-Vietnam. Bovendien werden bombardementen uitgevoerd op doelen in Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja. Zij hadden hoofdzakelijk ten doel communistische troepenverplaatsingen naar Zuid-Vietnam en de aanvoer van pantservoertuigen en ander materieel, te vertragen.

Noord-Vietnam veroordeelt Nixons sabotage

*Bevrijdingsfront hield
conferentie met tientallen
massa-organisaties*

In Noord-Vietnam is het optreden van de regering-Nixon aan de kaak gesteld, die de bereikte ontwerp-overeenkomst voor beëindiging van de oorlog en herstel van de vrede saboteert teneinde in ijltempo het marionettenregiem van Thieu in Saigon nog vol te kunnen proppen met wapentuig.

In het dagblad Nhan Dan wordt deze sabotage van Nixon scherp veroordeeld en wordt er op gewezen dat de afgelopen dagen de arsenalen van Saigon al werden voorzien van 220 hellicopters, 20 transportvliegtuigen en 50 straaljagers, alsmede tal van tanks en gevechtswagens en munitie. Ook ontwikkelt Washington plannen om meer officieren naar Saigon te sturen voor het opleiden van huurlingen, aldus Nhan Dan.

In een commentaar op Nixons speech van jl. donderdag schrijft het blad dat dit een nieuw toonbeeld is van Amerikaanse woordbreuk door het tekenen van de ontwerp-overeenkomst uit te stellen en te pogen om zijn wil op te leggen aan het Vietnamese volk en de Thieu-klik te handhaven.

In vele afdelingen van de CPN zijn zaterdag grote aantallen activisten op stap gegaan met De Waarheid. Huis aan huis werd de mensen onze krant aangeboden met als resultaat dat vele honderden exemplaren verkocht werden. Tevens werd tijdens de colportagetochten het aantal vaste lezers op onze krant weer verder opgevoerd. Een aantal mensen liet zich direct noteren als abonnee of vrijdag-zaterdaglezer. Op de foto: colportage in Amsterdam-Noord.

Reeds 38.000 gulden voor Beurzen open — dijken dicht

Delegaties uit vele plaatsen waren zaterdagavond present op de afrekenavond in Amsterdam van de Vietnam-actie Beurzen open — dijken dicht in het Roothaanhuis in Amsterdam. Bij de kleine 30.000 gulden die reeds afgerekend was kwam nog eens 8500 gulden binnen.

De strijdbare sfeer van de avond werd onderstreept door de vertoning van een film over de verdediging van Hai-phong tegen de Amerikaanse terreurbombardementen en door het optreden van de orkestgroep De Volharding (Louis Andriessen, Willem Breuker e.a.) met koor. Zij brachten naast andere strijdlieiders de première van de Nederlandse vertaling van het Vietnamese strijdlied Bevrijd het Zuiden. Ook trad de groep Amphora op. Verscheidene delegaties deden verslag over het verloop van de door hen gevoerde acties. In vele plaatsen zijn nog acties gaande, zodat verwacht kan worden dat er nog meer geld zal binnenstromen. Met name zullen er nog grote collectes plaatsvinden in Groningen, Utrecht en de Zaanstreek. Namens het comité Jongeren voor Vietnam riep Job Pruyser de paar honderd aanwezige activisten van de steunactie op vanavond deel te nemen aan de Vietnamdemonstratie die om acht uur vertrekt vanaf het Beursplein in Amsterdam. Namens de CPN was op de afrekenavond aanwezig het Tweede Kamerlid Wim van het Schip.

Amerikaanse luchtterreur in geheel Indo-China

In een van de bevrijde gebieden van Zuid-Vietnam heeft afgelopen week een conferentie plaatsgevonden die georganiseerd was door het Bevrijdingsfront en waaraan tientallen massa-organisaties van de Zuidvietnamese bevolking deelnamen. Onder andere waren afgevaardigden aanwezig van organisaties op religieus, sociaal en vakbondsgebied. Op de tweedaagse conferentie werd de toestand in Zuid-Vietnam besproken en na afloop werd via de radiozender van het Front een verklaring omgeroepen. Daarin wordt de VS beschuldigd zijn agressieve activiteiten in Vietnam niet te willen staken en wordt het onzinnige verzet van Van Thieu tegen vrede en verzoening aan de kaak gesteld.

Bommenwerpers van de Amerikaanse luchtmacht voerden gedurende afgelopen weekend opnieuw massaanvallen uit. Daarbij wierpen reusachtige B-52's hun bommen af boven alle delen van Indo-China waarbij zowel dichtbevolkte gebieden van Zuid-Vietnam prooiden van deze opgeschroefde luitereur, als delen van Noord-Vietnam, Cambodja en Laos. Ondanks deze terreur wisten de troepen onder zware druk te blijven en een reeks stellingen op de netten te veroveren. Vooral in ta van de Mekong en het hoogland, waar de hoofdweg Pleiku en Kontum afgesneden vonden vele acties van de guerrilla's. Een konvooi van de troepen werd hier tot terugkeer gen. De leider van de Noordvietnamese delegatie bij het Vietnam-overheidsregime, Xuan Thuy, heeft in

(Vervolg op

De bevolking van een bevrijd gebied treft maatregelen om te voorkomen dat troepen van het Saigon-regiem hun dorp bezetten.

Vergadering CPN eist ondertekening Vietnamaccoord

De openbare vergadering die de CPN in Finsterwolde organiseerde en waar het woord werd gevoerd door Roel Walraven heeft besloten tot het verzenden van een telegram aan de Amerikaanse ambassade waarin wordt geëist dat de Verenigde Staten het accoord ter regeling van de kwestie-Vietnam zonder uitstel ondertekenen. Op de vergadering lieten twee aanwezigen zich inschrijven als lid van de CPN. Een collecte bracht / 72,50 op.

Heerlerheide

In het Corneliushuis in het Zuidlimburgse Heerlerheide vond zaterdag een goed bezochte openbare verkiezingsvergadering plaats, georganiseerd door de plaatselijke afdeling van de CPN.

Twee sprekers voerden het woord: Rob Ramakers, die wees op de aanvallen die er plaatsvinden op de democratie.

Frits Dragstra spitste zijn toespraak toe op de problemen waar Limburg mee te kampen heeft.

Na de twee toespraken vond er een levendige politieke discussie plaats waaraan vele aanwezigen deelnamen. Tijdens de vergadering werd een nieuw lid voor de partij ingeschreven. In de voorbereiding van de bijeenkomst waren reeds twee leden gewonnen en tevens vijf nieuwe vrijdag-zaterdaglezers voor De Waarheid gemaakt.

Uithuizen

In Uithuizen vond vrijdagavond j.l. een openbare verkiezingsvergadering van de CPN plaats waar het woord gevoerd werd door partijbestuurder Karel Hoogkamp. Er werd door de aanwezigen een telegram naar de regering gezonden waarin geëist wordt dat deze stappen onderneemt bij de regering-Nixon ter beëindiging van de oorlog in Indo-China en onmiddellijke ondertekening van een vredesaccoord.

Hanoi veroordeelt Amerikaanse sabotage

Broer Henk

(Vervolg van pagina 1)

view met de New York Times verklaard dat zijn regering geen enkele moeilijkheid opwerpt voor verdere bijeenkomsten met Amerikaanse onderhandelaars, maar dat het daarbij van belang is serieus te zijn. Hij liet daarop volgen dat wanneer de VS na een nieuwe slotronde 'overeenstemming bereiken en dan nieuwe veranderingen voorstellen, het erg moeilijk zal zijn de zaken te regelen'. Thuy citeerde uit een boodschap van Nixon die hij op 20 oktober aan de Noordvietnamese premier Pnam Van Dong schreef: 'van de kant van de VS appreciëren we de goede wil en serieuze houding van Noord-Vietnam. De tekst van de overeenkomst kan nu als compleet worden beschouwd'.

Ook somde Xuan Thuy een aantal concessies van de kant van Amerika op. Hij zei dat 'als de VS deze punten in 1969 hadden geaccepteerd zouden we met dezelfde condities hebben ingestemd als op het ogenblik'. Aangaande

Thieu merkte de delegatieleider op dat 'we niet geloven in moeilijkheden vanwege Saigon', waaraan hij toevoegde dat de VS altijd had gezegd mede namens Saigon te onderhandelen.

Aangaande het Thieu-bewind wordt in de verklaring van het Bevrijdingsfront opgemerkt dat men bereid is — in het belang van herstel van de vrede en verzoening — met afgevaardigden van het Saigon-regiem te spreken. Het Bevrijdingsfront maant in dit verband Nixon om de ontwerp-overeenkomst te tekenen zonder de overeengekomen punten te veranderen.

Protesten tegen ijltransporten

Van verschillende kanten is protest aangetekend tegen de ijltransporten, waarmee Nixon zijn marionetten in Saigon van volle arsenalen poogt te voorzien.

Het persbureau Nieuw-China beschuldigde de VS zaterdag van opvoe-

ring van de bewapening als poging om de oorlog in Vietnam voort te zetten. Daardoor, aldus het persbureau, wordt de ondertekening van de ontwerp-overeenkomst uitgesteld.

De Prawda wees er gisteren op dat het overeengekomen ontwerp-accordeo in een onmiddellijke beëindiging van de invoer van nieuwe wapens in Zuid-Vietnam voorziet en beschuldigde de VS van koortsachtige bewapening en het op de lange baan schuiven van ondertekening.

Blijkens perspublicaties in Amerika worden een niet nader genoemd aantal F-5a-straalbombenwerpers naar Saigon gevoerd die in allerhaast zijn 'geleend' van Taiwan, Zuid-Korea en Iran, omdat de VS ze zelf niet op zeer korte termijn beschikbaar zou hebben. Verder is sprake van 32 C-130-transportvliegtuigen, 125 F-5's en 72 A-37-jagers, waarvan al een deel bij het marionettenregiem is aangekomen. De delegatie van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam in Parijs beschuldigde zaterdag de VS ervan om tevens een korps Amerikaanse militaire adviseurs in Zuid-Vietnam te willen achter laten, gecamoufleerd als burgers. De delegatie zei dat Nixon poogde de publieke opinie in de wereld om de tuin te leiden door het voor te stellen of de VS vrede nastreven terwijl ze proberen het Saigon-leger te versterken en de agressie voort te zetten.

De Democratische presidentskandidaat McGovern heeft in een tv-toespraak verklaard dat Nixon het Amerikaanse volk met een 'vredesillusie' bedrogen heeft en dat hij 'koel politiek bedrog' pleegt.